

Torsdag den 22. november 2012 (D)

1

24. møde

Torsdag den 22. november 2012 kl. 10.00

Dagsorden

1) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 2 [afstemning]:

Forespørgsel til ministeren for by, bolig og landdistrikter om boliger til unge, elever og studerende.

Af Rosa Lund (EL) og Lars Dohn (EL).

(Anmeldelse 04.10.2012. Fremme 09.10.2012. Forhandling 20.11.2012. Forslag til vedtagelse nr. V 7 af Jan Johansen (S), Linda Kristiansen (RV), Eigil Andersen (SF) og Rosa Lund (EL). Forslag til vedtagelse nr. V 8 af Louise Schack Elholm (V), Mikkel Dencker (DF) og Benedikte Kiær (KF)).

2) 3. behandling af lovforslag nr. L 3:

Forslag til lov om ændring af lov om almene boliger m.v. og lov om friplejeboliger. (Nedsættelse af den kommunale grundkapital og kapitalindskud i friplejeboliger).

Af ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen).

(Fremstilling 03.10.2012. 1. behandling 23.10.2012. Betænkning 13.11.2012. 2. behandling 20.11.2012).

3) 2. behandling af lovforslag nr. L 66:

Forslag til lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsskifte mellem Danmark og Kina.

Af skatteministeren (Holger K. Nielsen).

(Fremstilling 14.11.2012. 1. behandling 16.11.2012. Betænkning 20.11.2012).

4) 2. behandling af lovforslag nr. L 11:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Forsøgsordning vedrørende kommuners håndhævelse af bestemmelser om cykelparkering).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremstilling 03.10.2012. 1. behandling 09.10.2012. Betænkning 15.11.2012).

5) 2. behandling af lovforslag nr. L 12:

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven, straffeloven og lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester. (Revision af reglerne om forkyndelse m.v.).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremstilling 03.10.2012. 1. behandling 09.10.2012. Betænkning 15.11.2012).

6) 2. behandling af lovforslag nr. L 16:

Forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om obligatorisk digital kommunikation m.v. (Obligatorisk digital kommunikation og tilpasninger som følge af ressortoverførsel m.v.).

Af erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen).

(Fremstilling 03.10.2012. 1. behandling 09.10.2012. Betænkning 15.11.2012).

7) 1. behandling af lovforslag nr. L 63:

Forslag til lov om ophævelse af lov om hjemmeservice og ændring af ligningsloven. (Ophævelse af hjemmeserviceordningen).

Af erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen).

(Fremstilling 14.11.2012).

8) 1. behandling af lovforslag nr. L 72:

Forslag til lov om ændring af lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. og lov om statens voksenuddannelsesstøtte (SVU). (Adgang til delegation m.v.).

Af børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini).

(Fremstilling 15.11.2012).

9) 1. behandling af lovforslag nr. L 73:

Forslag til lov om ændring af lov om friskoler og private grundskoler m.v. og lov om folkehøjskoler, efterskoler, husholdningsskoler og håndarbejdsskoler (frie kostskoler). (Tilskud til inklusion af elever med særlige behov på frie skoler m.v.).

Af børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini).

(Fremstilling 15.11.2012).

10) 1. behandling af lovforslag nr. L 59:

Forslag til lov om ændring af lov om social service og sundhedsloven. (Samling af høreapparatområdet i sundhedsloven og ændret tilskud til høreapparater).

Af ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag).

(Fremstilling 14.11.2012).

11) 1. behandling af lovforslag nr. L 52:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love og om ophævelse af lov om ændring af lov om afgift af affald og råstoffer. (Godtgørelse af elafgift for el forbrugt til opladning af batterier til registrerede elbiler, lempelse vedrørende komfortkøling, dagsbeviser for varebiler samt teknisk justering af energiafgifter m.v. og ophævelse af reglerne om fritagelse for afgift af visse typer af affald fra egen cementproduktion).

Af skatteministeren (Holger K. Nielsen).

(Fremstilling 01.11.2012).

12) Forespørgsel nr. F 4:

Forespørgsel til skatteministeren om grænsehandel.

Af Dennis Flydtkjær (DF) m.fl.

(Anmeldelse 11.10.2012. Fremme 23.10.2012). Eventuel afstemning udsættes til tirsdag den 27. november 2012.

13) 1. behandling af lovforslag nr. L 62:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Sikkerhed ved reparation af havarerende køretøjer på motorvej m.v.).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremstilling 14.11.2012).

14) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 8:

Forslag til folketingsbeslutning om forbedring af retsstillingen for ofre for grovere volds- og sædelighedsforbrydelser begået i udlandet.

Af Peter Skaarup (DF) m.fl.
(Fremsættelse 04.10.2012).

Herefter er forslag til vedtagelse nr. V 8 af Louise Schack Elholm (V), Mikkel Dencker (DF) og Benedikte Kiær (KF) bortfaldet.

Dermed er forespørgslen afsluttet.

15) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 9:

Forslag til folketingsbeslutning om indgåelse af aftaler om foranstaltninger til sikring af effektiv udmøntning af afsoning i hjemlandet, efterforskning og kriminalitetsforebyggelse.

Af Karsten Lauritzen (V), Peter Skaarup (DF), Simon Emil Ammitzbøll (LA) og Tom Behnke (KF).
(Fremsættelse 09.10.2012).

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 3. behandling af lovforslag nr. L 3:

Forslag til lov om ændring af lov om almene boliger m.v. og lov om friplejeboliger. (Nedsættelse af den kommunale grundkapital og kapitalindskud i friplejeboliger).

Af ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen).
(Fremsættelse 03.10.2012. 1. behandling 23.10.2012. Betænkning 13.11.2012. 2. behandling 20.11.2012).

Kl. 10:00

Kl. 10:01

Meddelelser fra formanden**Formanden:**

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelse:

Mikkel Dencker (DF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 31 (Forslag til folketingsbeslutning om indførelse af nummerplader med dannebrog).

Titlen på den anmeldte sag vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Forhandling**Formanden:**

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og vi går til afstemning.

Kl. 10:02

Afstemning**Formanden:**

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og vi kan stemme nu.

Afstemningen slutter.

For stemte 101 (V, S, DF, RV, SF, EL og KF), imod stemte 5 (LA), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 2 [afstemning]:

Forespørgsel til ministeren for by, bolig og landdistrikter om boliger til unge, elever og studerende.

Af Rosa Lund (EL) og Lars Dohn (EL).

(Anmeldelse 04.10.2012. Fremme 09.10.2012. Forhandling 20.11.2012. Forslag til vedtagelse nr. V 7 af Jan Johansen (S), Linda Kristiansen (RV), Eigil Andersen (SF) og Rosa Lund (EL). Forslag til vedtagelse nr. V 8 af Louise Schack Elholm (V), Mikkel Dencker (DF) og Benedikte Kiær (KF)).

Kl. 10:00

Afstemning**Formanden:**

Forhandlingen er sluttet, og vi går til afstemning om de fremsatte forslag til vedtagelse. Der foreligger to forslag.

Der stemmes først om forslag til vedtagelse nr. V 7 af Jan Johansen (S), Linda Kristiansen (RV), Eigil Andersen (SF) og Rosa Lund (EL), og vi kan stemme nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 56 (S, RV, SF og EL), imod stemte 50 (V, DF, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Forslag til vedtagelse nr. V 7 er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 2. behandling af lovforslag nr. L 66:

Forslag til lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsaftale mellem Danmark og Kina.

Af skatteministeren (Holger K. Nielsen).

(Fremsættelse 14.11.2012. 1. behandling 16.11.2012. Betænkning 20.11.2012).

Kl. 10:02

Forhandling**Formanden:**

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet.

Så foreslår jeg, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 2. behandling af lovforslag nr. L 11:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Forsøgsordning vedrørende kommuners håndhævelse af bestemmelser om cykel-parkering).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 03.10.2012. 1. behandling 09.10.2012. Betænkning 15.11.2012).

Kl. 10:03

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og så er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at også dette lovforslag går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, er det vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 2. behandling af lovforslag nr. L 12:

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven, straffeloven og lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester. (Revision af reglerne om forkyndelse m.v.).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 03.10.2012. 1. behandling 09.10.2012. Betænkning 15.11.2012).

Kl. 10:03

Forhandling

Formanden:

Ønsker nogen at udtale sig om lovforslaget?

Det er ikke tilfældet. Så er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 10:04

Afstemning

Formanden:

Ønskes afstemning om ændringsforslagene nr. 1 og 2, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at også dette lovforslag går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 2. behandling af lovforslag nr. L 16:

Forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om obligatorisk digital kommunikation m.v. (Obligatorisk digital kommunikation og tilpasninger som følge af ressortoverførsel m.v.).

Af erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen).

(Fremsættelse 03.10.2012. 1. behandling 09.10.2012. Betænkning 15.11.2012).

Kl. 10:04

Forhandling

Formanden:

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Så er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 10:05

Afstemning

Formanden:

Ønskes afstemning om ændringsforslagene nr. 1-9, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

7) 1. behandling af lovforslag nr. L 63:

Forslag til lov om ophævelse af lov om hjemmeservice og ændring af ligningsloven. (Ophævelse af hjemmeserviceordningen).

Af erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen).

(Fremsættelse 14.11.2012).

Kl. 10:05

Forhandling

Formanden:

Lovforslaget er af erhvervs- og vækstministeren, som jeg ikke ser er til stede i salen, så vi prøver lige at holde vejret et øjeblik, ellers bliver vi nødt til at afbryde mødet.

Der har vi søreme erhvervs- og vækstministeren. Det er godt. Så tager vi førstebehandlingen af lovforslag nr. L 63, og forhandlingen er åbnet. Det er hr. Kim Andersen som ordfører for Venstre, værsgo.

Kl. 10:06

(Ordfører)

Kim Andersen (V):

Tak for det. Vi har her at gøre med et lovforslag, som kommer fra erhvervs- og vækstministeren, og som har til formål at ophæve lovgivningen om hjemmeserviceordningen.

Det er jo en ordning, der har fungeret i rigtig mange år, som undervejs har undergået forskellige ændringer, og som på det seneste har fået et noget snævrere formål. Ikke desto mindre er det naturligvis en ordning, som har gavnet rigtig mange mennesker og jo særlig pensionister og førtidspensionister, som har kunnet få hjælp til rengøring via denne ordning. Det synes vi sådan set har været rigtig godt.

Vi synes derimod, at den ordning, som vi indførte med boligjobordningen, og som jo havde et langt bredere perspektiv, var en overordentlig god og endnu bredere lovgivning til hjælp for folk, der havde brug for det. Det var med hensyn til hjemmet og med hensyn til istandsættelse og vedligeholdelse af deres bolig. Det var en ordning, som var med til at skabe rigtig, rigtig mange job rundt omkring i landet, særlig i små håndværkervirksomheder og servicevirksomheder, og det var en bred ordning, som henvendte sig til rigtig mange mennesker, og som også havde den fordel, at den var med til at gøre sort arbejde til hvidt arbejde, altså registreret arbejde og dermed reel jobskabelse.

Vi er meget, meget kede af, at regeringen med sit finanslovsforlig med Enhedslisten ophæver boligjobordningen. Vi tror, at det er til skade for beskæftigelsen. Vi tror, at det er en ulempe i forhold til bestræbelserne på at bekæmpe sort arbejde. Vi er også helt klar over, at det vil få negative konsekvenser for rigtig mange mennesker, som har brug for at modtage hjælp fra fagfolk til deres bolig og deres have. Vi er kede af, at boligjobordningen blev ophævet, for det er den ordning, der er den rigtige. Den har et bredere sigte og perspektiv end hjemmeserviceordningen. Og vi havde indregnet hjemmeserviceordningen til finansiering af en fortsættelse af boligjobordningen.

Vi beklager stærkt, at regeringen sammen med Enhedslisten har valgt ikke at ville fortsætte boligjobordningen, for vi erkender, at det er den rigtige ordning, og at hjemmeserviceordningen, som den er blevet administreret i de senere år, har et meget snævrere sigte, hvorfor dette også i en finansiel sammenhæng i forhold til boligjobordningen er et forslag, som vi kan støtte. Tak for ordet.

Kl. 10:09

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Benny Engelbrecht som ordfører for Socialdemokraterne.

Kl. 10:09

(Ordfører)

Benny Engelbrecht (S):

Fra regeringens side har vi valgt en ansvarlig linje i den økonomiske politik, og det afspejles også i finanslovaftalen for 2013. Det betyder, at vi bl.a. har foretaget en sanering af erhvervsstøtteordningerne og nedlagt nogle af dem, mens andre er blevet justeret, så vi samlet set har beskåret støtten med 2 mia. kr. Blandt de ordninger, der forsvinder, er bl.a. boligjobordningen og hjemmeserviceordningen.

Med finansloven for 2013 har vi samtidig taget en række nye initiativer, som skal fremme vækst og beskæftigelse i Danmark. Den samlede palet af initiativer skaber tilsammen 21.000 arbejdspladser til næste år. Vi har lavet skatteaftale og finanslov, men også afsat midler til et uddannelsesløft for ledige og en styrket indsats for at bekæmpe ungdomsarbejdsløshed.

Nedlæggelsen af hjemmeserviceordningen skal derfor ses i lyset af regeringens samlede indsats for at øge beskæftigelsen. Ophævel-

sen af hjemmeserviceordningen betyder, at der fra den 1. januar 2013 ikke længere kan opnås tilskud til almindeligt forekommende rengøring i private hjem. Forslaget til finanslov for 2013 blev allerede i august offentliggjort af regeringen, og på det tidspunkt blev virksomhederne altså bekendt med, at vi fra regeringens side foreslog, at hjemmeserviceordningen skulle nedlægges. Derudover har forslaget om nedlæggelse af hjemmeserviceordningen været i høring fra den 5. oktober til den 21. oktober i år, så virksomhederne har altså haft tid til at indstille sig på den nye situation.

For Socialdemokraterne er det afgørende, at de svage ældre får den hjælp, de har brug for. Ifølge serviceloven er kommunerne forpligtet til at yde den nødvendige hjælp såsom bl.a. hjemmehjælp. Hjemmeserviceydelser er ydelser, som ældre og førtidspensionister – der gerne vil have gjort noget ekstra, eller ikke er berettiget til hjemmehjælp – har kunnet tilkøbe fra særlige hjemmeservicevirksomheder med tilskud.

En undersøgelse fra 2007 viser imidlertid, at det primært er de pensionister, der har de højeste indkomster, der modtager støtte. Det er sådan set også meget naturligt, da ordningen indebærer en egenbetaling på 70 pct. af prisen. Denne gruppe af pensionister ville potentielt også have købt ydelserne uden tilskud fra hjemmeserviceordningen, hvilket peger på en risiko for støttespild. Derudover vidner det om, at ordningen rammer socialt skævt, da det således kun er velstillede pensionister, der reelt har råd til og mulighed for at benytte sig af den.

For Socialdemokraterne er det afgørende, at alle danskere har lige adgang til velfærd, uanset hvem man er, hvor man kommer fra, eller hvordan ens økonomiske råderum ser ud. Desuden er det også vigtigt at tilføje, at selv om hjemmeserviceordningen ophæves, vil ældre og førtidspensionister fra 2013 kunne købe rengøringsydelser på fordelagtige vilkår, hvis det altså sker hos en pensionist, der i øvrigt ikke udfører arbejdet som led i en erhvervsmæssig virksomhed. Den ældre person, som udfører arbejdet, vil således ifølge de nye regler i skattelovgivningen kunne oppebære en samlet indkomst for et sådant arbejde på op til 10.000 kr. om året skattefrit.

Samtidig vil unge under 16 år fremover heller ikke blive beskattet af deres fritidsarbejde. Det kunne f.eks. være naboens datter, der går tur med hunden eller hjælper med let rengøring eller havearbejde.

Når man skal nedbringe den indirekte og direkte erhvervsstøtte, kan det ikke gøres, uden at nogen mister tilskud. Vi har villet stå ved, hvor støtten efter vores mening skulle beskæres, og det er altså en del af den samlede pakke på 2 mia. kr.

Jeg vil endelig minde om, at den hidtidige hjemmeserviceordning nu er lukket for nye brugere. Det har den været siden juni 2011, og man skal altså have benyttet ordningen i både 2009, 2010 og 2011 for at modtage tilskud nu. Set i sammenhæng med profilen for de personer, der benytter sig af ordningen, må man sige, at den ordning, vi nu afskaffer, er ganske skæv i sin indretning.

Med disse ord tilslutter Socialdemokraterne sig forslaget.

Kl. 10:14

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 10:14

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, hr. formand.

Jeg synes jo, det er ret interessant og også ret principielt, at vi nu får det lovforslag herved i salen, for jeg anerkender ikke helt de argumenter, ordføreren kommer med, som værende tungtvejende, og jeg vil gerne henvise til, at ordføreren bruger meget af sin taletid på at tale om finansloven for 2013. Det er derfor, vi har lovforslaget her, det anerkender jeg, men jeg synes jo også, man skal prøve at kigge på finansloven for 2012. Den håber jeg også at ordføreren har

sådan i frisk erindring, set i forhold til at der jo på side 18 står, at bl.a. Socialdemokraterne, som var med i den finanslov, klart havde aftalt, at man, i forbindelse med at man ville nedlægge boligjobordningen, valgte at genåbne hjemmeserviceordningen, og der står faktisk ordret:

»Med nedlæggelse« – altså af boligjobordningen – »vil der parallelt blive genåbnet for tilgang til den tidligere hjemmeserviceordning, som giver pensionister mulighed for tilskud til rengøring i hjemmet.«

Så vil jeg gerne spørge ordføreren, om ikke ordføreren anerkender, at der i hvert fald er tale om et løftebrud, noget, man er rendt fra, set i forhold til finansloven for 2012.

Kl. 10:15

Formanden:
Ordføreren.

Benny Engelbrecht (S):

Fra regeringspartierne side har vi valgt en ansvarlig linje i den økonomiske politik, og det betyder, at vi er nødt til at foretage en sanering af erhvervsstøtteordningerne. Samtidig skal der så også tages en række nye initiativer, som skal fremme væksten og beskæftigelsen i Danmark. Det var også det, jeg var inde på i min ordførertale. Det er det, som allerede er slået fast i regeringsgrundlaget, og det er også det, som vi er blevet enige med Enhedslisten om i finanslovaftalen for næste år, 2013. Og det skal nedlæggelsen af hjemmeserviceordningen ses i lyset af, altså den samlede indsats for at øge beskæftigelsen.

Regeringen har gennemført en række initiativer, som jeg også nævnte i min ordførertale, og jeg synes, at vi på alle mulige måder har taget hensyn til de forudsætninger, som man nødvendigvis må tage konsekvensen af og tilpasse sig til. Nu nævner hr. Hans Kristian Skibby selv eksempelvis boligjobordningen, som jo er et glimrende eksempel på en erhvervsstøtteordning, som har vist sig at være meget lidt effektiv, altså hvor et job, som jeg kan forstå det på Skatteministeriet, har kostet op mod 1,5 mio. kr.

Kl. 10:16

Formanden:
Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 10:16

Hans Kristian Skibby (DF):

Det var et svar, som fuldt ud udfyldte taletiden, kunne jeg jo se på formanden, men jeg synes ikke, jeg fik svar på mit spørgsmål. Og det er bare rent konkret, om ikke ordføreren i det mindste anerkender, at hvis man bare prøver på at læse dansk og kigger på side 18 i finanslovaftalen for 2012, som ordføreren eget parti, Socialdemokraterne, er en af aftalepartnerne til, så ser man, at der udtrykkeligt står, at der vil blive »genåbnet for tilgang til den tidligere hjemmeserviceordning, som giver pensionister mulighed for tilskud til rengøring i hjemmet.«

Det var sådan set et ret præcist spørgsmål, som jeg valgte at stille til ordføreren, men jeg fik så ikke noget svar på det. Men jeg synes jo også, at ordføreren måske samtidig, når ordføreren nu forhåbentlig vil svare på det her spørgsmål, skal reflektere lidt over, at bl.a. Socialdemokraternes gode venner i LO jo i deres høringssvar siger, at det her lovforslag er hamrende asocialt, fordi det faktisk er en type job, som udføres af rigtig mange med en relativt lav uddannelse. Og vi kan jo se, at det er ca. 500 job, som står til at være fjernet fra den 1. januar 2013. Så vil ordføreren ikke prøve at besvare spørgsmålet? Tak.

Kl. 10:17

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 10:17

Benny Engelbrecht (S):

Som det også fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, er der jo ganske meget af det arbejde, som allerede udføres i dag under ordningen, som forventes at blive videreført, al den stund at tilskuddet jo er blevet ganske lille, i forhold til hvordan det var oprindeligt. Derfor kan man jo også se, at effekten eksempelvis i forhold til sort arbejde er ganske beskeden, og derfor kan jeg ikke genkende de tal, som hr. Hans Kristian Skibby nævner her.

Kl. 10:18

Formanden:

Tak til ordføreren. Så er det hr. Hans Kristian Skibby som Dansk Folkepartis ordfører.

Kl. 10:18

(Ordfører)

Hans Kristian Skibby (DF):

Det kan godt være, at ordføreren for Socialdemokraterne ikke kan genkende de tal, der bliver nævnt, men jeg synes bare, man skal prøve at bruge en lille lommeregner, for så kan man hurtigt regne sig frem til tallene. Hvis der er 25.000, som bruger den nuværende ordning ud fra den lov, der er i 2012, og de så bruger 1 ½ time hver 14. dag på den her ordning, betyder det jo faktisk, at det er ca. 900.000 timers rengøring, som med det her lovforslag bliver fjernet fra tilskudsmodellen. Det betyder omregnet til hele årsværk, at det er 467 fuldtidsstillinger, som på den måde i hvert fald vil være i meget stor risiko for at blive til fyringer i stedet for ansættelser, og det synes vi i Dansk Folkeparti virker hamrende uretfærdigt, også ulogisk.

Jeg har også valgt at sige, at vi ikke kan støtte det her forslag ud fra en logisk betragtning om, at det jo er noget, som har vidtgående konsekvenser for de rigtig mange tusinde danske folkepensionister og førtidspensionister, som i 2012 bruger og har brugt ordningen indtil nu.

Med den her finansiering er det 85 mio. kr., som regeringen kan se frem til at opnå i offentlig besparelse, men samtidig ryger de 285 mio. kr., som er borgernes egen medfinansiering, ud af systemet, og det vil alt andet lige betyde en større risiko for sort arbejde i Danmark, da det igen vil være rentabelt for folk at hyre arbejdskraft til sort rengøring, frem for at få rengøringen udført gennem en hjemmeserviceordning.

I Dansk Folkeparti anerkender vi også den kritik, der er kommet af regeringens asociale lovforslag. Bl.a. LO, som jeg ellers mener burde have rimelig stor indflydelse på den nuværende regerings virke og ve og vel, har i deres bemærkninger til lovforslaget anført, at hjemmeserviceordningen er forholdsvis arbejdskraftintensiv og faktisk medfører, at en masse af dem med en særlig beskæftigelsesudfordring er blevet beskæftiget, fordi det er mange med en relativt lav uddannelse. Det er noget, som man fra regeringen og Enhedslistens side nu fuldstændig forflygtiger og går væk fra. Man siger pyt med det, det er ikke noget, der gør noget. Man synes åbenbart, det er helt i orden, at de her mange job bliver kastet ud ad vinduet.

Også Ældre Sagen har sagt, at ordningen faktisk er med til at bidrage til, at flere af de ældre føler sig mere selvhjulpne, de kan via den her tilskudsmodel selv betale 70 pct. af rengøringshjælpen, og det er med til at højne deres livskvalitet. Ordningen betyder også, at mange af dem, der bor i eget hjem, føler det som en rigtig god styrkelse. De kan blive i eget hjem over en forhåbentlig længere periode frem for at skulle benytte de kommunale tilbud om ældreboliger el-

ler alt muligt andet, som nogle jo kommer til at skulle gøre med alderen.

Sidst, men ikke mindst, er det jo, som Ældre Sagen også siger, et klokkeklart løftebrud set i forhold til finanslovaftalens ordlyd fra 2012. Hvis man kigger i finanslovaftalen for 2012, står der på side 18 i forbindelse med, at man ville fjerne boligjobordningen, at der i stedet for ville komme en renoveringsordning, hvorefter man kunne få tilskud til at energirenovere private hjem. Ordret står der:

»Med nedlæggelse vil der parallelt blive genåbnet for tilgang til den tidligere hjemmeserviceordning, som giver pensionister mulighed for tilskud til rengøring i hjemmet.«

Det er et klokkeklart løftebrud fra regeringens side, men det kan vi jo så bare skrive på den i forvejen meget lange liste. Det løfte står oven i købet i det oprindelige udspil »En Fair Løsning«, som jeg ikke synes vi ret ofte hører noget om fra regeringsrepræsentanternes side, og det løfte er ligesom blevet hurtigt begravet, men der står faktisk – hvis regeringspartierne skulle være i tvivl – at man ønskede en udvidelse af den her ordning. Man ønskede faktisk også, at de danske børnefamilier skulle være omfattet af den her ordning. Det er man så også rendt fra.

Alt i alt synes Dansk Folkeparti, at det er hamrende uretfærdigt, dybt beklageligt, ærgerligt og alt muligt andet skidt, at man nu har valgt at fjerne den her lov om hjemmeservice. Det er til ugunst for vores beskæftigelsessituation, det er til ugunst for dem med lav uddannelse, det er til ugunst for dem, der bruger ordningen, de ældre, og det er til ugunst for samfundsøkonomien, for vi kan se, at flere vil være tilbøjelige til at benytte sort arbejde.

Det kan Dansk Folkeparti ikke tilslutte sig. Vi synes, det er bedre, at det her kunne få lov til at fungere. Det har faktisk været en succes, og det er noget, som vi i Dansk Folkeparti er meget stolte af at have været en del af. Derfor er vi absolut ikke tilhængere af, at det her lovforslag bliver gennemført her i Folketinget, og vi vil stemme nej.

Kl. 10:23

Formanden:

Hr. Finn Sørensen, en kort bemærkning.

Kl. 10:23

Finn Sørensen (EL):

Tak. Tak til ordføreren for talen. Jeg skal bare lige høre, om det er rigtigt forstået, at Dansk Folkeparti i sit samarbejde med den tidligere regering selv var med til at, om man så må sige, forringe eller indskrænke ordningen, og at Dansk Folkeparti også støttede den sidste ændring, som betød, at man stoppede for nytilgang til ordningen. Er det rigtigt forstået?

Kl. 10:23

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:23

Hans Kristian Skibby (DF):

Jamen det er fuldstændig korrekt, at Dansk Folkeparti har været med i de aftaler, der har været om hjemmeserviceordningen. Det tror jeg faktisk også at jeg sagde i min ordførertale. Men at fjerne den her ordning for 25.000 husstande i Danmark synes vi er meget mere vidtgående end det, at man har stoppet for tilgangen af nye til den her ordning. Vi synes jo, at der har været sund fornuft i, at når folk først var på en ordning, kunne de selvfølgelig også få lov at køre videre med den ordning, så længe de boede i eget hjem.

Det kan de så ikke med det her lovforslag. Og der kan jeg jo så også som ordfører undre mig over, at ordførerens eget parti, Enhedslisten, som jo ellers, hver gang de har haft lejlighed til det, her i Folketinget har sagt, at der foregik en massiv velfærdsmassakre i Dan-

mark, at vi brugte pengene forkert, og at vi ramte asocialt med vores lovinitiativer, så selv sidder og støtter et lovforslag, som i den grad er hamrende asocialt. Jeg synes måske, at pilen peger ganske tydeligt tilbage på spørgerens eget parti.

Kl. 10:24

Formanden:

Hr. Finn Sørensen.

Kl. 10:24

Finn Sørensen (EL):

Det skal jeg selvfølgelig nok svare på, når det bliver min tur til at svare på spørgsmål. Jeg skal bare lige høre ordføreren, om ordføreren så er enig i, at det stop for tilgang til ordningen, som ordførerens parti selv var med til at gennemføre, uundgåeligt vil få den samme konsekvens, godt nok over længere tid, nemlig at ordningen, hvis man må bruge det ord i den sammenhæng, vil dø ud af sig selv, i takt med at de mennesker, der i dag er i ordningen, af gode grunde ikke længere vil kunne gøre brug af den.

Kl. 10:25

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:25

Hans Kristian Skibby (DF):

Det er meget svært at svare på, for vi har jo i kraft af talrige eksempler kunnet se, at det her har været inddraget i finanslovforhandlingerne i Danmark og her i Folketinget. Det ville jo også betyde, at hvis vi stod og havde ansvaret for en finanslov, hvor vi var parlamentarisk støtte for regeringen, så ville vi selvfølgelig også kunne stille nogle krav til den regering. Vi må så bare konstatere, at Enhedslisten har været ganske passive med hensyn til at stille nogle klare krav som eksempelvis at fjerne nogle af de asociale aspekter i den her finanslov, som det jo uomtvisteligt er, når man nu går ind og fjerner en ganske anstændig ordning for 25.000 husstande beboet af pensionister her i Danmark. Det synes vi ikke er en god solidarisk politik, og vi synes egentlig, at det er ganske underligt, at det er en rød regering, at det er en regering, som er støttet af Enhedslisten, som vælger at lave den her form for asociale besparelser.

Kl. 10:26

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Andreas Steenberg som radikal ordfører.

Kl. 10:26

(Ordfører)

Andreas Steenberg (RV):

I 2020 vil vi mangle 180.000 med en videregående uddannelse. Det er både korte, mellemlange og lange videregående uddannelser, vi taler om her. Derfor er det rigtig glædeligt, at der har været et rekordstort optag på de videregående uddannelser i år og sidste år. Det betyder, at folk får nemmere ved at få job, fordi de altså tilegner sig nogle kompetencer, som der kommer til at blive mangel på.

Vi ved også, at der er mange ufaglærte, der er arbejdsløse, og der er også rigtig mange ufaglærte, der går i gang med at tage en eller anden form for uddannelse for at kvalificere sig til at kunne få et job.

Men det koster selvfølgelig penge at uddanne mennesker – både til undervisning og SU – og derfor har opgaven for regeringen været at skaffe ekstra penge til indsatsen over for ledige og til uddannelse. I den forbindelse har vi kigget på erhvervsstøtteordningerne. Radikale Venstre er med på, at vi bl.a. afskaffer hjemmeserviceordningen og på den måde skaffer godt 90 mio. kr. til vores indsats over for ledige og til uddannelse.

For det første kan vi se, at det er forholdsvis rige pensionister, der benytter denne ordning. Jeg er ikke enig med Dansk Folkepartis ordfører i, at alle pensionister er svage. Der er jo mange pensionister, som har gode pensionsordninger og mange penge og en stor friværdi i boligen, og vi har ikke noget ønske om at videreføre en ordning, som i meget høj grad rammer den øverste del af pensionisterne, når man ser på deres indkomst.

For det andet har jobeffekten været relativt lav. Man kan kun få dækket 30 pct. af udgiften til arbejde med den her ordning, og det vil sige, at man skal betale ret meget selv, og derfor er der meget af det her arbejde, som var blevet udført alligevel, også selv om vi ikke gav det her 30-procentstilskud. Derfor er der et stort såkaldt dødvægtstab, altså at vi bruger en masse skattekrone på noget, vi ikke får noget ud af. Derfor er der ikke mange job i det.

For det tredje blev der jo lukket for tilgang i juni 2011, så der kommer altså ikke nye modtagere i den her ordning. Det er de samme mennesker, der år efter år kan få ekstra tilskud til noget af det arbejde, de får lavet i deres hjem.

Med de begrundelser kan vi sige god for at afskaffe denne ordning. Det vil bidrage med godt 90 mio. kr. til at styrke uddannelserne og de lediges muligheder for at komme i job. Vi kan støtte lovforslaget.

Kl. 10:28

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 10:28

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, hr. formand. Jeg synes, det var en ganske underlig begyndelse på ordførerens indlæg. Man brugte en masse af sin taletid på at tale om, at det nu var til gavn for folk, som skulle på en videregående uddannelse. Det bifalder vi jo; vi synes, det er fint, at de unge får en videregående uddannelse, og at flere går ind og tager aktivt andel i at få højnet den danske viden, også i form af at flere har en uddannelse. Men jeg kan bare ikke rigtig se, hvad det har med det her lovforslag at gøre – ikke andet, end at ordføreren så sagde, at man så må bruge pengene på SU. Men samtidig sagde ordføreren, at det var en form for besparelse. Det kan jo ikke være en besparelse, når man samtidig vil give pengene til folk på SU. Altså, så kan jeg ikke rigtig se, hvordan det skulle være en form for økonomisk besparelse.

Men anerkender ordføreren ikke eksempelvis de høringsvar, der er kommet fra LO, den samlede danske fagbevægelse? De siger, at det her faktisk er rigtig, rigtig forkert, fordi det rammer socialt skævt, og fordi det rammer en befolkningsgruppe – de her omkring 500 ansatte målt i årsværk, faktisk et endnu større antal af ansatte, fordi mange er deltidsansatte i de her stillinger – som nu mister deres arbejde.

Kl. 10:30

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:30

Andreas Steenberg (RV):

Jeg forstod ikke helt det første, for når folk tager en uddannelse, skal de jo selvfølgelig have undervisning, og de skal have SU. Det gør jo, at udgifterne til uddannelsesområdet stiger. Det skal man jo finansiere, og der vælger vi så at finansiere det ved at afskaffe den her ordning, som giver 90 mio. kr., som så kan blive brugt til uddannelsessystemet i stedet for.

Så bliver der spurgt til, om det er socialt skævt. Det er jo lige præcis det, jeg ikke mener det er. For vi kan se af den evaluering, der ligger af den her ordning, at det er de relativt velhavende pensio-

nister, der bruger den her ordning, så jeg synes ikke, det er socialt skævt, tværtimod.

Så er der det her med påstanden om de 500 job, som skulle ligge i det her. Der må jeg bare sige, at med 500 job for 90 mio. kr. synes jeg ikke, det er nogen særlig effektiv måde at skabe job på. Det er en meget, meget dyr måde at skabe job på, og derfor synes jeg, at de andre initiativer, regeringen har taget, er bedre.

Kl. 10:31

Formanden:

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 10:31

Hans Kristian Skibby (DF):

Hvis det her var et missionsmøde, kan man sige, at den radikale ordfører i hvert fald læser lovforslaget, som fanden læser biblen, for det var ikke det, jeg sagde.

De her 30 pct. udgør de 85 mio. kr., men ordføreren skal jo ikke glemme, at betalingen fra landets pensionister udgør næsten 300 mio. kr. Det er egenfinansieringen. Det er jo de tal tilsammen og det her antal af årsværk og den pris, der gør, at man kan se, at en del af det her arbejde er blevet kompenseret fra at være sort arbejde, økologisk arbejde, til at være noget, der bliver gjort på regning. Det er jo også noget, der gavner statsfinansierne og samfundsøkonomien, at vi får konverteret sort arbejde til at være lovligt arbejde.

Det er det, man nu går på kompromis med fra regeringens side, til trods for at der står i regeringsgrundlaget, at man vil tage masser af initiativer for at hindre sort arbejde i Danmark. Jeg synes simpelt hen slet ikke, at det passer sammen i den her forbindelse.

Men jeg anerkender selvfølgelig, at man har ret til at have en anden holdning i Det Radikale Venstre. Det er ikke De Radikale, der har det største forklaringsproblem. Jeg ved jo godt, de godt kan lide at skære i de offentlige udgifter for den her måde, men der er andre partier, som måske mere skal føle sig ramt.

Kl. 10:32

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:32

Andreas Steenberg (RV):

Jeg ved ikke helt, om der var et spørgsmål, men så for at kommentere kommentaren vil jeg sige, at vi ikke mener, at det har skabt særlig mange job, for det arbejde, man køber her, ville man have købt alligevel – også selv om man ikke får 30 pct. dækket af staten. Vi mener simpelt hen, at vi bruger skattekrone til at sende ud til folk, der laver noget, som alligevel ville blive lavet. Så vi synes ikke, effekten af det her er særlig stor. Det var vist det, der var kommentaren til kommentaren, som ikke var et spørgsmål.

Kl. 10:32

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Karina Lorentzen Dehnhardt som SF's ordfører.

Kl. 10:33

(Ordfører)

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Da regeringen kom til, lovene vi faktisk, at vi ville rydde op i bunken af forskellige tilskudsordninger og skatter. For mange ordninger kan give uklarhed over de reelle muligheder, og det øger samtidig papirbunkerne på skrivebordene i det offentlige. Senest har vi afskaffet højrefløjens fedtafgift, og vi har annulleret den kommende sukerafgift.

Nu er turen så kommet til hjemmeserviceordningen, i hvert fald tager vi et første skridt, og det bliver et skridt mod mindre administration, mod større gennemsigtighed og mod en mere ansvarlig linje i den økonomiske politik. Der er nok nogle her i salen, der vil hævde, at det bliver et skridt mod massedød i rengøringssektoren, mod markant højere arbejdsløshed og en kæmpe forøgelse af sort arbejde og beskidte hjem.

Men vi er optaget af initiativer, som virkelig batter, initiativer, som skaber job, som skaber vækst i Danmark, som giver os noget at leve af i fremtiden. Derfor bliver jeg også nødt til at fremhæve initiativer som kickstarten, skattereformen og investeringsvinduet. Det er alt sammen aftaler, der sammen med en masse andre initiativer er med til at skabe mere end 30.000 nye job over de næste 2 år. Så vi afskaffer altså ikke hjemmeserviceordningen, fordi vi vil sænke antal job. Det ville være rigtig, rigtig dumt set i lyset af de initiativer, som jeg lige har nævnt. Så lad os bare få afskaffet den myte.

Når det så kommer til stykket, er hjemmeserviceordningen nok ikke det mest effektive middel til at skabe job. Allerede under den forrige regering blev det jo, som tidligere nævnt, aftalt, at der ikke længere er flere danskere, som kan tilgå ordningen, så det her er altså ikke noget, der bremser væksten. En undersøgelse viser samtidig, at det primært er ældre, som har økonomien i orden, som benytter sig af det her tilbud om ekstra rengøring. Derfor må man nok også gå ud fra, at det ikke er dem alle, der vil forlade ordningen, bare fordi de skal betale de sidste 30 pct. af regningen. I stedet kunne man faktisk tro, at tilskuddet fungerer en lille smule socialt skævt, fordi de fattigste ældre ikke har råd til at betale for ekstra rengøring, tilskud eller ej. Så jeg tror ikke, at en afskaffelse af ordningen er ensbetydende med massefyringer inden for sektoren.

I SF vil vi naturligvis ikke acceptere, at de ældre, som eventuelt kommer i klemme, skal acceptere et mindre rent hjem, så vi er glade for, at det med skatteaftalen blev muligt for pensionerede borgere og unge under 16 år at hjælpe til med sådanne opgaver, uden at de rent faktisk skal betale skat af det. Vi er også glade for, at det ikke vil betyde, at der kommer en mærkbar stigning i mængden af sort arbejde. Det har man jo rent faktisk undersøgt, og evalueringen viser, at det mindsker det sorte arbejde i rengøringsbranchen med 7 pct. Desuden er det med sort arbejde heller ikke et argument. Vi ved alle sammen, at det er ulovligt, og det er det også fremover. Skal vi det sorte arbejde til livs, så tror jeg, at der er brug for langt større initiativer. Det er bl.a. sikret gennem regeringens skattereform fra i sommer.

På den baggrund er vi i SF positive over for forslaget.

Kl. 10:36

Formanden:

Der er to, der har bedt om korte bemærkninger. Først er det hr. Kim Andersen.

Kl. 10:36

Kim Andersen (V):

Tak for det. Ordføreren nævnte i sin ordførertale, at regeringen havde sagt ved sin tiltræden, at man nu ville rydde op i skatter og erhvervsstøtteordninger. Hvad er det for skatter, man har ryddet op i?

Kl. 10:36

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:36

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Nu har vi jo bl.a. ryddet op i fedt- og sukkerafgiften. Vi tager hele tiden nogle små skridt, og vi evaluerer, hvad vi kan gøre mere, bl.a. for at sikre erhvervslivet nogle bedre rammevilkår. Vi har sat vækstteam i gang. Vi gør faktisk en hel del for at sikre, at mulighederne er

til stede for, at vi kan skabe job og vækst i Danmark. Og det synes jeg vi alle sammen skal glæde os over.

Det, der er vigtigt for mig at sige, er, at det her er en ordning, som vi kan se at det er de allerallerrigeste pensionister der benytter sig af, og derfor tror jeg, at der er mange, der alligevel vil fortsætte med den her ordning. Og det er fuldstændig vanvittigt, at staten så giver tilskud til det, når vi i virkeligheden kan bruge pengene på en lang række andre initiativer, som hjælper vores virksomheder, og som skaber job.

Kl. 10:37

Formanden:

Hr. Kim Andersen.

Kl. 10:37

Kim Andersen (V):

Nu var det ikke hjemmeserviceordningen, vækstteam, afgifter eller noget som helst andet, jeg spurgte til. Jeg citerede ordføreren, som selv havde sagt, at man ville rydde op, og i forbindelse med det her med at rydde op i skatter spørger jeg om, hvad det er for skatter. Og jeg spørger også fremadrettet, hvilke skatter det er, man i øvrigt agter at rydde op i. Det er meget enkelt. Det er et skattespørgsmål, ikke alt muligt andet.

Kl. 10:37

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:37

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jo, men jeg har sådan set gjort rede for, at vi jo har gjort op med den fedtafgift, Venstre selv havde indført, og som virksomheder har gjort opmærksom på var et rigtig stort problem. Vi annullerer sådan set også sukkerafgiften. Så vi er på vej her, og vi vurderer løbende, hvad det er, der skal gøres fremadrettet.

Kl. 10:38

Formanden:

Hr. Hans Kristian Skibby for en kort bemærkning.

Kl. 10:38

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg synes jo, det er spændende, at Socialistisk Folkepartis ordfører nævner det her, som om det er et indgreb imod de her rige pensionister. Nu ved jeg jo, at SF ved mange lejligheder har sagt, at man gerne vil have nogle nye beregninger over fattigdom i Danmark. Så kunne det være spændende også at få SF til at finde ud af, hvordan man kan lave en beregning af, hvornår man er rig som pensionist.

Altså, i Dansk Folkeparti synes vi ikke, man er rig som pensionist, fordi man har råd til at betale halvanden times rengøring hver 14. dag. Det er tre kvarter om ugen, hvor man måske får pudset sine vinduer og støvsuget sit gulv – lidt bedre end det, som kommunen måske ville have gjort i deres visitation. Er man så rig? Jeg synes, det er sådan lidt flyvsk.

Ordføreren siger også, at man har belæg for at sige, at det her ikke giver mere sort arbejde. Inden for alle andre områder er det jo altså sådan, at når en pris stiger med 30 pct., øger det alt andet lige risikoen for sort arbejde. Vil ordføreren ikke anerkende det?

Kl. 10:39

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:39

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg anfægter, at sort arbejde skal være en begrundelse for at opretholde den her ordning. Det er ulovligt – punktum. Og det tror jeg at Dansk Folkeparti er enig med mig i.

Jeg tror faktisk, at der er ret stor forskel på pensionister. Der er nogle pensionister i det her land, der ikke har andet end deres nøgne pension. De pensionister har vi faktisk tilsigtet at hjælpe økonomisk med skatteaftalen. Vi sikrer, at de fattigste pensionister får lidt flere penge mellem hænderne. Det synes jeg er rigtig, rigtig vigtigt. Men vi ved også, at hovedparten af dem, der benytter den her ordning, er folk, der har økonomien i orden, og det er tvivlsomt, om mange af dem vil fravælge den her ordning, fordi den stiger 30 pct. En hel del af dem vil formentlig have pengene til uden store problemer at fortsætte med at betale, nu godt nok 100 pct. Det synes jeg er økonomisk fair.

Det er fornuftigt, at vi i Danmark har fokus på de allerallerfattigste, som ikke kan klare sig selv, eller som i hvert fald har brug for en hjælpende hånd. Så må der være andre, der bruger en del af deres formue på selv at betale for deres rengøringshjælp.

Kl. 10:40

Formanden:

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 10:40

Hans Kristian Skibby (DF):

Jamen vi har jo støttet regeringen med hensyn til sikring af dem, der har allermindst og er mindst bemidlet. Det er én side af sagen. Men det betyder jo ikke, at man bare kan stå fra Folketingets talerstol og kalde alle de bedst stillede pensionister for rige. Det var derfor, jeg spurgte ordføreren: Hvornår er en pensionist rig? For ifølge det her lovforslag og ordførerens tale er man åbenbart rig, når man har råd til at betale for tre kvarters rengøring om ugen – så er man rig. I min optik er det en mærkelig, upædagogisk og ukonkret måde. Det er ikke en måde, som jeg tror de fleste økonomer vil bruge til at lave en beregning af, hvornår en pensionist er rig. Man kan sige, at de måske er bedre stillet end dem, der har mindst. Men ordføreren vælger så med sin socialistiske baggrund at sige, at de må være rige, fordi de har råd til at betale for tre kvarters rengøring. Og jeg synes ikke, at det er helt seriøst.

Så vil jeg gerne på falderebet spørge til »Fair Løsning 2020« og også finansloven for 2012. Begge steder står der, at den nuværende regering ville arbejde for, at man enten skulle udvide ordningen til også at omfatte børnefamilier, eller at man som minimum ville genåbne visitationen til hjemmeserviceordningen, så flere kunne begynde at komme ind i ordningen igen.

Kl. 10:41

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:41

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg synes, det er en meget ansvarlig linje, vi har lagt fra regeringens side. Jeg synes, det er helt fantastisk at høre Dansk Folkeparti stå her og bruse frem i Folketingssalen, når det er en ordning, man selv har indset skal stoppes – der skal ikke være flere nye, der skal på den her ordning. Det må jo være, fordi man har haft en eller anden erkendelse af, at det her ikke er det bedste redskab. Og det synes jeg sådan set bare at man skulle vedgå.

I forhold til om man er rig eller ej, tror jeg bare, at vi må erkende, at der er forskel på pensionister. Nogle pensionister vil have bedre muligheder for at betale det her selv. Jeg synes sådan set, at det er

helt fair, at vi forlanger, at folk, som egentlig har økonomien i orden, og som kan det, også betaler de resterende 30 pct. her. Og så har vi jo faktisk lavet en ordning, hvor pensionister og unge under 16 år kan udføre de her ting rent skattefrit. Så der er nogle muligheder for også fremover at få glæde af en god ordning på det her område. Det synes jeg vi sammen skulle være ret tilfredse med.

Kl. 10:42

Formanden:

Hr. Peter Juel Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 10:42

Peter Juel Jensen (V):

Tak. Nu skal man jo være varsom med at sætte sig ned i Folketingssalen og forberede sig, for man kommer til at lytte til debatten med et øre eller halvandet. Jeg synes, at ordføreren sagde, at man ved regeringens tiltrædelse havde ryddet op i skatter og afgifter og tilskud osv., og ordføreren kom med et par eksempler. Men jeg vil jo gerne lige give ordføreren en chance for at korrigere det, som ordføreren sagde. Kan ordføreren fortælle mig, hvordan regeringen har ryddet op i vores skatter?

Kl. 10:43

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:43

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jamen vi har vedtaget en skattereform, og her har vi selvfølgelig gjort noget i forhold til skatten på arbejde, og det er jeg rigtig glad for. Vi har oven i købet i den her skattereform sikret, at der kommer flere penge til de fattigste pensionister – det tror jeg også vi kan være rigtig glade for – og vi foretager løbende vurderinger af, hvordan tingene skal indrettes her i Danmark. Vi er faktisk oprigtig optaget af, at der kommer flere job, at der kommer vækst, at der kommer beskæftigelse. Så vi laver samlet hele tiden vurderinger af, hvordan det her kan gøres bedre, og inden længe kommer der flere afrapporteringer fra de vækstteam, man fra regeringens side har nedsat. Så jeg har en god tiltro til, at dansk økonomi kan klare sig.

Men jeg synes faktisk også, at det spørgsmål ligger en lille smule uden for det her omkring hjemmeserviceordningen, som er det, vi debatterer.

Kl. 10:44

Formanden:

Hr. Peter Juel Jensen.

Kl. 10:44

Peter Juel Jensen (V):

Jamen jeg synes altså, at hjemmeservice og tilskud til at hjælpe folk med at gøre rent også kommer ind under kategorien at rydde op, så der er forbindelsen jo meget, meget klar. Jeg studser jo bare over det, som ordføreren siger, og jeg prøver ikke at bringe et nyt emne på banen, men når man tænker på, at det her lovforslag handler om hjemmeservice og der bliver talt om at rydde op, så synes jeg ikke, ordføreren svarede på mit spørgsmål. Hvad er det for nogen skatter, der er ryddet op i?

Kl. 10:44

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:44

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Det synes jeg faktisk jeg klart har svaret på. Vi har ryddet op i nogle afgifter, vi har sænket skatten på arbejde. Det tror jeg er initiativer,

som selv højrefløjen er enig med os i. Det er rigtig fornuftigt. Jeg forstår slet ikke debatten her i dag. At man insisterer på at beholde nogle ordninger, som man egentlig selv har gjort et forsøg på at afskaffe, synes jeg faktisk ikke er en økonomisk ansvarlig politik fra højrefløjens side, men jeg må jo bare tage det ad notam.

Kl. 10:45

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Finn Sørensen som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 10:45

(Ordfører)

Finn Sørensen (EL):

Tak. Enhedslisten støtter lovforslaget om den endegyldige ophævelse af hjemmeserviceordningen. Inden man svinger sig for højt op i begravelsestalerne, skal man nok lige lægge mærke til, hvad det er, der bliver afskaffet her. Det er jo en ordning, der skridt for skridt er blevet reduceret, herunder af den tidligere regering med støtte fra Dansk Folkeparti. Det er en ordning, der i dag kun er en svag afglans af den hjemmeserviceordning, som Enhedslisten var med til at indføre som en permanent ordning i 1996. Dengang var der tale om en massiv satsning på at skabe ufaglærte job, men i dag er tilskudsordningen begrænset til en gruppe pensionister, som enten bør have den fornødne hjælp fra det offentlige, eller som – og det er nok mere typisk – selv har råd til at købe de ekstra ydelser.

VKO-flertallet har selv givet aktiv dødshjælp. Ved den sidste ændring af ordningen stoppede den tidligere regering for yderligere tilgang, så det under alle omstændigheder ville være et spørgsmål om tid, før ordningen var udåndet. LO mener, at ordningen vil betyde bortfald af ca. 700 job, mens Dansk Folkeparti tidligere her i salen i dag har beregnet det til knap 500. Jeg tror ikke, at nogen af tallene er rigtige. En undersøgelse fra 2007 viste, at det er de økonomisk bedst stillede pensionister, der benytter ordningen, og at det også er denne gruppe, der naturligt nok så som følge deraf får det største tilskud. De vil nok fortsætte med at få udført de ekstra serviceopgaver, selv om de ikke længere får 30 pct. i tilskud.

Selvfølgelig skal vi holde øje med, om afskaffelsen af ordningen betyder forringede forhold for de ældre, og her hæfter vi os meget ved regeringens høringssvar, hvor der bl.a. står, at kommunerne er forpligtede til at yde de nødvendige ydelser efter serviceloven, som bl.a. hjemmehjælp til personer med særligt behov.

Når vi modtager protestskrivelser over vores medvirken til at afskaffe ordningen – for sådan nogle modtager vi da også, især fra hjemmeservicevirksomheder – så opfordrer vi de ældre til at henvende sig til kommunen og bede om den fornødne hjælp i henhold til serviceloven og til at melde tilbage til os, hvis denne hjælp bliver afvist. Man kan ikke helt udelukke, at der vil ske afvisning af berettigede ønsker om at få noget hjælp fra det offentlige. En årsag til det kan selvfølgelig være det faktum, at kommunerne nu med alle partiers velsignelse, undtagen Enhedslistens, men desværre også med Østre Landsrets velsignelse, har fået grønt lys for at skære ned i praktisk hjælp og personlig pleje til de ældre med henvisning til kommunens spareplaner. Det vil jo kun forstærke den udvikling, vi har set i perioden 2008-2011, hvor praktisk hjælp til de ældre er blevet beskåret med 25 pct., personlig pleje er beskåret med 10 pct., samtidig med at gruppen af ældre over 65 år er vokset med 9 pct. Denne udvikling vil desværre nok blive forstærket i de kommende år som følge af den nuværende regerings stramme politik i forhold til kommunernes økonomi, som for at føje spot til skade i hvert fald i 2013 er strammere end den, som VKO-flertallet førte.

Men det problem løser vi ikke ved at give respiratorhjælp til en ordning, som den tidligere regering alligevel har taget livet af. Vi løser det ved at tilføje kommunerne den fornødne økonomi til at sikre en ordentlig hjemmehjælp. Det hjælper afskaffelsen af ordningen jo heller ikke på, og det synspunkt står Enhedslisten helt alene med i

Folketinget. Men det sparede beløb går trods alt ind i det store husholdningsregnskab, herunder til den jobskabelse og til de sociale tiltag, som vi har aftalt med regeringen i finanslovaftalen, om end det set fra Enhedslistens side på begge punkter er for begrænset.

Så med de ord vil vi støtte lovforslaget.

Kl. 10:49

Formanden:

Hr. Hans Kristian Skibby for en kort bemærkning.

Kl. 10:49

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak. Ordføreren indledte sin tale med at sige, at den oprindelige hjemmeserviceordning blev bifaldet af Enhedslisten. Ordføreren siger så bagefter, at man nu sådan set beklager, at den er blevet udvandet og for smal. Det anerkender jeg fuldstændig; det er sådan set en fin holdning at have til det her. Men er det så en god begrundelse for at fjerne den her ordning fuldstændig? Det er noget, som Enhedslisten har haft lidt større mulighed for at ændre på, end Dansk Folkeparti har haft, i og med at det er Enhedslisten, som har været bannefører for at sikre et flertal for den finanslov, som det her jo er en del af, altså næste års finanslov.

Vil ordføreren ikke i det mindste anerkende, at årsagen til, at vi står her i dag og skal fjerne den her ordning fra 25.000 husstande i Danmark beboet af pensionister og førtidspensionister, er, at Enhedslisten ikke har forstået at få det her forhandlet ind i finansloven og få den her ordning bibeholdt? Det må vi jo gå ud fra, når man fra Enhedslistens side vælger at støtte det her lovforslag, som alt andet lige er en forringelse for de her mange, mange tusinde pensionister.

Kl. 10:50

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:50

Finn Sørensen (EL):

Nej, for i finanslovforhandlingerne har vi ikke kæmpet for at bevare den smule af den her ordning, der er tilbage. Og det skyldes, at vi grundlæggende har det synspunkt, at man ikke skal give statstilskud til opgaver, som alligevel bliver udført. Det er også derfor, vi heller ikke har kæmpet for at bevare boligjobordningen.

Kl. 10:50

Formanden:

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 10:50

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak. Jamen det glæder mig da, at ordføreren i det mindste er ærlig og siger, at man ikke har kæmpet for at bevare den her ordning for landets pensionister. Men jeg synes jo, det er underligt, at ordføreren ikke i det mindste bruger noget tid på at besvare nogle af de ret massive anker, der har været mod det her lovforslag.

De er bl.a. kommet fra LO, som jeg ved har tætte relationer til hr. Finn Sørensen eget parti. Både LO og Ældre Sagen udtrykker stor frustration over det her lovforslag, fordi man kan se, at det kommer til at gå ud over mellem 500 og 700 årsværk – det var ordføreren, der nævnte det – men i hvert fald 500 årsværk, som typisk er besat af ufaglærte eller folk med en relativt lav uddannelse.

Er det virkelig Enhedslistens hensigt at føre en politik, hvor man tager de her arbejdspladser væk og dermed faktisk er med til at gøre det mere favorabelt at få udført sort arbejde i Danmark frem for arbejde, der er på regning?

Kl. 10:51

Kl. 10:54

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 10:51

Finn Sørensen (EL):

Hvis ordføreren havde hørt efter under min ordførertale, ville ordføreren have hørt, at jeg faktisk forholdt mig til den kritik og de synspunkter, der kommer fra LO. Nu nævnte jeg ikke lige Ældre Sagen, men det er jo det samme synspunkt, der kommer derfra.

Mit svar er, at vi ikke deler de organisationers vurdering af, at det vil medføre et tab af de her ca. 500 ufaglærte job. For det er vores vurdering, at de opgaver, som i dag bliver udført med statstilskud, alligevel vil blive udført, og så er det en rigtig dårlig forretning for staten og samfundet at putte skatte kroner i den form for tilskud. Det er den enkle forklaring på det, så jeg har svaret på den kritik, der er kommet fra de nævnte organisationer.

Kl. 10:52

Formanden:

Hr. Kim Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 10:52

Kim Andersen (V):

Jeg lyttede intenst og med interesse til ordførerens tale, og jeg må sige, at det er en ejendommelig argumentation, Enhedslisten bruger ved behandlingen af det her lovforslag. Man vil have en god hjælp til pensionisterne, men man stemmer for forslaget her fra regeringen, som vil fjerne hjemmeserviceordningen, som hjælper nogle folkepensionister og nogle førtidspensionister, med den begrundelse, at det rigtige er at give kommunerne fornøden økonomi til, at de kan give en tilstrækkelig kommunal hjemmehjælp. Men, siger ordføreren så, det får de jo heller ikke ved fjernelsen af det her forslag, for det her er jo bare penge ind i den store kasse, men man stemmer for forslaget om forringelse alligevel. Enhedslisten stemmer altså med åbne øjne for en forringelse af pensionisternes muligheder for hjemmehjælp. Jeg må sige, at jeg savner logik i argumentationen, men det kan være, at ordføreren kan rede det lidt ud for mig nu.

Kl. 10:53

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:53

Finn Sørensen (EL):

Når ordføreren ikke kan finde logikken, er det nok, fordi ordføreren ikke hører særlig godt efter, selv om ordføreren mener, at han lytter meget nøje efter, og det vil jeg ikke bestride, men man kan sige, at ingen jo er forpligtet ud over deres evner, når det drejer sig om at lytte og forstå. Det gælder os alle sammen.

Hvis ordføreren havde hørt efter og hørt, hvad logikken var, ville han vide, at logikken i al sin gribende enkelthed er, at Enhedslisten ikke opfatter det her lovforslag som en forringelse af pensionisternes vilkår, fordi det er blevet påvist gennem en undersøgelse, at det er de økonomisk bedst stillede pensionister, der benytter sig af den ordning, og at der er rimeligt belæg for at tro, at de opgaver, som bliver udført med statsligt tilskud, vil blive udført alligevel, og det vil sige, at vi hverken mister arbejdspladser eller skatteindtægter ved at sløjfe det tilskud. Det synes jeg at jeg har sagt både i ordførertalen og i mit svar til den tidligere ordfører, så prøv måske at lytte lidt grundigere.

Kl. 10:54

Formanden:

Hr. Kim Andersen.

Kim Andersen (V):

Altså, en forkert påstand bliver jo ikke rigtigere af, at man fremsætter den mange gange, og så er det sådan set lige meget, om man lytter mere eller mindre godt efter.

Må jeg lige sige: Ordføreren erkender, at der ikke kommer flere penge til den kommunale hjemmehjælp, ved at det her forslag vedtages. Ordføreren erkender, at der rent faktisk er nogle folkepensionister og andre pensionister, som har glæde af den nuværende ordning. Man stemmer for fjernelsen af ordningen, og så er bundlinjen i den her ligning vel – med eller uden Enhedslistens flommesnak – at pensionisterne under et får ringere vilkår til hjælp i hjemmet. Det er jo legalt at stemme for det. Det gør vi også selv, fordi vi mener, at det skulle indgå i en anden og bedre ordning, boligjobordningen, men bundlinjen er, at der er nogle pensionister i det her land, som får forringet deres vilkår ved vedtagelsen af det her lovforslag. Det må selv Enhedslisten vel kunne både forstå og erkende, hvis man i øvrigt lytter efter.

Kl. 10:56

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:56

Finn Sørensen (EL):

Det ved vi jo faktisk ikke om der er. Det, der er rigtigt at sige, er, at vi ikke kan påvise, at 85 mio. kr., der spares ved den her ordning, direkte kommer til at gå til den kommunale hjemmehjælp – selvfølgelig kan vi ikke det. Det, jeg sagde, var, at de kommer til at indgå i det store husholdningsregnskab under den samlede finanslovaftale, som Enhedslisten har lavet med regeringen, og som betyder, at der bliver lagt noget mere vægt på sociale og solidariske tiltag og jobskabelse end i det oplæg, som regeringen kom med til finanslov, herunder til en socialpakke, ligesom det her sparede beløb jo alt andet lige er et bidrag til, at vi kunne give et lillebitte løft til kommunernes forbrugsmuligheder i 2013.

Kl. 10:56

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Ole Birk Olesen som Liberal Alliances ordfører.

Kl. 10:57

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

Lovforslaget vil endeligt tage livet af en hjemmeserviceordning, som i forvejen er sat til at blive udfaset, og det synes vi er en god idé, for hjemmeserviceordningen var fra starten ikke en god ordning. Hjemmeserviceordningen skulle tage sig af et problem, som vi anerkender, et problem, der handler om, at der er en række ydelser i det her samfund, som danskerne er villige til at købe for en bestemt pris. Problemet er bare, at selv om vi har en række ledige i samfundet, er der ikke særlig mange ledige, der vil arbejde til den pris, som folk er villige til at betale. Der er altså et gab mellem, hvad folk er villige til at betale, og hvad man kan få de ledige til at arbejde for. Og det gab fylder man så ud med en hjemmeserviceordning. Det er det, der er rationalet bag hjemmeserviceordningen.

Problemet burde løses på en anden måde, for gabet opstår jo, fordi skatten på arbejde i Danmark er så høj og overførselsindkomsterne så høje, at selv om der f.eks. er folk, der er villige til at købe rengøring i eget hjem for 100 kr. i timen, kan det kun vanskeligt lade sig gøre at få nogen af de ledige til at arbejde for 100 kr. i timen med rengøring i hjem. Det er et problem, og det er noget, vi skal gøre noget ved, for det giver ingen mening som samfund at have hundredtu-

sindvis af ledige gående rundt, når de kunne have haft et arbejde med at udføre en nyttig funktion for andre, som de kunne få en helt naturlig løn for.

Derfor gælder det om at sørge for, at skatten på arbejde kommer ned, og det gælder om at sørge for, at det altid kan betale sig at tage et arbejde, når man er på overførselsindkomst – hvis man er i stand til at arbejde – til den løn, som man nu engang kan få. Det skal ikke være sådan, at vi har ydelser fra det offentlige, der afholder folk fra at arbejde til den løn, de nu engang kan få. Og derfor skal vi gøre noget ved det her problem.

Men problemet er jo mange steder i samfundet. Problemet findes ude i enhver virksomhed, som måske godt kunne bruge en til at gå rundt og gå til hånde med tilfældigt forefaldende arbejde, men som ikke værdisætter den ydelse til mere end f.eks. 100 kr. i timen og i dag ikke kan få nogen til at arbejde for de 100 kr. i timen med det job. Det betyder ikke, at vi laver en gå til hånde-serviceordning fra det offentliges side, som skal sørge for at udfylde gabet mellem, hvad folk vil have i løn, og hvad andre er villige til at betale for ydelsen.

Problemet opstår ude i en butik, hvor butikken måske kunne have lyst til at have en til at stå og pakke varerne for kunderne, men ikke ønsker at aflønne med mere end 100 kr. i timen, og for 100 kr. i timen er det ikke muligt at få en person, der kvalificeret kan udfylde det arbejde. Så kunne vi også have en butiksserviceordning, som skulle udfylde gabet mellem den løn, som folk er villige til at arbejde til, og den løn, som butikkerne er villige til at give.

Vi må selvfølgelig gå mere grundlæggende til værks, og Liberal Alliance har gang på gang fastslået, at det handler om at sænke skatten på arbejde og sørge for, at det kan betale sig at påtage sig det arbejde, man kan få. Det vil vi fortsætte med at gøre, og så vil vi støtte afskaffelsen af denne hjemmeserviceordning, som ikke er en god nok løsning på det problem, som her er skitseret.

Kl. 11:00

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Brian Mikkelsen som konservativ ordfører.

Kl. 11:00

(Ordfører)

Brian Mikkelsen (KF):

I den bedste af alle verdener var der ikke brug for hjemmeserviceordningen. I den bedste af alle verdener var skatten på arbejde så lav, at det kunne betale sig at hyre arbejdskraft, så man fik fordelt arbejdet på en fornuftig måde, så vi fik flere i beskæftigelse i Danmark. De høje skatter på lønindkomst er en hindring for, at vi kan få flere i beskæftigelse, og for, at vi får en fornuftig arbejdsdeling i det danske samfund. Så lang tid vi ikke får skatten på arbejde betragteligt ned, er hjemmeserviceordningen altså en rigtig god måde til at få folk i beskæftigelse på, som ellers ville have vanskeligt ved at få beskæftigelse, og det er også en rigtig god måde til at få en hjælp til eksempelvis ældre på, som ville have svært ved ellers at betale for den hjælp. Så det har været en win-win-situation, at man har haft en hjemmeserviceordning.

Vi havde i den daværende VK-regering et fornuftigt svar på de udfordringer, der er med de høje lønninger i Danmark. Vi lavede en boligjobordning, som sikrede i tusindvis af nye arbejdspladser, og som sikrede, at folk fik lavet en masse ting, som de måske selv ville have taget fat på med ti tommelfingre og alt muligt andet og ikke var blevet lavet ordentligt. Så boligjobplanen er det rigtige svar på de udfordringer, der er med hensyn til lavtlønsbeskæftigelse i Danmark.

Så lang tid vi ikke har en boligjobplan – og det vil vi gennemføre, når vi forhåbentlig kommer til magten igen efter næste valg – så er hjemmeserviceordningen en god konstruktion. Det er en god konstruktion for rigtig mange ufaglærte, og det er en god konstruktion

for de mennesker, som får hjælp, og som ellers ikke ville have fået hjælp på en tilsvarende måde.

Så på den måde bliver vi nødt til at ræsonnere og konkludere, at vi ikke kan støtte regeringens forslag. Det er en dårlig idé for de ældre, og det er en dårlig idé for de mennesker, som nu bliver arbejdsløse, som følge af at regeringen vil afskaffe hjemmeserviceordningen. Så Det Konservative Folkeparti er imod forslaget fra regeringen.

Kl. 11:02

Formanden:

Tak til ordføreren. Så er det erhvervs- og vækstministeren.

Kl. 11:03

Erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen):

Med det her lovforslag ophæver vi hjemmeserviceordningen med virkning fra den 1. januar 2013. Det bliver dog sådan, at man fortsat i 2013 kan få udbetaling af tilskud for ydelser, som er udført før januar 2013.

Ophævelsen af hjemmeserviceordningen er en del af saneringen af erhvervsstøtten, som indgår i regeringsgrundlaget og i finanslovaftalen for 2013. Saneringen afspejler behovet for en ansvarlig linje i den økonomiske politik. Vi bliver nødt til at bruge pengene der, hvor de er givet bedst ud, og i den forbindelse vil jeg gerne nævne tre ting.

For det første er det afgørende for mig, at de borgere, der har særlige behov, får den hjælp, som de har brug for. Efter serviceloven er kommunerne forpligtet til at yde den nødvendige hjælp, som bl.a. hjemmehjælp, til personer med særlige behov. Det ændrer det her lovforslag ikke på.

For det andet kan ældre fra næste år få hjælp til rengøring fra andre ældre, da den ældre person, som udfører arbejdet efter nye regler i skattelovgivningen, kan modtage op til 10.000 kr. om året skattefrit for den type arbejde. Desuden er det også muligt for unge under 16 år ikke fremover at blive beskattet af deres fritidsjob, hvis det består i f.eks. rengøring i private hjem.

For det tredje viser en undersøgelse fra 2007, at det navnlig er de økonomisk bedst stillede pensionister, som benytter ordningen, og at det også er dem, der modtager støtte og de største tilskud. Med en egenbetaling på 70 pct. af prisen er det spørgsmålet, om ikke den gruppe af pensionister ville have købt rengøring uden tilskud fra hjemmeserviceordningen. Med andre ord kunne de offentlige midler være brugt bedre på andre tiltag.

Ophævelsen af hjemmeserviceordningen skal altså ses i lyset af regeringens samlede indsats for at øge beskæftigelsen. Vi skaber 21.000 job næste år med bl.a. kickstarten og skatteaftalen. Vi har afsat midler til et uddannelsesløft for ledige og en styrket indsats for at bekæmpe ungdomsarbejdsløsheden. Men det kræver omvendt, at vi må prioritere. Alt i alt er det min overbevisning, at vi med lovforslaget foretager den rigtige prioritering af de offentlige midler for at skabe vækst og beskæftigelse i Danmark.

Med disse ord ser jeg frem til en konstruktiv drøftelse i udvalget.

Kl. 11:05

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 11:05

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, hr. formand. Man må i hvert fald sige, at den nyudpegede erhvervsordfører og ikke mindst erhvervsministerens parti, Socialistisk Folkeparti, har forskellige argumenter til festlige lejligheder. Nu bruger erhvervsministeren så begrundelsen, at der var en rapport i 2007, som nu skal danne grundlag for, at man vil fjerne den her ordning for over 25.000 af landets pensionister og førtidspensionister.

Selv om der var en sådan rapport i 2007, ønskede man alligevel fra SF's og Socialdemokraternes side i »En Fair Løsning« – jeg går ud fra, at erhvervsministeren kender »En Fair Løsning«, selv om man ikke taler så meget om den længere – at udvide hjemmeserviceordningen, fordi det var så stor en succes. Det står der faktisk ordret. Og man ønskede at udvide den til også at omfatte travle danske børnefamilier. Det var noget, der blev skrevet efter 2007, efter udarbejdelsen af den rapport, som ministeren bruger som løftestang til at stemme den her besparelse igennem.

På samme måde var det egentlig planen for finansloven for 2012, altså for indeværende år, at man ville fjerne boligjobordningen allerede i 2012 og lave en ny energioverføringspulje, så folk kunne få tilskud til at lave energiforbedringer på deres ejendomme. Det kunne man så ikke nå, men alligevel skrev man fra regeringens side i finanslovaftalen for 2012 på side 18: Med nedlæggelsen af boligjobordningen vil der parallelt blive genåbnet for tilgang til den tidligere hjemmeserviceordning, som giver pensionister mulighed for tilskud til rengøring i hjemmet.

Det var i 2012. Det er længe efter 2007. Hvorfor har ministeren skiftet holdning?

Kl. 11:07

Formanden:
Ministeren.

Kl. 11:07

Erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen):

Nu drejer det her sig jo om nedlæggelse af hjemmeserviceordningen. Det er sådan set ikke, fordi vi bruger meget tid på at skifte holdning. Vi har sådan set i regeringen brugt meget tid på at føre en ansvarlig linje i den økonomiske politik. Det handler om, at vi bl.a. har skullet finde rigtig, rigtig mange penge på alle erhvervsstøtteordninger.

Vi må sige, at med de andre initiativer, vi har taget, vurderer vi, at pengene er givet bedre ud til bl.a. beskæftigelse, og derfor står vi fuldt bag det her lovforslag. Det handler simpelt hen om, at de offentlige midler, som vi har, og som også er skatteydernes midler, skal ud at arbejde der, hvor de giver de bedste muligheder.

Det er vores vurdering, bl.a. på baggrund af undersøgelsen, at de pensionister, som argumentationen fra hr. Hans Kristian Skibby hovedsagelig går på, højst sandsynligt vil benytte lovgivningen alligevel. Desværre har det ikke været muligt for de pensionister med ringest indkomst at gøre brug af ordningen. Så vi står fuldt bag det her lovforslag og ønsker selvfølgelig at tilgodese både de mennesker, der har mest behov for hjælp, og en ansvarlig økonomisk politik.

Kl. 11:08

Formanden:
Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 11:08

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg anerkender jo, at erhvervsministeren er ny både på posten som erhvervsminister og som formand for SF. Det var altså sådan, at den forhenværende formand for SF, som er udenrigsminister i dag, ved gentagne festlige lejligheder i Folketinget forud for sidste valgkamp sagde, at der var en velfærdsmassacre i gang i Danmark. Så vinder man valget ved bl.a. at love en udvidet hjemmeserviceordning, man vinder valget ved at love at stille folk på overførselsindkomster bedre socialt, og nu kan vi så se, at SF's og erhvervsministerens parti bl.a. støtter et lovforslag som det her, som fjerner et velfærdsgode for mange tusinde af landets folkepensionister. Vi kan også se, at SF stemmer for eksempelvis besparelser på tandplejen, og man stemmer også for besparelser på tilskud til høreapparater og alle mulige andre sociale tilskud. Er det virkelig en politik, som erhvervsministeren

finder holdbar, når der ses på den måde, man åbenbart ønsker at prioritere de økonomiske ressourcer?

Kl. 11:09

Formanden:
Ministeren.

Kl. 11:09

Erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen):

Vi er sådan set optaget af, at vi er ansvarlige for den økonomiske politik, og at vi sidder i regeringen, og der har vi sådan set blikket pegende fremad. Vi har taget initiativer med en indgåelse af en vældig god energiaftale. Den skal der bruges nogle midler til. Vi har andre initiativer, bl.a. i form af en kickstart, vi har akutpakker og andre initiativer, og vi har valgt at prioritere midlerne, fordi det ligger os meget på sinde, at folk kan komme i uddannelse og arbejde. Dem, der har behov for hjælp, skal selvfølgelig have mulighed for at få hjælp. Lighed er den store dagsorden for os. Det vil den også være i forbindelse med det her. Derfor er det vores forpligtelse i en stram økonomisk tid at sørge for at kigge på, hvor pengene giver det bedste resultat.

Jeg står fuldt på mål for det her, og jeg vil også sige, at det er vores politik at føre en ansvarlig linje, tage hånd om dem, der har det sværest i samfundet, sikre mest mulig lighed. Jeg vil sige, at det selvfølgelig også er i kommunernes interesse, at deres borgere får den hjælp, de har brug for, og det har vi også en forventning om at de får.

Kl. 11:10

Formanden:

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så jeg siger tak til ministeren. Forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

8) 1. behandling af lovforslag nr. L 72:

Forslag til lov om ændring af lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. og lov om statens voksenuddannelsesstøtte (SVU). (Adgang til delegation m.v.).

Af børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini).

(Fremsættelse 15.11.2012).

Kl. 11:11

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Hr. Peter Juel Jensen som Venstres ordfører.

Kl. 11:11

(Ordfører)

Peter Juel Jensen (V):

Tak, formand.

Som følge af ressortomlægningen delegeres administrationen af statens voksenuddannelsesstøtte, også kaldet SVU, til og med uddannelsesniveau samt administrationen af befordringsrabat til uddannelsessøgende på ungdomsuddannelserne til Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser. Lovforslaget inde-

bærer, at undervisningsministeren efter forhandling med vedkommende fagminister får adgang til at delegere sin kompetence til at varetage administrationen af områderne. Lovforslaget berører ikke de eksisterende klagegange, det vil sige, at der er en uændret retstilstand for borgerne. Og motivationen for at sætte det her i værk er at sikre en effektiv administration af de nævnte fagområder, da sager af samme karakter fra forskellige ministerområder kan behandles samlet hos en og samme myndighed.

Det her er ikke noget lovforslag, som ændrer verden, men det er med til at sikre en mere effektiv sagsgang, så med de her bemærkninger anbefaler Venstre forslaget.

Kl. 11:12

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Troels Ravn som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 11:12

(Ordfører)

Troels Ravn (S):

Tak. Jeg skal lige indledningsvis gøre opmærksom på, at min ordførtale også dækker Radikale Venstre og fru Lotte Rod som ordfører.

Baggrunden for lovforslaget er, at lovgivningen vedrørende en række institutioner og uddannelser er overført fra det daværende undervisningsministerium, nu Ministeriet for Børn og Undervisning, til Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser. Ressortomlægningen giver anledning til at foretage justeringer af indretningen af administrationen for de ressortoverførte områder. Så formålet med lovforslaget er altså at tilpasse lovgivningen til den nye opgavefordeling mellem de to ministerier, hvilket er ganske fornuftigt.

Med lovforslaget her kan børne- og undervisningsministeren både i forhold til administration af befordringsrabat og statens voksenuddannelsesstøtte delegere, altså bemyndige, en anden statslig myndighed, også under et andet ministerium, til at varetage visse beføjelser under de to nævnte love og fastlægge reglerne herfor. Det vil betyde en lettere og mere effektiv administration, fordi sagerne af samme karakter fra de to forskellige ministerområder kan behandles samlet hos én myndighed.

Lovforslaget her er altså alene et udtryk for en teknisk tilpasning af lovgivningen på de to ministerområder i kølvandet på ressortomlægningen som led i regeringsdannelsen sidste efterår, og Socialdemokraterne støtter naturligvis lovforslaget.

Kl. 11:14

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Alex Ahrendtsen som Dansk Folkepartis ordfører.

Kl. 11:14

(Ordfører)

Alex Ahrendtsen (DF):

Dette lovforslag er en ressortsag, der omhandler statens voksenuddannelsesstøtte, SVU, og befordringsrabat. Lovforslaget giver børne- og undervisningsministeren lov til at flytte bemyndigelsen over til forskningsministeren, som tager sig af SU. Det er en forenkling, som Dansk Folkeparti kan støtte.

Kl. 11:14

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Pernille Vigsø Bagge som SF's ordfører.

Kl. 11:15

(Ordfører)

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Ja, det er egentlig fru Lisbeth Bech Poulsen, der er ordfører på dette forslag, men hun kunne ikke være her i dag. Derfor skal jeg gøre det ganske kort: SF støtter forslaget.

Kl. 11:15

Formanden:

Fru Rosa Lund som Enhedslistens ordfører.

Kl. 11:15

(Ordfører)

Rosa Lund (EL):

Tak, og ikke mindst tak til de foregående ordførere for en virkelig god debat. Jeg synes, de andre ordførere har været meget godt inde på, hvad det her lovforslag går ud på, og jeg vil bare sige, at vi i Enhedslisten støtter forslaget, og at vi håber, at det kan medføre hurtigere sagsbehandling for de kursister, tror jeg vi kan kalde dem, som skal benytte sig af SVU'en. Og så vil jeg bare tilføje, at det, der omkring SVU for alvor er interessant at diskutere – det synes vi i hvert fald i Enhedslisten – er, hvordan vi kan få gjort op med den massakre, som den tidligere borgerlige regering udsatte SVU'en for. Enhedslisten bakker op om forslaget.

Kl. 11:16

Formanden:

Tak til ordføreren. Så er det fru Merete Riisager som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 11:16

(Ordfører)

Merete Riisager (LA):

Tak. Lovforslaget er et forslag af teknisk karakter, der skal give børne- og undervisningsministeren adgang til at delegere sin kompetence til administrationen af statens voksenuddannelsesstøtte og befordringsrabat til uddannelsessøgende på ungdomsuddannelserne. Jeg betragter forslaget som et mindre greb, der fremmer enkelhed og effektivitet, og det er der i den grad brug for i det ganske land. Så Liberal Alliance støtter forslaget.

Kl. 11:16

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Mai Henriksen som konservativ ordfører.

Kl. 11:16

(Ordfører)

Mai Henriksen (KF):

Tak, formand. Lovforslaget er en følge af ressortomlægningen mellem Børne- og Undervisningsministeriet og Forskningsministeriet og kan vist betegnes som et teknisk lovforslag. Det Konservative Folkeparti noterer sig, at lovforslaget ikke berører klageadgangen, og at retstilstanden for borgeren er uændret. Dermed kan De Konservative støtte lovforslaget.

Kl. 11:17

Formanden:

Tak til ordføreren fra De Konservative. Så er det børne- og undervisningsministeren.

Kl. 11:17

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Jeg tror, jeg vil se, om jeg kan slå alle rekorder for en kort opsamling som minister og derfor nøjes med at sige tak.

Kl. 11:17

Kl. 11:20

Formanden:

Så siger jeg også tak til ministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og forhandlingen er dermed sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Børne- og Undervisningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

9) 1. behandling af lovforslag nr. L 73:

Forslag til lov om ændring af lov om friskoler og private grundskoler m.v. og lov om folkehøjskoler, efterskoler, husholdningsskoler og håndarbejdsskoler (frie kostskoler). (Tilskud til inklusion af elever med særlige behov på frie skoler m.v.).

Af børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini).

(Fremsættelse 15.11.2012).

Kl. 11:17

Forhandling**Formanden:**

Forhandlingen er åbnet. Og det er hr. Peter Juel Jensen som ordfører for Venstre.

Kl. 11:18

(Ordfører)

Peter Juel Jensen (V):

Tak for det, formand. Da Venstres ordfører på området, fru Anni Matthiesen, er forhindret i at være til stede i Folketingssalen i dag, har jeg lovet at læse talen op:

Lovforslag nr. L 73 er en naturlig forlængelse af den nye afgrænsning af specialundervisningsbegrebet. Denne afgrænsning blev til med lov nr. 379, som blev vedtaget tidligere i år, og som vedrørte folkeskoleområdet. Nu gælder det så dette lovforslag om inklusion på de frie skoler, efterskoler m.fl. Den nye afgrænsning af specialundervisningsbegrebet betyder, at flere børn inkluderes i den daglige undervisning i folkeskolen og med dette lovforslag snart også i de frie skoler.

Lovforslaget er et resultat af folkeskoleforligskredsens arbejde, som Venstre er en del af. Med loven inkluderes de elever med støttebehov på under 9 ugentlige undervisningstimer i den daglige klasseundervisning. Det er et resultat af en erkendelse af, at det at adskille sig fra normen ikke betyder, at man ikke kan deltage i den daglige undervisning sammen med sine klassekammerater.

L 73 omhandler tilskud til inklusion på de frie skoler. Som følge af ændringen af specialundervisningsbegrebet er det nemlig nødvendigt at tilpasse de gældende tilskudsregler. Dette lovforslag skal sikre en fair fordeling af de økonomiske midler. Der er tale om en 2-årig omlægning af tilskuddet til elever på de frie grundskoler, og der forventes fastlagt en permanent model for tilskuddet i løbet af 2014.

Venstre er positive over for dette lovforslag, som er en naturlig forlængelse af lov nr. 379. Venstre har dog visse uddybende spørgsmål, som vi ønsker afklaret under lovbehandlingen. Tak.

Kl. 11:19

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Troels Ravn som socialdemokratisk ordfører.

(Ordfører)

Troels Ravn (S):

Lovforslaget her skal være med til at styrke inklusionen af elever med særlige behov på de frie skoler, og det er jeg rigtig, rigtig glad for og tilfreds med.

Med lovforslaget indføres en pligt for frie grundskoler og frie kostskoler til at inkludere elever med særlige behov i den almindelige undervisning. I folkeskolen gælder allerede for det indeværende skoleår et specialundervisningsbegreb, der indebærer, at elever med behov for støtte i mindre end 9 ugentlige undervisningstimer for at kunne deltage i den almindelige undervisning ikke er specialundervisningselever, men skal inkluderes i den almindelige undervisning. Det er dette specialundervisningsbegreb, som også nu gælder for skoleåret 2013-14 for de frie skoler.

Pligten til inklusion af elever med særlige behov i den almindelige undervisning på frie skoler, efterskoler, husholdningsskoler og håndarbejdsskoler skal ses i sammenhæng med, at undervisningen af undervisningspligtige elever på frie skoler efter lovgivningen nu skal stå mål med, hvad der almindeligvis kræves i folkeskolen. Med forslaget her om at indføre pligt til inklusion af elever med særlige behov i friskoleloven og i lov om frie kostskoler understreges vigtigheden af, at også de frie skoler påtager sig opgaven med at inkludere elever med særlige behov i den almindelige undervisning.

At arbejde med inklusion handler om barnets bedste, om at styrke fællesskabet i skolen, så alle børn kan rummes i skolen. Inklusion er derfor ikke en metode; men inklusion handler om et børnesyn, et menneskesyn og et skolesyn, der er båret af tanken om, at alle mennesker har brug for og ret til at tilhøre et fællesskab. At være inkluderet betyder således, at barnet oplever sig selv som en naturlig og værdifuld deltager i et fællesskab. Vi skal have skoler, som skal sikre alle elever et højere fagligt udbytte af undervisningen, uanset hvilke forudsætninger det enkelte barn har for uddannelse, og skoler, hvor færre elever modtager specialundervisning og flere inkluderes i den almindelige undervisning med de nødvendige støtteforanstaltninger og faglige udfordringer.

Jeg er således glad for, at Folketinget med dette lovforslag omfatter tilskudsordningerne til de frie skoler, så skolerne økonomisk har mulighed for at inkludere elever med særlige behov i den almindelige undervisning. Socialdemokraterne kan naturligvis støtte forslaget.

Kl. 11:22

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Alex Ahrendtsen som Dansk Folkepartis ordfører.

Kl. 11:22

(Ordfører)

Alex Ahrendtsen (DF):

Lovforslaget er en opfølgning på loven om inklusion i folkeskolen, som Dansk Folkeparti stemte ja til. Lovforslaget ligestiller folkeskoler med friskoler. Det er en midlertidig, 2-årig omlægning af tilskuddet, og om 2 år kommer der så en vedvarende ordning.

Lovforslaget giver også inklusionsstøtte til elever på frie kostskoler, f.eks. efterskoler, husholdningsskoler og håndarbejdsskoler. Undtaget er dog de skoler, der har et særligt undervisningstilbud.

Lovforslaget ophæver endvidere særskilt tilsyn med de skoler, der er prøvefri i historiefaget, og det bliver erstattet med det almindelige tilsyn, der gælder for andre friskoler. Det er vi lidt skeptiske over for, og vi vil spørge ind til det under udvalgsbehandlingen. Vi er ikke sikre på, at det er en god idé.

Endelig ophæves § 27 a om de såkaldte Ciriustilskud – der har i 2008-2012 været givet tilskud til folkehøjskoler med elever fra en række østeuropæiske lande.

Indtil videre kan Dansk Folkeparti støtte forslaget, og vi ser frem til den videre udvalgsbehandling.

Kl. 11:23

Formanden:

Tak for ordførerens tale. Så er det hr. Jeppe Mikkelsen som radikal ordfører.

Kl. 11:24

(Ordfører)

Jeppe Mikkelsen (RV):

Tak for det. På lige fod med de øvrige ordførere må jeg meddele, at vi fra radikal side også kan støtte dette forslag, som har til hensigt, at de frie skoleformer fra næste skoleår kommer til at operere med det samme inklusionsbegreb, som folkeskolerne har brugt siden begyndelsen af dette skoleår. Det betyder en omlægning af støtten, så de elever, der har behov for mindre end 9 specialundervisningstimer om ugen, i højere grad bliver inkluderet i undervisningen, og for elever med behov for mere end 9 timer om ugen ændres der ikke ved støtteordningen.

Vi skal fra radikal side udtrykke tak til ministeren for at være i så tæt dialog med skoleforeningerne. Det er meget nemmere blot at køre sine ting igennem, og der er utrolig mange skoleforeninger at mødes med på det her område, men for at få et godt resultat er det en rigtig god idé at lytte til dem, der arbejder med skoleformerne til daglig. Jeg er af den opfattelse, at man både blandt de frie grundskoler og efterskolerne føler sig godt inddraget, og jeg håber, at det kan sikre en god implementering ude lokalt. Samlet set kan vi altså fra radikal side støtte forslaget.

Kl. 11:25

Formanden:

Tak til den radikale ordfører. Fru Pernille Vigsø Bagge som SF's ordfører.

Kl. 11:25

(Ordfører)

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Intentionen med det her forslag er klar, nemlig den, at vi ønsker i så høj grad som mulig at inkludere alle elever i den almindelige undervisning frem for at udskille dem i særlige forløb, som ikke blot koster en masse penge, men som også er med til at fastholde visse elever i rollen som problembørn med de sociale og indlæringsmæssige konsekvenser, det kan have. Efter det her lovforslag skal frie grundskoler og frie kostskoler for at sikre den her inklusion fremover give supplerende undervisning og anden faglig støtte til elever, der har behov for støtte, og som ikke kan understøttes alene ved brug af undervisningsdifferentiering og holddannelse.

Forslaget er blevet udarbejdet i samarbejde med de foreninger, der er på området, og der er jo også i høringssvarene givet udtryk for, at der er stor tilfredshed med forslaget. Så i SF er vi glade for det her forslag, og vi støtter det varmt.

Kl. 11:26

Formanden:

Tak til SF's ordfører. Hr. Lars Dohn som Enhedslistens ordfører.

(Ordfører)

Lars Dohn (EL):

Enhedslisten er formentlig det eneste parti, der ikke støtter den inklusionsdagsorden, som først startede i folkeskolen, og som så nu skal udbredes til de private skoler.

Lad mig slå fast med det samme, at Enhedslisten ikke er imod inklusion. Hvis det for det enkelte barn er bedst at blive inkluderet i en normalklasse, er det det tilbud, man skal have. Hvis det er bedre for det enkelte barn at få et specielt tilbud, er det det. Altså, det bedste for det enkelte barn – det er det, vi som velfærdssamfund skal levere.

Det er sådan, at vi allerede nu kan se, at de ting, vi førte frem i forbindelse med folkeskoleinklusionsloven, og de bekymringer, vi havde, desværre ser ud til at blive opfyldt. Hvis man skal lykkes med en øget inklusion, er det afgørende, at de, der skal arbejde med det, lærerne, er klædt på til opgaven, og at de rammer, der er i skolen, er indrettet til formålet. Det kræver, at lærerne er efteruddannede, og vi ser også i udtalelsen fra både folkeskolelærerne og friskolelærerne, at det er det, der er nødvendigt – at man kan matche den opgave, man skal løse. Der skal være flere tolererordninger, der skal være færre elever i de pågældende klasser – vi har jo i folkeskolen et historisk højt gennemsnitligt elevtal – og der skal være nogle fysiske rammer, der tilgodeser flere elevers behov. De, der skal rådgive om inklusion, skal være kvalificerede til det. Der skal altså være en styrkelse af PPR, og det er jo netop ikke det, der sker i den her proces, hvor man kører uden om PPR. Alt dette har regeringen tilsidesat og i stedet alene skruet op for kravene, mindsket PPR'ens rolle, og det giver altså nogle dårligere betingelser for inklusion. Vi ser det vel i de allerseneste tal, som er ret alarmerende, for, hvor mange elever især i de ældste klasser der søger væk fra folkeskolen. Så der skal simpelt hen sættes en anden dagsorden på det her område.

Vi må ikke indrette skolen alene ud fra et politisk ønske om, at alle skal kunne være i den samme klasse, eller for den sags skyld at der skal spares penge. Hvis skolerne skal inkludere flere børn, skal det udelukkende være, fordi det er til barnets eller elevens bedste. Det her lovforslag er ikke til alles bedste, og det er yderst problematisk, at børn tages som gidsler i en politisk inklusionsdagsorden.

Det er vores vurdering, at det her forslag vil få negative konsekvenser for mange elever, og det er også vores vurdering, at der indbygget i lovforslaget er en enormt stor risiko for, at inklusionsdagsordenen ender med at blive en stor spareøvelse. Da vi i forbindelse med folkeskoleinklusionsloven havde diskussionen om, hvad der kunne frigøres af midler til normalundervisningen, kunne vi høre den ene folkeskoleordfører efter den anden – og med ministeren i samme tone – meddele, at nu blev der jo penge til normalundervisning. Når man går ud og ser på de kommunale budgetter, kan det vist ikke bekræftes nogen steder. Det er ikke det, jeg har fået ud af at bore lidt dybere ned i det.

Så vi håber meget, at der tages højde for de mange bemærkninger i høringssvarene, og at der vil foregå en løbende dialog med organisationerne på området, herunder bl.a. med hensyn til opkvalificering og efteruddannelse og med hensyn til tilskudsmodellens konsekvenser. Vi vil gerne i udvalgsarbejdet følge op med en række spørgsmål. Tak.

Kl. 11:30

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra fru Merete Riisager.

Kl. 11:30

Merete Riisager (LA):

Jeg kan forstå, at ordføreren mener, det er vigtigt, at forældre kan tilvælge et specialtilbud, hvis de mener, at det er det rigtige. Mener ordføreren ikke også, at det er vigtigt, at forældre kan tilvælge det

skoletilbud, som er bedst til netop deres børn, uanset om det så måtte være en privatskole eller en friskole eller en folkeskole?

Kl. 11:33

Kl. 11:30

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:30

Lars Dohn (EL):

Vi vil i Enhedslisten meget gerne derhen, hvor folkeskolen bliver det naturlige førstevalg for langt de fleste danskere, og det går altså den modsatte vej. Netop de seneste resultater viser, at det er de bedst stillede, som sender deres børn i private skoleordninger. Og det er ikke det samfund, vi ønsker – at én del af befolkningen bruger én skoleform, og en anden del af befolkningen bruger en anden skoleform.

Kl. 11:31

Formanden:

Fru Merete Riisager.

Kl. 11:31

Merete Riisager (LA):

Nu er det jo sådan, at hvis vi ser på tallene, kan vi se, at fri- og privatskoler er bedst til at løfte de stærke elever, men faktisk også bedst til at løfte de svage elever. Så er det ikke vigtigt, at forældre har mulighed for at vælge det skoletilbud, som kan løfte netop deres barn allermost, uanset hvilken skoleform der er tale om?

Kl. 11:31

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:31

Lars Dohn (EL):

Vi ved netop, at det, der er rigtig vigtigt, når vi taler om grundskolen og folkeskolen, er den der kammeratskabseffekt, og hvis de elever, som har lettest ved at lære, og som kommer fra boglige hjem, i vid udstrækning flytter til private skoler, så mindsker man den kammeratskabseffekt og lader de resterende elever i stikken. Og vi ved jo altså også, at andelen af svage elever ikke må komme over de 30 pct., men det er den tendens, vi er ved at se, fordi mange af de bedre stillede i Danmark tilvælger en privatskole.

Kl. 11:32

Formanden:

Fru Mai Henriksen for en kort bemærkning.

Kl. 11:32

Mai Henriksen (KF):

Jeg tror, både når man læser undersøgelser lavet af eksperter og forskere, og når man hører politikere, at der er rigtig, rigtig bred enighed om, at der har været for stor en udskilning af elever til specialundervisning over de senere år. Det her lovforslag tager netop udgangspunkt i de elever, som har et mindre støttebehov, altså dem, der har behov for støtte i mindre end 9 undervisningstimer om ugen. Så jeg skal bare spørge ordføreren, om hr. Lars Dohn ikke er enig i, at det er bedre for en række af de elever, som har et mindre støttebehov, ikke at blive ekskluderet, men derimod at blive inkluderet i fællesskabet og ikke få prædikatet særligt eller specielt sat på sig, når det er sådan, at de kun har mindre støttebehov.

Kl. 11:33

Formanden:

Ordføreren.

Lars Dohn (EL):

Jo, det vil det være for nogle elever, for så vidt det er efter en faglig pædagogisk rådgivning. Altså, jeg mener, at vi har dygtige skoleinspektører eller skoleledere i Danmark, men at de skulle være bedre end fagfolkene på området til at træffe den beslutning, synes jeg ikke. Det ville være en markant forringelse. Så derfor skal det altid være det bedste tilbud, eleverne skal have.

Kl. 11:33

Formanden:

Fru Mai Henriksen.

Kl. 11:33

Mai Henriksen (KF):

Det er jo netop en faglig vurdering, som afgør, hvor mange støttetimer man skal have om ugen. Det er jo endda ikke engang skolelæreren, som beslutter det. Det er jo i høj grad PPR, altså Pædagogisk Psykologisk Rådgivning, som kommer ind over og vurderer, hvor mange timer en elev skal visiteres til. Så det er jo netop den faglige rådgivning, som lægges til grund for, om en elev skal visiteres til flere timer eller ikke. Det her lovforslag er jo sådan set med til egentlig at gøre specialundervisningen bedre for de elever, som har et stort støttebehov, dem, som har de store udfordringer, de massive udfordringer, i folkeskolen. Er hr. Lars Dohn ikke enig i, at de bliver prioriteret med netop det her lovforslag, og at det derfor vil være godt, at de får et særligt tilbud, og at dem, som så har mindre støttebehov, kan komme ind og være en del af den almindelige undervisning?

Kl. 11:34

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:34

Lars Dohn (EL):

Der er lige lavet en ny undersøgelse af Epinion, som er offentliggjort i går, og som viser, at et stort flertal af forældrene finder, at støtteforanstaltningerne i forbindelse med integrationslove og andet er for dårlige, så den tangent, vi kører ud ad for øjeblikket, er ikke betryggende for de elever, der har et særligt behov.

Kl. 11:34

Formanden:

Hr. Joachim B. Olsen for en kort bemærkning.

Kl. 11:34

Joachim B. Olsen (LA):

Ordføreren taler om en kammeratskabseffekt og siger, at det er bedst, at børn kommer i folkeskolen, for så løfter det folkeskolen, men hvad med de børn, som faktisk befinder sig godt i en privatskole? Hvad med de forældre, der siger, at deres barn skal gå i en privatskole? Det kan godt være, at det er et barn fra et bogligt hjem, men hvis nu det er det bedste for det barn at gå i en privatskole, skal det barn så gå på kompromis, skal forældrene så gå på kompromis med, hvad der er det bedste for deres barn, i forhold til hvad der er bedst for nogle andre børn? Kan ordføreren følge mig? Er det det, der er Enhedslistens holdning?

Kl. 11:35

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:35

Lars Dohn (EL):

Det er Enhedslistens holdning, at folkeskolen skal være det naturlige førstevalg, og at det også bør være sådan i et samfund, at man sender sine børn til den lokale skole. Det har også noget at gøre med det at være en del af et lokalsamfund. Nu er der mulighed for andre løsninger, og derfor ønsker vi at styrke folkeskolen, ikke at afskaffe de private skoler, men styrke folkeskolen så afgørende, at det bliver den, der bliver omdrejningspunktet i det danske skolesystem, og det er det, vi er ved at sætte over styr.

Man kan prøve at se på Sverige, hvor man har indført skolesystemer efter forretningsmæssige principper, og hvor man har indført ældrepleje efter forretningsmæssige principper. Det er ikke den vej, vi skal. Vi skal sikre, at det, som er kittet i det danske samfund er, at vi har den der fælles folkeskole – at direktørens datter har gået sammen med rengøringsassistentens søn i den samme klasse. Det er et virkelig grundlæggende element i vores fælles forståelse.

Kl. 11:36

Formanden:

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 11:36

Joachim B. Olsen (LA):

Nu forstår jeg, at børn klarer sig sådan generelt ret godt i Sverige. De klarer sig godt i internationale undersøgelser osv. Men ville det ikke være bedre at tage udgangspunkt i, hvad forældre ønsker for deres børn, i stedet for hvad nogle politikere herinde ønsker er det bedste for samfundet, altså det, at mennesker, selvstændige mennesker, tager nogle frie valg på vegne af deres børn, fordi de måske nok ved, hvad der er bedst for deres børn og også ved bedre, hvad der er godt for deres børn, end vi ved herinde? Hvorfor har Enhedslisten noget imod det? Har Enhedslisten så lidt tro på, at mennesker kan tage de bedste valg for sig selv? Og er Enhedslisten oprigtigt af den opfattelse, at vi herinde ved, hvad der er bedst for folk, og det gør de ikke selv? Burde vi så ikke styrke deres frie valg, deres mulighed for at vælge, hvad de mener er bedst for dem selv og deres familie?

Kl. 11:37

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:37

Lars Dohn (EL):

Enhedslisten er imod skoleshopping, som er ved at udbrede sig, og vi er tilhængere af, at danske borgere i det danske samfund udfører borgeradfærd og ikke brugeradfærd. Der må vi erkende i forhold til Liberal Alliances markedsyn på hele vores fællesskab at vi er fundamentalt uenige.

Kl. 11:38

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Merete Riisager som Liberal Alliances ordfører.

Kl. 11:38

(Ordfører)

Merete Riisager (LA):

Lovforslag nr. L 73 skal omlægge tilskud til frie grundskoler, efterskoler, husholdningsskoler og håndarbejdsskoler til støtte til elever, som har behov for støtte i mindre end 9 ugentlige undervisningstimer med henblik på inklusion af disse elever i den almindelige undervisning. Baggrunden for forslaget er jo den ændring af specialundervisningsbegrebet, som blev gennemført med vedtagelsen af L 103. [Folketingsåret 2011-12].

Når jeg støtter dette forslag og dets søsterforslag, er det i erkendelse af, at specialområdet samlet set er kommet til at fylde for meget. Den erkendelse går gennem Folketinget med undtagelse af Enhedslisten, for når vi placerer så mange børn i specialområdet, at det optager ca. en tredjedel af ressourcerne til grundskoleområdet, er det selvsagt for meget. Vi må derfor sørge for, at der bliver mere plads til at være speciel i den almindelige skole i stedet for at vedblive med at indsnævre rammerne for, hvad det betyder at være et normalt skolebarn.

Jeg havde gerne set en ordening, hvor pengene i højere grad fulgte barnet. For når vi med dette lovforslag og dets søsterforslag sætter en grænse for, hvornår et barn kan modtage støtte, så forsvinder problemerne jo ikke af det. Derfor ville det være et sundt princip, at pengene i højere grad fulgte barnet til dets skole, hvor de har kompetencerne og viljen til at løse opgaven, uanset hvilken skoleform det måtte være: folkeskole, friskole eller privatskole.

Vi går en tid i møde med flere udfordringer, når børn, der har særlige vanskeligheder, skal tilbage i de almindelige klasser. Lærerne vil blive udfordret. Lederne vil blive udfordret. De børn, der kommer tilbage i klasserne, vil blive udfordret, og det vil de børn, der allerede sidder i lokalet, også.

Jeg vil derfor gerne opfordre mine politiske kolleger til at lægge de lange ord og gode hensigter væk, så vi kan få en fordomsfri debat om, hvordan opgaven løses bedst. Hvordan den præcis løses, altså hvilken metode der skal anvendes, ved bedst de professionelle, der arbejder med børnene. Men det er vores opgave som politikere at sørge for, at den nødvendige fleksibilitet i systemet – opbakning, viddeling og strukturer – er til stede, sådan at det kan finde sted.

Så skal vi altså væk fra den kolde krig mellem folkeskoler og frie skoler, som man i øjeblikket er ved at opruste til. Forældre skal have mulighed for at tilvælge den skole, som er bedst til deres børn. Det er det bedste for barnet, det er det bedste for familien, og det er i sidste ende også det bedste for samfundet. Tak for ordet.

Kl. 11:41

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Mai Henriksen som konservativ ordfører.

Kl. 11:41

(Ordfører)

Mai Henriksen (KF):

Et af de temaer, der fylder rigtig meget i folkeskolen, hos elever, hos forældre, i øjeblikket, er, hvordan vores undervisningstilbud kan rumme alle elever eller i hvert fald elever med specielle behov.

Specialundervisning og vidtgående specialundervisning fylder stadig mere i budgetterne, fordi stadig flere udskilles til specialundervisning, og det har jo vist sig ikke at være hensigtsmæssigt. Midlerne kan bruges bedre og endda til bedre gavn for de elever, vi har med at gøre, ved at man undlader at udskille så mange elever til specialundervisning og i stedet for integrerer dem i normalundervisningen.

Dette lovforslag er en udløber af den nye afgrænsning af specialundervisningsbegrebet, som blev vedtaget i foråret. Med lovændringen fra foråret skal der ikke længere træffes en afgørelse om specialundervisning til den enkelte elev, når det drejer sig om en elev med behov for støtte i mindre end 9 undervisningstimer om ugen. Det giver kommunerne en større fleksibilitet til at tilrettelægge og tilpasse støtten til elever med særlige behov – selvfølgelig når det gælder folkeskolen.

Men det, der er helt særligt ved det her lovforslag, er, at de elever, som har særlige behov, vil blive tilgodeset. Når man vælger at lave en inklusion som denne, når man vælger at lave en grænse ved 9 undervisningstimer ugentligt, er det, for at de elever, som har et mindre støttebehov, bliver integreret i normalklasserne, og for at der kan blive fokuseret på de elever, der har et stort støttebehov.

Den her omlægning består af et tilskud pr. skole, en procentvis andel af det hidtidige tilskud, til specialundervisning til netop den her elevgruppe. Og lovforslaget, som generelt bliver bakket op, også af høringsvarene, er et skridt på vejen mod et mere rummeligt uddannelsesstilbud.

Derfor kan Konservative bakke op om lovforslaget.

Kl. 11:43

Formanden:

Tak til den konservative ordfører. Børne- og undervisningsministeren.

Kl. 11:43

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Tak for ordet. Her vil jeg dog tillade mig at gøre det lidt længere end ved den forrige behandling, hvor jeg bare sagde tak. Men jeg vil nu alligevel også starte med en tak for den brede opbakning til lovforslaget fra Folketingets partier. Jeg er i øvrigt rigtig glad for, at det er en opbakning, der ikke alene afspejler sig hos partierne, men også hos foreningerne bag hele den frie skoleverden, som er gået utrolig konstruktivt ind i at være med til at løfte den opgave, som den frie skoleverden også synes er vigtig, nemlig at have en grundskole for alle elever, hvor man som en del af den almindelige undervisning også skal kunne hjælpe elever, der har brug for særlig støtte. Den opgave har den frie skoleverden sagt ganske tydeligt at de selvfølgelig vil være med til at løfte.

På den måde er det i overensstemmelse med den lovgivning, et flertal af Folketingets partier vedtog i foråret vedrørende folkeskolen. For det er faktisk til gavn for alle elever, idet elever, som har brug for mindre støtte, kan blive i undervisningen sammen med deres kammerater, uden at de skal udskilles til noget ved siden af og væk fra deres kammerater og nogle gange helt væk fra deres lokalmiljø. Men selvfølgelig er det fortsat sådan – og det vil gælde uanset skoleformen – at der vil være børn, som har brug for så meget ekstra støtte, at det, der er det bedste undervisningstilbud for dem, vil være et tilbud på en specialskole. Så med det her lovforslag kommer tingene i overensstemmelse med grundskolens forpligtelse til at give børn den nødvendige støtte i den almindelige undervisning, såfremt det handler om mindre end 9 klokketimers særlig støtte.

Jeg vil godt sige et par ord om elementerne i lovforslaget. Det vil komme til at gælde fra næste skoleår, 2013-14, sådan at det specialundervisningsbegreb, der er på de frie skoler, bliver det samme som det, der allerede nu er gældende i folkeskolen. Hensigten med lovforslaget er at imødegå konsekvenserne for de frie skoler som følge af det nye specialundervisningsbegreb. Hvis vi ikke havde gennemført de foreslåede omlægnings af tilskuddet, ville nogle frie skoler opleve utilsigtede økonomiske konsekvenser af det specialundervisningsbegreb, som fra næste skoleår også gælder på disse skoler. Det er derfor, det har været utrolig vigtigt, at vi også i samarbejde med skoleforeningerne har kunnet udarbejde den økonomiske model, som er foreslået her, og som de bakker op om, idet økonomien er styret lidt anderledes på det her område end i folkeskolerne.

Med lovforslaget bliver de frie skolars pligt til inklusion af elever med særlige behov understreget. De foreslåede tilskudsordninger for inklusion har bl.a. til formål at sikre, at midler til inklusion gives til skoler med elever, som har støttebehov. Samtidig indebærer lovforslaget fleksible og administrativt enkle tilskudsordninger for inklusion. For de frie grundskoler betyder forslaget en midlertidig 2-årig omlægning af tilskud til skoler til inklusion af elever med støttebehov. På baggrund af erfaringerne med den midlertidige tilskudsordning har vi mulighed for at fastlægge en permanent tilskudsordning. For efterskoler, husholdningsskoler og håndarbejdsskoler betyder lovforslaget en omlægning af tilskud til skoler til inklusion af elever med særlige behov baseret på en takst efter antallet af årselever til inklusion.

Da der er nogle, der har spurgt til, om det har nogle økonomiske konsekvenser, der adskiller sig fra, hvordan økonomien ser ud for den frie grundskole i dag, vil jeg godt understrege, at det er en tilskudsordning, som er udgiftsneutral, og at den tilskudsmodel, der er foreslået her, er fastsat med udgangspunkt i det niveau, der var fra 2011-12 på området, og det er endda sådan, at der lige er sat lidt ekstra af til, at ordningen forhåbentlig bliver gjort permanent på baggrund af de erfaringer, vi får med den her model i løbet af de næste 2 år.

Lovforslaget ændrer ikke på de gældende regler om tilskud til specialundervisning i mindst 9 ugentlige undervisningstimer på de frie skoler. Ministeriet arbejder i dialog med skoleforeningerne videre med grundlaget for tilskudsordninger for specialundervisning. Lovforslaget ændrer heller ikke på de gældende regler om tilskud til efterskoler, herunder ordblind efterskoler, husholdningsskoler og håndarbejdsskoler med et samlet særligt undervisningstilbud til specialundervisning og om støtte til elever med særlige behov. I dialog med skoleforeningerne arbejder ministeriet også her videre med grundlaget for en tilskudsordning for disse skoler til støtte til elever.

Endelig medfører lovforslaget afskaffelse af et særligt tilsyn med historieundervisningen på historieprøvefri efterskoler, husholdningsskoler og håndarbejdsskoler. Her vil jeg også gerne understrege, at det betyder, at der fremover selvfølgelig fortsat vil være tilsyn med historiefaget, og det vil indgå i ministeriets almindelige tilsyn med alle fag på skoler. Det er jo sådan, at alle fag på skoler, herunder historie, selvfølgelig skal leve op til det, som forudsættes i folkeskoleloven, hvad angår det faglige niveau i de forskellige fag.

Kl. 11:48

Som afslutning kan jeg sige, at lovforslaget vil være med til at styrke inklusion af elever med særlige behov, også på de frie skoler. Igen vil jeg takke for det rigtig gode samarbejde, der har været, og det oprigtige ønske om at give elever en god mulighed for at blive sammen med deres kammerater som en del af den almene undervisning med de understøttende foranstaltninger, der selvfølgelig skal være til stede. Det gælder lærere med den nødvendige uddannelse, ressourcecentre, det at kunne trække på ministeriets inklusionsrådgivningsteam osv.

Jeg takker derfor for, at lovforslaget har fået så god en behandling her i Folketingssalen ved førstebehandlingen.

Kl. 11:49

Formanden:

Der er to medlemmer, der har bedt om en kort bemærkning. Det er først hr. Peter Juel Jensen.

Kl. 11:49

Peter Juel Jensen (V):

Tak. Tak for gennemgangen af økonomien. Jeg skal lige høre, om jeg forstod ministeren korrekt. I dag får de frie skoler en portion penge til at klare inklusionsopgaven. Det er den portion penge, man nu laver en ny model for. Er det korrekt forstået?

Kl. 11:49

Formanden:

Ministeren.

Kl. 11:49

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Der er jo en del teknik i, hvordan økonomien bliver skruet sammen, og ministeriet har haft et rigtig godt samarbejde med repræsentanter for de forskellige frie skoler og skoleforeningerne om, hvordan det her kan skrues sammen på en så fornuftig måde som muligt.

Det, der sker, er, at der i den foreslåede tilskudsordning, der er for inklusionsmidlerne til de frie grundskoler, bl.a. indgår et tilskud, der ydes som en procentvis andel af det hidtidige tilskud til special-

undervisning til elever med behov for støtte. Det betyder, at denne del af inklusionsmidlerne kommer til at afspejle skolernes elevsammensætning. Derudover får man et ekstra tilskud. Det betyder summa summarum, at det bliver udgiftsneutralt, men bliver fordelt mere rimeligt i forhold til de skoler, der har brug for støtte til elever med særlige behov.

Jeg synes, at det ville være en god idé, hvis man har lyst til at grave lidt dybere ned i selve den økonomiske konstruktion, at spørge ind til det i forbindelse med udvalgsarbejdet. Men jeg vil bare understrege, at det her er med fuld opbakning fra skoleforeningerne. Det her giver en mere enkel måde at gøre det på, selv om det lød lidt kompliceret, da jeg sagde det, samtidig med at det faktisk giver en mere retfærdig fordeling af de inklusionsmidler, der er.

Kl. 11:50

Formanden:

Hr. Peter Juel Jensen.

Kl. 11:50

Peter Juel Jensen (V):

Jeg forstår det.

Kl. 11:50

Formanden:

Hr. Lars Dohn for en kort bemærkning.

Kl. 11:50

Lars Dohn (EL):

Epinion har lige offentliggjort en undersøgelse her i går. Jeg forlanger ikke, at ministeren skal være fantastisk godt inde i den, men det korte af det lange i den er, at forældre, som har børn med indlæringsvanskeligheder, som går i folkeskolen, er blevet spurgt, om det tilbud, som eleverne får, er tilstrækkeligt. 16 pct. svarede ja, og 67 pct. svarede nej. Er det et tilpas godt resultat for ministeren på det her felt?

Kl. 11:51

Formanden:

Ministeren.

Kl. 11:51

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Jeg kan sagtens forstå de forældre, der er bekymrede for, om inklusion sker på en ordentlig måde – og det er uanset, om det er forældre, der har et barn, der har brug for ekstra støtte, eller det er forældre til børn i klassen, der er optaget af, hvordan hele klassen fortsat har høj trivsel uanset de forskellige børn, der er i klassen. Jeg forstår også den bekymring, der er hos lærerne, for ikke at være klædt godt nok på til at løfte inklusionsopgaven.

Det er lige præcis derfor, at vi i regeringen har sat en række initiativer i gang for at understøtte, at det netop ikke skal være en spareøvelse, men faktisk være med til at give en bedre og styrket almen undervisning. Det er ud fra det grundsyn, at det bedste læringsmiljø for børn – det hørte jeg også at Enhedslistens ordfører fremhævede – er, at vi har gode, fælles og blandede klasser med elever med meget forskellig baggrund. Og der er også elever, der har brug for forskellige typer af undervisning. Der kan være nogle, der er ordblinde, der kan være nogle, der har Asperger eller andet. Men det bedste for eleverne er, at de kan få den nødvendige støtte og blive sammen med deres kammerater.

Det er det, der er afsættet for de støtteforanstaltninger, regeringen har sat i gang, og som derfor forhåbentlig også vil gøre forældrenes og lærernes bekymringer, jeg vil ikke sige til skamme, men så de oplever, at de faktisk bliver hjulpet.

Kl. 11:52

Formanden:

Hr. Lars Dohn.

Kl. 11:52

Lars Dohn (EL):

På baggrund af f.eks. sådan et resultat kan det ikke undre, at vi igen har fået nye tal, som viser, at antallet af forældre, der sender deres børn i privatskole, øges kraftigt i de her måneder.

Kl. 11:53

Formanden:

Ministeren.

Kl. 11:53

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Vi har ikke nogen tal, der tyder på, at det er på grund af inklusion, at forældre vælger folkeskolen fra. Hvis vi nu tager det, som faktisk er diskussionen i forbindelse med det her lovforslag, håber jeg også, at Enhedslisten trods alt synes, at det er utrolig positivt, at skoleforeningerne for de frie grundskoler, efterskoler osv. så entydigt bakker op om, at det er en fælles opgave at sikre, at vi får en god grundskole for alle, herunder også, at børn i højere grad skal kunne få den nødvendige støtte og blive sammen med deres kammerater.

Kl. 11:53

Formanden:

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Så tak til børne- og undervisningsministeren. Forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Børne- og Undervisningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Jeg skal her udsætte mødet. Mødet genoptages kl. 13.00. Mødet er udsat. (Kl. 11:53).

Det næste punkt på dagsordenen er:

10) 1. behandling af lovforslag nr. L 59:

Forslag til lov om ændring af lov om social service og sundhedsloven. (Samling af høreapparatområdet i sundhedsloven og ændret tilskud til høreapparater).

Af ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag). (Fremsættelse 14.11.2012).

Kl. 13:00

Forhandling**Første næstformand (Bertel Haarder):**

Mødet er genoptaget.

Forhandlingen er åbnet, og jeg giver først ordet til Venstres ordfører, fru Sophie Løhde.

Kl. 13:00

(Ordfører)

Sophie Løhde (V):

Lad mig starte med det positive. Venstre kan støtte, at høreapparatområdet samles i sundhedsloven, herunder at myndigheds- og finansieringsansvaret overgår til regionerne. Det kan forhåbentlig medvirke til at give en mere klar og enkel struktur set i lyset af de eksister-

ende erfaringer med det i dag delte ansvar mellem kommuner og regioner. I Venstre var vi i øvrigt selv initiativtagere til at gå hele høreapparatområdet efter i sømmene, da vi 2010 igangsatte en kulegravning, der skulle belyse, hvordan man kunne opnå bedre udgiftskontrol, gennemsigtighed og kvalitetssikring af hele området. Det var den første del, og det er også den del, som jeg tror vi alle sammen kan være enige om.

Så lad mig fluks gå videre og stille spørgsmålet: Er Venstre så imod, at regeringen nu går ind og foreslår en række besparelser? Principielt er svaret nej. Det afgørende må være hvordan, i hvilket omfang og ikke mindst med hvilken effekt, ligesom jeg i øvrigt skal nævne, at vi i Venstre som led i genopretningspakken i sin tid nedsatte tilskuddet med 10 pct. Det var en noget mindre reduktion end den, vi har med at gøre i lovforslaget her, men lad mig hellere nævne det for historieskrivningens skyld. Som på så mange andre områder er vi mere optaget af kvaliteten og prisen på de tilbud, vi giver, end vi er optaget af, om fru Hansen får tilbuddet i offentligt eller privat regi. Det afgørende er, om opgaven bliver løst med den bedst mulige kvalitet til den bedst mulige pris, herunder at borgerne har mulighed for et reelt frit valg.

På den baggrund kan det forekomme temmelig besynderligt, at den løsning, der er den billigste for det offentlige – nemlig behandling på privatklinik – er den ordning, som man nu forsøger at trække flere ud af for i stedet at sende dem over i offentligt regi, selv om det sort på hvidt er dokumenteret, at det giver anledning til de største offentlige udgifter, og hvor der i øvrigt er betydelige ventelister for høreapparatbehandling.

Derfor vil vi bare helt stilfærdigt stille spørgsmålet: Når det ikke er billigere at udlevere høreapparater i offentlig regi, hvorfor er det så lige, at man laver en model, som resulterer i øget udlevering i offentligt regi, hvor mennesker med høretab i forvejen venter på behandling på alt for lange ventelister? Man kan jo kun gisne om det, men mon ikke det hænger sammen med regeringens erklærede målsætning om, at borgerne helt generelt skal have dårlige muligheder for at kunne vælge lange ventetider fra.

Forklaringen fra regeringen lyder: Jamen når der ved det seneste udbud er opnået nogle markant lavere priser på offentligt indkøbte høreapparater, så må man også kunne sætte tilskuddet ned, og private forhandlere må også kunne indkøbe apparaterne til tilsvarende lavere priser. Hertil må jeg stilfærdigt tilføje, at vi i Venstre generelt ikke mener, at man kan sammenligne udgifterne på den måde, som regeringen har gjort. Lad mig give et enkelt eksempel.

I regeringens beregninger af omkostninger ved en offentlig hørebehandling undlader man behændigt at medregne de merudgifter, som det offentlige efterfølgende pålægges via kommunikationscentre. I de offentlige udgifter er der i øvrigt kun medregnet indkøbsprisen på høreapparaterne. Dermed ser man fuldstændig bort fra det faktum, at tilskuddet til høreapparater i privat regi både skal dække indkøbet af høreapparat samt alle undersøgelser, konsultationer, kontrol, justering og service i 4 år. Sagt med andre ord: Regeringen sammenligner æbler med pærer for at komme frem til et tal, der reelt ikke kan sammenlignes.

Hvad vil lovforslaget så konkret betyde for borgere med høretab? Ja, lovforslaget vil betyde, at tusindvis af hørehæmmede danskere fremover må have betydelig flere penge op af egen lomme for at få et høreapparat. Det bliver altså dyrere at være dansker, uden at regeringen giver en tilsvarende lettelse et andet sted. Og de hørehæmmede danskere, der ikke selv har råd til at punge ud, bliver så parkeret på ventelister i det offentlige, der i forvejen er alt for lange. Lad mig i parentes blot nævne Aarhus, hvor der aktuelt er og længe har været 110 ugers ventetid på behandling. Her stiller Venstre så bare stilfærdigt spørgsmålet: Hvorfor ikke bekæmpe ventelister i stedet for at bekæmpe borgernes frihed til at kunne vælge lange ventetider fra?

Nedskæringerne vender altså den tunge ende nedad, og de vil medføre en stigende brugerbetaling for de borgere, der vælger de for skatteborgerne billigere private klinikker. Her gik man et øjeblik og troede, at regeringen havde en ambition om ikke at indføre mere brugerbetaling i sundhedsvæsenet. Hvorfor gør man så det stik modsatte?

Endelig er vi skeptiske over for, at man nu med lovforslaget øger forskellen på konkurrencevilkårene mellem det offentlige og det private, ligesom vi er uforstående over for, at regeringen ikke foreslår konkrete forholdsregler omkring speciallægenes mulige dobbeltrolle.

Speciallægerne kan i dag på en og samme tid fungere som både henviser og sælger af høreapparater. Alligevel vælger regeringen ikke at foretage sig noget konkret med det her lovforslag. I stedet parkeres spørgsmålet i endnu en ny arbejdsgruppe, efter at en arbejdsgruppe nu har haft 2 år til at se på området og er kommet med en række konkrete forslag til ændringer. Hvorfor stiller man i lovforslaget f.eks. ikke krav om skærpede oplysningskrav til speciallægerne om egne interesser?

Jeg skal på den baggrund meddele, at Venstre samlet set ikke kan støtte regeringens lovforslag. Vi anerkender, at man i fællesskab her i Folketinget – også med Venstres støtte – kunne have lavet nogle ændringer, men vi er uenige i den konkrete model, som regeringen nu har valgt at lægge frem.

Kl. 13:06

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er korte bemærkninger, først fra fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 13:07

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg vil godt takke ordføreren for hendes redegørelse for Venstres holdninger. Ikke desto mindre kan jeg godt undre mig lidt over den måde, jeg synes man har ændret sin retorik på. I hvert fald er det jo sådan, at der i 2010 var et tv-program, der hed Operation X, som satte fokus på den måde, som tingene også nogle gange foregår på hos private hørecentre, hvor der blev påpeget en ret heftig overbetaling. Dengang hed ministeren hr. Bertel Haarder, og ministeren udtalte den gang i Operation X: Ja, når vi sætter priserne ned, er det, fordi der i øjeblikket er en overbetaling. Hvornår den tilstand indtrådte, at der var overbetaling, skal jeg ikke kunne sige.

Et senere citat: Men nu sætter vi altså priserne ned, det blev besluttet i foråret. Det henviste ordføreren også til.

Citat igen: Vi sætter dem ned med 10 pct. Vi skønner, at vi sandsynligvis kan komme længere ned, og derfor holder vi det under skarpt opsyn.

Så undrer det mig bare, når nu vi står med en kulegravningsrapport, som Venstre jo selv var med til at tage initiativ til, hvordan det så kan være, at man nu ikke kan være med til rent faktisk at sætte tilskuddet ned, når vi kan se, at man kan gøre tingene billigere i det offentlige, for så skal det private selvfølgelig også følge med.

Kl. 13:08

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:08

Sophie Løhde (V):

De private skal altid kunne følge med, og der var ikke noget i de udtalelser, som hr. Bertel Haarder, der nu sidder her ved siden af mig i formandsstolen, kom med, som jeg ikke kan stå på mål for og stå inde for.

Det, vi siger, er, at vi lavede en kulegravning for netop at få belyst hele området: Hvordan kunne vi sikre en bedre organisering? Hvordan kunne vi opnå en bedre udgiftskontrol? Der kom en række

forslag – jeg har rapporten med mig herop – men af de mange, mange forslag, der kom, er der ingen, der er indeholdt i lovforslaget her. Der er jo en masse ting, man intet gør ved. Jeg nævnte bare som ét eksempel speciallægenes dobbeltrolle. Der siger man, at der skal komme en ny arbejdsgruppe, selv om en arbejdsgruppe har haft 2 år til at gøre noget ved det og er kommet med en række konkrete forslag. Dem vil man så ikke forholde sig til.

Vi nedsatte tilskuddet med 10 pct. som led i genopretningspakken og tilkendegav klart, at vi var parate til som parti at påtage os et ansvar for at se yderligere på potentialet på det her område. Vi er bare uenige i den model, som man nu har valgt at lægge frem, og vi stiller bare helt stilfærdigt spørgsmålet: Når nu den kulegravningsrapport er kommet, som sort på hvidt dokumenterer, at den løsning, der for det offentlige er den billigste at borgerne vælger, nemlig behandling i det private, hvorfor er det så ikke, at man kigger på, hvordan vi kan give borgerne bedre muligheder for det frie valg? Hvordan kan vi sørge for, at ikke så mange borgere må henvises til at stå f.eks. 110 uger på en venteliste i Aarhus?

Kl. 13:09

Første næstformand (Bertel Haarder):
Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 13:09

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Kulegravningen viste jo også med al tydelighed, at der ofte udleveres høreapparater i det private, som er langt dyrere, og som gør, at borgerne faktisk får en brugerbetaling, fordi man jo ikke altid holder sig til at udlevere høreapparater, der følger tilskuddenes grænser. Så en ting er, hvad der er billigst for det offentlige, men jeg synes jo også, man skal kigge på, hvad der er billigst for de mennesker, der har et høretab, og der er jeg ikke sikker på at man altid kan sige, at det private har været det billigste. Tværtimod er der meget, der tyder på, at man har overdiagnosticeret en masse mennesker med høretab og udleveret en masse høreapparater, også til nogle mennesker, som nogle gange ikke havde brug for dem eller havde brug for dem på en anden måde. Det synes jeg også man må sige at den viste.

Der er jo mange forslag i kulegravningsrapporten. Et af de forslag, jeg kunne forstå at Venstre havde taget til sig, er f.eks. forslaget om, at alle, også dem, der vælger at blive behandlet i offentligt regi, fremover skal betale 500 kr. i brugerbetaling. Det fremlagde Venstre under forhandlingerne om forskningsområdet, så vidt jeg i hvert fald har kunnet læse i de danske aviser.

Jeg må bare indrømme, at vi også har kigget på de forskellige forslag i kulegravningsrapporten. Vi er ikke enige i dem alle sammen, og vi har nu sat os for at sige: Jamen der har været et prisfald på høreapparater i det offentlige, og det skal man da også kunne honorere i det private. Jeg kan ikke forstå, at Venstre synes, det er o.k., at vi skal bruge skattekrone på at give tilskud til noget, der kan opnås billige.

Kl. 13:11

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:11

Sophie Løhde (V):

I forhold til at vi skulle have fremsat et forslag under nogle forskningsforhandlinger, må jeg sige, at jeg ikke kan nikke genkendende til fru Sophie Hæstorp Andersens udlægning. Det er korrekt, at Venstre stillede en række tekniske spørgsmål. Til hvad? Til indholdet i kulegravningsrapporten, hvor der er forskellige elementer vedrørende egenbetaling. Det havde vi en række tekniske spørgsmål til. Det er ikke underligt, at vi stiller spørgsmål under forhandlingerne, men vi måtte jo konstatere, at samarbejdsviljen fra regeringen, der ynder

at sige, at man gerne vil samarbejde med Folketingets partier om at finde nogle løsninger, bare ikke var forfærdelig stor.

Så er det, at vi bare i al stilfærdighed påpeger det og siger: Godt nok, lad os se på det her område, men lad nu være med at sammenligne æbler med pærer. Det vil sige, at hvis vi skal sammenligne udgifterne på et område med udgifterne på andet område, skal det også være sammenligneligt. Det er derfor, jeg siger: Vi står fortsat på mål for, at regeringen kunne have lavet en løsning med Venstre, bare ikke med den model, man har lagt frem, som vil betyde en øget brugerbetaling for tusindvis af hørehæmmede danskere, og som vil betyde, at mange, mange flere nu skal parkeres på ventelister, der set med mine øjne i forvejen er alt for lange.

Kl. 13:12

Første næstformand (Bertel Haarder):
Så er det fru Camilla Hersom.

Kl. 13:12

Camilla Hersom (RV):

Tak. Det forslag, vi behandler i dag, kommer jo kun til at medføre øget brugerbetaling, hvis de private aktører *ikke* sætter prisen ned. Det er jo et meget, meget væsentligt element i det her.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge lidt ind til det her med, hvad Venstre selv foreslog, da Venstre havde regeringsmagten, og hvad man så er parat til at støtte nu. For ordføreren siger jo ganske rigtigt, at man havde et forslag om en 10-procentsreduktion i sin egen genopretningspakke. Men det er jo et faktum, at de store rabatter, som Amgros har opnået, er opnået senere, efterfølgende pr. august 2012.

Mener ordføreren ikke, at det bør give anledning til, at man så selvfølgelig sænker tilskuddet yderligere? Man lagde ud med 10 pct. Så har vi et offentligt udbud, hvor Amgros opnår besparelser på i omegnen af 60 pct. Føler ordføreren så ikke, at det ville være helt naturligt, at man også fra offentlig side sagde, at når vi kan opnå den slags rabatter, kan de nok også i det private, og derfor sætter vi tilskuddet yderligere ned? Hvis ja, for det burde jo være den logiske konsekvens, hvor forestiller Venstre sig så niveauet skal ligge?

Kl. 13:13

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:13

Sophie Løhde (V):

I den meget store mængde af hørings svar, der ligger til det her lovforslag, har jeg ikke kunnet finde *et*, som siger, at det her ikke vil medføre en stigende brugerbetaling – ikke et! Men at sige, at det her overhovedet ikke medfører en stigende brugerbetaling – under forudsætning af at nogle skal sætte deres priser med – svarer jo til, at vi i morgen her i Folketinget vedtager at spare, skal vi sige, et par hundrede millioner kroner på hele tandlægeområde og herefter siger til danskerne: Det bliver ikke dyrere at gå til tandlæge fremover, for tandlægerne skal jo bare sætte priserne ned. Så bliver det jo ikke dyrere.

Altså den form for logik skal ses i den sammenhæng, der hedder, at hvis man skal sætte et tilskud ned på et område og bruger nogle bestemte tal – i det her tilfælde for konkrete udbud – skal man bare sørge for, at man sammenligner udgifterne med hinanden. Der er problemet i det, man har lagt til grund her, bare – og det var også det, jeg redegjorde for i min ordførertale – at der jo er en række ting i de beregninger, der ligger til grund for det her lovforslag, der ikke er taget med. Man medtager ikke en lang række af de udgifter, der er i privat regi. Man sammenligner kun isoleret set på høreapparatet og ikke på, hvad der er af udgifter efterfølgende. Man medtager heller ikke alle de offentlige udgifter, som man efterfølgende får via kommunikationscentre, og derfor ... Nu kan jeg se, at formanden peger

forsigtig med blyanten, og det er noget, man skal have respekt for, så vi må vende tilbage i anden runde.

Kl. 13:15

Første næstformand (Bertel Haarder):

Camilla Hersom.

Kl. 13:15

Camilla Hersom (RV):

Det sker jo ofte her i salen, at man igen beder ordføreren om at svare på det spørgsmål, man egentlig stillede. Venstre foreslog selv en reduktion i tilskuddet på 10 pct. Der er efterfølgende opnået meget, meget store rabatter i de offentlige indkøb. Burde det ikke føre til som resultat, og jeg er klar over, at der kan være mellemregninger, at man også fra Venstres side er villig til at sænke tilskuddet ikke bare yderligere, men markant yderligere?

Kl. 13:15

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:15

Sophie Løhde (V):

Som jeg også tilkendegav i min ordførertale – og nu skal jeg prøve at svare meget præcist – var vi åbne over for det. Det var også det, der var hele pointen med at kulegrave området. Det var for at se bredt på det her område, både på organiseringen og herunder også se på, om man kunne justere det tilskud, som man giver i dag, og på, om man kunne gøre det på en anden måde.

Den her regering har jo bare ikke været villig til at indgå i nogle reelle forhandlinger om, hvordan vi kunne lave en anden model end den, som regeringen havde lagt frem. Man holdt fast på, at ens eget forslag var det eneste, man ville. Der kunne kun laves minimale, små justeringer. Det var bare her, vi måtte melde pas og sige: O.k., I kunne faktisk godt have fundet en konstruktiv løsning med Venstre på det her område, men bare ikke med de præmisser, som man lagde til grund fra regeringens side.

Så må man jo vælge at lave det smalt, som regeringen har valgt at gøre – som på så mange andre områder – og ikke ville forhandle bredt med Folketingets partier.

Kl. 13:16

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Venstres ordfører. Og så går vi til socialdemokraternes ordfører, og det er fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 13:17

(Ordfører)

Sophie Hæstorp Andersen (S):

For Socialdemokraterne er det helt centralt, at danskere med høretab fortsat oplever en høj kvalitet i høreapparatbehandlingen, uanset om man får udleveret sit høreapparat i det offentlige eller på en privat klinik. Muligheden for frit at vælge, om man ønsker at få udleveret et gratis høreapparat på en offentlig klinik eller man ønsker at benytte et privat hørecenter i ens lokalområde med tilskud svarende til prisen på de apparater, der udleveres i det offentlige, blev i sin tid indført for at få de dengang katastrofale ventetider på behandling af høretab i det offentlige sundhedsvæsen til at falde. Modsat det udvide frie valg, som først træder i kraft efter 1 eller 2 måneder, så kan borgerne allerede i dag fra starten vælge enten en privat eller offentlig løsning.

Desværre har det vist sig, at denne model ikke i tilstrækkelig grad har nedbragt ventelistene. I 2002 satte daværende sundhedsminister Lars Løkke Rasmussen og socialminister Henriette Kjær derfor tilskuddet op til de privat udleverede høreapparater. Nu skulle de pri-

vate løse udfordringerne med ventelistene. Resultatet udeblev dog. Mens flere og flere blev diagnosticeret og fik udleveret høreapparater på private hørecentre med offentligt tilskud, faldt ventelistene ikke tilsvarende i det offentlige sundhedsvæsen.

I 2011 var ventetiden den samme som i 2002, da tilskuddet blev forhøjet, og i 2010 kunne TV 2-programmet »Operation X« afsløre, at det offentlige betaler for meget for de høreapparater, der udleveres på private høreklinikker, og alt for ofte blev folk også udstyret med dyre høreapparater, som de oven i købet betalte ekstra for ud over tilskuddet, men som ikke i alle tilfælde løste problemet med deres høretab. Og udgifterne steg og steg til et niveau, som daværende sundhedsminister Bertel Haarder i programmet karakteriserede som værende overbetaling. Området skulle kulegraves og priserne sættes ned, ikke kun med de 10 pct., der var en del af genopretningspakken, men også på længere sigt.

Vi står nu med en kulegravning af høreapparatområdet, og det er bl.a. anbefalingerne herfra, der har ført til, at tilskuddet nu ændres fra 5.607 kr. til 4.000 kr. for behandling af et øre og yderligere 2.350 kr. for behandling af andet øre, dette, uden at det sker på bekostning af kvaliteten. Priserne på offentligt indkøbte høreapparater er faldet markant de senere år, og det skal priserne også på privat indkøbte høreapparater. Derfor tilpasser vi nu tilskuddet til privat høreapparatbehandling. Det er nemlig ikke rimeligt, at skatteyderne eller de borgere, der har et høretab, skal betale en overpris for høreapparater solgt af private høreklinikker. Derfor lukker vi nu for de gyldne haner.

Vi følger selvfølgelig op på, om loven virker efter hensigten. Vi har intet ønske om, at mennesker med høretab skal komme i klemme, og der vil fortsat være adgang til gratis høreapparatbehandling i det offentlige, men vi kan ikke leve med, at vi ikke udnytter ressourcerne godt nok, særlig når vi ikke har kunnet se på ventelistene, at det at overbetale private høreklinikker skulle have løst problemet. Tak for ordet.

Kl. 13:20

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er korte bemærkninger, først fra fru Benedikte Kiær.

Kl. 13:20

Benedikte Kiær (KF):

Ja, og tak for ordførerens redegørelse, som jeg synes indeholder en lang række påstande og også noget, som egentlig kan virke ret manipulerende, når man taler om gyldne haner. Jeg vil lige minde ordføreren om, at Socialdemokraterne selv har været med til at stemme for tilskuddet, da det blev sat ned for et par år tilbage, og også oprindeligt har Socialdemokraterne været med til at stemme for det tilskud, der er blevet givet til de private klinikker. Så det der med at skyde skylden på den forrige regering og sige, at den har lukket op for nogle gyldne haner, synes jeg lige at ordføreren bør pakke sammen.

Så vil jeg lige sige til ordføreren, at når der er apparater, der bliver udleveret i privat regi, som er dyre, så kunne det tænkes, at det er, fordi borgerne også selv gerne vil have et apparat, der kan nogle flere ting end det, man egentlig blev tilbudt for at kunne afhjælpe ens høretab, for et apparat er jo ikke bare et apparat. Det er jo ikke bare noget, der gør lyden højere, det er også noget, hvortil man i dag kan få en masse features.

Så vil jeg egentlig lige høre ordføreren: I det offentlige regi kan man godt switche over til et andet apparat, men synes ordføreren ikke, at det er et problem, at man sådan set ikke kan det i det private? Der har man en fast takst.

Kl. 13:21

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:21

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg synes, at det, der er relevant, er, at vi kan se, at priserne på høreapparater generelt har været faldende lige så vel som på mange andre ting, som udvikles teknologisk i de her år. Det har været vigtigt for os at fastholde, at folk f.eks. kunne få udskiftet deres høreapparat hvert fjerde år alene for at imødekomme den teknologiske udvikling, der sker på området, og der forventer jeg også, at man kan gøre det i fremtiden, både i offentligt regi og i privat regi.

Jeg vil gerne sige, at da Socialdemokratiet stemte for, at man satte tilskuddet op i 2002, spurgte vi selvfølgelig også ind til, hvilke forventninger man havde, og hvad man byggede det på, og jeg må sige, at de svar, som jeg står med fra dengang, jo ikke viste, at der lå de helt store beregninger bag, men at det i høj grad beroede på en tro på, at satte man tilskuddene op i det private, så ville man få lavere ventelister i det offentlige. Det ved vi i dag ikke var det, der skete, det var ikke det, der var tilfældet. Derfor stemte vi også for, at man satte priserne ned med 10 pct. i 2011, mener jeg det var, og at man selvfølgelig nu også kigger på området en gang til, hvor man står med en kulegravning.

Kl. 13:22

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Benedikte Kiær.

Kl. 13:22

Benedikte Kiær (KF):

Jeg kan godt fortælle ordføreren en af grundene til, at man satte prisen ned. Det var, fordi man regulerede efter satsreguleringen i stedet for at lave en almindelig prisregulering. Det var sådan set det, man fik rettet op. Og i forhold til det her med ventelister må jeg også spørge ordføreren, om ordføreren ikke er bekendt med, at der er langt flere danskere, der bliver behandlet for deres høretab, end der blev førhen, det vil sige, at selv om ventelisterne ikke har ændret sig nævneværdigt i det offentlige regi, er der stadig rigtig mange mennesker og flere, end hvis man kun havde det offentlige tilbud, som har fået hjælp til at få afhjulpet deres høretab.

Det, jeg blot vil sige til ordføreren, er, at det jo ikke kun er et spørgsmål om apparat, det er også et spørgsmål om, at der er hørebehandling, og synes ordføreren, at det egentlig er særlig rimeligt, at den pris, man får, den takst, man får i privat regi, 2.350 kr. for behandling på to ører, er tre gange så lav som den takst, man kan få i en privat speciallægeklinik og også lavere end det, man egentlig takstmæssigt betaler på en offentlig klinik? Er det ikke noget konkurrenceforvridende, at man egentlig går ind og sætter taksten så langt ned i det private regi i forhold til det offentlige regi, hvilket også har afstedkommet, at der nu snart begynder at komme til at køre en konkurrencesag?

Kl. 13:23

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:23

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Kulegravningsrapporten har jo påpeget, at der har været nogle problemstillinger med hensyn til fastsættelsen af tilskud, og at de er for høje. Det er jo også sådan, at DRG-taksterne i det offentlige – altså til beregning af omkostninger, når man skal behandle – ikke tager hensyn til, om der er tale om behandling af et eller to ører; der er det en enhedspris. På den baggrund synes jeg også, det har været o.k. at sætte priserne ned.

Jeg er udmærket klar over, at der er nogle, der mener, at det her er i strid med konkurrenceloven, og at de nu tager nogle initiativer i

den retning. Det må vi jo så afvente og se om de får ret i. Men Rigsrevisionen har jo i hvert fald indtil videre bakket op om det lovforslag, der ligger her, og det tror jeg at de har gjort, fordi de også mener, at der er fundet en nogenlunde ordentlig model for, hvordan man nu kan sikre, at der ikke sker den udvikling, vi har set, hvor godt nok flere diagnosticeres med høretab, men hvor vi ikke kan sige, at det udelukkende sker på grund af flere ældre i befolkningen. Nej, det sker langt voldsommere end det, der kan tilskrives, at vi har fået en befolkning, hvor der måske er flere ældre, der har høretab, eller i det hele taget den udvikling, der er på området. Der er altså noget, der er rivende galt.

Kl. 13:24

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Karina Adsbøl for en kort bemærkning.

Kl. 13:24

Karina Adsbøl (DF):

Ja, jeg ved ikke, om ordføreren har læst i høringssvaret fra Ældre-mobiliseringen, at det her er de stærkt bekymrede for, fordi de mener, at borgerne bliver ramt med øgede ventelister af det her. Det må man jo også kunne regne ud, hvis man regner med, at 7.000 fra det private vil gå over i det offentlige.

Der har regionerne, regionschef Bo Walter, også været ude at sige:

»Vi kan først øge vores kapacitet, når vi får bevilget flere penge«

Regeringen har jo ikke tiltænkt det flere penge, for man mener jo, at de har fået pengene. Så hvordan sikrer man, at borgerne ikke kommer til at stå i den her situation?

Kl. 13:25

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:25

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Sådan som jeg forstår det, er det jo sådan, at for hver gang regionen behandler en borger, som så ikke vælger en privat høreklinik, hvor der skal udbetales et tilskud, holder regionen sådan set borgerne indenfor og kan behandle dem inden for det beløb, der nu er der.

Jeg kan ikke rigtig forstå det, hvis jeg skal være lidt ærlig. Altså, jeg forstår godt, at regionerne siger, at der er kort implementeringstid her til den 1. januar, men nu er det også sådan, at lovforslaget blev sendt i høring hen over sommeren. Og det, jeg hører fra regionerne og Danske Regioner, er, at man allerede har lavet et såkaldt implementeringsudvalg, tror jeg det hedder på flot dansk, hvor man sidder og kigger på, hvordan man kan øge kapaciteten i den kommende tid, sådan at der ikke opstår ventetider.

Vi ved ikke reelt, om 6.000-7.000 mennesker vil vælge at lade sig behandle i det offentlige til næste år. Det er en beregning, der er lavet i lovforslaget, men det er ikke sikkert, at det sker, og i særlig grad tror jeg ikke det vil ske, hvis de private hørecentre nu sænker priserne, i takt med at de også køber billigere høreapparater ind til borgerne.

Kl. 13:26

Første næstformand (Bertel Haarder):

Karina Adsbøl.

Kl. 13:27

Karina Adsbøl (DF):

Så er lyden der vist.

Jeg vil lige korrigere og sige, at det var overlæge Bo Walter på Aalborg Sygehus, der havde været ude at sige det, men Danske Re-

gioners chef har også været ude at sige, at ventelisterne simpelt hen vil stige.

Med det her lovforslag har man jo ikke taget højde for, hvordan det rammer borgerne. I Dansk Folkeparti er vi jo interesseret i, at borgerne får en hurtig og effektiv behandling hurtigst muligt, og det her lovforslag vil ikke medvirke til, at hørehæmmede kan få en hurtig og effektiv behandling. Derfor har der været en række hørings-svar, hvor bl.a. Ældremobiliseringen er fremme at sige, at vi risikerer, at ældre opgiver at få et høreapparat og vil sidde isoleret tilbage, fordi det her simpelt hen tager for lang tid på grund af ventelisterne.

Det har det her lovforslag ikke taget højde for. Kan ordføreren ikke give mig ret i det?

Kl. 13:28

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:28

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Nej, det kan jeg sådan set ikke give fru Karina Adsøl ret i, for vi tænker jo sådan set på borgerne. Vi tænker på borgerne, der har et høretab, og som ønsker at få udleveret et apparat, der fungerer og kan afhjælpe det høretab, men som ikke vil udsættes for, at man f.eks. skal betale mange, mange tusinde kroner, altså når vi nu ved, at høreapparaterne kan erhverves billigere i det offentlige.

Så tænker vi også på, at borgerne, også dem med høretab, er skatteydere i det her land, og de er også optaget af, at vi selvfølgelig ikke overbetaler private hørecentre, klinikker eller producenter for den sags skyld for nogle apparater. Og de er nok heller ikke interesseret i, hvis det er sådan, at man går rundt og diagnosticerer for mange med et høretab, som måske slet ikke er det rigtige, eller som ikke har behov for et høreapparat.

Altså, jeg tror, at vi alle sammen er enige om, at vi skal passe godt på pengene i det her land, men vi skal selvfølgelig tilbyde en ordentlig kvalitet til de borgere, der har et høretab. Og jeg synes faktisk, at det her lovforslag tager højde for begge ting. Der bliver ned-sat et udvalg, der kigger på, om det er de rigtige mennesker, der visiteres til høreapparatbehandling, og der nedsættes også et udvalg, der skal evaluere den her rapport om 2 år. Derudover er regionerne gået i gang med at sikre, at kapaciteten på området udvides. Jeg synes faktisk, at vi har taget højde for både kvalitet og økonomi.

Kl. 13:29

Første næstformand (Bertel Haarder):
Liselott Blixt for en kort bemærkning.

Kl. 13:29

Liselott Blixt (DF):

Tak. Ordføreren sagde lige, at vi skal passe godt på pengene. Det fører mig lidt tilbage til det, der står i regeringsgrundlaget, med, at man også vil prioritere sundhed højt. Jeg kunne godt tænke mig at høre ordføreren fortælle, så dem, der følger debatten, også kan få at høre, hvor mange penge man nu tager fra sundhed og putter over i et andet system.

Kl. 13:29

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:29

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg går ud fra, at ordføreren henviser til, at det her lovforslag jo er med til at sikre nogle besparelser, som vil blive brugt på en anden offentlig udgiftspost, hvilket er på forskningsområdet, men sådan er det jo, når man diskuterer en finanslov. Det betyder jo ikke, at der

ikke er kommet penge ind til sundhedsområdet på andre områder, bl.a. i økonomiaftalen i foråret, i hvilken der blev tilført flere penge til det danske sundhedsvæsen, og i det hele taget med nogle af de andre initiativer, der er på finansloven.

Det her er jo ikke et spørgsmål om, at vi skal blive ved med at overbetale private høreklinikker. Jeg synes, det er mærkeligt. Man må beslutte sig for, hvad man vil. Siger man, at man vil blive ved med at overbetale private høreklinikker, fordi man synes, det er for dårligt, at der spares nogle penge, man kan bruge et andet sted i det offentlige? Jeg har ikke hørt Dansk Folkeparti fortælle så meget om deres holdning til Venstres forslag til nulvækst, men hvis vi skal indføre nulvækst i fremtiden med Dansk Folkepartis stemmer, vil det da være interessant at få at vide, hvor Dansk Folkeparti vil finde penge til det.

Kl. 13:30

Første næstformand (Bertel Haarder):
Liselott Blixt.

Kl. 13:30

Liselott Blixt (DF):

Der er altid gode måder at tale udenom på. Vi fik en utrolig lang forklaring, men ikke noget svar, som folk kan forholde sig til. Jeg spurgte jo om, hvor mange penge der går fra sundhedsvæsenet. Vi har gentagne gange set i de forslag, der kommer fra den her regering, at de vedrører penge, man tager fra sundhedsvæsenet. Det er et sundhedsvæsen, man har sagt man vil prioritere. Det er et sundhedsvæsen, som man de sidste 10 år har skældt ud over at der ikke er sat flere penge af til. Det er et sundhedsvæsen, om hvilket man siger, det skaber ulighed, men det, man selv gør, er med til at skabe endnu større ulighed.

Vi får utrolig mange mails og opkald fra borgere, der virkelig føler sig urolige på grund af det her forslag. Vi har folk med en sygdom, som går på de offentlige klinikker, fordi klinikkerne kan tage sig af deres diagnoser. De folk bliver bange for endnu længere ventetider, fordi de allerede i dag har meget, meget lang ventetid, selv om de har en diagnose. Det eneste sted, hvor de føler de får hjælp, er i det offentlige. Det skal vi prioritere højt. Netop fordi vi har haft de private aktører til at tage nogle af de andre, har vi kunnet gøre det.

For Dansk Folkeparti er det ikke et spørgsmål, om det er offentligt eller privat. Det betyder ikke noget. Så jeg kunne stadig væk godt tænke mig at høre ordføreren svare på, om man mener, det er i orden at tage penge fra sundhedsvæsenet og føre dem over i et andet system.

Kl. 13:32

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:32

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg kan ikke se, at vi samlet set tager penge fra sundhedsvæsenet. Nogle af de midler, som bl.a. bliver udmøntet på forskningsområdet, går til sundhedsforskning. Det drejer sig altså om, hvordan vi skal behandle patienter i fremtiden i det danske sundhedsvæsen. Det er da ret vigtigt at finde ressourcer til og hele tiden opgradere på det område. Jeg kan bare ikke forstå argumentet om, at man i Dansk Folkeparti er villig til at overbetale private høreklinikker. Det står man hele tiden og siger mellem linjerne.

Man siger så, at man godt kan forstå, at folk er utrygge. Jeg får også mails og henvendelser. Jeg vil sige, at rigtig mange af henvendelserne, som jeg får, er fra de mennesker og aktører, som har rigtig, rigtig mange penge i klemme. Det er folk, som enten producerer høreapparater, er grossister eller forhandlere eller andet, fordi de er be-

kymrede over, at der måske er nogle pengestrømme, der er ved at ebbe ud.

Kl. 13:36

Igen følger jeg behov for at citere den tidligere sundhedsminister, hr. Bertel Haarder, da han engang til Operation X sagde: Vi kan se af den kolossale annoncering, der foregår i tv og i helsidesannoncer i aviserne, at der måske er lidt for store gevinster. Mon ikke også nogle af de her mennesker er ude at så tvivl om, hvad vi gør nu, og prøver at så tvivl om kvaliteten og økonomien i det, vi gør? Det tror jeg de er, også fordi de har en interesse i, at tingene forbliver status quo.

Kl. 13:33

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Sophie Løhde for en kort bemærkning.

Kl. 13:33

Sophie Løhde (V):

I forhold til sidstnævnte får jeg da lyst til at tilføje, at det jo var derfor, at hr. Bertel Haarder udviste rettidig omhu ved at igangsætte en kulegravning og åbent tilkendegive, at vi var konstruktive og åbne over for at se yderligere på det her område. Det er ærgerligt, man ikke har taget imod den åbne invitation. Og nu, hvor ordføreren har så travlt med at snakke om, at der er nogen, der skal have åbnet for nogle gyldne haner og andet, må man jo tilføje – eller i hvert fald i stilfærdighed konstatere – at det så tilsyneladende er ordførerens eget parti, der har været med til at åbne for de haner. Moral er selvfølgelig altid godt, og dobbeltmoral er altid dobbelt så godt.

Men nu kunne jeg forstå på ordførerens tidligere indlæg og spørgsmål til mig som ordfører, at der er en hel masse borgere i dag, der har fået høreapparat, uden at de overhovedet skulle have et behov herfor, og at de faktisk slet ikke skulle have haft det her høreapparat. Jeg vil bare spørge, om ordføreren selv nogen sinde har mødt en borger, som ikke havde noget problem med høretab overhovedet, men som alligevel gik rundt med et høreapparat, sådan helt frivilligt og bare brugte det som noget ekstra, altså en person, som ikke havde noget problem overhovedet, men som bare syntes, det var sjovt at gå med høreapparat. Er det en person, man nogen sinde har mødt fra ordførerens side?

Kl. 13:34

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:34

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Nej, det er ikke en person, jeg har mødt. Men vi har jo alle sammen hørt fra folk, som fortæller, at de er blevet diagnosticeret med et høretab, de fik et høreapparat, og nu ligger det derhjemme i skuffen, fordi det ikke var brugbart, eller fordi det ikke svarede til det høretab, de reelt havde. Nogle af dem skulle så selvfølgelig være gået tilbage og have fået et nyt eller have fået det tilpasset bedre. Men der er måske også andre, hvor det i virkeligheden handlede om, at man var mere interesseret i at skynde sig at definere folk med et høretab og sælge dem et dyrt apparat, end man var i at finde frem til, hvad den rigtige løsning var for dem.

Jeg vil så bare sige, at Venstre i dag gør meget ud af at fortælle, at man var med på at få en kulegravning af området, men man er ikke særlig meget med på at finde de løsninger, der skal være. Det problem efterlod man sig, og det har vi så samlet op. Vi skriver det gerne på listen over andre problemer, som Venstre efterlod sig, og nu tager vi det så på os at løse det her problem, både når det gælder overbetalingen af de private høreklিনিকker, og når det gælder spørgsmålet om at sikre en ordentlig kvalitet på det her område. Jeg synes, det er trist, at Venstre ikke har villet være med lidt længere, når nu man satte hele det arbejde i gang med kulegravningen af området.

Første næstformand (Bertel Haarder):

Sophie Løhde.

Kl. 13:36

Sophie Løhde (V):

Når jeg stillede det sidste spørgsmål, var det ikke kun, fordi jeg synes, at ordføreren en gang imellem skal passe på med at skyde alle andre end ordførerens eget parti en masse ting i skoene – at andre skal gøre noget, og at alt andet er helt forfærdeligt – og så måske lige glemme ens eget ansvar og nuancerne i forhold til, hvordan tingene hænger sammen. Det gælder også i forhold til det her område. Og ja, vi står med en kulegravningsrapport, der sort på hvidt dokumenterer – ordføreren har jo givetvis og forhåbentlig også selv læst den – at den løsning, der for det offentlige er den billigste, som borgeren benytter sig af, er de private klinikker. Det står sort på hvidt i rapporten.

Men det, jeg egentlig ville høre ordføreren om, er alle de her forskellige ændringer, man laver. Det er jo åbenlyst nu, at vi er uenige om den konkrete model, men så vil jeg godt spørge om konsekvenserne for de borgere, der måtte have et høretab: Bliver ventelisterne i det offentlige kortere eller længere med det lovforslag, der ligger, og vil ordføreren oplyse, om der er nogen borgere, der vil opleve en stigende brugerbetaling som konsekvens af det her lovforslag? Ordføreren påstod jo tidligere, at det ikke ville være tilfældet, selv om stort set alle høringsssvarene siger det modsatte.

Kl. 13:37

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:37

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Som jeg sagde tidligere: Hvis nogen oplever en øget brugerbetaling, er det jo, fordi de private hørecentre og -klinikker ikke efterlever det, som vi kan gøre i det offentlige, netop at indkøbe høreapparater til en lavere pris. Og i så fald synes jeg da faktisk, man som borger skal gå hen og stille klinikken spørgsmålet: Hvordan kan det være, at det kan leveres billigere i det offentlige? – særlig fordi der i kulegravningsrapporten står en lille fodnote, hvor man kan se, at Dansk HøreCenter efter sigende skulle have sagt, at de faktisk kan købe billigere apparater end andre. Jeg mener, det er på side 5, men nu står jeg og taler, så det må jeg lige tjekke op på bagefter.

Så vil jeg sige, at jeg tror faktisk godt, at regionerne kan være med til at løse den her opgave langt hen ad vejen. Vi har set i Region Hovedstaden og i Region Sjælland, at man der har været ude at indgå aftaler med nogle af de private høreklিনিকker om både at levere en god kvalitet og netop hurtigt at diagnosticere, behandle og udlevere apparater, hvis det var sådan, at ventetiderne var for lange. Det er da mit håb og også min forventning, at det er noget, man vil gøre mere, hvis det er billigere at udlevere apparaterne for nogle borgere med høretab – jeg tror ikke for alle, men for nogle borgerne – i det private. Så tror jeg da bare, man skal gå ud fra regionernes side og lave en aftale med de private om, at de tager sig af de borgere, for hvem det er billigere for det offentlige at gøre det. Det har man gjort i nogle regioner, det kan man jo også gøre i andre.

Kl. 13:38

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Socialdemokraternes ordfører. Så er det fru Liselott Blixt.

Nej, det er fru Karina Adsøl. Der stod noget andet på min liste, men jeg kan se, at det er fru Karina Adsøl. Værsgo.

Kl. 13:39

Kl. 13:42

(Ordfører)

Karina Adsbøl (DF):

Tak. Jeg er glad for, at formanden kan kende mig.

Dette lovforslag handler om at samle høreapparatområdet i sundhedsloven og nedsætte tilskuddet til høreapparatbehandling.

I Dansk Folkeparti finder vi, at det fra regeringens side er et meget usympatisk lovforslag. Regeringen, Enhedslisten samt Liberal Alliance har indgået en aftale på forskningsområdet, og det påvirker så det her lovforslag. Det nedsætter tilskuddet til høreapparatbehandling markant med 46 pct. Før kunne man få et tilskud til behandlingen til høreapparat på 11.214 kr., men når loven vedtages, sænkes tilskuddet til 6.350 kr. for to ører.

Vi var jo langt med i det her forløb for at undgå de her forringelser, og alle dem, der var med i forhandlingerne, ved, at Dansk Folkeparti har kæmpet meget for ikke at nedsætte tilskuddet så meget. Derfor kom vi også med et forslag om henvisningskravet med hensyn til genudlevering af høreapparater, så man på den måde kunne sikre, at tilskuddet ikke skulle nedsættes så markant. Vi ved jo, at når man nedsætter et tilskud så markant, øger man også brugerbetalingen.

Hvis vi går tilbage til dengang i 2010, det blev nedsat med 10 pct., gav det et provenu på 102 mio. kr., det vil sige, at det gav et større provenu end antaget, og det vil det sikkert også gøre i det her tilfælde. Så kunne man jo godt spørge: Hvis provenuet bliver større end antaget, hvad skal pengene så anvendes til? Vil man så sætte høreapparattilskuddet op igen?

Det skønnes ifølge besvarelse af oversendte spørgsmål, at 7.000 vil gå fra privat regi over i det offentlige, og det vil jo medføre øgede ventelister i det offentlige. Da det her forslag ikke lægger op til at gælde det udvidede frie sygehusvalg, kan borgerne komme til at vente i op til 110 uger, som er ventetiderne i Aarhus, på at få hjælp til høreapparatbehandling. Det er jo vigtigt at sige behandling, for det er jo det, det er, når man får hjælp til at kunne høre. Dette vil påvirke borgernes livskvalitet, tilknytning til arbejdsmarkedet og deres sociale liv, og det vil risikere at øge isolationen for de mennesker, det går ud over. Det er også det, vi har læst i hørings svarene fra Ældremobiliseringen, og de frygter, at mange hørehæmmede vil opgive at få et høreapparat, og vi deler deres bekymringer.

Dansk Folkeparti ønsker også svar på, hvorledes Konkurrencestyrelsen ser på dette lovforslag. Dansk Folkeparti ønsker, at regeringen sikrer, at borgerne får en hurtig og effektiv hjælp til behandling og ikke kommer til at vente op til 110 uger. Dette kan man garantere, ved at høreapparatområdet omfattes af den offentlige behandlingstid, som man ser på andre områder inden for sundhedsområdet.

Der har været nogle spørgsmål om de private, og at de har taget for høje priser, men jeg vil godt lige læse et spørgsmål op, jeg har stillet til ministeren. Det er spørgsmål nr. 24:

»Ministeren bedes fremlægge dokumentation for, at de private klinikker kan købe ind til billigere priser som følge af prisfaldet på de offentlige klinikker, herunder oplyse, hvordan private klinikker, der nu køber billigere ind end det offentlige, kan bruge Amgros-priserne til at få lavere priser.«

Så svarer ministeren:

»Priserne på høreapparater fastsættes på et frit marked via aftale mellem udbydere og efterspørger, dvs. mellem på den ene side leverandørerne og på den anden side de private klinikker eller Amgros. Derfor er det ikke muligt at fremlægge en sådan dokumentation.«

Det synes jeg bare at man skal tage med, i forhold til hvorledes man overbetaler de private. Der er således efter ministerens svar ikke nogen dokumentation for dette. Tak for ordet.

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 13:43

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg kan forstå, at Dansk Folkepartis ordfører er bekymret for, om de private klinikker og hørecentre rent faktisk kan indkøbe apparater lige så billigt, som man har kunnet gøre det hos det offentlige, hvor man jo laver nogle meget store udbud.

I kulegravningsrapporten peger man faktisk på en af de løsningsmodeller, som vi ikke har valgt at indføre endnu, men som man også kunne overveje i fremtiden, og det er jo, at man simpelt hen laver ét stort fælles indkøb for både offentlige og private behandlere, og så er der ligesom en liste, man vælger ud fra, hvor man netop har sikret sig, at de her store rabatter både kommer de mennesker til gode, som bliver behandlet i det offentlige, såvel som dem, der bliver behandlet i det private.

Er det noget, Dansk Folkeparti kunne være interesseret i at kigge på i fremtiden, hvis det er sådan, at man er lidt bekymret for, at de private måske ikke helt kan indkøbe til samme priser som det offentlige?

Kl. 13:43

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:44

Karina Adsbøl (DF):

Det er da sjovt, at ordføreren konkluderer, at det er det, jeg er bekymret for. Jeg er bekymret for borgerne. Jeg er bekymret for ventelisterne, og det tror jeg også jeg sagde ret tydeligt. Om borgerne får behandling i det offentlige eller i privat regi er ikke det, det handler om. Det handler om, at de får en hurtig og effektiv hjælp, hvor der er mulighed for det, og det afskærer man dem muligheden for med det her lovforslag. Det er simpelt hen det, det handler om. Det her handler om borgerne.

Så har jeg jo også lige læst op fra ministerens svar og det, man har sagt om, at de private tager forhøjede priser, og det ene og det andet. Det har jeg jo lige læst op, så jeg forstår slet ikke ordføreren.

Kl. 13:44

Første næstformand (Bertel Haarder):

Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 13:44

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Når jeg nævner det, er det, fordi jeg opfatter, at vi begge to har en bekymring for, at man tager en for høj pris for at udlevere et høreapparat i privat regi. I det offentlige er det jo gratis at få det, kan man sige, så det er ligesom én diskussion. Men i det private ender det jo med, at det er borgeren, der skal betale noget ekstra, hvis den pågældende vil have noget ekstra, og der kan man da godt have den bekymring.

Jeg tænker bare på, at en af løsningerne jo kunne være det, som kulegravningsrapporten peger på, nemlig at man laver et fælles indkøb, som gælder alle. Vi kender det fra andre dele af handicapområdet, at man frit kan vælge leverandør, altså privat eller offentlig, der er taget fra en samlet liste, som det offentlige har lavet udbud på. Dermed sikrer man, at borgerne ikke står med en ekstra regning, fordi de har valgt en bestemt leverandør.

Det kunne jo være en model, som Dansk Folkeparti ville overveje til gavn for borgerne.

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:45

Karina Adsbøl (DF):

Jeg må sige, at ordføreren fra Socialdemokraterne er lidt komisk, for hvis ordføreren mener, at det er så god en idé, hvorfor har ordføreren så ikke taget det med i det her lovforslag? Altså, det er jo det, der er så underligt. Det er også underligt, at man tager nogle penge fra sundhed og bruger det på forskning, så man sidder og forhandler høreapparater over for forskning. Det er jo det, der er så underligt.

Noget andet underligt er, at man simpelt hen ikke har taget det hele med. Nu sidder der en arbejdsgruppe, som skal arbejde videre med det her, i stedet for at man havde taget det hele med på en gang. Det vælger man så ikke at gøre. Og hvis ordføreren synes, at det er en god idé, så synes jeg da, at ordføreren skulle have taget det med i lovforslaget.

Kl. 13:45

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Dansk Folkepartis ordfører. Så går vi til Det Radikale Venstres ordfører, fru Camilla Hersom.

Kl. 13:46

(Ordfører)

Camilla Hersom (RV):

Der findes store lovforslag og små lovforslag, lovforslag, der dramatisk ændrer samfundet, og lovforslag, der skal justere en kurs eller implementere regler, der giver god mening ud fra almindelig, sund fornuft. Nærværende lovforslag om høreapparatområdet falder efter Radikale Venstres mening tættest på det sidste.

Lovforslaget omhandler samling af høreapparatområdet i sundhedsloven og ændret tilskud til høreapparater. Der er allerede redegjort for de finere detaljer i forslaget. Vi har også hørt om den historiske baggrund. For at nedbringe lange ventelister indførte man et tilskud til høreapparater og hørebehandling på private klinikker. På baggrund af 10 års erfaring kan det nu konstateres, at de mange millioner kroner, der er brugt på ordningen, ikke har medført, at ventelisterne er bragt væsentligt ned. Tværtimod er antallet af personer, der anskaffer og bærer et høreapparat, steget voldsomt. Er det et entydigt udtryk for et stigende behov? Måske. Det er unægtelig sådan, at den demografiske udvikling tilsiger, at der vil ske en øgning af behovet. Men der kan også være andre faktorer, der spiller ind.

Faktum er i hvert fald, at også den tidligere regering havde øje på området og derfor bestilte en kulegravning. Rapporten om dette var færdig i juni 2012 og havde to helt klare konklusioner: Den eksisterende opgavefordeling mellem stat og regioner medfører en del uhenigtsmæssigheder, og prisudviklingen på høreapparater, som har medført et fald på 60 pct., tilsiger, at det offentlige tilskud til høreapparatbehandling i privat regi bør reduceres. Det lyder jo både logisk og rigtigt.

Men jeg skal love for, at dette er et lovforslag, der har vakt røre rundt omkring. Næsten 500 siders høringsvar er det blevet til med både positive og negative reaktioner. Hvis vi skal tage de positive først, er der i høringssvarene meget stor opbakning til, at såvel myndighedsansvar som finansieringsansvar for udlevering af høreapparater fremover samles ét sted, nemlig i regionerne. I forhold til de negative reaktioner handler de i meget stort omfang om nedsættelsen af tilskuddet samt formodningen om, at nedsættelsen vil flytte nogle patienter fra det private system til det offentlige.

Hvad vil det betyde for ventetiden? bliver der spurgt om. Hvad vil det koste, ikke bare for de offentlige kasser, men måske også for

patienten? For slet ikke at tale om den tabte fortjeneste i den private virksomhed.

Jeg kan godt forstå, at man føler sig generet, hvis man i mange år har drevet en god forretning, hvor makronbunden har været et offentligt tilskud. Jeg vil også tilføje, at jeg sjældent har oplevet så livlig en lobbyvirksomhed som den, der har udfoldet sig ved foretræde i udvalget i forskellige konstellationer, på MF-kontorer, via mail, telefonopkald og i bestilt rapportarbejde.

Det ændrer imidlertid ikke på Det Radikale Venstres holdning til forslaget om nedsættelse af det offentlige tilskud. Når det offentlige har kunnet opnå ikke bare en reduceret, men en stærkt reduceret pris på indkøb af høreapparater, kan veldrevne private aktører naturligvis det samme. Og hvis det ikke kan lade sig gøre for dem enkeltevis, er de jo fri til at slå sig sammen i indkøbsfællesskaber.

Vi er som politikere forpligtet til at varetage samfundets fælles bedste, og til det hører at give hjælp til dem, der har hjælp behov, og at holde et skarpt og vågent øje med, hvordan vi bruger vores ressourcer bedst muligt. Og her må der være et niveau af rimelighed.

Radikale Venstre støtter dette lovforslag, som vi finder både fornuftigt og retfærdigt. Det betyder ikke, at alt falder i hak fra første dag. Der er usikkerhed om, hvordan bevægelsen vil være i patientstrømme mellem det offentlige og det private. Det skal vi naturligvis nøje overvåge, fuldstændig som der er lagt op til i lovforslaget, der skal evalueres efter 2 år.

Der er også områder, komplicerede områder, som vi skal undersøge nøjere. Er der f.eks. sket et indikationsskred på området, eller har vi i lang tid undervurderet behovet for høreapparatbehandling? Findes der eksempler på uheldige dobbeltroller, hvor læger først kan undersøge patienternes behov og derefter henvise til deres egen butik for høreapparatiskøb? Alt dette vil blive undersøgt i et videre udvalgsarbejde, og det hilser vi velkommen.

Vi bliver aldrig færdige med at justere på sundhedsvæsenet, men vi må naturligvis reagere, når noget er ved at løbe løbsk. Radikale Venstre kan støtte forslaget.

Kl. 13:51

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er korte bemærkninger. Det er først fra fru Benedikte Kiær.

Kl. 13:51

Benedikte Kiær (KF):

Vi hører gang på gang ordførerne fra regeringspartierne fortælle, at det her er et område, hvor det er løbet løbsk, at der er tale om indikationsskred osv. Jeg kunne godt tænke mig at møde den borger, som synes, at det virkelig er top dollar at rende rundt med et høreapparat, og at det er noget, man virkelig kan sende nogle moderigtige signaler med. Jeg tror ikke, at det at gå med et høreapparat er noget, man synes er særlig rart, og er noget, der er eftertragtet. Det er også årsagen til, at det i gennemsnit tager 7-8 år, fra at man har et problem med et høretab, til at man faktisk går et sted hen, hvor man kan få afhjulpet det her problem. Det er et enormt tabubelagt område.

Ordføreren siger, at pengene skal bruges ordentligt. Det skal de selvfølgelig. Det er jeg fuldstændig enig med ordføreren i. Så vil jeg blot høre ordføreren om, hvordan det så kan være, at man vælger at fremme en udvikling hen imod mere behandling i offentligt regi frem for i privat regi, når vi kan se i kulegravningsrapporten på side 39, at det billigste sted at få behandlet patienter med et høretab, som har brug for et høreapparat, faktisk er i privat regi.

Kl. 13:52

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:52

Kl. 13:55

Camilla Hersom (RV):

Det, der jo bliver udfordringen fremover, og som også er grunden til, at vi skal holde øje med det her område, er, at vi jo ikke præcis ved, hvordan det nye forslag her vil ændre på patientstrømmene. Det er jo derfor, at vi skal evaluere loven om 2 år, og det er derfor, at vi vil holde meget, meget nøje øje med udviklingen. Hvis nedsættelsen i tilskud fører til, at de også fra privat side sørger for at få nogle ordentlige indkøbsaftaler og dermed kan få billigere apparater for den samme pris, fuldstændig ligesom det kan lade sig gøre i det offentlige, kan man jo egentlig sige, at det ikke burde flytte noget som helst. Det får vi se hvordan går.

Med hensyn til spørgsmålet om et indikationsskred og spørgsmålet om, hvorvidt borgeren ønsker sig et høreapparat, er jeg fuldstændig overbevist om, at der er ingen, der ønsker at gå med et høreapparat, som er overflødigt. Men vi må jo konstatere, at der i hvert fald er mange, der anskaffer sig et, som de ikke bruger efterfølgende. Jeg tror, at ordføreren ligesom jeg ved, at det her med indikationsskred er meget, meget svært, men vi kan bare se, at det, der er sket, er, at udviklingen er galoperet derudad, og at der har været en meget kraftig forøgelse af mennesker, som efterspørger høreapparater. Der må vi jo finde ud af, hvad det er et udtryk for. Det er jo det, det videre arbejde skal være med til at afdække.

Kl. 13:53

Første næstformand (Bertel Haarder):

Benedikte Kiær.

Kl. 13:53

Benedikte Kiær (KF):

Når man efterspørger et høreapparat, er det nok, fordi man har et problem med hørelsen og gerne vil have afhjulpethed det problem. Jeg kan ikke forestille mig, at der er nogen, der vil efterspørge et høreapparat, fordi de synes, at det er smart at gå med et høreapparat.

Så nævner ordføreren igen det her med indkøbsaftalerne, og jeg vil egentlig fremhæve det, der står på side 39. Med hensyn til indkøbsaftalerne vil jeg også blot lige sige til ordføreren, at man i det offentlige regi faktisk godt kan substituere til et andet apparat end det, der står på den liste, som borgeren skal vælge fra, hvis man mener, at det faktisk er noget, der vil kunne afhjælpe borgerens problem langt bedre. Det vil sige, at borgeren måske skal skifte til et mere moderne apparat og et apparat, der så også er dyrere end det, der står på listen. Jeg vil blot sige til ordføreren, at det er noget, man kan i offentligt regi, men det kan man ikke i privat regi, så vi aner ikke, hvad det ender på i gennemsnit i offentligt regi.

Så vil jeg blot igen bede om at få et svar fra ordføreren om det her med behandlingen. Jeg taler ikke om apparatet, men om hørebehandlingen og høreomsorgen. Der er det jo delt op nu, så der for behandlingen af to ører vil være en takst på 2.350 kr. i privat regi, mens den for speciallæger ligger på 6.800 kr., og på de offentlige klinikker er den på 4.128 kr. Der kan vi jo se, at der er et skred her, hvor man vil betale de private langt mindre end den takst, man har til andre. Og til det der med at sige, at det er nogle andre patienter, vil jeg altså lige sige, at man faktisk har en forventning om, at der vil være omkring 20 pct., der ryger fra privat regi og over til de offentlige klinikker, hvilket egentlig vil sige, at der er nogle borgere med et relativt ukompliceret høretab, som så skal ind i offentligt regi. Vil ordføreren forklare, hvordan det kan være, at man synes, at det er i orden, at der sker en overbetaling for behandling i offentligt regi?

Kl. 13:55

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Camilla Hersom (RV):

Jeg tror ikke, at der sker en overbetaling i det offentlige regi, men jeg tror, at der er sket en overbetaling i privat regi, for det, der er sket, er jo, at man er gået ned til den private klinik med sit tilskud i hånden, og så er man kommet ud med et apparat, der som minimum har kostet det tilskud og meget, meget ofte mere. Det er jo det, der er sket. Det er jo der, profitten ligger, om man så må sige. Og der har været en livlig trafik. Vi hørte den tidligere minister, som i dag sidder i formandsstolen – han er ikke formand for Folketinget, men sidder i stolen her ved siden af – fortælle om, at bare den reklamestrøm, der er for de her klinikker, siger noget om, hvilken god forretning det er. Det kan enhver forvisse sig om ved at åbne en hvilken som helst avis.

Kl. 13:56

Første næstformand (Bertel Haarder):

Man må ikke diskutere med formanden, men gerne tale om formanden – desværre!

Fru Karina Adsbøl for en kort bemærkning.

Kl. 13:56

Karina Adsbøl (DF):

Jeg hører allerede nu ordføreren sige, at der er flere ting i det her lovforslag, der mangler at blive undersøgt, og der nævnte ordføreren bl.a. også det med dobbeltrollerne. I forhold til at det nu også er sådan, at der sidder en gruppe og arbejder på noget her, kunne jeg egentlig godt tænke mig at høre ordføreren: Hvorfor venter man ikke, til man får det samlet, så man kan få et ordentligt lovforslag, i stedet for at man får sådan noget, som ikke er så gennemtænkt? Hvorfor venter man ikke, til det hele er færdigt, så man kan gøre det bedre?

Kl. 13:56

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:56

Camilla Hersom (RV):

Det gør vi ikke, fordi det efter vores opfattelse er sådan, at der er dele af det her, der er forholdsvis ligetil, nemlig det med, at tilskuddet selvfølgelig skal sættes ned, når prisen på apparaterne er faldet dramatisk. Det er ganske enkelt det, det handler om. Så er der en række andre ting, som er mere komplicerede, og som vi må undersøge nøjere. Der handler det bl.a. om det her med, hvordan det kan være, at der bliver ved med at være den stigning i antallet af mennesker, som har behov for et høreapparat. Er det alene noget, der kan tilskrives demografien, altså det, at folk bliver ældre og ældre, og at det typisk er noget, der kommer med alderen, eller er der også noget andet, der er på spil? Det er selvfølgelig noget, vi må have undersøgt grundigt.

Kl. 13:57

Første næstformand (Bertel Haarder):

Karina Adsbøl.

Kl. 13:57

Karina Adsbøl (DF):

Vi ved jo, at der kommer flere og flere ældre, og vi ved, at det, når man får et hørehandicap, så ofte kommer med alderen. Det er jo det. Men i forhold til det med overbetalingen af de private sygehuse må jeg jo igen læse op af det svar, jeg har fået fra ministeren på et spørgsmål, nemlig det, der drejer sig om, at ministeren bedes fremlægge dokumentation for, at de private klinikker som følge af et prisfald på de offentlige klinikker kan købe ind til nogle priser, der er billigere. Der svarer ministeren jo, at det ikke er muligt at fremlægge

en sådan dokumentation. Men kunne man forestille sig, at det også godt kunne være sådan, at det kunne stige? Altså, det er jo, når det gælder varer i øvrigt, sådan, at priserne godt kan stige, det kan vi jo se de kan, når vi går til købmanden og køber noget. Hvordan og hvorledes vil man så forholde sig til det? Hvad så, hvis priserne stiger?

Kl. 13:58

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:58

Camilla Hersom (RV):

Jamen ministeren har jo ret i, at hun ikke kan dokumentere, at man i det private kan være lige så god en købmand, som man kan i det offentlige. Men hvis de dér ikke er lige så gode købmænd som i det offentlige, er det jo synd for dem og for deres forretning. Det er jo vilkårene. Prisen fastsættes på et frit marked. Der er det i regeringspartierne vores forventning, at når det har været sådan, at man i den offentlige kontakt med markedet har kunnet forhandle sig til den slags rabatter, som man har opnået, eller man har kunnet forhandle sig til et prisfald, så må det selvfølgelig også være muligt for de private leverandører at opnå det samme.

Kl. 13:59

Første næstformand (Bertel Haarder):
Fru Mai Henriksen.

Kl. 13:59

Mai Henriksen (KF):

Der er ikke nogen tvivl om, at det her er en sag, som giver genlyd rigtig mange steder i Danmark, og det er jo, fordi hørehæmmede i høj grad føler sig rigtig, rigtig dårligt behandlet med det lovforslag, som regeringen nu vælger at fremsætte. Ordføreren er i sin tale selv inde på, at man vil opleve en bevægelse, hvor flere vil gå fra at være i privat regi til at være i offentligt regi.

Så jeg skal egentlig bare helt kort spørge: Når nu den gennemsnitlige ventetid i offentligt regi er på 33 uger, hvor meget forventer man så at den ventetid vil stige yderligere nu? For når der kommer flere, er der selvfølgelig flere, som skal behandles, og det må jo alt andet lige betyde, at flere kommer til at stå på venteliste.

Kl. 13:59

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:59

Camilla Hersom (RV):

Det er jo meget svært at sige noget præcist om, hvor meget ventetiden vil stige, og om den overhovedet vil stige. Der er sat et ret konservativt skøn i det materiale, som er lagt frem, for vi skal selvfølgelig være forberedt på, at det kan ske, men man kan jo ikke entydigt sige, at det sker. Jeg vil sige, at i det øjeblik en patient flytter sin behandling og siger, at vedkommende foretrækker at gå til det offentlige frem for at gå til en privat leverandør, så slipper det offentlige, om jeg så må sige, for at udbetale tilskud, og det giver jo altså penge i den offentlige kasse, som man også kan bruge til at udbygge kapaciteten. Så det er klart, at hvis der kommer til at ske en meget stor bevægelse fra det private tilbud til det offentlige, vil det jo stille krav til det offentlige om at øge kapaciteten. Det er klart.

Kl. 14:00

Første næstformand (Bertel Haarder):
Mai Henriksen.

Kl. 14:00

Mai Henriksen (KF):

Det var sådan et godt politikersvar, et ikke-svar, hvor man ikke rigtig vil forholde sig til en konsekvens. Det ærlige svar, det håndfaste svar, ville jo have været: Ja, der kommer formentlig en stigning i ventetiderne.

Så vil jeg gerne spørge De Radikale: Hvad er De Radikales smertegrænse for, hvor stor stigningen i ventetiderne må være? Hvornår vil man nå en smertegrænse? Hvor lang tid ekstra skal folk stå i kø?

Kl. 14:01

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:01

Camilla Hersom (RV):

Jamen der er jo ingen, der tvinger en ind på den venteliste. Man har stadig væk mulighed for at gå til en privatklinik. Det kan man gøre fra dag et. Det er det eneste område, hvor det kan lade sig gøre. Man kan kontakte den private klinik, man kan konsultere flere forskellige, og man kan få et bud på, hvilket høreapparat de indstiller man skal have. Min påstand her er, at det meget, meget sjældent vil være sådan, at det høreapparat koster mindre end tilskuddet.

Kl. 14:01

Første næstformand (Bertel Haarder):
Fru Liselott Blixt for en kort bemærkning.

Kl. 14:01

Liselott Blixt (DF):

Tak. Det bliver også en kort bemærkning, for det var slet ikke meningen, at jeg ville stille et spørgsmål. Men ordføreren sagde lige, at man jo ikke tvinger folk ind i det offentlige, for de kan bare vælge en privatklinik. Som jeg tidligere sagde til en anden ordfører, er jeg blevet kontaktet af folk, som ikke kan tage på en privatklinik, fordi de har Menières sygdom eller en anden diagnose, der gør, at det er det offentlige, de skal gå til. Det, man også har påtalt mange gange, er, at det er så nemt for de private, for de tager de nemme brugere. Vi har dem, der har en kompliceret diagnose, og som har brug for det offentlige, har brug for det speciale, der er der. Vil ordføreren stadig væk mene, at de bare kan gå til en privatklinik, og at det er det, de skal gøre?

Kl. 14:02

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:02

Camilla Hersom (RV):

Nej, det er allerede i dag sådan, at det offentlige tager sig af de meget svære tilfælde.

Kl. 14:02

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til den radikale ordfører. Så går vi til Socialistisk Folkepartis ordfører, fru Özlem Sara Cekic.

Kl. 14:02

(Ordfører)

Özlem Sara Cekic (SF):

Hvert år er der flere tusind mennesker, både voksne og børn, der får brug for hjælp for at kunne høre optimalt. Vi har et system, der gør, at borgere har adgang til gratis behandling i det offentlige. Sådan er det, sådan vil det være, og sådan skal det også blive ved med at være i fremtiden. Så det laver vi ikke om på.

Hvis man ikke vil vente på at få sit høreapparat hos det offentlige, har det været muligt, at man kunne gå til det private med tilskud fra det offentlige. Desværre viser det sig, at trods det, at priserne er faldet på de offentligt købte høreapparater, har det samme ikke været tilfældet i det private.

Mange har snakket om den her kulegravningsrapport, som den tidligere regering iværksatte arbejdet med i 2010. Selv om udkastet til rapporten blev fremlagt, længe inden den nye regering trådte til, valgte man ikke at gøre noget. I rapporten stod der, at den eksisterende fordeling af kompetencerne mellem kommuner og regioner skabte uhensigtsmæssigheder i forhold til kvalitet, gennemsigtighed og prisudvikling. Altså, sådan på godt dansk siger den også, hvis man skal konkludere lidt groft, at høreapparatbehandling er mere end fordoblet over de seneste 10 år, i forhold til hvad der er sket i det private. Det var jo som sagt VK-regeringen, der satte den her kulegravning i gang, og det var nok – uden at jeg har været med i alle deres forhandlinger – fordi man godt kunne se, at man havde et problem.

Lovforslaget gør op med den overpris, der har været for private høreapparatbehandlinger, for vi tror grundlæggende på, at de godt kan gå ind og købe høreapparater til den samme pris, som det offentlige gør i dag. Så er der selvfølgelig nogle, der vil mene, at det er et problem, at man laver det her lovforslag, fordi der så pludselig er mennesker, der ikke kan få adgang til den her form for behandling. Jeg synes faktisk, det er en meget underlig debat at tage – også at starte sådan en skræmmekampagne derude, som om det nu slet ikke er muligt at få behandling. Som jeg startede med at sige: Der er stadig væk gratis behandling hos det offentlige. Men jeg synes samtidig heller ikke, det er retfærdigt, at det samme apparat skal koste mere, bare fordi det er i det private. Jeg synes heller ikke, det er i orden, at skatteydernes penge skal bruges til at overbetale de private aktører, i stedet for at vi bruger pengene til at forbedre kapaciteten i det offentlige til gavn for patienterne. Det må være det, det handler om.

Vi har en forventning om, at de private aktører efter den her lovgivning selvfølgelig køber apparaterne til samme pris, som det offentlige gør. Vi har også en forventning om, at de private på lige fod med det offentlige er optaget af at give den bedste service og den bedste kvalitet til den bedste pris til gavn for patienterne. Og hvis det skulle vise sig, at det ikke er tilfældet, så er det klart, at vi jo vil kigge nærmere på, hvordan tilskudsordningen så skal skrues sammen, for ifølge lovforslaget skal der være en evaluering efter 2 år. Jeg vælger at stole på de private aktører, som siger, at de vil være i stand til at købe lige så billigt som det offentlige, og derfor glæder mig til at se, hvad resultatet bliver af det.

Så jeg vil gerne takke regeringen for, at den fremsætter det her forslag, så vi kan bruge pengene rigtigt til gavn for patienterne. Vi støtter selvfølgelig lovforslaget.

Kl. 14:06

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er korte bemærkninger, først fra fru Liselott Blixt.

Kl. 14:06

Liselott Blixt (DF):

Tak. Det undrer mig lidt, at SF kan gå med til det her forslag. Jeg står med et forslag, L 28, fra 2010, hvor man nedsatte tilskuddet med 10 pct., og til det sagde SF's ordfører – jeg skal sige, at det var fru Meta Fuglsang, der læste en tekst op for den rigtige ordfører – at anden del af forslaget, som vedrører høreapparater, også er »noget med besparelse, altså et besparelsesforslag, men desværre er det også her uden nogen større refleksion«. Og videre: »Den umiddelbare konsekvens af forslaget, som det ligger her, vil jo blive, at der kommer en øget brugerbetaling, så SF støtter ikke det her forslag.«

Så vil jeg gerne høre ordføreren, hvad det er, der gør, at man så nu går med til et forslag, som giver en øget brugerbetaling.

Kl. 14:07

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:07

Özlem Sara Cekic (SF):

Man får indtryk af, at fru Meta Fuglsang har sagt det om det lovfor-slag, som regeringen fremsætter. Det er det altså ikke. Kulegravningsrapporten fra 2012 viser jo, hvilket Rigsrevisionen også støtter, at der er noget, som ikke er særlig gennemsigtigt, også i forhold til prisudviklingen. Det vil sige, at vi dog alle sammen må være optaget af, at der er nogle penge, vi ikke bruger optimalt, men giver dem til de private aktører, bare fordi de er private. Det synes jeg ikke er den bedste måde at bruge pengene på, især fordi vi faktisk kan bruge den overbetaling, som sker i øjeblikket af de private aktører, til at forbedre kapaciteten i det offentlige. Det må vi så i fællesskab, håber jeg, være meget, meget optaget af. Og selvfølgelig skal det her evalueres; vi skal kigge på, hvordan det er.

Men jeg synes, det er lidt ærgerligt – og jeg siger ikke, at det er ordføreren, der har sagt det – at der nogle gange sådan bliver skabt et billede af, at nu kan *ingen* få høreapparater. Den gratis ordning laver vi ikke om på, kun overbetalingen af de private aktører.

Kl. 14:08

Første næstformand (Bertel Haarder):
Liselott Blixt.

Kl. 14:08

Liselott Blixt (DF):

Det, der er forskellen, er, at man dengang i 2010 kunne se, at der også var nogle steder, hvor der var 4 års ventetid. Vi kan se i dag, at der er nogle steder, hvor der er års ventetider på de offentlige klinikker.

Med hensyn til den her overbetaling: Der er ikke nogen, der skal have overbetaling for noget, vi skal bruge sundhedskronerne bedst muligt. Vi ønsker også i Dansk Folkeparti, at vi kunne have lavet en ordning, hvor vi kunne have gjort det sådan, at der ikke var ventetider nogen steder – at vi havde spurgt, om vi kunne finde nogle penge et sted på det her høreapparatråd og brugt dem på høreapparatområdet for at nedbringe ventetiden for netop nogle af de mennesker, der skal gå og vente lang tid. At have et handicap, hvor man ikke kan høre, gør, at mange mennesker ikke kan bevæge sig ud og være sociale. Det er et socialt handicap, at man ikke kan være sammen med andre mennesker, fordi det giver for meget støj og uro.

Så jeg kunne godt tænke mig at høre, om ordføreren vil vædde en shawarma på, at der ikke er længere ventelister efter 1 år med den her en model.

Kl. 14:09

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:09

Özlem Sara Cekic (SF):

Jeg har jo allerede væddet en shawarma med ordføreren, som jeg ikke tør sige mere om her fra talerstolen. Jeg tror godt, ordføreren ved, hvad det handler om.

Men med hensyn til ventelisterne: Jeg tror, vi alle sammen er bekymrede over, at ventelisterne er lange. Men den her overkompensering til private aktører har jo ikke hjulpet på ventelisterne. Altså, lad os sige, at vi sad i dag og tænkte: O.k., det kan godt være, de har fået rigtig meget i tilskud, men til gengæld er der bare nærmest ingen ventelister; men sådan er det jo ikke. Så vi kan se, at pengene ikke er

kommet patienterne til gavn, men har været til gavn for nogle aktører, som faktisk har tjent kassen på det her.

Og så spørger ordføreren, om vi så kan vædde en shawarma på, at det nu bliver anderledes, og nu ryger alle ventelisterne ned. Jeg kan bare se, at der jo kommer til at være en besparelse, en nettobesparelse, hvis man fjerner den her overkompensering, på ca. 115 mio. kr. Det håber jeg da selvfølgelig kan være med til at forbedre kapaciteten. Og regionerne skal selvfølgelig leve op til deres ansvar for at skabe en bedre kapacitet. Men det er klart, at bekymringen er der, og vi skal selvfølgelig blive ved med at gøre, hvad vi kan, for at ventelisterne kommer ned.

Kl. 14:10

Første næstformand (Bertel Haarder):
Fru Benedikte Kiær.

Kl. 14:10

Benedikte Kiær (KF):

Det er lang tid siden, jeg har hørt så meget bavl på en gang. Først vil jeg sige, at det godt kan være, at ventelisterne i offentligt regi ikke har ændret sig, men der bliver behandlet langt flere borgere i dag, end der blev for 5 år og for 10 år siden. Så der er rigtig mange borgere, der har fået gavn og glæde af, at de kan gå til en privat høreklinik.

Når ordføreren bliver ved med at tale om overkompensation og overpris, må jeg bare lige minde ordføreren om, at ordførerens parti selv har været med til at stemme for tilskuddet, både da det blev sat ned med 10 pct., og da det blev sat op til de 5.000 kr. tilbage i 2002.

Så vil jeg også lige fortælle ordføreren, at en anden grund til, at der blev nedsat den her kulegravningsgruppe og lavet den her kulegravningsrapport, var nogle afgørelser i de sociale nævn, hvor man faktisk kunne se, at det her område jo egentlig lå – og ligger – under hjælpemiddelområdet under Socialministeriet, men at der gælder nogle af de regler, der er på sundhedsområdet, hvilket gav nogle uhensigtsmæssigheder. Og det var jo bl.a. derfor, det skulle kulegraves.

Ordføreren bliver ved med at tale om, at det også burde være muligt i privat regi at købe apparaterne billigt. Det kan de sikkert også, og det gør de måske allerede i dag i forhold til, hvad borgerne egentlig har brug for, men jeg bliver nødt til at bede ordføreren forholde sig til omsorgsbehandlingen, hørebehandlingen, for tilskuddet er jo delt op i dels høreapparatet med 2.000 kr. pr. apparat, dels hørebehandlingen med 2.300 kr. for to ører og 2.000 kr. for et øre. Synes ordføreren ikke, det er lige groft nok at tale om, at der er sket en overkompensation, og synes ordføreren ikke, der er et problem ved, at det faktisk er sådan, at det fremadrettet bliver dyrere at blive behandlet hos en privatpraktiserende speciallæge end i det private?

Kl. 14:12

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:12

Özlem Sara Cekic (SF):

Jamen jeg er da ked af, hvis jeg har vrøvlet heroppefra. Altså, det har slet ikke været hensigten, men jeg prøver at se, om jeg ikke kan gøre det bedre.

Som vi kan se, er selve behandlingerne eksploderet hos de private, og vi kan se, at det cirka er i størrelsesordenen 400 mio. kr. Så siger fru Benedikte Kiær, at folk jo har brug for det her høreapparat. Det er jeg da ikke et øjeblik i tvivl om at de har, men vi ved jo også godt samtidig, at hvis man ... jeg kan desværre ikke se fru Benedikte Kiær, fordi der er alle de her skærme. (*Formandsklokken falder på gulvet*). (*Første næstformand* (Bertel Haarder): Jeg beklager meget.

Kan ordføreren se nu?). Ja, jeg skal lige samle mig. (*Første næstformand* (Bertel Haarder): Jeg lægger lidt tid til). O.k., tak.

Jeg tror, at når man kommer som borger og får at vide, at man skal have et høreapparat, og det er en læge, der siger det, eller det er en fagperson, der siger det, er det rigtig svært ikke ligesom at tage vejledningen til sig, fordi man går ud fra, at det er rigtigt. Det er jo heldigvis sådan i Danmark, at vi selvfølgelig stadig tror rigtig meget på vores læger, fordi det er meget sjældent, de vejleder forkert, men når man har set nogle af de her udsendelser, der har været, har man kunnet se, at der desværre også er nogle borgere, som er blevet vejledt forkert. Jeg tror personligt, at det selvfølgelig kommer til at skade dem, der tjener penge på det her, men jeg tror fuldt og fast på, at man kan – hvorfor skulle man ikke kunne det? – købe det til samme pris, som man kan i det offentlige, selv om vi laver tilskuddet om. Altså, hvorfor skulle det her være så anderledes? De private plejer da ellers at være rigtig gode til hele tiden at prale med, at de kan få tingene til rigtig, rigtig lave priser. Det har jeg også en forventning om at de kan, og det giver de selv udtryk for.

Kl. 14:14

Første næstformand (Bertel Haarder):
Benedikte Kiær.

Kl. 14:14

Benedikte Kiær (KF):

Nu vil jeg lige rette ordføreren i noget, som egentlig kan være lidt af en vildfarelse. Det er ikke sådan, at en borger kan gå ned i en privat høreklinik og så med det samme gå ud med et høreapparat. Det er altså sådan, at man, inden man kommer første gang, lige skal forbi en privatpraktiserende speciallæge, som skal sige ja eller nej til, at borgeren skal visiteres til et høreapparat. Så der er sådan set to, der går ind og undersøger, om borgeren har brug for et høreapparat. Det er ikke sådan, at man bare langer dem over disken i en privat høreklinik.

Så fik jeg overhovedet ikke svar på mit spørgsmål. Jeg taler ikke om apparatet. Jeg taler om behandlingen, for man får jo ikke bare udleveret et apparat, som man selv skal proppe ind i ørerne, og så går man. Det skal faktisk også indstilles, så det virker efter hensigten. Og det er sådan, at man kommer rigtig mange gange, så man kan få indstillet det perfekt, fordi der er rigtig mange indstillinger på de her apparater. Det er høreomsorgen, det er hørebehandlingen, og der lægger regeringen jo op til, at det skal koste 2.350 kr. for to ører, hvorimod man hos de privatpraktiserende læger har en takst på 6.890 kr., og hos de regionale audiologiske klinikker i offentligt regi er den 4.128 kr. Synes ordføreren ikke, at der er en skævvridning her – ja eller nej? Er det ikke en skævvridning, at det faktisk koster tre gange så meget hos en privatpraktiserende ørelæge som i en privat høreklinik?

Kl. 14:16

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:16

Özlem Sara Cekic (SF):

Altså, når man ser den række af anbefalinger, som kulegravningsgruppen er kommet med, og det, som regeringen har fremlagt, kan man se, at det viser, at på den her måde kan vi prøve at skabe et mere retfærdigt system, hvor der ikke bare er lighed, men som også bliver til gavn for borgerne.

Så vil jeg sige, at jeg jo ikke er ekspert, der kan stå her og slynge om mig med tal. Der har den tidligere regering nedsat en arbejdsgruppe, som har lavet en kulegravning, og som er kommet frem til det her, som Rigsrevisionen i øvrigt bakker op. Der vælger jeg så at

støtte mig til det og sige, at der har været en overkompensering, og det gør vi op med.

Kl. 14:16

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så er det fru Karina Adsbøl for en kort bemærkning.

Kl. 14:16

Karina Adsbøl (DF):

Jeg håber, at ordføreren er kommet sig over sin lille forskrækkelse og er klar til at svare.

Når vi nu ved og flere er ude at sige – både Ældre Sagen og Ældremobiliseringen og regionerne og flere – at det her vil medføre øgede ventelister, mener ordføreren så ikke, at det her lovforslag også skal gælde det udvidede sygehusvalg, så borgerne ikke skal vente i op til 110 uger på at få behandling? For vi skal jo huske på, at det er en behandling, man får, og det, at tilskuddet nedsættes, giver jo en øget brugerbetaling for behandling.

Så lyder det, som om regeringspartierne hetzer det private. Vi skal jo tænke på, at det private aflaster det offentlige, når det offentlige ikke kan følge med, og det var jo derfor, den her lov i sin tid blev vedtaget. Det var for at aflaste det offentlige, så borgerne kunne få bedre behandling hurtigst muligt.

Kl. 14:17

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:17

Özlem Sara Cekic (SF):

Jeg vil bare lige starte med at sige, at det ikke er min intention at hetze de private. Jeg synes, at de gør et kæmpe stykke arbejde rigtig mange steder, som man også er nødt til at anerkende her fra Christiansborg. Det tror jeg heller ikke der er nogen der er uenige om. Jeg vil i hvert fald ikke stå i en eller anden ideologisk kamp om, hvorvidt det skal være den ene eller den anden. Jeg synes, man hele tiden skal tænke på, hvad der er godt for borgeren.

Men selv om jeg ikke har et ønske om at hetze, har jeg heller ikke et ønske om at please. Altså, jeg har heller ikke lyst til at tillade, at de private skal have lov til at få overbetaling for ydelser, som man kan få langt billigere. Jeg vil også gerne være med til at stille nogle krav, som jeg synes er rigtig vigtige. Det var det ene.

Det andet spørgsmål gik på det med ventelisterne. Selvfølgelig gør det da indtryk, når der er store organisationer med ekspertise på området, der siger de her ting. Det skal vi selvfølgelig lytte til. Men da man indførte tilskudsordningen, var et af argumenterne også, at den skulle gøre noget ved ventelisterne. Det har den ikke gjort. Den har gavnet dem, der har tjent penge på den, og derfor er vi nødt til at bruge pengene bedre og sikre, at de penge, der har været brugt til den overkompensering, der har været, bliver brugt til at kigge på kapaciteten hos de offentlige.

Kl. 14:19

Første næstformand (Bertel Haarder):

Karina Adsbøl.

Kl. 14:19

Karina Adsbøl (DF):

Jeg bliver lidt i tvivl om, hvorvidt ordføreren overhovedet har læst kulegravningsrapporten. Det, der er i det, er jo, at der er flere mennesker, der får et hørehandicap. Vi får flere ældre, og fordi mange unge render rundt med høretelefoner og går til koncert og sådan noget, kommer der flere mennesker med et hørehandicap. Derfor er flere blevet behandlet af private aktører. Det er derfor. Det har ikke noget

med ventelister at gøre. Det er, fordi flere er blevet behandlet for deres hørehandicap, og det må ordføreren da erkende er godt.

Selvfølgelig er det vigtigt, at man bruger pengene bedst muligt, men for mig lyder det, som om det her er en hetz. Det kan godt være, det ender med, at flere private klinikker må lukke på grund af det her, og hvordan ser det så ud? Jeg tænker på, at ordføreren gerne vil spare nogle penge, men hvordan ser det ud, hvis vi ikke har dem længere?

Kl. 14:20

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:20

Özlem Sara Cekic (SF):

Jeg tror ikke, at ordføreren skal være bekymret, de skal nok overleve. Det vigtigste i det her er jo at sørge for, at pengene kommer borgeren til gode. Det bliver det allerallervigtigste. Jeg har en forventning om, og det håber jeg også ordføreren har, at de private aktører kan købe apparaterne til samme pris, som det offentlige kan. Det må være et mindstekrav, at man kan sige, at man ikke forstår det, og at det bør kunne gøres inden for samme ramme. Jeg tror, at ordføreren stillede et andet spørgsmål, som jeg ikke kan huske, desværre. Ja, det var mit svar.

Kl. 14:20

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så går vi til fru Mai Henriksen for en kort bemærkning.

Kl. 14:20

Mai Henriksen (KF):

Jeg tror, at det, som den her debat kan skabe enighed om, er, at lovforslaget vil betyde, at der kommer en bevægelse, så en række af dem, som nu er i det private, vil søge over i det offentlige. I dag er der en gennemsnitlig ventetid på 33 uger, og den må forventes i et eller andet omfang – man ved ikke hvor meget – at blive større.

Så har jeg et spørgsmål til ordføreren. Jeg havde egentlig et indtryk af, at SF er et socialt ansvarligt parti, men hvis vi ser på, hvem der vil flytte over, ser vi, at det er dem, som har et hørehandicap. Hvis vi tænker på, hvem der har et hørehandicap, så finder vi, at det måske ikke altid er de mest ressourcestærke mennesker i det her samfund. Der kan godt være en del af dem her, som har det rigtig svært med det her hørehandicap. Det er dem, som SF nu vil straffe. Det er dem, som SF nu vil sørge for kommer over i det offentlige og får længere ventelister. Og hvem er det så i øvrigt også, der vil flytte? Det vil være dem, der har færrest penge, dem, som ikke længere vil kunne betale de private aktører. Så man vil altså både straffe dem, som er hørehæmmede, og dem, som har den laveste indtjening. Tak for en fin socialpolitik.

Kl. 14:22

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:22

Özlem Sara Cekic (SF):

Nu bliver der jo slynget en masse påstande rundt, som jeg ikke ved om ordføreren overhovedet har evidens for. Det er dem, der er hørehæmmede, det er dem, der er i socialklasse 5. Jeg ved simpelt hen ikke, om det faktisk er rigtigt. Der er sikkert nogle, der kan lave faktatjek.

Det lyder, som om, at man, hvis man ønsker en retfærdig tilskudsordning, vil straffe borgerne. Det synes jeg er en meget, meget interessant måde at anskue tingene på. Vi kan altid diskutere ventelister. Jeg er åben for at diskutere det, men jeg synes, at der må være

lighed mellem private og offentlige aktører ved købet af de her høreapparater. Det lyder, som om det nærmest er en straf at komme hos de offentlige aktører. Vi håber på med den nettobesparelse på 115 mio. kr., at man også kan være med til at kigge på kapaciteten. Jeg synes faktisk, at det er socialt ansvarlighed, at man ikke overbetaler private aktører. Det kan godt være, at De Konservative har en anden indstilling, det er fair nok, men jeg gider ikke en leg, i hvilken vi bliver beskyldt for ikke at være socialt ansvarlige.

Kl. 14:23

Første næstformand (Bertel Haarder):
Mai Henriksen.

Kl. 14:23

Mai Henriksen (KF):

Ordføreren hører ikke mig tale om socialklasser eller noget, men jeg vil gerne give et billede på en af dem, som jeg har talt med. Det er en mand, som hedder Claus, og som er i slutningen af 50'erne. I dag har han et hørehandicap. Han kommer ud for at få det her hjælpemiddel. Det fik han heldigvis rigtig, rigtig hurtigt. Han kunne ikke have ventet meget længere, for allerede op til i dag var hans liv voldsomt influeret af det hørehandicap, han har. Det betød, at hans sociale liv blev reduceret, og at han havde det rigtig svært med at komme ud blandt mange mennesker, deltage i middagssamtaler o.s.v. Det tror jeg rigtig, rigtig mange hørehæmmede vil kunne genkende. Han har ikke ret mange penge at gøre godt med. Når han på et tidspunkt kommer på folkepension, har han slet ikke ret mange penge at gøre godt med.

Det er jo netop en type som Claus, som vil blive ramt af den socialpolitik, som SF nu vælger at føre, og som rammer dem, der både har et hørehandicap, og folk som ham, der ikke har ret mange penge. Konsekvensen er, at en mand som han må gå i endnu længere tid uden at kunne være ude blandt venner, uden at kunne være ude blandt familiemedlemmer, uden måske at kunne deltage i sit barns fødselsdag, fordi han ikke kan overskue den larm og støj, der er, fordi han ikke har fået det rigtige hjælpemiddel. Det er da socialpolitik, som jeg ikke mener SF burde være bekendt. Man burde hjælpe de her mennesker, man burde ikke give dem længere ventetid.

Kl. 14:24

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:24

Özlem Sara Cekic (SF):

Jeg er utrolig glad for, at De Konservative pludselig bekymrer sig for de her mennesker. Det er da en bevægelse. Hvad angår Claus og mennesker som Claus, vil jeg bare sige, at det er en skræmmekampagne, der bliver lavet, med hensyn til ventelister og det der. Man lavede tilskuddet, bl.a. fordi man troede, det ville hjælpe på ventelister. Det har det ikke gjort. Der er ikke blevet færre på ventelisten, fordi man har givet tilskud. Det er man nødt til at forholde sig til. Det er det ene.

Det andet er, at til Claus og mennesker som Claus, der står i en situation, hvor deres livskvalitet bliver forringet, fordi de ikke hører optimalt, vil jeg bare sige, at den overkompensering, man har givet de private klinikker, og som de har puttet i deres egen lomme, også skal bruges til at bygge kapaciteten op hos det offentlige, så det ikke kun er Claus, men mange andre, der kommer til at få gavn af de 115 mio. kr. Jeg synes ikke, det er småpenge. Det kan godt være, at De Konservative synes, det er småpenge. Men det er da noget, der kan gøre en forskel.

Kl. 14:26

Første næstformand (Bertel Haarder):
Fru Sophie Løhde for en kort bemærkning.

Kl. 14:26

Sophie Løhde (V):

Jeg synes, at ordføreren siger rigtig, rigtig mange spændende ting her i salen i dag. Jeg synes bare, det er ærgerligt, at knap så mange af dem er at genfinde i den kulegravningsrapport, som ordføreren så henviser til. Hvis vi nu prøver at dykke ned i den, så vil jeg bare spørge ordføreren i al almindelighed, om det offentlige er dyrere i behandlingen end de private.

Kl. 14:26

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:26

Özlem Sara Cekic (SF):

Det tror jeg faktisk at en tidligere ordfører har svaret på, men det er jo rigtig svært at sammenligne. Ordføreren ved det jo udmærket godt. Jeg har jo arbejdet sammen med ordføreren på psykiatriområdet, så jeg ved jo, hvor grundig ordføreren er. Ordføreren ved jo godt, at det offentlige også tit tager de meget, meget komplicerede sager, som pr. automatik også er dyre. Det ved ordføreren godt.

Kl. 14:26

Første næstformand (Bertel Haarder):
Fru Sophie Løhde.

Kl. 14:27

Sophie Løhde (V):

Jeg spurgte ikke om, hvad jeg vidste. Jeg spurgte ordføreren, om ordføreren ville oplyse os. Når man står og slynger en masse ting ud, som skulle være faktuelle, så må man jo også stå på mål for, om man så også kan forholde sig til noget af det indhold, som man selv ønsker at lægge til grund for sin egen argumentation. Det er derfor, jeg spørger ordføreren, om de private i behandlingen er dyrere end det offentlige. Svaret er nej.

Må jeg så spørge ordføreren: Hvorfor synes man, at det er sammenligneligt, når de i det offentlige kun tager prisen for høreapparaterne, mens man så ikke medtager, at man i det private også har udgifter, eller at tilskuddet, som er det, folk kan få med, både skal dække indkøb af selve apparatet, alle undersøgelser og konsultationer, kontrol, justering og service i 4 år? Alt det sammenholder man så med et høreapparat i offentligt regi. Er det udtryk for en fair sammenlignelig størrelse set med ordførerens øjne?

Kl. 14:28

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Kl. 14:28

Özlem Sara Cekic (SF):

Hvis man kigger på de private, er udgifterne vokset fra 5 pct. til 50 pct. af de udleverede apparater, og de årlige private udgifter var 400 mio. kr. højere i 2010 end i 2000. Og når man så snakker med de private, så oplyser de jo selv, at de kan købe det lige så billigt ind som Amgros. Det vil sige, at man kan se, at der er grundlag for, at man kan gøre det her. Uden at åbne alle mulige gamle overkompenseringssager op så bekymrer det mig, at Venstre ikke mener, at det er økonomisk ansvarligt, at man ikke overkompenserer de private aktører, som tjener rigtig mange penge på det her, i stedet for at spørge, hvad vi kan gøre for, at det kommer patienterne til gavn. Og i det her tilfælde har det ikke hjulpet ventelisterne, at man har givet det høje

tilskud. Det har det ikke. Og vi bliver ved med at sige, at det bliver gratis at få høreapparat hos det offentlige, samtidig med at den overkompensering, der har været, selvfølgelig også skal bruges til at øge kapaciteten.

Kl. 14:29

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Stine Brix fra Enhedslisten.

Kl. 14:29

(Ordfører)

Stine Brix (EL):

For Enhedslisten er det fuldstændig afgørende, at man som borger med et handicap eller med en sygdom, for den sags skyld, kan få den hjælp, som man har brug for, og det gælder selvfølgelig også for borgere med et høretab.

Når der nu er rigtig god grund til kigge på lige præcis det her område, så skyldes det jo, som Socialdemokraternes ordfører var inde på tidligere, en længere historie, først og fremmest tilbage fra 2010, hvor en række forskellige medier på skift afslørede en hel del forskellige sager, som tydede på flere betænkelige forhold:

For det første at de private høreklinikker har en usandsynlig stor avance på området i forhold til tilskuddet, for det andet et tilsvarende stort prisfald på høreapparater indkøbt i det offentlige, og for det tredje flere sager, som viste, at der tilsyneladende er sket et skred, når det gælder faglighed på nogle private klinikker. Bare for at illustrere det som eksempel har vi set Ugeskrift for Læger dokumentere, at en ældre herre fik høreapparat, til trods for at han havde mistet hørelsen fuldstændig og dermed ikke kunne hjælpes af et høreapparat. Vi så også Operation X, hvor tre journalister, som faktisk ikke havde et høretab, fik udleveret høreapparater. Altså, helt klart nogle indikationer på, at fagligheden ikke var i orden på det her område.

De ting tilsammen, altså store avancer samtidig med store prisfald på selve apparatet og temmelig mange sager, der indikerede et skred i fagligheden, gjorde, at vi fra Enhedslistens side selvfølgelig bakkede op om, at man gik i gang med at undersøge det her område, for at man f.eks. kunne reducere tilskuddet eller på andre måder omorganisere området.

Nu har vi så et lovforslag fra regeringen, og vi synes, at det er rigtig fornuftigt. Det indeholder flere ting, som andre ordførere været inde på: For det første en omstrukturering, så regionerne nu overtager ansvaret, frem for at det er todelt mellem kommuner og regioner. Det er selvfølgelig klogt, at man kan reducere bureaukratiet på den måde, og det vil også give en mere smidig sagsgang for brugerne, forventer vi.

For det andet at man reducerer tilskud til privat høreapparathandling, så tilskuddet flugter mere med det prisfald, der har været på høreapparater. Og det støtter vi også fra Enhedslistens side. Jeg mener bestemt ikke, at det er rimeligt, at vi overbetaler private behandlere, og det mente jeg sådan set heller ikke, da det gjaldt privat-hospitaler eller andre lignende sager, der har været. Derfor er det vigtigt, at vi laver en justering, så vi ikke bruger skatteborgernes penge – det er jo dem, vi har med at gøre herinde – unødigt på noget, vi rent faktisk ikke får behandling for.

Jeg kan læse i kulegravningsrapporten – jeg tror også, at der var en anden, der nævnte det tidligere; det står i en fodnote i rapporten – at de private leverandører faktisk mener, at de godt kan købe ind til samme pris som det offentlige. Og derfor forventer jeg bestemt ikke, at borgerne kommer til at se en øget brugerbetaling på det her område, for det nedsatte tilskud skal selvfølgelig slå om i et billigere indkøb. Naturligvis vil vi ligesom regeringen følge det meget nøje, så vi er sikre på, at det er det, der rent faktisk sker.

Det største problem for høreapparathandlingen, når jeg taler med Høreforeningen, som jo er en af de organisationer, som ikke har

økonomiske interesser i det her område, er ventelisterne i det offentlige. Det anerkender jeg fuldt ud. Jeg kan godt forstå, at man er ked af, at der er så lang ventetid på den gratis behandling, og det synes jeg da vi skal kigge noget nærmere på.

Jeg synes, det er meget interessant, at der er meget forskellige ventetider. Aarhus har været fremhævet som et eksempel, hvor der er meget lang ventetid, nemlig på 2 år. Vi har nogle andre eksempler – man skal bare et par hundrede kilometer længere sydpå til Sønderborg, så er ventetiden markant kortere, nemlig på 2-3 uger. Hvad er det, der gør rigtigt i Sønderborg, som man kunne lære af i Aarhus? Det er et interessant spørgsmål for mig at se, for kan vi nedbringe ventetiden i det offentlige, får de borgere med et høretab et langt bedre tilbud, end de har i dag, for i modsætning til hos de private er det jo gratis i det offentlige, så er det jo vederlagsfri behandling, så risikerer man ikke at skulle punge ud selv.

Så jeg håber, at det udvalg, man har nedsat i regi af Danske Regioner, og som skal kigge på, hvordan man implementerer den her lov, også kan være med til at kigge på, hvad det er, man gør rigtigt nogle steder i Danmark, som man formentlig ville kunne lære noget af andre steder.

Så med de bemærkninger skal jeg sige, at vi bakker fuldt op om lovforslaget.

Kl. 14:34

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Der er tre spørgere. Først er det fru Benedikte Kiær fra Det Konservative Folkeparti for en kort bemærkning.

Kl. 14:34

Benedikte Kiær (KF):

Jeg vil blot lige stille ordføreren et spørgsmål om det, der sådan blev indikeret, nemlig at de private høreklinikker langede høreapparater over disken og gav høreapparater til nogen, som egentlig ikke havde behov for et høreapparat. Jeg vil bare lige spørge ordføreren, om det er sådan, at der bare kan udleveres et høreapparat fra en privat høre-klinik med det samme, eller om man skal forbi en privatpraktiserende ørelæge for at finde ud af, om det er et ja eller nej til visitation til et høreapparat.

Kl. 14:34

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 14:34

Stine Brix (EL):

Det er jo sådan, som ordføreren også indikerer, at det skal godkendes af en speciallæge. Desværre har vi set sager, hvor det er sket i en forkert rækkefølge, altså hvor man først har fået et høreapparat og så bagefter har fået en godkendelse. Og som ordførerne for nogle af de andre partier også tidligere har været inde på, har der selvfølgelig også været en problematik omkring den dobbeltrolle, der kan stå opstå i den sammenhæng.

Når jeg siger, at der er blevet udleveret for mange høreapparater, er det bl.a. baseret på det faktum, at der er omkring en tredjedel – det har i hvert fald tidligere været fremlagt af nogle af de store kommuner i Danmark – af dem, der får høreapparat, som ikke henter nye batterier. Og det betyder formentlig, at de heller ikke bruger deres høreapparat.

Så der er i hvert fald noget, der tyder på, at der er en temmelig stor gruppe af dem, der får udleveret et høreapparat – og som selvfølgelig får det ud fra den bedste intention om, at det vil kunne afhjælpe det problem, de nu har – som får et apparat, de ikke kan bruge til noget, eller som de måske ikke har, hvad skal man sige, grundlaget for at få. Og det synes jeg da er meget, meget bekymrende, og derfor synes jeg, det er værd at kigge det her område nærmere efter i

sømmene. For når man har en økonomisk interesse i at udlevere et apparat, er der også risiko for, at fagligheden skrider.

Kl. 14:36

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Fru Benedikte Kiær for en kort bemærkning.

Kl. 14:36

Benedikte Kiær (KF):

Jeg vil sige, at det er rimelig frisk at sige, at der er manglende faglighed i privat regi. Og så vil jeg sige, at det jo ikke er noget, jeg indikerer. Det er faktisk sådan, at når der er en borger i en privat høreklinik, der skal have et høreapparat, skal vedkommende forbi den privatpraktiserende speciallæge. Så det er ikke noget, jeg indikerer. Sådan er det. For at man kan få udløst et tilskud, skal det være sådan, at den privatpraktiserende speciallæge siger ja til det. Så det var til det, som ordføreren sagde om, at der er privatpraktiserende speciallæger, der visiterer forkert.

Ordføreren siger, at der bliver udleveret for mange høreapparater, og at det kan man se i forhold til udleverede batterier osv., og så indikerer ordføreren – det gør ordføreren – eller hun påstår, at det sker i privat regi. Så vil jeg høre ordføreren, om hun egentlig har dokumentation for det, eller om det ikke lige så godt kunne være i offentligt regi, man har fået et høreapparat, som man ikke har fået indstillet korrekt, så det egentlig ikke er brugbart.

Kl. 14:37

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 14:37

Stine Brix (EL):

Jamen jeg siger sådan set bare, at de eksempler, jeg nævner, f.eks. Operation X, hvor journalister først kommer til en professor i audiologi og får at vide, at de ikke har et høretab, og så derefter får udleveret et høreapparat af de private, da siger mig, at der er et skred i fagligheden. Og jeg kan ikke afvise, at det også indbefatter nogle privatpraktiserende speciallæger. Derfor synes jeg da også, at det er meget, meget interessant at få kigget nærmere på de dobbeltroller, der kan være.

Jeg kan godt forstå, at ordføreren er forarget over det, det er jeg sådan set også selv, og derfor synes jeg, det er vigtigt, at vi får kigget nærmere på det andet tema, som også bliver taget op senere i arbejdsgruppen, altså det, der handler om dobbeltroller. Men vi må jo også erkende, at når folk som f.eks. sundhedsøkonom Kjeld Møller Petersen og andre siger, at der er sket et kraftigt skred i, hvem der får høreapparat, og at der er et skred i fagligheden, så er det jo nok, fordi der er noget om det.

Kl. 14:38

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Den næste spørger er fru Karina Adsbøl fra Dansk Folkeparti.

Kl. 14:38

Karina Adsbøl (DF):

Nu har jeg forstået, at Enhedslisten også er et meget socialt bevidst parti, og så vil jeg spørge Enhedslisten, hvordan Enhedslisten forholder sig til Ældre Sagens og Ældremobiliseringens høringsvar og deres store bekymring, og hvorfor Enhedslisten ikke har sagt, at der simpelt hen skal være en sikkerhed for, at det her lovforslag ikke giver længere ventelister.

Vi skal simpelt hen sikre, at der ikke sker en forringelse af den måde, det fungerer på for borgerne i dag, i forhold til den måde, det kommer til at fungere på, når der er så mange, der rykker over fra det private til det offentlige. For flere har været ude at sige, at det her

lovforslag vil give A-, B- og C-hold. Der vil være dem, der har råd til at gå til det private, og dem, som ikke har så mange midler, vil mange steder skulle vente rigtig, rigtig længe i det offentlige. Så hvorfor har Enhedslisten ikke stillet krav om, at det her måske kunne høre under det udvidede frie sygehusvalg?

Kl. 14:39

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 14:39

Stine Brix (EL):

Jeg tror, at det er rigtig klogt at kigge på de erfaringer, der bl.a. er i Region Sjælland og Region Hovedstaden, hvor man i et samarbejde mellem det offentlige og nogle af de privatpraktiserende ørelæger er lykkedes med at få nedbragt ventelisterne markant. Jeg kan forstå, at regionerne er i gang med at kigge på, hvordan man kan organisere det her område bedre, og jeg har sådan set nogle store forventninger til, at vi kan komme til at se nogle forbedringer på det her område.

Så tror jeg også, at man skal holde sig for øje, at den problematik, som ordføreren nævner, med et A-, B-, og C-hold, har vi sådan set allerede i dag, for det er jo sådan, at rigtig mange af de borgere, som får behandling i privat regi, oplever brugerbetaling i dag. Jeg kunne sådan set godt tænke mig, at der var flere af dem, som i dag vælger det private, fordi der nogle steder i landet er lange ventelister, fik en reel mulighed for at vælge det offentlige. For der ligger jo en problematik med A-, B-, og C-hold i, at nogle ikke kan betale den ekstra brugerbetaling, der kommer i det private.

Kl. 14:40

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Der er en kort bemærkning fra fru Karina Adsbøl.

Kl. 14:40

Karina Adsbøl (DF):

Skulle jeg forstå ordførers svar sådan, at Enhedslisten ikke vil kæmpe for, at borgerne får en sikkerhed for ikke at skulle vente; at man sætter en tidsfrist, så det ikke må tage længere end f.eks. 110 uger; altså at man sætter nogle tidsfrister, så folk får en hurtig og effektiv hjælp? For uanset hvad man siger, er der jo folk, heriblandt også læger, der er ude at sige, at det her vil medføre længere ventelister, fordi der ikke er kapacitet til at tage 7.000 borgere ind i det offentlige. Det er der flere der har været ude at sige, så derfor forstår jeg ikke, at Enhedslisten, som gerne vil fremstå som meget socialt bevidste, ikke tager højde for det i forhandlingerne om det her.

Så vil jeg høre: Når man sammenligner indkøbspriserne på høreapparater, hvorfor sammenligner man så ikke behandlingspriserne? Er det noget, Enhedslisten har med i deres overvejelser?

Kl. 14:41

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 14:41

Stine Brix (EL):

Nu var jeg ikke selv i Folketinget, allerførste gang man indførte den her ordning, tilbage i 2000, men jeg kan sige, at vi allerede dengang var skeptiske over for den her form for forsøg på at løse problemet med ventelister, nemlig ved at give tilskud til det private. For problemet er et kapacitetsproblem, og der kommer jo ikke flere medarbejdere af, at man flytter nogle fra det ene til det andet. Derfor tror jeg ikke, at det, man i sin tid har valgt, nemlig at bruge den her form for tilskud, er den rigtige model. Jeg synes, at det, man bl.a. gør i Region Sjælland, f.eks. i Roskilde, og også i Region Hovedstaden i Hille-

rød, er langt mere interessant. Her planlægger man i et samarbejde, hvordan man bedst muligt bruger den kapacitet, der er.

Så spørger ordføreren til forskellen mellem indkøbspris og behandlingspris. Det er jo fuldstændig rigtigt, at det, som vi taler om her i forhold til høreapparatets pris, er indkøbsprisen. Der mener jeg godt man kan sammenligne. Apparatet er jo det samme, uanset om det bliver udleveret i det offentlige eller i det private. Behandlingspriserne derimod er vanskelige at sammenligne, fordi der jo i det offentlige er en gennemsnitspris, som også omfatter de komplicerede hørelidelser og behandlingen af dem, som man slet ikke ser i det private. Derfor mener jeg ikke, at man kan sammenligne de to priser, men indkøbspriserne på høreapparater er jo meget, meget relevante at sammenligne, og det er dem, vi har taget udgangspunkt i i forbindelse med at sænke tilskuddet til behandling i det private.

Kl. 14:43

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Tak. Den næste spørger er fru Sophie Løhde fra Venstre.

Kl. 14:43

Sophie Løhde (V):

Jeg synes, det er lidt interessant, at ordføreren får povet sig ud i en forklaring om, at Enhedslisten skulle have været skeptisk over for en tilskudsmodel, hvor borgerne skulle kunne få et tilskud med sig. Nu står jeg med det ændringsforslag, som Enhedslisten har stillet. Og hvad var det, Enhedslisten foreslog og argumenterede med i Folketingssalen? Det var, at man var sur over, at borgerne ikke fik det fulde beløb med, altså at der kun var tale om et tilskud, for difference mellem tilskuddet og det fulde beløb var jo brugerbetaling. Så måske man lige sådan skulle huske fortiden med, i forhold til hvad man selv har foreslået som parti, når man oplyser om fremtiden.

Men jeg vil godt følge lidt op på det sidste spørgsmål, der blev stillet, og bede ordføreren om at oplyse mig det beløb, som det offentlige får for den behandling – og jeg understreger behandling – som det private fremover skal have 2.350 kr. for.

Kl. 14:44

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Ordføreren.

Kl. 14:44

Stine Brix (EL):

Når jeg siger, at vi var skeptiske over for tilskudsmodellen, er det jo sådan set fuldstændig rigtigt. Det var sådan set det, vores ordfører sagde dengang under tredjebehandlingen, nemlig at den bekymring, vi har – og jeg kan sådan set også se, at det er det, der er sket – jo er, at man trækker personaleressourcer fra det offentlige over i det private.

Det er i øvrigt den samme bekymring, som jeg hører fra patientforeningen på området, Høreforeningen, som jo siger meget rigtigt, at man ikke løser kapacitetsproblemet ved at trække personale fra den ene sektor til den anden sektor. Og det problem mener jeg sådan set stadig væk at vi har. Hvis man for alvor skal knække ventelisterne, skal man muligvis overveje at øge kapaciteten på sigt, men man kan også overveje, om man kan bruge den endnu klogere, end man gør i dag.

Om forskellen på taksterne mellem det offentlige og det private vil jeg sige, at det synes jeg sådan set lige at jeg har svaret på. Der er jo meget stor forskel på, hvilke patienter man ser i det private og i det offentlige, og når prisen på behandling i det offentlige er højere, end den er i det private, skyldes det jo bl.a., at man har de komplicerede hørelidelser, som man slet ikke ser i det private. Man har i øvrigt også nogle andre typer af udgifter, som er indregnet i DRG-taksten. Det gælder f.eks. uddannelse af fremtidigt personale, som man

må sige er meget, meget vigtigt. Et akutberedskab findes også på høreområdet.

Kl. 14:45

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

En kort bemærkning fra hr. Sophie Løhde.

Kl. 14:45

Sophie Løhde (V):

Jeg må fastholde, at det er en lille smule paradoksalt at sige, at man var skeptisk, og så samtidig have stillet et ændringsforslag til stk. 5, hvori man konkret foreslog at sende til afstemning, at man ikke bare skulle have haft et tilskud til at kunne tage med ud i det private, men at man skulle have haft det fulde beløb. Så igen vil jeg sige: Måske man lige skal huske at have sine egne forslag fra fortiden med, inden man begynder at konkludere i fremtiden på, hvad det var, man skulle have ment.

Men jeg vil gerne spørge videre ind til det her med beløbet, for ordføreren siger, at ordføreren har svaret. Jeg beder om et konkret beløb. Nu ligger der jo et lovforslag, hvor man siger, at det private fremover skal have et beløb svarende til de her 2.350 kr. for behandlingsdelen. Hvad er det så, det offentlige får for behandling? Det må ordføreren jo vide, når man kan tale om overbetaling og alt muligt andet; så må man jo i dag have et tal, man kan lægge frem, altså når man kan snakke om det.

Kl. 14:46

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Ordføreren.

Kl. 14:46

Stine Brix (EL):

Når jeg taler om overbetaling, er det jo bl.a. for den betaling, vi giver for høreapparater. Og prisen på høreapparater er jo faldet markant. I gennemsnit køber det offentlige høreapparater til 1.500 kr., og nu får de så en betaling på 2.000 kr. som maks.-tilskud. Det synes jeg egentlig er meget pænt.

Kl. 14:47

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Den næste ordfører er hr. Ole Birk Olesen, Liberal Alliance.

Kl. 14:47

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

Liberal Alliances sundhedsordfører, hr. Joachim B. Olsen, kan ikke være her i dag, så jeg holder talen på mit partis vegne, men det skal ikke forhindre folk, der har principielle spørgsmål til det her, i at stille spørgsmål, for dem burde jeg nok kunne svare på. Hvis jeg ikke lige kan de præcise takster i hovedet, bør man have mig undskyldt.

Det her lovforslag er jo et resultat af, at prisen på høreapparater er faldet markant de senere år. Det betyder, at det offentliges tilskud til høreapparater kan falde tilsvarende, uden at det af den grund bør blive dyrere for dem, der får et høreapparat udleveret privat. Det er jo glædeligt, når teknikken på den måde gør det muligt at producere hjælpemidler til os billigere end tidligere, og der er ingen grund til, at dem, der betaler regningen, nemlig i det her tilfælde skatteyderne, ikke også skal nyde gavn af den udvikling. Derfor støtter vi det her forslag, som vil give en besparelse til det offentlige på i omegnen af 130 mio. kr. hvert år fra 2013 og frem.

Det er blevet anført af Venstre og Konservative i debatten i dag, at det offentlige får mange flere penge for at udføre høreapparatbehandling, end de private høreklinikker gør. Det er rigtigt. Derfor synes vi, at det kunne være på sin plads, når vi har gennemført det her,

også at se på betalingen til det offentlige og se på, om den ikke også kan sættes ned, så man også der høster gevinsten af den teknologiske udvikling og i hele taget af de erfaringer, som de har gjort sig i den private sektor. Det er jo ikke sikkert, at det er det optimale at have læger til at foretage høretestning og justering af høreapparater. De private klinikker har måske vist vejen frem til en billigere måde at gøre det på ved at bruge audiologer.

Så den overbetaling, som de mener der har fundet sted, ved at man har givet det samme tilskud, til trods for at høreapparaterne er blevet billigere i det private, finder jo sådan set også sted i dag i det offentlige, men måske på en anden baggrund. Det offentlige kunne nemlig godt gøre tingene billigere ved brug af andre personalegrupper og en mere rationel tilrettelæggelse af arbejdet. Så jeg ser sådan set ingen grund til, at vi skal stoppe her og kun lave besparelsen i det private. Vi kan også gøre det i det offentlige, hvor effektiviseringer kan vise vejen frem til en lavere udgift for dem, der betaler skat i Danmark.

Så vi støtter lovforslaget.

Kl. 14:50

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Der er en enkelt spørger – endnu er der kun en enkelt, fru Karina Adsbøl, Dansk Folkeparti.

Kl. 14:50

Karina Adsbøl (DF):

Jeg skal nok spørge om noget, som jeg går ud fra at ordføreren kan svare på, for jeg ved godt, at det er en anden, der står der i dag. Mener Liberal Alliance, at det her lovforslag er konkurrenceforvridende, og at det er i overensstemmelse med Konkurrencestyrelsen, eller vil Liberal Alliance først stemme for det her, når de har fundet ud af, at det ikke er konkurrenceforvridende?

Kl. 14:51

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 14:51

Ole Birk Olesen (LA):

Liberal Alliance har jo fået indføjet en passus i aftaleteksten, som handler om netop dette aspekt, nemlig at aftalen ikke må gøre, at konkurrencen mellem private og offentlige leverandører på en eller anden måde bliver forvredet. Jeg kan ikke sådan redegøre for de nærmere aspekter af den del af aftalen, men det er en del af aftalen. Og så er der en aftale om, at man skal kigge på det efter noget tid, og hvis det er sådan, at Liberal Alliance ikke er tilfreds med de forhold, som er på området, så giver det os mulighed for at sige, at så står vi altså ikke bag det her længere, medmindre de andre partier er villige til at lave om på tingene, så vi bliver tilfredse igen.

Kl. 14:51

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Der er en kort bemærkning fra fru Karina Adsbøl.

Kl. 14:51

Karina Adsbøl (DF):

Så har jeg forstået det rigtigt, nemlig at hvis nu det her viser sig at være meget konkurrenceforvridende, når man har haft det igennem Konkurrencestyrelsen, så vil Liberal Alliance stemme nej til forslaget? Er det korrekt forstået?

Kl. 14:52

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Ole Birk Olesen (LA):

Afstemningen er jo nu her, og jeg tror ikke, det når at komme igen nem Konkurrencestyrelsen inden. Men der må jeg så erkende at jeg kommer lidt til kort i forhold til at svare ordentligt på spørgsmålet. Aftalen er den, at hvis man ved en evaluering finder ud af, at tingene ikke foregår på den rigtige måde, så trækker Liberal Alliance støtten til forslaget og er ikke sådan bundet af et forlig – tror jeg.

Kl. 14:52

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Benedikte Kiær, Det Konservative Folkeparti.

Kl. 14:52

(Ordfører)

Benedikte Kiær (KF):

Dette lovforslag har konsekvenser for mange mennesker. Undersøgelser viser, at godt 800.000 danskere har et hørehandicap, og at op mod 350.000 af dem har løst deres problem med et høreapparat. Det er ikke en ønskedrøm at have et høreapparat. Man kan f.eks. ikke som med briller bruge et høreapparat til at sende et moderigtigt signal. Høreapparater er ikke noget, man snyder sig til, og der går derfor omkring 7-8 år, fra problemerne opstår, til man beder om hjælp, på trods af at et hørehandicap kan føre til ekskludering fra arbejdsmarkedet.

Det er bl.a. baggrunden for, at SFI i deres publikation »Uhørt« skriver, at samfundet hvert år taber 2,7 mia. kr. på de 50-64-åriges dårlige høreelse. Det er derfor fornuftigt at prioritere bedre høreelse. Ud over højere livskvalitet kan vi også holde danskerne længere tid på arbejdsmarkedet. Samtidig har prioriteringen været med til at opbygge en højteknologisk industri i Danmark. Vi har tre af verdens seks førende virksomheder på området, der tilmed sidder på omkring halvdelen af verdensmarkedet. De tre virksomheder har den slags arbejdspladser, vi alle ønsker os flere af, nogle højteknologiske arbejdspladser. God høreomsorg er således det, man kalder for en win-win-situation i moderne sprog. Hjælpen giver højere livskvalitet og er en god forretning for samfundet.

Det står til at blive ændret med dette lovforslag. Forslaget bygger på et kulegravningsarbejde, der viser, at de private klinikker er billigst, tættest på borgerne og har flere kontakter med behandlingskrævende borgere. Derfor er det også utroligt, at regeringen sammen med bl.a. Liberal Alliance går målrettet efter de private klinikker med det her forslag.

Vi er enige i, at høreomsorgen skal samles i sundhedsvæsenet, og at prisudviklingen på selve apparaterne skal afspejles i tilskuddet til apparaterne, men tilskuddet bliver skåret for langt ned, især på hørebehandlingen. Kulegravningsrapporten sammenligner behandlingsudgifterne mellem de praktiserende speciallæger, de offentlige klinikker på hospitalerne og de private klinikker. På side 39 i kulegravningsrapporten kan vi se, at der er store forskelle i behandlingsudgiften mellem de tre aktører. Udgiften for to ører hos de praktiserende speciallæger er 6.890 kr. Udgiften på de offentlige klinikker er 4.128 kr., og forslaget her lægger op til en udgift på 2.350 kr. for to ører på de private klinikker.

Der er dermed tale om en unfair konkurrence. Hvorfor skal hørebehandling f.eks. koste tre gange så meget hos de praktiserende speciallæger som på de private klinikker? Vi har ikke fået en forklaring på udregningen af behandlingstaksten på de private klinikker, kun at den tager udgangspunkt i, hvor stor en andel hørebehandlingen førhen har udgjort af den samlede behandlingsudgift, og at det faktisk er den andel, der er styrende.

Men det er ikke en holdbar forklaring, for dette forhold gælder nemlig ikke de offentlige klinikker. F.eks. fremgår det af bemærk-

ningerne til lovforslaget, at udgiften til høreapparat udgør omkring 40 pct. af den samlede behandlingsudgift i offentligt regi, og denne andel forventes fremadrettet at falde som følge af prisfald på de offentligt indkøbte apparater. I privat regi vil apparatandelen med dette forslag for et øre udgøre 50 pct. og for to ører 63 pct., så der gælder altså andre standarder for private klinikker.

Argumentet med, at der er tale om andre typer patienter, holder ikke. I høringsnotatet og i svaret fra ministeren forventes det, at 6.000-7.000 patienter vil gå fra det private til det offentlige. Det betyder, at de såkaldt ukomplicerede patienter skal behandles for en langt dyrere behandlingstakst i det offentlige regi fremadrettet. Kort sagt: En dyrere løsning for samfundet. Og hvorfor vil der komme et flow af patienter fra private til offentlige klinikker? Ja, årsagen er, at mange private høreklinikker vil lukke. Og hvad betyder det for borgerne? Længere transport og længere ventelister til offentlige klinikker. Der er stadig væk meget lange ventelister i det offentlige. Topscoreren er, som vi har hørt, Aarhus med op mod 110 uger. Og hvis man ikke vil vente og går til en af de tilbageværende private klinikker, kan man forvente en højere brugerbetaling i forhold til i dag.

Samlet set medfører dette lovforslag forringelser for borgerne, ligesom det samfundsøkonomisk er en dyrere løsning, og det er derfor, Det Konservative Folkeparti ikke kan støtte forslaget.

Kl. 14:57

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Så er det ministeren for sundhed og forebyggelse.

Kl. 14:57

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Tak for det. Jeg sad lige og fortabte mig helt i kulegravningsrapporten, nu hvor den konservative ordfører henviste til den.

Jeg vil gerne takke for alle de bemærkninger, der har været til lovforslaget i dag. Jeg kan konstatere, at der er et flertal for forslaget, men også at der er faldet, skal vi sige, en del knubbede ord fra VKO.

Udgifterne til høreapparatbehandling er mere end fordoblet over de seneste 10 år, og bl.a. derfor er det jo naturligt, at vi i en økonomisk krisetid kigger kritisk på, om området er hensigtsmæssigt styret. Det mente den tidligere VK-regering, som iværksatte en kulegravning af området, som det foreliggende forslag i høj grad bygger på, og det mener Rigsrevisionen, som har udtalt sig positivt om kulegravningsgruppens forslag.

Lovforslaget her sikrer en bedre anvendelse af de offentlige ressourcer, ikke mindst i form af afbureaukratisering af den offentlige sektor, samt en respektfuld omgang med skatteborgernes penge, uden at vi slækker på ambitionen om, at alle skal sikres behandling af høj kvalitet. For det første medfører samlingen af ansvaret for udlevering og finansiering af høreapparater i regionerne ikke bare en hensigtsmæssig samordning af styring og finansieringsansvar, men også et mere gennemskueligt system for borgerne, og der vil bortfalde unødige sagsbehandlingstid.

For det andet ønsker denne regering ikke at bidrage til, at skatteyderne betaler overpris for privat hørebehandling. Priserne på offentligt indkøbte høreapparater er faldet markant de seneste år. Derfor er tilskudsreduktionen også en naturlig tilpasning til prisudviklingen på området, og under alle omstændigheder vil borgere med høretab fortsat have adgang til gratis behandling i det offentlige.

Jeg er naturligvis meget optaget af, at tiltaget ikke kommer borgerne til skade, og hvis det viser sig, at de private forhandlere undlader at sænke priserne, eller hvis de slækker på kvaliteten for at øge deres avance, så må vi overveje, om den nuværende model med private tilskud er en hensigtsmæssig model på længere sigt. Derfor er der også indlagt en evaluering i lovforslaget.

Jeg stiller mig naturligvis til rådighed for at besvare de spørgsmål, der måtte være under udvalgsbehandlingen, og takker for den gode debat i dag.

Kl. 15:00

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Der er en enkelt spørger. Fru Benedikte Kiær, Det Konservative Folkeparti.

Kl. 15:00

Benedikte Kiær (KF):

Jeg vil blot høre ministeren: Hvis man ikke førhen har kunnet finde ud af, om der er sket det, at man har betalt mere for apparaterne i privat regi end i offentligt regi, hvordan vil man så kunne finde ud af det fremadrettet?

Kl. 15:00

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ministeren.

Kl. 15:00

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Vi kan jo se, at leverandørerne har været i stand til at sænke prisen på høreapparater til det offentlige markant. Derfor må vi også forvente, at de private klinikker kan købe ind billigere hos de selv samme leverandører. I kulegravningsrapporten, som jeg ved at den konservative ordfører også har et rigtig godt kendskab til, kan vi jo på side 51 se i en reference, at Dansk HøreCenter giver udtryk for, at man kan indkøbe mindst lige så billigt som det offentlige.

Kl. 15:00

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

En kort bemærkning fra fru Benedikte Kiær.

Kl. 15:01

Benedikte Kiær (KF):

Nu er det sådan, at der findes rigtig mange forskellige apparater på markedet, og det er godt, for det kan afhjælpe alle de forskellige typer høretab eller høreproblemer, som der er. Det er jo også sådan, at det måske nogle gange kan være lidt svært at sammenligne apparaterne direkte på pris. Det kan også godt være, at man i privat regi har en anden kvalitet, end man har i det offentlige regi; det kunne f.eks. være, at man købte nogle apparater, som havde en bedre kvalitet, og som kunne afhjælpe problemerne for flere.

Så har jeg et spørgsmål til ministeren, for der er endnu ikke nogen af ordførerne for regeringspartierne, der har kunnet svare på det spørgsmål, som jeg har stillet gang på gang. Ministeren har selv slået op i kulegravningsrapporten, side 39. Der fremgår det jo egentlig, at der er, og det vil der komme til at være fremadrettet, meget, meget stor forskel på den takst, som man betaler for behandlingen. Jeg taler ikke om apparatprisen. Men hver gang jeg har spurgt ordførerne for de forskellige regeringspartier om, hvorfor behandlingstaksten skal være så forskellig, har jeg altid fået et svar om apparattaksten, og det er sådan set ikke det, jeg spørger om.

Jeg vil gerne spørge om behandlingstaksten. Synes ministeren egentlig, det er særlig hensigtsmæssigt, og er det et tegn på fair konkurrence, at det koster tre gange så meget hos en praktiserende speciallæge, som det koster for den samme behandling på en privat klinik, når vi taler om den hørebehandling, der hører med til et høreapparat?

Kl. 15:02

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ministeren.

Kl. 15:02

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Først i forhold til antydningen af, at der er tale om lav kvalitet af de høreapparater, man har indkøbt i det offentlige, og at det er derfor, man har opnået de rabatter, man har opnået, så vil jeg bare oplyse, at AMGROS i forbindelse med den rammeaftale, man har udarbejdet til indkøb der, har trukket på den kliniske ekspertise fra regionernes audiologiske afdelinger. Jeg har ikke noget grundlag for at skulle anfægte kvaliteten, men hvis den konservative ordfører har det, hører jeg da meget gerne om det. Jeg synes, det er en tilsnigelse at antyde, at det er det, der er på spil.

Jeg har slået op og kigget på side 39 i kulegravningsrapporten, og jeg er nu ikke helt sikker på, at ordføreren ikke har fået svar på sit spørgsmål, men hvis der er en del af det, der ikke er blevet besvaret, og som jeg heller ikke har lykkedes med at besvare, så stil endelig spørgsmålet skriftligt.

Helt konkret står der jo en forklaring på side 39. Når vi kan se en forskel på de praktiserende speciallægers aflønning, hvis de behandles på to ører, i forhold til de regionale audiologiske klinikker, så er det, fordi der i DRG-taksten ikke skelnes mellem, om der behandles på et eller to ører. Så det er det lavpraktiske svar på det spørgsmål, som ordføreren stiller.

Ellers må jeg bare sige, at de priser, vi ser hos de praktiserende speciallæger, jo er nogle priser, der er fastsat ved en rammeaftale, mens DRG-taksterne er udtryk for den faktiske omkostning ved at behandle patienter. Der er flere af ordførerne fra regeringssiden, der har været inde på at sige: Jamen i det offentlige regi har man nogle tungere og mere komplicerede patienter, som de slet ikke ser i det private regi, og man har f.eks. også en uddannelsesforpligtelse. Alle de her ting ligger jo inde under de her tal. Hvis ordføreren vil gå mere i detaljer med det, skal hun være velkommen til at stille et skriftligt spørgsmål, men jeg mener nu nok, at der er svaret på det her i dag.

Kl. 15:04

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Så er det fru Karina Adsbøl for en kort bemærkning.

Kl. 15:04

Karina Adsbøl (DF):

Jeg skal lige høre, om sundhedsministeren kan huske, om SF tidligere har fremsat et forslag om helt at afskaffe tilskuddet til høreapparater, for det kunne jo være lidt interessant at vide. Jeg mener, at jeg kan huske, at der har været fremsat sådan et forslag, men det kunne jeg godt tænke mig at høre sundhedsministerens svar på.

Så er det i forhold til behandlingen i det private jo sådan, at den dækker tilpasningen ved udleveringen, mens der herefter er 4 års service og løbende justeringer. Behandlingen i det offentlige dækker tilpasningen ved udleveringen og derefter kun 3 måneders service og løbende justeringer. Efter de 3 måneder overgår borgeren til den service og løbende justering, der ydes i de såkaldte kommunikationscentre.

Der tænker jeg lidt på, om det i sidste ende ikke er sådan, at det er noget, der er dyrere for det offentlige.

Kl. 15:05

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Sundhedsministeren.

Kl. 15:05

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Altså, jeg bliver nødt til helt grundlæggende at sige, at jeg synes, at diskussionen om det her lovforslag bærer præg af, at man blander alle mulige ting sammen, og at man blander alle mulige ting ind i det.

Jeg vil egentlig gerne sige – det fik jeg ikke sagt i mine afsluttende bemærkninger før – at jeg er meget glad for at høre, at der er den store optagethed af ventelister. For det er rigtigt, at der i det offentlige er nogle steder, hvor der er nogle meget lange ventelister. Der er også nogle steder, hvor de er kortere; i Sønderborg er det f.eks. ned til 3 uger, og andre steder er det 10 uger, og der vil jeg meget gerne diskutere med Folketinget og i øvrigt også med Danske Regioner, hvad vi kan gøre.

Men spørgsmålet om ventelister er ikke det, som det her lovforslag adresserer. Der laves med det her lovforslag en forenkling, ved at man samler lovgivningen i sundhedsloven. Det er der bred opbakning til, det hører jeg også der er i dag, og det vil jeg gerne kvittere for. Så sænker man et tilskud. Der ville det, hvis vi ikke sænkede tilskuddet, svare til, at vi blev ved med at overbetale de private høreklinikker. Der er sket et markant fald i prisen på de offentligt indkøbte høreapparater. De private siger, at de kan indkøbe det til den samme pris. Hvis vi ikke lod det offentlige tilskud følge denne udvikling med ned, så ville det være det samme som en overbetaling. Det er det, som det her lovforslag handler om.

Så kan vi diskutere alt muligt, i forhold til hvordan vi har indrettet os. Vi kan også diskutere alt muligt, i forhold til hvordan de forskellige partier historisk har stået her, altså om der er nogen, der har ønsket, at det her skulle være en del af det udvidede frie sygehusvalg, om der er nogen, der har ønsket, at der skulle være hundrede procents offentlig finansiering af al privat aktivitet. Det er jo, kan man sige, historie i forhold til det lovforslag, vi behandler nu. Derfor synes jeg faktisk, at det er det, der er interessant at vi bruger vores tid på her i salen.

Kl. 15:06

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Fru Karina Adsbøl for en kort bemærkning.

Kl. 15:06

Karina Adsbøl (DF):

Det er da interessant at høre sundhedsministeren, om SF havde fremsat sådan et forslag, for det kunne godt være, at det her er sådan en salamimodel, fordi man måske ikke ønsker, at der skal være private leverandører til at kunne aflaste det offentlige, når det offentlige ikke kan følge med.

Ministeren svarede heller ikke på mit spørgsmål om priserne i det offentlige, som er højere – overhovedet ikke. Ministeren talte uden om det her. Det er jo et hullet lovforslag, i forhold til at man ikke har taget ventelisterne med, når man ved, at det vil give et problem. Man kunne jo lige så godt tage det hele med, når man var i gang. I stedet for at vente og få et ordenlig lovforslag har man nu nedsat en arbejdsgruppe, der skal se på noget andet. Man hakker noget igennem hurtigst muligt, fordi man skal anvende nogle midler på forskningsområdet, og det er jo ikke helt korrekt.

Det her bliver nogle borgere ramt af i sidste ende, og det synes jeg sundhedsministeren skal tænke på.

Kl. 15:07

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ministeren.

Kl. 15:07

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

For at tage det sidste først: Fru Karina Adsbøl ved det efterhånden, for vi har diskuteret det her mange gange, nemlig at borgerne jo kun bliver ramt, hvis de private ikke er ansvarlige. Hvis de private siger, at, hov, nu kan vi få billigere høreapparater, men vi lader ikke vores priser følge med ned, vi scorer en større avance selv, så ville det være uansvarligt, og det vil jeg holde meget øje med, for så vil borgerne komme til at betale en overpris for det her. Men jeg antager, at

når de private siger, at de kan købe ind lige så godt som det offentlige, så vil de også kunne få billigere høreapparater, og det vil selvfølgelig også betyde, at de har brug for et mindre offentligt tilskud.

Jeg vil bare sige, at det godt kan være, at Dansk Folkeparti gerne vil udskyde det her, men for hver måned vi udskyder det her, finder der altså en overbetaling sted, og jeg vil ikke være med til at overbetale de private. Jeg mener, at vi, særlig i en økonomisk krisetid, har et meget stort ansvar for at sørge for, at de offentlige kroner bruges bedst muligt. Og det er ikke bedst muligt at bruge offentlige kroner på at hæve en avance hos nogle private høreklinikker.

Så jeg synes, det er rigtigt og vigtigt, at vi har en arbejdsgruppe, der sidder og kigger på bl.a. den problemstilling, om der er sket et indikationsskred, for mens jeg tidligere i debatten kunne høre, at fru Karina Adsbøl mener at kunne konkludere håndfast, at der ikke er sket et indikationsskred, og at der er flere mennesker, der får brug for hjælp til høretab, ja, så er det jo faktisk noget af det, som fagfolk er ved at undersøge nu – altså om der er sket et indikationsskred, om der virkelig er så mange flere mennesker, der oplever høretab, som den her meget voldsomme vækst i udleveringen af høreapparater giver udtryk for.

Jeg vil meget gerne støtte, at det arbejde foregår i fagligt regi, og at vi kan drage den slags konklusioner på et oplyst grundlag og ikke gribe dem ud af den fri luft.

Kl. 15:09

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Der er ikke flere korte bemærkninger, så tak til ministeren for sundhed og forebyggelse.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen slut.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Sundheds- og Forebyggelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

11) 1. behandling af lovforslag nr. L 52:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love og om ophævelse af lov om ændring af lov om afgift af affald og råstoffer. (Godtgørelse af elafgift for el forbrugt til opladning af batterier til registrerede elbiler, lempelse vedrørende komfortkøling, dagsbeviser for varebiler samt teknisk justering af energiafgifter m.v. og ophævelse af reglerne om fritagelse for afgift af visse typer af affald fra egen cementproduktion).

Af skatteministeren (Holger K. Nielsen).

(Fremsættelse 01.11.2012).

Kl. 15:09

Forhandling

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Forhandlingen er åbnet, og den første ordfører er hr. Torsten Schack Pedersen, der er ordfører for Venstre.

Kl. 15:10

(Ordfører)

Torsten Schack Pedersen (V):

Dette lovforslag indeholder en række forskellige elementer – alt godt fra havet, fristes man nærmest til at sige. Det foreslås først og frem-

mest at lempe reglerne om godtgørelse af afgift af el, der bruges i forbindelse med opladning af elbiler i ladestandere og på batteriskiftestationer. Det betyder, at opladning af elbiler frem til og med 2015 vil være afgiftsfri, ligesom elbiler er fritaget for registreringsafgift i samme periode. Noget af det skyldes en afgørelse i Skatterådet, men det er selvfølgelig fint, at det også præciseres lovgivningsmæssigt, så der ikke er den mindste tvivl, og så alle kender vilkårene.

Derudover indeholder forslaget en lempelse af afgiften for air-conditionanlæg, der alene producerer kulde i sommerperioden. Man vil normalvis mene, at det er der, der er størst brug for det, så det lyder sådan set også ganske fornuftigt.

Der er også en mindre justering af reglerne fra 2008 om muligheden for at købe dagsbeviser til privat anvendelse af erhvervsmæssige gulpladebiler. Det var faktisk en rigtig god aftale, som et meget bredt flertal i Folketinget indgik i 2008, om regelforenklinger for gulpladebiler, herunder en mulighed for at købe dagsbeviser, så erhvervsmæssige biler undtagelsesvis lovligt kan anvendes til privat brug. Det har taget noget tid at få det igennem EU-systemet, og efter en lang forhandling har man fundet en løsning. Det betyder så, at der er brug for nogle mindre justeringer for at føre den politiske aftale ud i livet. Det har ikke materiel betydning. Aftalen føres ud i livet, men vi justerer lovgivningen, så man også i EU-systemet mener, at det holder sig inden for reglerne, og det er ganske fornuftigt.

Siden regeringen indførte kravet om, at gulpladebiler skal have både cvr-nummer og virksomhedens navn påtrykt, har der været rigtig mange, der har været kritiske, særligt virksomheder, der transporterer værdifulde genstande, har været bekymrede for, at en fremhævelse af deres firmanavn kunne virke som en invitation til tyveri. Det står i hvert fald tydeligt på bilen, hvilken virksomhed den kommer fra, og er det en virksomhed, der beskæftiger sig med at købe eller sælge meget, meget dyre varer, er der jo en vis risiko for, at det også vil påkalde sig opmærksomhed fra folk, der ikke har rent mel i posen. Det har vi forsøgt at finde en løsning på. Vi har i hvert fald påtalt problemet ad flere omgange og har i den sammenhæng stillet en række spørgsmål, men det har regeringen ikke været interesseret i at imødekomme.

Til gengæld har det så vist sig, at når det gælder reglerne omkring inkassovirksomhed, vil kravet om en tydelig mærkning af bilerne være en overtrædelse af reglerne for inkassovirksomhed, fordi der er krav om, at de skal udvise diskretion, når de ruller frem foran boligen hos en kunde eller hos en, der skal have besøg af dem. Der kræves diskretion, og derfor vil skatteministeren undtage inkassovirksomhed fra mærkningskravet. Det er sådan set fint nok, men det ville nu have været mere fornuftigt, hvis skatteministeren ville have lyttet til de andre erhverv, hvor mærkningen også udgør et problem.

Endelig indeholder forslaget en række præciseringer, justeringer og enkelte lempelser i en række regler og lovgivning for bl.a. affaldsforbrænding, brændstofforbrugsafgiftloven og andre love af mindre væsentlig karakter.

Regeringen skal have ros for at komme med et lovforslag på skatteministerens område, der ikke gør det dyrere at være dansker eller dyrere at drive virksomhed i Danmark. Tværtimod er der tale om en omend meget beskeden lempelse. Det er altid rart, når det går den rigtige vej. Og de øvrige præciseringer og justeringer hjælper forhåbentlig til lidt mere klarhed i skattesystemet på en række områder. Derfor kan vi i Venstre støtte forslaget, og jeg har lovet at oplyse, at det samme gælder for Det Konservative Folkeparti.

Kl. 15:14

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Dennis Flydtkjær, Dansk Folkeparti.

Kl. 15:14

Kl. 15:18

(Ordfører)

Dennis Flydtkjær (DF):

Det her er jo et ganske lille lovforslag, men der er mange små ting, der bliver ændret med det. Det er 18 forskellige ting, så man kan næsten kalde det en slags opsamlingsheat, hvor man får justeret en masse gennem småændringer, hvoraf vi kan støtte langt de fleste. Jeg synes, at hr. Torsten Schack Pedersen redegjorde meget grundigt for lovforslaget, så jeg skal ikke kede forsamlingen med at gennemgå de samme ting, men kan nævne et par få punkter. Det ene af dem, som der også er lidt økonomi i, dog begrænset, er det, hvor man vil ændre reglerne for godtgørelse af elafgift, el forbrug til erhvervsmæssig opladning af batterier til elbiler. Her kan man stille spørgsmålet, hvor behovet egentlig ligger henne i, at man skal lempe på den afgift. Men det er en beskeden sum, og jeg tror også, det er den, der gør, at lovforslaget giver et mindre provenu på 5 mio. kr.

Jeg vil sige, at mange af de andre ændringer, f.eks. den om afgift for airconditionlæg, som udelukkende producerer kulde i varme måneder, støtter vi også. Det gælder også for nogle tekniske ændringer i forhold til affaldsforbrænding osv. Jeg synes, det er ændringer, som lyder udmærket, men ligesom Venstre vil jeg også gerne påpege de ændringer, der er i forhold til gulpladebiler, altså biler, der bruges i erhvervsmæssig sammenhæng, for det ville være mere oplagt, at man fjernede det firmanavn osv., som vi har vedtaget en lov om de skal have påtrykt på siden. Det er måske ikke altid så smart, at det står på siden af firmabilen, hvad der sælges – det kunne være dyrt lysudstyr eller andre store, dyre ting – og det kunne måske være en lille ændring, man skulle have taget med i sådan et opsamlingsheat som det her, så man fik justeret det til. Det kunne også være i forbindelse med andre ting, hvor det ikke er særlig hensigtsmæssigt at reklamere med, hvor man kommer fra.

Men alt i alt er der tale om en masse små tekniske ændringer, som vi kan støtte fra Dansk Folkepartis side.

Kl. 15:16

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Den næste er hr. Nadeem Farooq som ordfører for Det Radikale Venstre.

Kl. 15:16

(Ordfører)

Nadeem Farooq (RV):

Tak for det. Jeg står her med en bunden opgave, som handler om at kunne fremføre en meget kort ordførertale, men jeg er lidt nervøs ved tanken om, om jeg overhovedet kan få målet et ord. Jeg er jo lidt rystet over, at Venstre har rost regeringen i dag for det her forslag, for det er lidt noget nyt, men jeg vil gerne kvittere for det. Det er måske Venstres nye stil. Nej, spøg til side. Både regeringen og Det Radikale Venstre er meget optaget af at sikre initiativer, der understøtter den grønne omstilling. Med dette lovforslag, L 52, tager vi så et lille, men vigtigt skridt i den retning.

Formålet med lovforslaget er overordnet at sikre justeringer og præciseringer samt lempelse med hensyn til reglerne for godtgørelse af elafgift af el, som vel at mærke er medgået til konsum af erhvervsmæssig opladning af batterier til registrerede elbiler. Desuden giver L 52 anledning til en generel øget fleksibilitet. Samlet set er der ikke signifikante effekter af lovforslaget, selv om elementet om elbiler vurderes at medføre et marginalt mindre provenu frem mod 2015.

Det Radikale Venstre støtter forslaget, og så skal jeg også lige understrege, at jeg på vegne af det største parti i regeringen, Socialdemokraterne, skal sige, at de også støtter forslaget. Tak.

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Jesper Petersen fra SF.
Kl. 15:18

(Ordfører)

Jesper Petersen (SF):

Tak for det. De ting, der sker med lovforslaget her, er jo først og fremmest, at vi lempet reglerne vedrørende godtgørelse af elafgifter og el forbrug til erhvervsmæssig opladning af batterier. Det giver mere fleksibilitet og forhåbentlig øget brug af elbiler i forskellige erhvervssektorer. De øvrige dele af lovforslaget er nogle forskellige tekniske tilpasninger. Der er meget få provenumæssige konsekvenser ved dem, men det er jo vigtigt, at vi holder skattelovgivningen ved lige, foretager de justeringer og tilpasninger, der skal til, når vi undervejs opdager forskellige uhensigtsmæssigheder, der uden problemer kan fjernes til gavn for de virksomheder, der arbejder på det område.

Så jeg skal ikke forlænge det yderligere, men bare sige, at SF støtter lovforslaget.

Kl. 15:19

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Frank Aaen, der er ordfører for Enhedslisten.

Kl. 15:19

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Andre partier har på glimrende vis gennemgået lovforslaget og oven i købet udtalt sig rosende om det. Det vil Enhedslisten også gøre. Vi støtter.

Kl. 15:19

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Ole Birk Olesen, Liberal Alliance.

Kl. 15:19

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

Lovforslaget er for størstedelens vedkommende punkter, som er rene tekniske justeringer af eksisterende lovgivning. Det er, så vidt vi kan vurdere, tekniske justeringer, som gør lovgivningen mere tidssvarende og bedre, så det er fint.

Lovforslaget indeholder to elementer, som man kan kommentere selvstændigt på. Det ene er en godtgørelse for energiafgift til elbiler, som er en lille lempelse af energiafgiften. Vi har lige to betænkeligheder ved det, nemlig at det jo favoriserer elbiler på en måde, som jeg måske ikke nødvendigvis synes elbiler skal favoriseres på. Og så er der det forhold, at det også favoriserer en bestemt måde at købe elbiler på, nemlig at købe dem via et elbilselskab frem for selv at købe dem privat og selv sørge for at opsætte en ladestander. I det første tilfælde er der en godtgørelse, i det andet tilfælde er der ikke en godtgørelse for elafgiften. Vi forstår sådan set ikke, hvorfor der skal være den favorisering af en bestemt måde at købe sin elbil på frem for en anden måde. Men det er jo en lille skattelettelse, og vi har svært ved at sige nej til dem. Så vi tager den, og så håber vi, at vi senere kan lette skatten på andre elementer i samfundet.

Så er der en lempelse af elafgiften på airconditioning, som man bruger i sommermånederne, og også det kan vi støtte.

Så vi støtter lovforslaget.

Kl. 15:21

Kl. 15:23

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Så er det skatteministeren.

Kl. 15:21

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Tak for bemærkningerne, som jo var meget positive. Det er rigtigt, at det er et meget teknisk forslag med mange forskellige elementer i sig. Jeg skal ikke gå ind på dem alle sammen og heller ikke særlig mange i virkeligheden.

Men lad mig lige tage to ting. Først det sidste, som hr. Ole Birk Olesen nævnte vedrørende elbilerne: Det har baggrund i en konkret skatterådsafgørelse, og vi mener, at det vil blive for vanskeligt at administrere, hvis man gjorde det bredere, end tilfældet er her. Det er baggrunden for, at det er så begrænset, som det er. Men jeg er da glad for, at hr. Ole Birk Olesen erkender, at der er tale om en mindre lempelse.

Så er der inkassobilerne. Det er klart, at jeg har set, at der er en række høringssvar på det også, hvor der er nogle, der spørger: Hvorfor skal vi ikke også være omfattet af det? Og det kan man altid diskutere. Det, som har været baggrunden for, at vi undtager inkassobiler er simpelt hen den lovgivning, der er på området. Altså, der er simpelt hen en lovgivning på inkassoområdet, ifølge hvilken det ikke vil være tilladt, at man skriver, at der er tale om en inkassobil. Der er forskellige menneskelige grunde til, at det er sådan. Men vi vil finde det meget betænkeligt, hvis man begynder at tage en stor diskussion om, hvilke andre erhvervsområder der også skal undtages fra det her.

Men ellers regner jeg selvfølgelig med, at vi kan tage spørgsmål i udvalget. Og hvis der er nogle mere tekniske ting, så tager vi det der.

Kl. 15:23

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til skatteministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

12) Forespørgsel nr. F 4:

Forespørgsel til skatteministeren:

Hvilke oplysninger kan ministeren give om den dramatisk stigende grænsehandel syd for den dansk-tyske grænse, som er til stor skade for dansk detailhandel, og hvilke initiativer påtænker regeringen at iværksætte for at sikre, at danskernes daglige indkøb fremover foretages i danske butikker nord for grænsen?

Af Dennis Flydtkjær (DF), Karina Adsbøl (DF), Mikkel Dencker (DF) og Hans Kristian Skibby (DF).

(Anmeldelse 11.10.2012. Fremme 23.10.2012. Eventuel afstemning udsættes til tirsdag den 27. november 2012).

Kl. 15:23

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Jeg gør opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse udsættes til tirsdag den 27. november 2012.

Først får ordføreren for forespørgslen, hr. Dennis Flydtkjær fra Dansk Folkeparti, ordet for begrundelse.

Begrundelse

(Ordfører for forespørgslerne)

Dennis Flydtkjær (DF):

Tak for det. Grunden til, at vi har indkaldt til den her forespørgselsdebat, er bl.a. at give regeringen mulighed for at melde ud, hvilke initiativer de vil tage for at nedbringe den stigende grænsehandel, men også for at åbne op for en bredere debat blandt Folketingets partier for forhåbentlig at kunne finde frem til nogle fælles løsninger her i forhandlingen på, hvordan man kan få den stigende grænsehandel ned og dermed få mere omsætning placeret i Danmark og derved få flere arbejdspladser i detailledet.

For vi kan jo se, at der er et stigende problem med grænsehandelen, bl.a. hævdede man i finansloven for 2012 en række afgifter, men man valgte også i skattereformen at indeksere en række afgifter, så de løbende kommer til at stige de næste mange år. Og det gør jo, at problemet vil tage til i omfang. Og det kan man også se i grænsehandelsrapporten, som kom her for få uger siden. Her kan man bl.a. se, at dankortomsætningen er steget i 2012 med hele 24 pct., og her skal man have med i tankerne, at stigningen i dankortomsætningen i Danmark faktisk er langt lavere. Man har fået et svar fra erhvervsministeren i dag om, at den kun er steget med 3 pct. i samme periode. Så der er altså en voldsom stigning i grænsehandelen.

Kigger man alene på nydelsesvarer, altså slik, sodavand, øl, chokolade osv., kan man se, at der er en stigning i 2012 på 25 pct., en stigning på 1 mia. kr., og det er altså omsætning, som ryger direkte i de tyske grænsebutikker, og dermed ryger der arbejdspladser ud af landet.

Så det er begrundelsen for forespørgselsdebatten, altså for at høre, hvilke initiativer regeringen vil tage for at få grænsehandelen ned og få arbejdspladser tilbage til Danmark, men også for at åbne op for, at Folketingets partier kan komme med deres synspunkter om, hvad vi kan gøre ved det her problem.

Kl. 15:25

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Og så er det skatteministeren. (*Mike Legarth* (KF): Jeg har markeret for en kort bemærkning). Man kan ikke få korte bemærkninger nu. Det er skatteministeren, der besvarer forespørgslen, og så kommer forhandlingen bagefter.

Værsgo til skatteministeren.

Kl. 15:25

Besvarelse

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Tak, formand. Og tak for lejligheden til at tage den her diskussion om grænsehandelen. Forespørgslen har jo en formulering, der går på, hvad regeringen vil gøre i forhold til den dramatisk stigende grænsehandel. Og det er der, jeg synes, der er en forkert præmis for den her forespørgselsdebat, for vist har der været en stigning, men man kan ikke med føje sige, at den har været dramatisk stigende.

Det fremgår jo også af den rapport, som Skatteministeriet fremlagde for ikke så længe siden. Det er en rapport, der hedder Status for grænsehandel 2012. Rapporten giver et noget andet billede af danskernes grænsehandel end det, man har fået ved at følge med i den offentlige debat. Her har man nærmest fået det indtryk, at danskernes grænsehandel er steget som aldrig nogen sinde før, og at danskerne nu køber alle deres varer syd for grænsen. Der må vi bare konstatere, at det ikke er tilfældet.

Danskernes samlede grænsehandel i 2010 og 2011 ser faktisk ud til at have ligget et stykke lavere end i de foregående år. Hvis vi tager Skatteministeriets rapport, kan man se, at danskernes samlede grænsehandel således skønnes at udgøre 12,1 mia. kr. i 2010 og 9,6 mia. kr. i 2011. Til sammenligning var den samlede grænsehandel i 2009 på 13,7 mia. kr., mens grænsehandelen, da den toppede i 2005, var på 15,6 mia. kr. Det er altså en ganske, ganske stor forskel og et højere niveau i 2005.

Rapporten har også foreløbige skøn for danskernes grænsehandel i udlandet i 2012, og det skønnes, at grænsehandelen i 2012 vil udgøre omkring 10,5 mia. kr. Dette tal er inklusive den forventede stigning i grænsehandelen med nydelsesmidler som følge af de afgiftsforhøjelser, der blev vedtaget med aftalen om finansloven for 2012. Der er tale om en stigning i 2012, javist, men niveauet ligger alligevel en del under gennemsnittet og ligger under tallet, da den var på toppen i 2005 – ca. 5 mia. kr. under niveauet dengang. Og på den baggrund at sige, at den er dramatisk stigende, synes jeg er noget vanskeligt.

Regeringen var helt klar over, at disse forhøjelser ville påvirke grænsehandelen med nydelsesmidler, da vi vedtog finansloven for 2012. Men selv om vi tager de mest mørke briller på, må vi sige, at niveauet er det samme, som det har ligget på de sidste 10 år.

Grænsehandelen i Danmark er hverken eksploderet eller ude af kontrol, grænsehandelen udvikler sig stabilt og helt på linje med, hvad regeringen har forventet. Samtidig skal man huske på, at danskerne kun handler en forsvindende lille andel af det samlede varekøb på den anden side af grænsen. I forhold til det private forbrug udgør danskernes grænsehandel i udlandet således kun ca. 1,1 pct. i 2011. Det er alligevel begrænset, hvor mange penge vi trods alt bruger syd for grænsen.

Lad os dykke lidt ned i tallene. Grænsehandelen opgøres i handel med nydelsesmidler, f.eks. øl, vin, spiritus, cigaretter og chokolade, og handel med andre varer som f.eks. kød, kosmetik og elektronik. Dertil kommer den illegale handel, som vedrører øl, sodavand, alkoholsodavand og cider samt chokolade. Grænsehandelen inklusive den illegale handel med nydelsesmidler har været stigende, det erkender vi, og skønnes at udgøre ca. 4 mia. kr. i 2011, og det tal ventes at stige yderligere til 5 mia. kr. i 2012. Men det skal bl.a. ses i lyset af den forrige regerings afgiftsforhøjelser i forårspakke 2.0 og det efterfølgende serviceeftersyn, hvor cigaretprisen blev øget med samlet 5 kr. pr. 20 stk. Afgiften på chokolade og slik blev forhøjet med 25 pct., afgiften på bordvin blev forhøjet med knap 12 pct., og tillægsafgiften på alkoholsodavand blev forhøjet, samtidig med at den også kom til at omfatte cider. Derudover indførte den tidligere regering også den såkaldte fedtafgift.

Kl. 15:30

Herudover indgik der også som led i finansloven for 2012 en række afgiftsforhøjelser på øl, vin, chokolade, slik, sodavand og cigaretter, som er årsag til den forventede stigning i grænsehandelen med nydelsesmidler på ca. 1 mia. kr. i 2012, så den som nævnt ventes at udgøre 5 mia. kr. i 2012.

Så alle den tidligere regerings afgiftsforhøjelser, ligesom de forhøjelser, som denne regering har gennemført, har haft et sundhedsmæssigt sigte, og det er også vigtigt at have med i debatten om de her ting. Og det er i det lys, man skal se grænsehandelen. For selvfølgelig har det hele tiden været forventet, at afgiftsforhøjelserne vil le medføre stigninger i grænsehandelen med de omfattede nydelsesmidler – det har vi vidst hele tiden. Og den stigning, der har været i 2012, ligger helt inden for det, vi havde forventet, da man vedtog finansloven sidste år. Det gælder både de forhøjelser, den tidligere regering gennemførte, og dem, vi har gennemført. Det er derimod vigtigt at have i baghovedet, at det sundhedsmæssige sigte er det vigtigste i denne sag, og derfor er vi også villige til at tage et ansvar for de ændringer, vi nu ser i grænsehandelen med nydelsesmidler.

Når man taler om, at man skal have afgiftslettelser på f.eks. øl og spiritus, synes jeg lige man skal have i baghovedet, tænke på, hvor meget spiritus de unge mennesker faktisk drikker. Man kan gå en tur i København en fredag aften og se, hvordan de unge vælter rundt. Jeg synes faktisk, det er noget, vi skal have en diskussion om, og i den sammenhæng kommer prisen på øl og spiritus jo også ind i billedet.

Danskernes køb af andre varer i udlandet har modsat grænsehandelen med nydelsesmidler været faldende i 2010 og 2011 sammenlignet med tidligere år og skønnes at udgøre ca. 5,6 mia. kr. i 2011. Det er et relativt lavt niveau, og tallet er forbundet med usikkerhed. Det skyldes, at opgørelsen af grænsehandelen med andre varer alene er baseret på en stikprøve.

Skatteministeriets skøn over den illegale handel er i en status over grænsehandelen i 2012 blevet baseret på en ny kilde, som også belyser den illegale handel, der sker via private, f.eks. via arbejdspladser, privatadresser og varevogne, altså ikke kun fra kiosker osv. På den baggrund er den illegale handel særlig vedrørende øl og sodavand blevet opjusteret, så den samlede illegale handel med nydelsesmidler i 2011 skønnes at udgøre ca. 500 mio. kr. Det er dog ikke alene forskelle i moms og afgifter, som skaber en tilskyndelse til at grænsehandle. Prisforskelle mellem Danmark og Tyskland kan således langt fra altid forklares af afgifts- og momsforskelle. Det gælder f.eks. prisforskellen på øl og sodavand – selv hvis afgifterne på øl og sodavand havde samme niveau i Danmark som i Tyskland, ville der stadig være et betydeligt incitament til at grænsehandle. De høje priser i Danmark uden moms og afgifter kan være udtryk for, at konkurrencen i Danmark er utilstrækkelig.

Det er også konklusionen i en ny analyse fra Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, som viser, at selv når der korrigeres for forskelle i moms, afgifter, velstand og tilbud, er priserne i Danmark 4-6 pct. højere end i gennemsnittet af syv EU-lande. I en tidligere undersøgelse fremgår det, at priserne i Tyskland ligger under gennemsnittet.

Aktuelt udvikler grænsehandelen sig som forventet, og regeringen mener derfor ikke, at der er behov for afgiftslettelser ud over afskaffelsen af fedtafgiften og udeladelsen af indførelsen af sukkerafgiften, som er en del af aftalen om finansloven for 2013. Herudover har regeringen netop taget initiativ til et konkurrencepolitisk udspil, som skal styrke konkurrencen til gavn for Danmark. I dette udspil indgår bl.a. også en analyse af fremtidens detailhandel, da det vurderes, at der kan være et potentiale for øget effektivitet i den danske detailhandel, som både kan bidrage til at styrke den samlede effektivitet i økonomien og til lavere priser.

Det er dog vigtigt at understrege, at vi tager udviklingen alvorligt, og vi er udmærket klar over, at for mange handlende i det syd- og sønderjyske område er det her et problem. Det, som bare er pointen i alt det her, er, at det ikke er et nyt problem. Det er et problem, der har været der i mange år, og som sagt var grænsehandelen langt, langt større i 2005, end den er i dag.

Når man skal se på de problemer, som vi tager alvorligt, betyder det også, at vi følger udviklingen nøje fra Skatteministeriets side for at se, om der sker en dramatisk stigning i grænsehandelen, således som man fra forespørgernes side siger der gør i øjeblikket. Hvis der kommer den dramatiske stigning, som der er nogen der påstår kommer, vil vi selvfølgelig tage det alvorligt og gøre det, der skal gøres i forhold til det.

Afslutningsvis vil jeg godt sige endnu en gang, at man skal passe på, at man ikke skyder gråspurve med kanoner, når man gør afgifter og grænsehandel til det store problem i dansk økonomi i øjeblikket. Det er ikke det største problem. Det er det visse steder i landet – det er et meget stort problem i Syd- og Sønderjylland – men det er ikke det største nationaløkonomiske problem, vi står over for. Vi erkender som sagt, at det er et problem, men vi skal også erkende de saglige realiteter, nemlig at det stadig er til at håndtere, og at grænsehan-

delen ikke er større, end den har været tidligere. Vi forstår som sagt godt de handlende i Syd- og Sønderjylland, der ser det som et problem, men det har været der i lang tid. Det har været der tidligere, også under den tidligere regering. Så det er overhovedet ikke noget, som den nuværende regering kan gøres ansvarlig for, og vi mener derfor heller ikke, at der på nuværende tidspunkt er brug for yderligere initiativer for at begrænse grænsehandelen, men som sagt vil vi følge udviklingen meget nøje. Tak.

Kl. 15:36

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til skatteministeren. Så går vi over til forhandlingerne, og under forhandlingerne kan man komme med korte bemærkninger til ordførerne og til skatteministeren, som slutter af til allersidst.

Nu er det ordføreren for forespørgerne, hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 15:36

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Dennis Flydtkjær (DF):

Tak for det. Jeg vil gerne korrigere noget af det, skatteministeren sagde, for han sagde, at det ikke var et stigende problem, og at grænsehandelen i 2011 faktisk var faldende. Det er rigtigt, at man også nogle steder i grænsehandelsrapporten siger det, men der står faktisk også nederst på side 2, at specielt grænsehandel med andre varer end dem, som vi typisk kender som grænsehandelsvarer såsom øl, slik, sodavand, vin osv., er faldet drastisk fra 2010 til 2011. Men man siger i øvrigt også selv i konklusionen nederst på side 2, at tallene er baseret på stor usikkerhed, og at det drejer sig om stikprøver, og at man regner med, at de to fald fra 2010 til 2011 faktisk opvejer hinanden.

Så konklusionen i grænsehandelsrapporten er faktisk, at der er så stor en usikkerhed om det, at man selv regner med, at de to fald opvejer hinanden, så der faktisk ikke er en faldende tendens, men at tendensen derimod er stigende. Man siger også i konklusionen, at der i 2012 faktisk er en stigning på 1 mia. kr. alene i nydelsesmidler. Så det med, at der ikke er et problem, er jeg ikke enig i.

Der er mange negative konsekvenser af afgifterne, og en af dem, jeg vil starte med at nævne, er jo, at de rammer socialt skævt, at de vender den tunge ende nedad. De rammer jo dem med de laveste indkomster relativt hårdere, fordi de fylder mere for dem, end de gør for dem, der tjener rigtig mange penge. Vi synes, at det er ærgerligt med den tendens, som generelt er et problem, når vi lægger afgifter på forbrugsvarer. Men et af de væsentligste argumenter mod afgifter er nok beskæftigelseseffekten, for det her koster jo arbejdspladser. Det, at man hæver afgifterne, gør det jo bl.a. mere attraktivt at handle i de tyske grænsebutikker. Vi flytter altså omsætning fra de danske detailforretninger til de tyske grænsebutikker, hvilket gør, at der kommer flere arbejdspladser i Tyskland. Det synes jeg da er en forkert måde at gøre det på.

De her arbejdspladser kunne lige så godt være i Danmark, og det synes jeg egentlig burde gælde, uanset om grænsehandelen er på 10, 12 eller 14 mia. kr. Det er dumt, at vi presser danskerne til at bruge så mange penge i grænsebutikkerne, og det er altså en dårlig forretning. Der vil vi i Dansk Folkeparti i hvert fald gøre, hvad vi kan, for at skabe beskæftigelse i Danmark ved at arbejde for at holde afgifterne nede.

Vi har set, at afgifterne er steget løbende her de sidste par år, bl.a. med finansloven 2012 steg de voldsomt. Vi har set det i forbindelse med skattereformen, hvor der blev indgået en bred aftale uden Dansk Folkeparti, Enhedslisten og Liberal Alliance, og hvor man valgte at indekserer afgifterne, så de igen steg voldsomt. Resultatet ser vi jo tydeligt i grænsehandelsrapporten, hvor man kan se, at der

på nydelsesvarerne, som er dem, man har sat afgifterne op på, er en stigning på 1 mia. kr. Stigningen er helt oppe på 25 pct.

Man kan også i grænsehandelsrapporten se, at dankortomsætningen er steget med 24 pct. alene i 2012. Til sammenligning kan jeg nævne, at jeg i dag har fået et svar fra erhvervs- og vækstministeren om, at dankortomsætningen i Danmark i samme periode alene er steget med 3 pct. Det vil sige, at der er et spænd på 21 pct., og det omfatter altså ikke alene handel med nydelsesmidler. Det omfatter byggematerialer og alt muligt andet. Her har der været en stigning på 21 pct. i omsætning i de tyske grænsehandelsbutikker, og det tyder på, at der er en negativ tendens.

Man kunne også i nyhederne i tv den 11. september se, at den tyske supermarkedskæde Edeka, som i øvrigt ikke er en grænsehandelsbutikskæde – den findes også langt nede i Tyskland – jubler. Ja, de ligefrem jubler, hver gang danskerne sætter afgifterne op, for det har givet dem en omsætningsfremgang på 6 pct. alene i 2011. Det er altså en omsætning, der er taget direkte ud af de danske butikker.

Man kan også ud fra nogle andre tal se, at hver fjerde øl og at hver tredje sodavand nu sælges syd for grænsen. Alene inden for det sidste år har 57 pct. af danskerne handlet i de tyske grænsebutikker. I mit område har jeg lagt mærke til at de ugeaviserne sågar er begyndt at reklamere for busture igen. For ca. 150 kr. kan man komme på en bustur til Tyskland, og for det får man selvfølgelig turen derned og middagsmad, plus man får en masse billige varer med hjem igen. Det er altså en skidt tendens, at vi nu åbner op for så stor turisttrafik – kan man næsten kalde det – dernedad. Man omdeler også husstandsreklamer for det så langt oppe som i Nordsjælland, og det er jo også en skidt udvikling.

Jeg vil i øvrigt også nævne, at man i forbindelse med finanslovtalen også har skubbet til, at der kommer øget grænsehandel, fordi man hiver nogle penge ud af det danske retursystem. Jeg har selv fået bekræftet i et svar fra skatteministeren, at grænsehandelen og den illegale handel med øl og sodavand vil stige med henholdsvis 3 og 5 pct. Det er altså noget, man skal lægge oven i de stigende afgifter, og så er det klart, at vi puster endnu mere til grænsehandelen.

Jeg har netop indkaldt til den her debat i dag, fordi jeg håbede på, at vi kunne være enige om, at vi skulle vælge en anden vej. Selv om det drejer sig om en lille stigning på 3 pct., har det den psykologiske effekt, at borgerne hele tiden bliver mindet om, at det godt kan betale sig at handle i udlandet, at det bedre kan betale sig at køre derned og handle i stedet for at handle i de lokale supermarkedskæder, og det gør jo, at grænsehandelen selv med små afgiftsstigninger kan få et ordentligt boost opad.

Kl. 15:41

Så accepterer jeg og er selvfølgelig glad for, at regeringen har valgt at fjerne fedt- og sukkerafgiften, fordi det også er en del af det, der er genstand for grænsehandel, men det er bare ikke nok. Hvis man ser i grænsehandelsrapporten, kan man se, at det alene udgør 150 mio. kr. i 2011, og til sammenligning kan man se, at omsætningen på øl var på 725 mio. kr., og at omsætningen på sodavand i grænsehandelsbutikkerne var på 675 mio. kr. Det skal sættes op imod de 150 mio. kr. Så det er prisværdigt, at man fjerner fedt- og sukkerafgiften, men i forhold til grænsehandelen er det bare langt fra nok. Der er vi simpelt hen nødt til at få mange af de andre varegrupper ned i pris, specielt øl og sodavand, fordi det er dem, der er magnetvarerne; det er dem, der gør, at folk kører til grænsebutikkerne, og når de er dernede, tager de en masse andre varer med hjem.

Jeg skal her afslutningsvis læse et fælles forslag til vedtagelse op på vegne af Venstre, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at grænsehandlen i Danmark er stigende for første gang siden 2005 som følge af regeringens afgiftsstigninger

siden nytår. Grænsehandlen med nydelsesmidler stiger med 1 mia. kr. (25 pct.) i 2012, og dankortomsætningen i grænsebutikkerne syd for grænsen er steget med 24 pct. siden nytår.

Kl. 15:44

Folketinget noterer, at fedt- og sukerafgiften afskaffes, men i forhold til grænsehandel er det langt fra nok. Der, hvor der for alvor bør sættes ind, er i forhold til såkaldte magnetvarer som eksempelvis øl og sodavand.

Folketinget pålægger derfor regeringen at tage initiativer, som nedbringer grænsehandlen og derved mindsker eksporten af danske arbejdspladser.»

(Forslag til vedtagelse nr. V 10).

Kl. 15:43

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Forslaget til vedtagelse vil indgå i debatten.

Der er en kort bemærkning fra ordføreren for Det Konservative Folkeparti, hr. Mike Legarth.

Kl. 15:43

Mike Legarth (KF):

Tak til ordføreren for Dansk Folkeparti. Jeg synes, det er meget vigtigt og meget relevant, at vi drøfter grænsehandelsproblemer, grænsehandelshindringer, for dansk erhvervsliv. Dem er der redegjort rigtig godt for, og det skal jeg selvfølgelig nok selv følge op på i min egen ordførertale.

Nu har jeg jo selv siden 2007 gået til valg på at løse de problemer, som grænsehandelen giver i Sydjylland, uden at have fået meget støtte. Nu glæder jeg mig meget over det positive, at Dansk Folkeparti er kommet med på banen og fuldt og helt støtter, at det er en sag, vi er nødt til at gøre noget ved, sådan at vi kan få lagt et pres på skatteministeren, som ikke synes at have forstået problemets omfang.

Så vil jeg godt lige høre til sidst: Når nu ordføreren for Dansk Folkeparti siger, at vi skal have afgifterne på øl og vand ned til tysk niveau – det er jo en konservativ mærkesag, som vi tidligere på året fremsatte forslag om, og det er jeg glad for at Dansk Folkeparti bakker hundrede procent op om, sådan som jeg forstår det – er vi så enige om, at det er noget, Dansk Folkeparti vil give støtte til, når vi engang igen erobrer regeringsmagten?

Kl. 15:44

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 15:44

Dennis Flydtkjær (DF):

Tak for spørgsmålet. Det er nok ikke der, vi kan have den største uenighed. Som hr. Mike Legarth også kunne høre i min ordførertale, er vi jo enige i problemstillingen og enige i, at afgifterne skal ned. Og det er også derfor, vi er blevet enige om et fælles forslag til vedtagelse.

Jeg kan i øvrigt nævne over for hr. Mike Legarth, at et af Dansk Folkepartis ni krav til finanslovforhandlingerne faktisk også var, at vi skulle have afgifterne ned på specielt øl og sodavand, fordi det er magnetvarerne. Og jeg kan klart bekræfte, at når vi forhåbentlig får en ny regering efter et valg, vil vi meget gerne være med til, at man får afgifterne ned, så vi kan holde mere omsætning i de danske detailbutikker og dermed også holde nogle flere danske arbejdspladser hjemme i landet.

Kl. 15:44

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Hr. Mike Legarth for en kort bemærkning.

Mike Legarth (KF):

Tak for svaret. Jo, jeg hæftede mig også godt ved, at Dansk Folkeparti i finanslovforhandlingerne havde indtaget samme synspunkt som Det Konservative Folkeparti, og det glæder jeg mig over. Det kan man kun betragte som godt. Jo flere vi er om samme synspunkt, jo større er sandsynligheden for, at vi får det vedtaget. Så det er jeg glad for.

Jeg kan så også, må jeg formode, betragte det her som en aftale, et håndslag på, at den dag, vi igen har regeringsmagten – forhåbentlig sker det meget hurtigt – så vil Dansk Folkeparti med sine mandater medvirke til, at vi med et slag laver afgifterne om til samme størrelse som i Tyskland, sådan at der ikke er forskel på afgifterne i forhold til Danmark, når man køber øl og vand i Tyskland.

Kl. 15:45

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 15:45

Dennis Flydtkjær (DF):

Jeg kan i øvrigt nævne over for hr. Mike Legarth, at han skulle læse Skatteministeriets svar på spørgsmål 951 stillet af mig selv, som netop handler om hvad det ville få af beskæftigelsesmæssige og omsætningsmæssige konsekvenser, hvis vi sænkede afgifterne til tysk niveau. Så vi har faktisk interesseret os for det.

Men jeg vil gerne lige nævne, også bare over for de andre, at det kan godt være, De Konservative i den offentlige debat i lang tid har sagt, at de vil have afgifterne ned, men man medvirkede altså til en skattereform, hvor man hævede afgifterne på alverdens nydelsesmidler med 1,59 mia. kr. Så hvis man meget gerne ville have afgifterne ned, skulle man nok ikke have indgået aftale om en skattereform, hvor man satte dem op.

Men jeg vil meget gerne give håndslag på, at vi efter et valg får sat afgifterne ned. En af grundene til, at vi ikke var med i en skattereform, var også, at man netop gennemførte en afgiftsstigning på grænsehandelsfølsomme varer. Men vi vil selvfølgelig gerne indgå i et samarbejde, og jeg synes ikke, man skal skælde ud over, at der er to partier, der har de samme holdninger. Det gør jo bare, at man har nemmere ved at mødes, og det er jeg sådan set ganske positiv over for.

Kl. 15:46

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren for forespørgerne. Den næste ordfører er hr. Torsten Schack Pedersen som ordfører for Venstre.

Kl. 15:47

(Ordfører)

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg vil først og fremmest gerne sige tak til Dansk Folkeparti for at rejse denne forespørgsel. Vi er helt enige i Venstre, at det er et meget vigtigt tema, for særlig siden regeringen og Enhedslisten med sidste års finanslov øgede afgifterne på en lang række grænsehandelsfølsomme varer i Danmark, har der været meget fokus på grænsehandelen.

Det er med rette, for vi ser jo meget tydeligt konsekvenserne af de stigende afgifter på særligt de grænsehandelsfølsomme varer: Butikker i Sønderjylland mister omsætning og må afskedige medarbejdere, dankortet svinges oftere og oftere og på større beløb i grænsehandelsbutikkerne syd for den dansk-tyske grænse; faktisk er stigningen i dankortomsætningen i årets første måneder på hele 24 pct. i forhold til samme periode sidste år. 24 pct. er dankortomsætningen

steget med. Det er en dramatisk stigning, som vidner om, at danskerne virkelig har vendt indkøbskurven mod syd.

Et andet helt håndgribeligt bevis er, at grænsebutikken Fleggaard nu reklamerer i hele Danmark, selv i Skagen modtager man nu reklamer fra Fleggaard. Man kan selvfølgelig sige, at regeringen har en lidt alternativ måde til at bekæmpe dette tiltag på, nemlig ved at indføre en reklameafgift, men det er vel ikke reklamerne, der er problemet, men de danske afgifter på de varer, som der reklameres for.

Fra Venstres side var vi meget imod de afgiftsstigninger, som regeringen og Enhedslisten aftalte med finanslovaftalen sidste år, og vi har fra starten advaret imod konsekvenserne for grænsehandelen.

Der har ikke været mange sundhedseffekter ved afgifterne, til trods for at det er det, der har været begrundelsen, og så selvfølgelig ønsket om at grave dybere i danskernes lommer. Og det er bemærkelsesværdigt, at det i år er første gang siden 2005, at grænsehandelen stiger. Efter et fald i grænsehandelen hvert år – i 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011 – så stiger grænsehandelen altså i år, og det erkender regeringen da heldigvis også selv i sin grænsehandelsrapport.

Selv om der er mange nyttige oplysninger i grænsehandelsrapporten, er der også ting, der undrer. Det undrer mig, at til trods for at de danske bryggerier har indsamlet deres salg af øl og læskedrikke til Skatteministeriet, kan de ikke genkende Skatteministeriets vurdering af omfanget af grænsehandelen for disse varegrupper. Det er jo særlig problematisk, at der er usikkerhed om lige præcis disse varegrupper, for de er det, som undersøgelser viser er såkaldte magnetvarer, altså at det i høj grad er disse varer, der driver danskerne til at grænsehandle. Det er de varer, folk kører efter, og det er de varer, folk har med i bilen hjem. De er en magnet for grænsehandelen.

Konsekvenserne af den stigende grænsehandel er tydelig: Vi sender handel og arbejdspladser ud af landet; detailhandelen mister arbejdspladser. Regeringens egen vurdering var sidste år, at det var i omegnen af 500 arbejdspladser. Spørger man detailhandelen selv, er svaret, at tallet er langt større. Men der er vel ikke noget, der ikke er så skidt, at det ikke er godt for noget, for i Tyskland glæder man sig. Der glæder man sig over, at afgifterne i Danmark stiger. Vi kan læse i tyske medier, at der er tysk jubel over danske afgifter. De glæder sig over den stigende omsætning.

Vi synes, det er en forkert udvikling, og vi synes også, at det er bekymrende, at selv danske butikker har taget den stigende grænsehandel til sig, for danske butikker vil nu etablere sig syd for grænsen med den begrundelse, at hvis danskerne ikke vil handle i de danske kæder i Danmark, så må man flytte butikker fra de danske kæder syd for grænsen. Man må simpelt hen bevæge sig hen, hvor kunderne er, for at få del i danskernes indkøbskroner.

Som sagt er det problematisk, at grænsehandelen for første gang siden 2005 er stigende, og derfor har det også været vigtigt for Venstre at gøre op med den stigende grænsehandel. I Venstres finanslovudspil til næste års finanslov havde vi også et element på 500 mio. kr. til en grænsehandelspakke, der skal sænke de afgifter, hvor effekten er størst, for vi synes ikke, at det giver meget mening, at danske virksomheder producerer varer i Danmark for at sende dem syd for grænsen, hvor danskerne så kører ned og henter dem. Det ville være bedre, at vi havde et afgiftssystem, der betød, at danskerne kunne købe flere af deres varer i Danmark til gavn for både den enkelte, detailhandelen og i sidste ende også til gavn for statskassen. Så vi håber, at regeringen kommer på bedre tanker og vil anskue den stigende grænsehandel i det lys, der er reelt, nemlig at det er en stærkt bekymrende udvikling.

Kl. 15:52

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Der er en kort bemærkning fra hr. Frank Aaen, Enhedslisten.

Kl. 15:52

Frank Aaen (EL):

Bare to små spørgsmål: Når nu ordføreren siger meget dramatisk, at dankortomsætningen er steget med 24 pct., er det så ikke bare akkurat den samme udvikling, som vi har set i detailhandelen i øvrigt, hvor folk har flyttet deres indkøb væk fra mastercard og de andre købekort, som blev pålagt en afgift af bankerne, og er gået over til dankortet? Er det ikke bare det, vi har set? Det var den ene ting.

Den anden ting: Hvordan var det nu, den der grænsehandelspakke på 500 mio. kr. skulle finansieres?

Kl. 15:52

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 15:53

Torsten Schack Pedersen (V):

Det sidste først og meget gerne: Det var jo en del af Venstres samlede finanslovudspil, som var fuldt finansieret og indeholdt finansiering til at sænke ikke bare afgiften på grænsehandelsfølsomme varer, men også finansiering til at lave en erhvervsskattepakke for at sikre danske arbejdspladser. Overskriften var færre afgifter og flere arbejdspladser. Det finanslovforslag kender hr. Frank Aaen ganske udmærket, og det kan vi gerne tage en diskussion om.

Jeg tror, det er interessant at se på, hvordan det så er gået med dankortomsætningen i Danmark. Hvis ikke jeg husker meget galt, så er der lige kommet et svar fra erhvervsministeren, der viser, at i samme periode, som dankortomsætningen syd for grænsen er steget med 24 pct., er den steget med en 3-4 pct. i Danmark. Så jeg vil meget gerne have, at vi måler de ting op mod hinanden og konstaterer, at dankortomsætningen i Danmark, hvis jeg husker tallene helt præcist, er steget med 3-3½, i hvert fald under 4 pct., mens den altså i grænsehandelsbutikker er steget 24 pct. Det synes jeg siger alt.

Kl. 15:54

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

En kort bemærkning fra hr. Frank Aaen.

Kl. 15:54

Frank Aaen (EL):

Jamen det må vi jo have spurgt til. Der er ingen tvivl om, at det skifte, hvor bankerne gik over til at tage afgift for brug af forskellige købekort, fik flyttet omsætningen fra købekortene over til dankortene. Det har det gjort over hele landet. Det er jeg da ikke i tvivl om er en stor del af forklaringen.

Men jeg spurgte nu også, om vi ikke, i stedet for at få en henvisning til et finanslovforslag, som jeg tror de færreste har læst, kunne få at vide, hvordan Venstre havde tænkt sig at finansiere de 500 mio. kr. til grænsehandel.

Kl. 15:54

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 15:54

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg tror desværre ikke, tiden giver mig mulighed for at gennemgå hele Venstres finanslovudspil, men jeg er helt sikker på, at hr. Frank Aaen kender det ganske udmærket og ved, at vi ønsker nødvendige reformer af det danske samfund og at sørge for, at den offentlige sektor går lidt længere på literen. Derfor har vi fuld finansiering til de ønsker, vi har, der kræver finansiering i vores finanslovudspil, herunder at sænke afgiften på de grænsehandelsfølsomme varer.

Som sagt må jeg sige, at når tallene, som jeg husker dem i et svar fra erhvervsministeren, er, at dankortomsætningen i Danmark er ste-

get med 3-3½ pct., mens den er steget med 24 pct. i grænsebutikkerne syd for grænsen, ja, så kan man se, at der altså sker et voldsomt skift i omfanget af grænsehandel. I og med at det er så markant, tror jeg ikke, at det er et spørgsmål om, at der er ændret på afgifterne på brug af kort i Danmark. Der er bare en entydig tendens i, at når danskerne handler syd for grænsen, så sker det oftere, og det sker til større beløb. Det kan vi tydeligt se på, at omsætningen på dankort er steget så voldsomt syd for grænsen.

Kl. 15:55

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Den næste ordfører er ordføreren for Socialdemokraterne, hr. Thomas Jensen.

Kl. 15:56

(Ordfører)

Thomas Jensen (S):

Som socialdemokrat sætter jeg stor pris på at bo i et land, der er omgivet af stabile demokratier og åbne grænser. Vores naboer krydser grænsen til Danmark og køber varer. Det samme gør vi danskere, når vi krydser grænsen til vores nabolande – selvfølgelig, for vi er samhandelnde nabolande.

Når det er sagt, er der ingen tvivl om, at Socialdemokraterne og regeringen er optaget af at holde grænsehandelen på et fornuftigt niveau, hvor vi afgiver mindst mulig omsætning, indtægter og arbejdspladser til vores nabolande.

Det handler om at finde en fornuftig balance mellem på den ene side et afgiftsniveau, der, når det er nødvendigt, skal sikre finansiering af politiske tiltag, der skaber arbejdspladser, og på den anden side at holde grænsehandelen nede på et acceptabelt niveau.

Den balance in mente er det godt, at vi med Skatteministeriets »Status over grænsehandel 2012« får fakta om grænsehandelen på bordet. Oppositionen har længe løbet med løse påstande om en dramatisk udvikling i grænsehandelen. Man kunne have sådan en fæl mistanke om, at oppositionen har en taktisk interesse i at tale grænsehandelen op. Men med grænsehandelsrapporten kan vi nu diskutere ud fra fakta.

Hvad er fakta så? Jo, fakta er, at vores naboer handler for et større beløb i Danmark, end vi handler for i udlandet. Sidste år handlede vores naboer for 4½ mia. kr. mere i Danmark, end vi handlede for i udlandet, så vi tjener rent faktisk på grænsehandelen.

Faktum er også, at det beløb, danskerne grænsehandler for, trods udsving, er forholdsvis stabilt. I rapporten skønnes det, at det i 2010 var på 12,1 mia. kr. og i 2011 på 9,6 mia. kr. Og for 2012 lyder prognosen, at danskernes grænsehandel vil udgøre ca. 10,5 mia. kr.

Så når Dansk Folkeparti i forespørgslen skriver om »den dramatisk stigende grænsehandel syd for den dansk-tyske grænse«, er det mere fup end fakta. Nuvel er der grænsehandel, og den skal vi selvfølgelig følge nøje, men en dramatisk stigning er der ikke tale om.

Det store spørgsmål synes at være, hvorfor danskerne grænsehandler. Et oplagt svar er prisforskellen. Og hvad er det så, der skaber prisforskellen på dagligvarer i Danmark og i vores nabolande? Lytter man til oppositionen, kan man godt være tilbøjelig til at tro, at det er de høje danske afgifter. Men faktum er, at prisforskellen ikke alene kan forklares af afgiftsforskel. Når der korrigeres for forskellene i moms og afgifter, er priserne i f.eks. Tyskland fortsat betydeligt lavere end i Danmark.

Ser vi på de grænsehandelsfølsomme varer som sodavand og øl, er faktum, at selv hvis afgifterne på øl og sodavand havde samme niveau i Danmark som i Tyskland, ville der stadig være en ganske betydelig prisforskel og dermed et incitament til at grænsehandle.

For sodavand på dåse udgør afgiften kun en meget lille del af den samlede prisforskel, da prisen uden moms og afgifter er mere end dobbelt så høj i Danmark som i Tyskland. For øl er prisen uden moms og afgifter 70 pct. højere i Danmark end i Tyskland.

Ifølge en analyse fra Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen skyldes de høje priser i Danmark en utilstrækkelig konkurrence i dagligvarebranchen. Det kan på samme måde som afgifter skabe incitament til at grænsehandle. Derfor er det et af de områder, som regeringen tager hånd om i sit nye konkurrencepolitiske udspil.

Hvad det så ellers, der får folk til at grænsehandle? Ja, det er jo tydeligt, at oppositionen gerne vil have det til at se ud, som om det skyldes, at vi har fået en ny regering. Men skal vi for debattens skyld tale om afgifter, skal vi lige prøve at få fakta på plads om de afgifter, som Dansk Folkeparti, Venstre og De Konservatives selv indførte: afgiften på chokolade, cigaretter, sodavand, sukker, alkoholsodavand – og jo, selvfølgelig den på fedt ikke at forglemme. De blev jo hævet og vedtaget, da det var Dansk Folkeparti, Venstre og De Konservative, som ledede landet.

Med forårspakke 2.0 og det efterfølgende serviceeftersyn blev afgifterne ændret på en række varer. Disse ændringer skønnes forsigtigt at have hævet grænsehandelen med nydelsesmidler med 350-400 mio. kr.

Hr. Lars Løkke Rasmussens fedtafgift trådte jo i kraft den 1. oktober 2011, og det foreløbige tal for 2012 tyder på, at effekten af grænsehandelen i forbindelse med fedtafgiften har været i omegnen af 100 mio. kr.

Så Dansk Folkeparti, Venstre og Konservative har altså hævet skatter og afgifter. Og jeg synes, at det ville klæde *alle* at stå på mål for de ting, som de selv er en del af.

Med ændringerne for finansloven 2012 er prognosen, at danskerne grænsehandel i 2012 udgør 10,5 mia. kr. Grænsehandelen i 2012 ventes på trods af vedtagne afgiftsstigninger fortsat at ligge på det gennemsnitlige niveau for det seneste årti. Udviklingen er som forudset, handlen er steget som forventet, og udviklingen er under kontrol.

Afsluttende vil jeg slå fast, at regeringen med åbne øjne hævdede afgifter på finansloven for 2012. Det står vi fuldstændig ved. Vi finansierer vores politik, og vi havde brug for de indtægter, så vi kunne holde hånden under danske arbejdspladser. Det ville klæde Dansk Folkeparti, Venstre og Konservative, hvis de også ville stå bag deres egne beslutninger.

Jeg skal på vegne af Socialdemokraterne, SF, Radikale Venstre og Enhedslisten fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget tager skatteministerens redegørelse til efterretning og konstaterer i den forbindelse, at grænsehandelen ikke skønnes at være dramatisk stigende. Grænsehandelen og det indenlandske, afgiftspligtige salg udvikler sig i overensstemmelse med det forventede, og der er derfor ikke behov for på nuværende tidspunkt at iværksætte nye initiativer for at begrænse grænsehandelen.

Folketinget noterer sig derudover med tilfredshed, at Skatteministeriet fremadrettet fortsat vil overvåge danskernes grænsehandel i udlandet.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 9).

Kl. 16:02

Formanden:

Det af hr. Thomas Jensen på fire partiers vegne oplæste forslag til vedtagelse indgår naturligvis i de videre forhandlinger.

Der er et antal korte bemærkninger. Først hr. Torsten Schack Pedersen. Værsgo.

Kl. 16:02

Torsten Schack Pedersen (V):

Tak for det. Jeg må korrigere en misforståelse fra hr. Thomas Jensens side. Der ligger altså ikke fra Venstres side nogen taktiske overvejelser eller interesser bag, når vi siger, at vi er optaget af grænse-

handel. Vi er optaget af at fastholde danske arbejdspladser, og vi er stærkt bekymrede over de tal, regeringen selv kom med, da vi sidste år i Folketinget behandlede en finanslov, der indeholdt voldsomme stigninger på skatte- og afgiftsområdet. Der sagde regeringen, at det kostede 500 arbejdspladser i detailhandelen. Det kan godt være, at man som socialdemokrat har det let med 500 tabte arbejdspladser i detailhandelen, men jeg må bare sige, at sådan ser vi ikke på det i Venstre, og det har ikke noget med taktik at gøre, det er, fordi vi er optaget af arbejdspladser.

Når man så hører den argumentation, som bruges i dag på det her område og så mange andre steder, om, at den tidligere regering gjorde noget, og når man så selv gør noget mere, er det sådan set ikke noget problem. Altså, det er besynderligt, at det, der er afgørende for, om danskerne grænsehandler eller ej, er niveauet på afgifterne. Hvordan de er kommet op på det niveau, er sådan set ligegyldigt, og det, hr. Thomas Jensen skal stå til ansvar for, er det niveau, de har nu.

Kl. 16:03

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 16:03

Thomas Jensen (S):

Regeringen har lagt sig i selen for at rydde op efter VKO-flertallets hærgen i dansk økonomi. I den korte tid, hr. Lars Løkke Rasmussen var statsminister, tabte Danmark 129.000 private arbejdspladser. Det er noget af en opgave at rydde op efter det. Vi gik i gang, med det samme vi kom til, med finansloven for 2012, hvor de her afgiftsstigninger, som bliver omtalt af hr. Torsten Schack Pedersen, indgik. De skulle bidrage til at finansiere nogle tiltag, som alt i alt skulle sørge for at holde hånden under beskæftigelsen og sikre nogle nye private arbejdspladser. Havde vi ikke gennemført de tiltag, havde udviklingen i beskæftigelsen i Danmark set meget værre ud, end den gør i dag.

Samtidig har vi for nylig afskaffet hr. Lars Løkke Rasmussens fedtafgift, fordi den giver bøvlg og besvær for de danske virksomheder inden for fødevarerhvervene, fordi den har været med til at øge grænsehandelen, og fordi den også har betydet masser af besværlig administration ude i virksomhederne. Det er alt sammen noget, vi gør for at imødekomme, at der skal skabes nogle arbejdspladser i Danmark.

Kl. 16:04

Formanden:
Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 16:04

Torsten Schack Pedersen (V):

Løsningen på den påståede oprydning er så, at man indfører nogle afgiftsstigninger, som koster 500 arbejdspladser. Det tror jeg at danskerne har meget, meget svært ved at se logikken i.

Det må da være bekymrende for en socialdemokrat at skulle stå og forsvare, at man helt bevidst og med åbne øjne har flyttet arbejdspladser ud af landet. For hvis det nu skulle være sandt, som hr. Thomas Jensen siger, at man så i stedet for fik gjort alt muligt fantastisk, skulle beskæftigelsen jo være steget i Danmark. Desværre er beskæftigelsen faldet siden nytår. Det er vi i Venstre sådan set bekymrede over, og det synes jeg måske at hr. Thomas Jensen skulle forholde sig til. Der må jeg jo så bare forstå det sådan, at hvis man er ansat i detailbranchen, særligt i det sønderjyske område, skal man glæde sig over noget andet, for forståelsen for, at ens arbejdsplads er truet, er ikkeeksisterende, og når Venstre udtrykker bekymring over det, skyldes det ifølge hr. Thomas Jensen taktiske overvejelser.

Synes hr. Thomas Jensen ikke, at det er et fattigt svar at give til de danskere, der arbejder i detailhandelen i det sønderjyske område, at det nok bliver bedre med tiden?

Kl. 16:06

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 16:06

Thomas Jensen (S):

Der gives ikke nogen fattige svar her fra talerstolen, der gives saglige svar. Det er svar, der er baseret på den grænsehandelsrapport, vi alle sammen har kunnet læse, og som sætter en tyk og fed streg under, at den skræmmekampagne, som den borgerlige opposition har kørt vedrørende grænsehandelen, er vildt overdrevet.

Grænsehandelen, jævnfør grænsehandelsrapporten, svarer til det niveau, vi forudsagde, dengang vi vedtog finansloven for 2012, så på den måde er der ikke nogen dramatisk stigning i grænsehandelen.

Hvad angår arbejdspladser og beskæftigelsesudviklingen i Danmark, vil jeg bare sige, at hvis regeringen ikke havde taget initiativ til alle de tiltag, der er i finanslovene for 2012 og 2013, ville beskæftigelsesudviklingen i Danmark være langt værre, end den er i dag. Alene i 2012 bidrog finansloven til at holde hånden under 10.000 arbejdspladser, og finansloven for 2013 vil sørge for at holde hånden under 20.000 private arbejdspladser. Så på den måde har regeringen en stor ambition om at få sat gang i dansk økonomi, holde hånden under dansk beskæftigelse og sikre, at danskerne kan få noget arbejde.

Kl. 16:07

Formanden:

Hr. Mike Legarth for en kort bemærkning.

Kl. 16:07

Mike Legarth (KF):

Lad os starte med udgangspunktet. Det er rigtigt, at hr. Lars Løkke Rasmussen stod i spidsen for VK-regeringen, og når vi ser i bakspejlet, er det også rigtigt, at vi begik fejl. Det kan vi se i dag. Vores grundlag hvilede nemlig på nogle rapporter, der har vist sig at være utroværdige. I dag ved vi, at grænsehandelen er eksploderet, og uanset hvad hr. Thomas Jensen siger fra talerstolen, og uanset hvad ministeren siger, har vi en kæmpe udfordring med grænsehandelen. Vi troede, at vi balancerede det, men tallene har vist noget andet. Derfor skal vi gøre noget ved det. Det ansvar påtager vi os. Der er ikke noget problem i at anerkende det, synes jeg.

Der er butiksdød i Sønderjylland. Vi flytter arbejdspladser til Tyskland. Vi flytter afgiftskronerne fra den danske statskasse til den tyske. Det synes vi at vi skal sætte ind over for.

Så vil jeg bare sige til den der kommentar om VK's hærgen i dansk økonomi, at der stod Socialdemokratiet forrest og ville bruge endnu flere penge, og de ville have gjort konkurrenceevnen endnu dårligere, så Danmark nærmest havde været udslettet som selvstændigt land, hvis vi havde ført den politik, som ordførerens eget parti stod for.

Kl. 16:08

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 16:08

Thomas Jensen (S):

Det er dejligt at høre, at hr. Mike Legarth erkender, at den tidligere regering med hr. Lars Løkke Rasmussen i spidsen begik fejl, men det ville også være klædeligt, hvis hr. Mike Legarth gik det skridt videre og erkendte, at den tidligere regering måske ikke har gjort nok

for at sikre, at der er en ordentlig konkurrence inden for dansk dagligvarehandel. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har jo netop påvist, at den utilstrækkelige konkurrence betyder, at danske forbrugere betaler høje priser, og hvis vi f.eks. satte de danske afgifter ned på tysk niveau, ville varerne i Danmark stadig væk være væsentlig dyrere end i Tyskland. Prisen ville være dobbelt så høj for en sodavand, og 70 pct. højere for en dåseøl.

På den måde synes jeg, at man skal gribe lidt i egen barm og se på, hvad søren der er gået galt i løbet af de 10 år, hvor VKO havde mulighed for at sikre en bedre konkurrence og dermed sikre de danske forbrugere nogle lavere priser. Der synes jeg godt nok at den tidligere regering har fejlet.

Kl. 16:09

Formanden:

Hr. Mike Legarth.

Kl. 16:09

Mike Legarth (KF):

Det er jo et faktum, at vi i det mindste i den periode fik grænsehandelen til at falde, men det er jo ikke det, der er afgørende. Det er fremtiden, der er afgørende. Det kan ikke nytte noget at kigge tilbage. Nu synes jeg, at vi skal kigge fremad. Hvad er det, ordførerens eget parti har været med til? Er det at skabe konkurrenceevne? Er det at minimere det offentlige udgiftsniveau? Er det at sænke skatter og afgifter? Er det at sænke omkostningerne for virksomhederne? Nej. Hver eneste gang der har været lejlighed til det, har ordførerens parti medvirket til at forringe Danmarks konkurrenceevne og forringe virksomhedernes muligheder for at skabe arbejdspladser, sådan at vi kunne komme ud af krisen.

Men lad os nu holde os til grænsehandelen. Skulle vi så ikke nu tage skeen i den anden hånd og lade være med at lukke øjnene og stikke fingrene i ørerne, men i stedet være med at håndtere den problemstilling, der er. De skøn, der henvises til, er jo ikke rigtige. Jeg vil gerne invitere ordføreren med ned til den dansk-tyske grænse. Jeg vil egentlig gerne spørge, om ordføreren har været dernede. Har ordføreren set, hvilken massiv grænsehandel der foregår? Der er korttegekørsel af danske køretøjer, der kører ned på den anden side af grænsen og tilbage med trailer bagpå, som er stopfyldt med grænsehandelsvarer. Der er korteger af lastbiler, der kører ned med varer, der skal sælges på den anden side af den dansk-tyske grænse.

Kl. 16:10

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:10

Thomas Jensen (S):

Nu synes jeg, at vi skal prøve at holde os til de fakta, vi har fået på bordet med Skatteministeriets grænsehandelsrapport 2012, og den viser altså klart og tydeligt, at der ikke er tale om en eksplosiv udvikling i grænsehandelen. Det er en udvikling, som svarer til de forventninger, der har været, når der har været ændringer af afgifterne herhjemme. Så skal vi gå bag om tallene og netop se på, om afgifter er det eneste, der kan medføre grænsehandel. Og nej, det er ikke. Hvis de varer, der bliver pålagt afgifter, i forvejen er meget dyrere i Danmark, end de er i Tyskland, så skal vi sætte ind, og det er også derfor, regeringen arbejder på at sørge for at få øget konkurrencen i den danske detailhandel, sådan at forbrugerne vil møde nogle lavere priser. Det synes jeg ville være et godt tiltag.

Så har vi selvfølgelig også været inde at se på nogle af de tåbelige afgifter, som den tidligere regering indførte. Der er det jo med glæde, at vi på tirsdag skal behandle et lovforslag, hvormed vi går ind og afskaffer den fedtafgift, som den tidligere regering indførte.

Så jo, vi er i fuld gang med at komme virksomhederne i møde og også sikre forbrugerne nogle ordentlige priser.

Kl. 16:11

Formanden:

Hr. Dennis Flydtkjær for en kort bemærkning.

Kl. 16:11

Dennis Flydtkjær (DF):

Jamen hurra for de hokuspokussvar fra hr. Thomas Jensen. Man siger, at der ikke er nogen dramatisk stigning i grænsehandelen, fordi den stigning, der er kommet, er, som man havde forventet. Hvad nu hvis man havde forventet, at grænsehandelen ville stige til det dobbelte? Så ville det jo ikke være dramatisk, hvis den gjorde det, for det havde man jo så forventet.

Altså, der er jo en tydelig stigning i grænsehandelen på 1 mia. kr., og jeg er slet ikke enig med hr. Thomas Jensen i, at der er en faldende tendens. Hvis man læser nederst på side 2 i grænsehandelsrapporten, kan man se, at der klart og tydeligt står:

»Det er dog sandsynligt, at det reelle niveau har været højere og nærmere på niveau med omfanget i 2010, som var ca. 8 mia. kr.«

Det er altså handel med andre varer, der betyder, at det faktisk går nedad. Hvis man forestiller sig, at det, man selv konkluderer i grænsehandelsrapporten, er rigtigt, så kan man se, at niveauet i 2011 faktisk var højere end i 2010, og i 2012 er det altså endnu 1 mia. kr. højere end det, man har sagt hele tiden.

Hr. Thomas Jensen må da kunne forholde sig til, at det sender arbejdspladser direkte ud af landet. Ville det ikke være bedre, at man sørgede for at få varige arbejdspladser i Danmark ved at få grænsehandelen ned, end ved at lave midlertidige ordninger som akutjobordningen eller ved at fremrykke offentlige investeringer, som bare betyder, at arbejdspladserne vil mangle senere hen? Ved at rykke grænsehandelen tilbage til Danmark, får man jo varige arbejdspladser i de danske butikker. Var det ikke langt bedre i stedet for al den hokuspokussnak om en masse ting, man ikke gør alligevel?

Kl. 16:12

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:12

Thomas Jensen (S):

Jeg vil komme med to kommentarer til hr. Dennis Flydtkjær.

Vi har fået fakta på bordet med grænsehandelsrapporten – grænsehandelen er under kontrol, den er, som vi har forventet. Det har vi allerede diskuteret en hel del her i dag. Derudover vil jeg sige, at jeg, når det handler om at sikre danskerne varige arbejdspladser, altid er glad, når Dansk Folkeparti stiller sig op og kræver det. For i 10 år har vi set, hvordan Dansk Folkeparti har sjasket rundt i manegen sammen med Venstre og De Konservative og ført en politik, der f.eks. har betydet, at der ikke er blevet sat ind over for, at der er kommet folk ind udefra og har underbudt danske lønmodtagere. Det har jo gjort, at især mange ufaglærtes job er gået til folk, der kommer udefra, og som underbyder med hensyn til lønvilkår og arbejdsforhold.

På den måde synes jeg nok også, at Dansk Folkeparti skulle erkende her i dag, at Dansk Folkeparti har et ansvar for at holde hånden under danske arbejdspladser, og der kunne man jo lægge ud med at begynde at støtte den nuværende regering i hele indsatsen mod social dumping.

Kl. 16:13

Formanden:

Hr. Dennis Flydtkjær.

Dennis Flydtkjær (DF):

Det er altid ganske underholdende, når Dansk Folkeparti får skylden for, at østeuropæere vælter ind over grænsen. Vi er stort set det eneste parti, der er EU-kritiske. Vi er ikke med i østtalen; det er hr. Thomas Jensens eget parti, som sammen med alle de andre Europapartier er skyld i den. Så sidder man alligevel og siger, at det faktisk er Dansk Folkepartis skyld, selv om østtalen var det, der egentlig åbnede ladeporten. Måske kan hr. Thomas Jensen bekræfte, at hans eget parti – modsat Dansk Folkeparti – faktisk selv støtter den ordning.

Hvis man ser på de varige arbejdspladser, som jeg efterlyser her, for at kigge fremad, og hvis man forestiller sig, at vi får grænsehandelen ned på nul – det kan godt være, at det er urealistisk – så svarer det til 3.000 arbejdspladser, som man fik tilbage til Danmark. Kunne vi bare få halveret den ved at sænke afgiften på magnetvarer som sodavand og øl, ville det gøre, at danskerne ville tage mindre til grænsen og tage mindre mængder af alle de andre varer med hjem, så ville det være 1.500 arbejdspladser, man fik tilbage til Danmark.

Ville det ikke være oplagt, at vi fik 1.500 arbejdspladser tilbage til Danmark på en forholdsvis simpel måde? Det er jo bare at få omsætningen tilbage til de danske butikker fra de tyske. Og ville det ikke være noget, som hr. Thomas Jensen ville være med til, altså at skabe 1.500 varige arbejdspladser bare ved at halvere grænsehandelen?

Kl. 16:15

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:15

Thomas Jensen (S):

Der er en ting i det, hr. Dennis Flydtkjær spørger om. Jeg vil bare sige, at Danmark er et åbent land, hvor danskere skal kunne tage ud at arbejde i udlandet, og vi skal også være åbne over for, at der kan komme udlændinge og arbejde i Danmark. Men vi skal samtidig sikre – og det er jo her, Dansk Folkeparti har svigtet – at de, der kommer udefra og skal arbejde i Danmark, skal gøre det på danske overenskomstmæssige vilkår. Det vil sige, at de ikke skal kunne underbyde danske lønmodtagere på lønnen, og at de ikke skal kunne underbyde danske lønmodtagere på arbejdsforholdene.

Derudover kan afgifter jo langt fra forklare hele prisforskellen mellem Danmark og Tyskland. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har påpeget, at en stor del af forskellen jo hidrører fra, at der er en utilstrækkelig konkurrence på det danske dagligvaremarked.

Så hvis Dansk Folkeparti vil til at have danske priser ned på tysk niveau, skal man jo nærmest ind at subsidiere dagligvarerne, sådan at priserne kan komme helt ned og være på præcis samme niveau som de tyske, og det tror jeg ikke rigtigt at Dansk Folkeparti vil kunne finde finansiering til. Men lad os nu høre, hvad der kommer af spændende forslag fra Dansk Folkeparti.

Kl. 16:16

Formanden:

Hr. Ole Birk Olesen for en kort bemærkning.

Kl. 16:16

Ole Birk Olesen (LA):

Hr. Thomas Jensen siger, at grænsehandelen har udviklet sig som forventet. Det er noget mærkelig noget at sige. Vi kan konstatere, at regeringens grænsehandelsrapport på side 17 konstaterer, at spiritus- og tobaksafgifterne nu er så høje, at der ville komme flere penge i statskassen, hvis de var lavere. Altså, de er så høje nu, og grænse-

handelen er så stor, at der ville komme flere penge i statskassen, hvis man sænkede afgifterne.

Socialdemokraterne gik til valg på, at afgifterne på usunde ting, herunder spiritus og tobak, skulle hæves, for at man kunne få flere penge til sundhedsbehandling. Man forventede altså, at når man havde hævet afgifterne, ville man få flere penge til sundhedsbehandling. Nu konstaterer Skatteministeriet, at man får færre penge til sundhedsbehandling og til alle mulige andre ting via forhøjede tobaks- og spiritusafgifter.

Hvordan kan hr. Thomas Jensen så sige, at det er som forventet?
Kl. 16:17

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:17

Thomas Jensen (S):

Det er da som forventet i forhold til de lovforslag, vi fremsatte i forbindelse med finansloven 2012. Da fremlagde vi nogle skøn for, hvordan grænsehandelen ville udvikle sig. Og nu, et år senere, har vi fået en tyk rapport, der understreger, at den udvikling ser ud til at holde stik. På den måde er vi faktisk på sikkert grundlag.

Med hensyn til om vi skal til at sætte nogle afgifter ned, som hr. Ole Birk Olesen vel plæderer for, kan jeg forstå, så vil jeg bare sige, at vi jo også skal se på, hvad det samlede forbrug blandt danskere har været, både af varer købt i udlandet og af varer købt herhjemme, og hvordan det har påvirket den danske sundhedstilstand. For hvis vi har begrænset forbruget af de her varer, som ikke er så sunde, så har vi også på længere sigt fået nedsat forbruget af offentlige ydelser i den offentlige sundhedssektor til sygdomsbehandling, genoptræning og andre ting. Så man skal jo også prøve at holde indtægter og udgifter op mod hinanden. Så jeg vil sige til hr. Ole Birk Olesen, at hvis vi også tager den del af regningen med, tror jeg ikke helt, at Liberal Alliances regnestykke holder.

Kl. 16:18

Formanden:

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 16:18

Ole Birk Olesen (LA):

Socialdemokraterne gik til valg på, at man ville hæve afgiften på, hvad man kaldte usunde varer, for at få flere penge i statskassen, som kunne bruges til sundhedsbehandling. Da man fremlagde finanslovsforslaget for 2012, stod der i bemærkningerne, at man ikke kunne sige noget om, om der kom flere penge i statskassen. Nu kan vi så konstatere, at regeringen i sin egen grænsehandelsrapport siger, at der kommer færre penge i statskassen, fordi afgifterne på cigaretter og spiritus er blevet for høje.

Hvordan kan hr. Thomas Jensen så sige, at alt er som forventet? Gik man ind i det her med åbne øjne, da man hævdede afgifterne? Forventede man da, at man ville få flere penge i statskassen? Gjorde man det? vil jeg spørge hr. Thomas Jensen.

Kl. 16:19

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:19

Thomas Jensen (S):

Vi diskuterer i dag grænsehandel, vil jeg sige til hr. Ole Birk Olesen. Det, vi siger, er, at de prognoser, vi lagde frem i forbindelse med finansloven 2012, for, hvordan grænsehandelen ville udvikle sig, ser ud til at holde stik, når vi ser på den grænsehandelsrapport, vi nu har fået. Så der skulle egentlig være en god sammenhæng i det.

Grænsehandelen er steget lidt, ja, men den er ikke ukontrollabel eller steget dramatisk, som Dansk Folkeparti siger i den her forespørgsel. Så derfor: Den er under kontrol, og jeg har også understreget, at vi følger den løbende. Skulle der ske nogle store udsving, må vi jo se på, om vi skal lave nogle nye tiltag.

Kl. 16:19

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Nadeem Farooq som radikal ordfører.

Kl. 16:19

(Ordfører)

Nadeem Farooq (RV):

Er den øgede grænsehandel syd for den tyske grænse et problem? Ja, grænsehandelen er et problem og en udfordring. Grænsehandelen er ikke Danmarks største samfundsøkonomiske problemstilling, men vi må ikke bagatellisere grænsehandelen, for det er et problem, når butikker i byer som Rødekro og Vojens er hårdt mærket af den meget hårde konkurrence af handelen ved den tyske grænse.

Derfor er det helt fortjent og på sin plads, at grænsehandelen får opmærksomhed i den offentlige debat herhjemme. Det er altid et problem, når konkurrencen fra udlandet koster danske arbejdspladser og betyder butiksdød. Selv om det kun kan mærkes i en mindre del af det danske kongerige, er det en udfordring. Når det er sagt, må vi også forholde os til proportionerne i debatten. Det er vigtigt for os som politikere, at vi forholder os til realiteterne set ud fra et overordnet samfundsøkonomisk og samfundsmæssigt plan.

Derfor er jeg også meget glad for, at vi har fået Skatteministeriets dugfriske rapport som grundlag til at kvalificere debatten. Hvis man ligesom prøver at skære alle mellemregningerne væk og ser på konklusionerne i rapporten, kan vi konstatere, at den samlede grænsehandel i 2012 ikke ligger over det gennemsnitlige niveau i de seneste 10 år. Det kan tørt konstateres, at grænsehandelen ikke er eksploderet, ej heller er ude af kontrol. Samlet set synes grænsehandelen at udvikle sig i overensstemmelse med det, man økonomisk kan forudsige med ministeriets matematiske urværk. Læg dertil, at grænsehandelen i 2011 skønnes at udgøre godt 1,1 pct. af det danske privatforbrug. Det er bare lige for minde os alle sammen om proportionerne.

Men jeg ser også og konstaterer også, at der sker en relativt stor stigning i handelen af nydelsesmidler hen over grænsen. Det må vi jo konstatere. Det skal vi forholde os til, og det skal vi handle på. Det har regeringen – anført af vores meget dygtige skatteminister – netop også gjort ved at afskaffe VK-regeringens fedtafgift og også ved at aflive udvidelsen af sukkerafgiften, før den trådte i kraft.

Regeringens tilgang til grænsehandelen er snusfornuftig og fremadrettet. Vi overvåger udviklingen i grænsehandelen, vi handler på den, når det er nødvendigt, og vi bekymrer os om den, men vi forholder os også til proportionerne i den. Derfor er der heller ikke behov for at gennemføre nye afgiftslettelser i den nærmeste fremtid for at få grænsehandelen under kontrol. Vi monitorerer løbende grænsehandelen og forholder os nøjternt til udviklingen i denne. Tak.

Kl. 16:23

Formanden:

Der er to medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Først hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 16:23

Dennis Flydtkjær (DF):

Jeg er meget enig med hr. Nadeem Farooq i, at det er godt, at vi har fået rapporten, så vi kan kigge på konklusionerne. Og en af de konklusioner, man kan se i rapporten, er jo, at dankortomsætningen er steget med 24 pct. i 2012. Det er altså ikke bare nogle stikprøver i forhold til tøj, nej, det er den faktiske omsætning, der er steget, og statistisk set kan man jo sige, det er hundrede procent præcist, for

man jo får tallene fra Nets – den er steget med 24 pct. Synes hr. Nadeem Farooq ikke, at det er en voldsom stigning?

Det andet, jeg vil sige, er, at jeg lagde mærke til, at hr. Nadeem Farooq er enig i, at det var et problem med grænsehandelen med nydelsesmidler, som er steget med 1 mia. kr. – en stigning på 25 pct. Det er jo netop de varer, hvor afgifterne alene udgør den konkurrencemæssige forskel. Problemet ligger jo ikke i, at tyskerne f.eks. er bedre til at producere tøj og kan gøre det billigere og mere effektivt, hvor danskerne så måske er bedre til ure og cykler, og der så foregår noget grænsehandel, for det får jo landene til at optimere, blive bedre konkurrencemæssigt. Så jeg vil spørge, om ordføreren ikke er enig i, at det er ret så problematisk der, hvor det er afgifterne alene, der skaber forskellen, så tyskerne er bedre til at sælge øl, slik og chokolade osv. Burde vi ikke få de konkurrenceforskelle i forhold til andre lande, som vi alene pådutter erhvervslivet fra Folketinget, væk?

Kl. 16:24

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:24

Nadeem Farooq (RV):

Jamen det er da et problem, at grænsehandelen i medfør af finanslovaftalen for 2012 er steget med 1 mia. kr. Isoleret set er det da et problem. Det vil jeg gerne erkende.

Men vi må også se det i et samlet perspektiv, hvor den nye regering jo havde en stor opgave foran sig med at skabe balance i de offentlige finanser samtidig med også at prioritere nogle af de socialpolitiske målsætninger, som havde ligget underdrejet. Så det er noget, vi har gjort med åbne øjne, og vi har også lagt til grund, at stigningen i grænsehandelen ville være på ca. 25 pct. Så det kommer ikke som nogen overraskelse.

Kl. 16:25

Formanden:

Hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 16:25

Dennis Flydtkjær (DF):

Skal jeg forstå svaret på den måde, som hr. Thomas Jensen også sagde det, at det ikke er en markant stigning, når bare man vidste det. De Radikale går åbenbart ind i det med åbne øjne og ved godt, at en stigning på 25 pct. i grænsehandelen er det, vi skal regne med, men er det ikke meget? Det er jo rigtig mange arbejdspladser, vi skubber ud af Danmark.

Det tror jeg ikke man kan bruge til noget i Sønderjylland, hvis man arbejder i den lokale brugs og bliver arbejdsløs og så kan få et midlertidigt akutjob eller eventuelt kan komme ud som tømrer midlertidigt, fordi regeringen fremrykker nogle offentlige investeringer, og man kan se, at ens varige arbejdsplads henne i detailbutikken er skubbet ned på den anden side af grænsen. Er det ikke en rigtig ærgerlig konkurrenceforskel, vi laver, så butikkerne i Sønderjylland er nødt til at lukke, bare fordi vi herfra mener, at vi nu skal hæve en masse afgifter, som gør, at grænsehandelen stiger 25 pct.? Det er da en markant stigning, som vi i hvert fald må gøre noget, synes vi, for at få den anden vej.

Kl. 16:26

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:26

Nadeem Farooq (RV):

Når man fører skattepolitik ved at skrue på nogle knapper, bruge instrumenter som afgifter og skatter – hvilke afgifter det nu end er – vil det nogle gange føre til lavere beskæftigelse og nogle gange til højere beskæftigelse. Så på den måde virker skatter og afgifter, kan man sige.

F.eks. har vi lige før sommeren sammen med Venstre og De Konservative landet en skattereform, som skønnes at øge beskæftigelsen med ca. 15.000 personer, og så har vi i forbindelse med finansloven lavet nogle tiltag, som havde nogle negative afledte virkninger for beskæftigelsen. Og når jeg siger, at det er noget, vi har forudset, er det udtryk for den ærlighed, vi udviser, nemlig at vi har nogle højere målsætninger, og nogle gange har de isoleret set nogle negative effekter. Men samlet set er der jo ikke tale om en stor samfundsøkonomisk udfordring. Det er også derfor, vi monitorerer det, vi følger udviklingen, og vi konstaterer, at der ikke er noget større problem nu og her.

Kl. 16:27

Formanden:

Hr. Mike Legarth for en kort bemærkning.

Kl. 16:27

Mike Legarth (KF):

Jeg vil gerne høre den ellers så udmærkede ordfører, hr. Nadeem Farooq, om han er enig i, at der er butiksdød i Sønderjylland i den slags butikker, der konkurrerer med Tyskland. Dagligvarebutikker, kiosker og servicebutikker uddør og kan ikke overleve, fordi konkurrencen er for hård. Kan vi være enige om det?

Kl. 16:27

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:27

Nadeem Farooq (RV):

Ja, der er butiksdød i Sønderjylland, og det er et alvorligt problem. Jeg mener, at det er noget, vi skal tage alvorligt. Men jeg tror også, at vi må kunne blive enige om, at det er et dybereliggende problem, at der er butiksdød i Sønderjylland. Det handler ikke kun om regeringens afgiftsstigninger. Det handler også om det skattepolitiske regime, vi har, kontra det tyske, og det gør det, uanset hvilken regering der er her, medmindre man har en ambition om at sænke dansk moms og danske afgifter i det hele taget til tysk niveau. Hvis man gerne vil det, vil jeg gerne se en finansiering eller en anvisning på en finansiering af det.

Kl. 16:28

Formanden:

Hr. Mike Legarth.

Kl. 16:28

Mike Legarth (KF):

Det er jeg enig i. Det er også et dybere strukturelt økonomisk problem. Det er vi enige om. Men jeg forstår, at ordføreren vil tage det alvorligt. Det anerkender jeg, og det er jeg glad for at høre. Men så kan man heller ikke sige, at det ikke er et større samfundsmæssigt problem, for det er det jo. Den her landsdel er jo udsat for den her helt urimelige konkurrence, som den ikke kan matche.

Så forstår jeg måske ikke helt, hvorfor Det Radikale Venstre er på det hold i rød blok, der ikke vil være med til at håndtere den dybere problemstilling gennem lavere skatter, en mindre offentlig sektor og ved at gøre os mere konkurrencedygtige. Så hvad med at komme over på blå hold, så vi kan få løst det problem? Det vil nok

være for meget at bede om i dag at få en bekræftelse på det, men kan vi være enige om, at vi vil gøre noget ved forholdene for de små handlende, der dør, så de kan overleve, for de siger jo, at det er afgifterne, der gør, at de ikke længere kan overleve?

Kl. 16:29

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:29

Nadeem Farooq (RV):

Radikale Venstre er på det helt rigtige hold, og vi har også sammen landet en finanslovaftale, som jo viser en stor grad af økonomisk ansvarlighed, hvilket jeg er meget glad for. Så jeg mener faktisk, at vi adresserer de problemstillinger, vi har foran os i samfundet. Men lad mig understrege, og det er vigtigt for mig at sige, at jeg på ingen måde bagatelliserer de problemer, der er i Sønderjylland. De ligger mig meget på sinde, og det vil jeg gerne understrege.

Det, jeg siger, er, at man jo altid kan rangordne forskellige samfundsøkonomiske målsætninger. Og der siger jeg bare, at det ikke er sådan, at vores økonomiske politik er ved at bryde sammen på grund af det, der sker i Sønderjylland. Men det er noget, vi skal håndtere. Det er der ingen tvivl om.

Kl. 16:30

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Frank Aaen som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 16:30

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Vi er enige i de bemærkninger, der kom fra skatteministeren, om, at der ikke på nogen måde er tale om en dramatisk stigning i grænsehandelen, og at der derfor heller ikke her og nu er brug for et indgreb. Vi hører selvfølgelig til dem, der mener, at man er nødt til at tage spørgsmålet om grænsehandelen alvorligt – ingen tvivl om det – men at der helt aktuelt er nogen grund til at gøre det, kan vi ikke lige se. Jeg vil fremhæve, som andre også har sagt, at man ikke bare kan forklare den forskel, der er mellem de tyske priser og de danske priser, med afgifter og moms, men at man er nødt til at kigge på, hvordan detailhandelens priser er før afgifter og moms, og der er det altså sådan, at varerne notorisk er væsentlig meget dyrere i de danske butikker, end de er i de tyske butikker.

En dansk produceret øl sælges – før afgifter og moms – billigere i Tyskland, end den sælges i Danmark, på trods af transporten. Det er et problem, som jeg i højere grad synes man skulle fokusere på, hvis man er meget bekymret over, at folk kører til udlandet for at købe øl og andre ting. De danske varer er i det hele taget væsentlig dyrere end tilsvarende varer i andre EU-lande, ikke på grund af afgifter og moms, men fordi man i detailhandelen i Danmark simpelt hen har højere priser, end man har i andre lande. Det er problemstillingen.

Så synes vi, det er et særskilt problem, som der ikke tales så meget om, at vi i forhold til nogle nydelsesmidler, alkohol og tobak, for at være mere præcis, i virkeligheden – og det tror jeg vi er fælles om i Folketinget – gerne ville fastsætte en højere pris af hensyn til sundheden, men at vi i Danmark er forhindret i at føre den sundhedspolitik, vi gerne vil føre ved hjælp af priser, fordi vi har grænsehandelsproblemet. Og hvorfor har vi det grænsehandelsproblem? Ja, der er problemet jo ikke, at folk, når de rejser ind og ud af landet, så har lov til at tage nogle varer med hjem, men at vi på grund af EU-reglerne er blevet påduttet, at man kan tage næsten uanede mængder af varer med hjem. Det vil sige, at det i nogle tilfælde kan betale sig at køre fra Aalborg til Tyskland for at handle ind og så køre hjem igen. Det er altså dårligt for miljøet, og det er dårligt for detailhandelen i Danmark. Men det er også dårligt for vores sundhed, at vi ikke kan

bruge prismekanismen i den grad, som vi gerne ville, til f.eks. at nedbringe omfanget af rygning. Det skyldes EU-reglerne, og de er jo hellige, dem må man ikke snakke om.

Men hvorfor skal det være sådan, at det kan betale sig at køre flere hundrede kilometer for at handle ind? Hvorfor kan vi ikke have nogle enkle grænseregler? Og jeg siger igen, at det, at man tager varer med hjem, når man er ude at rejse, ikke er noget problem. Men det, der er problemet, er, når reglerne – på grund af en eller anden EU-ideologi om, at man skal kunne handle fuldstændig frit hen over grænserne – får et omfang, der gør, at der altså bliver sat nogle grænser for, hvad det er, vi kan gøre, f.eks. med hensyn til sundhedspolitikken her i landet.

Men det er også med hensyn til miljøpolitikken, der er et problem. Når vi f.eks. har problemet med øldåserne, er det jo, fordi vi ikke kan få tyskerne til at opkræve den samme pant på øldåserne, som vi har, og man ikke kan komme med ind i det samme system. Altså, igen er der en EU-regel, der gør, at vi ikke kan føre den miljøpolitik, vi gerne vil føre, f.eks. hvad angår retursystemer. Så det kunne man også godt lige fokusere på, hvis man er så bekymret, som man er.

Men vi står selvfølgelig bag det forslag til vedtagelse, der før blev læst op.

Kl. 16:34

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Ole Birk Olesen som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 16:34

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

Grænsehandelen er steget, og det er den bl.a. som følge af, at regeringen har hævet afgifterne på en række grænsehandelsfølsomme varer. Så grotesk er det blevet, at Skatteministeriet i sin egen grænsehandelsrapport må indrømme, at afgifterne på tobak og spiritus er blevet så høje, at hvis man sænkede afgifterne, ville man få flere penge i statskassen. Skatteministeriet skriver det direkte: »Ud fra et rent skatteøkonomisk hensyn er der derfor argumenter for at nedsætte afgifterne på disse varer ...«. Det står der på side 17 i Skatteministeriets grænsehandelsrapport.

Man kunne såmænd også tage brændstof til biler med. Her er selvfinansieringsgraden så høj, at det ikke koster staten mange penge at sænke afgiften. For det her handler jo ikke kun om statskassen, det handler også om samfundets velstand. Og alle de skatter, som danskerne betaler på bl.a. benzin og diesel, fører til, at der kommer flere penge i statskassen, men det er småøre, i forhold til hvor mange penge danskerne skal betale i ekstra skatter, fordi grænsehandelsfølsomheden på brændstof nu er så høj.

Det viser jo også, at hele grundlaget for den her diskussion og for regeringspartiernes tilgang til den har været helt forkert. Jeg husker i valgkampen, hvordan særlig Socialdemokraterne og SF gik til valg på, at man ville hæve afgifterne – man brugte mest illustrativt afgiften på cigaretter – for til gengæld at få flere penge til at behandle kræft, tror jeg. De skulle i hvert fald gå til sundhedsvæsenet. Da så Socialdemokraterne og SF kom i regering og fremlagde afgiftsforhøjelserne i finansloven for 2012, var budskabet fra regeringen, at man sådan set ikke rigtig kunne sige, om der kom flere penge i statskassen som følge af, at man forhøjede afgifterne på cigaretter. Dermed var man tilbage til en konsensus, som man havde benægtet, mens man endnu var i opposition, men nu var man kommet i regering, og så var man forpligtet på virkeligheden.

I dag kan vi så konstatere, at Skatteministeriet siger, at man har fået forhøjet afgifterne på bl.a. cigaretter så meget, at der faktisk ikke bare er et konstant provenu til statskassen, men at provenuet ligefrem er negativt som følge af forhøjelsen. Det kan egentlig undre

lidt, at Skatteministeriet ved behandlingen af finansloven for 2012, hvor der blev spurgt meget ind til det her, ikke dengang kunne sige, at der ville komme et mindre provenu i statskassen som følge af, at man hævede afgifterne på tobak, men at Skatteministeriet sagde, at det var usikkert, hvad der ville ske. I dag kan Skatteministeriet nemlig sige, at der kommer et mindre provenu ud af de forhøjede tobaksafgifter. Hvorfor kunne man ikke sige det i 2011, da man lavede finanslov for 2012? Var det, fordi det ikke var belejligt for regeringen, hvis det kom frem, at de afgiftsforhøjelser, man ville pålægge tobak, som man påstod skulle bruges til at finansiere sundhedsvæsenet, faktisk ville føre til færre penge i statskassen? Var det derfor, at man skjulte det og hævdede, at man ikke kunne sige noget fast om det, når man i dag faktisk godt kan sige noget om det? Det er en lille skandale, vi her har med at gøre, tror jeg.

Under alle omstændigheder vil Liberal Alliance fremsætte et forslag til vedtagelse, som vi håber Folketinget vil tilslutte sig, og det lyder sådan her:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at regeringens afgiftsforhøjelser har medført øget grænsehandel, men at regeringen ikke betragter problemet med tilstrækkelig alvor.

Folketinget noterer, at regeringens egen grænsehandelsrapport nu direkte fortæller, at afgifterne på spiritus og cigaretter er blevet så høje, at statens indtægter fra afgifterne ville være større, hvis disse afgifter blev sænket og danskerne dermed i tilgift fik mere frihed i deres liv til at leve, som de helst vil.

Folketinget pålægger derfor regeringen at igangsætte et arbejde med at sænke afgifterne på grænsehandelsfølsomme varer og som det mest naturlige at begynde med afgifterne på spiritus og cigaretter.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 11).

Kl. 16:39

Formanden:

Det af hr. Ole Birk Olesen oplæste forslag til vedtagelse indgår i de videre forhandlinger.

Der er ikke nogen korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Hr. Mike Legarth som konservativ ordfører.

Kl. 16:39

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Tak, hr. formand, og tak til Dansk Folkeparti for, at vi endnu en gang drøfter problemerne omkring grænsehandelen. Det er jo en dagsorden, som vi konservative har rejst gang på gang. Jeg fornemmer også, at der efterhånden er meget bred opbakning især i de borgerlige partier til, at vi er nødt til at tage det her alvorligt og er nødt til at gøre noget ved det.

Det er et faktum, at vi har butiksdød, og hvis man gør sig selv den ulempe, at man kører ned på den anden side af grænsen mellem Tyskland og Danmark, vil man få et mindre chok over at se, hvor heftig en handel der er, hvordan der køres kortegekørsel ud af Tyskland med tætpakkede biler fyldt til randen, trailere det samme. På samme måde er der nærmest kortegekørsel med lastbiler, der kører hovedsagelig fra København med varer, der skal sælges i grænsebutikkerne. En ting er, at vi mister arbejdspladserne, som vi eksporterer til Tyskland – det er en dumhed i sig selv – en anden ting er, at vi samtidig mister afgiftskronerne, som havner i den tyske statskasse, og så kan tyskerne få gavn af dem, i stedet for at vi søggede for, at afgiftskronerne blev i den danske statskasse, så vi selv kunne få gavn af dem. Men der er også et forureningsspørgsmål i det, at vi skal transportere danske øl og vand og andre attraktive varer helt ned på den anden side af grænsen, for at danskerne så kan valfarte til

Tyskland og købe dem og bringe dem tilbage igen, for ikke at nævne trængslen på det danske vejnet, som i forvejen er overbelastet.

Kl. 16:43

Det er et faktum, at der er butiksdød. De handlende i Sønderjylland og faktisk også Syddanmark kan ikke overleve, og de fortæller selv, at det er afgifterne, der er dråben i bægeret, der gør, at de simpelt hen ikke kan bestå og derfor må lukke deres butik. Det er vi nødt til at gøre noget ved.

10.000 arbejdspladser handler det om, og vi har jo hørt fra skatteministeren, at der er styr på det, at man har kontrol over det. Jeg er ked af at måtte sige til skatteministeren, at jeg mener, det er lodret forkert. Når vi er dernede, kan vi se, at grænsehandelen er eksploderet. Så er det muligt, når man danner nogle skøn, som skatteministeren jo så støtter sig til, at man kan se, at der er en hel masse turister, der har købt varer i Danmark, som man så modregner, og så siger man, at man samlet set nogenlunde har balance i regnskabet. Men det er ikke en fair beregning. Der er et kæmpe underskud, når man tager alle omkostninger i betragtning.

Pantsystemet er også et problem. Her har den røde regering jo valgt yderligere en problemstilling ved at påføre systemet en ekstra omkostning.

Men jeg vil gerne invitere skatteministeren – her fremsætter jeg endnu en gang en stående invitation til skatteministeren – til at tage med mig ned over grænsen, og så skal jeg præsentere skatteministeren for de helt ubegribelig mange handlende, der er, for at få bekræftet, at det er en eksplosiv stigning, der har været.

Med de ord tror jeg, jeg vil sige tak for, at vi har fået lejlighed til at drøfte det her mellem partierne. Og jeg håber, at vi med de positive tilkendegivelser, der har været fra dem, som vil tage det her alvorligt og gøre noget ved det, så også, næste gang det er os – forhåbentlig meget snart – der får magten til at ændre det, rent faktisk og så gør det.

Kl. 16:42

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Frank Aaen.

Kl. 16:42

Frank Aaen (EL):

Det er, fordi den konservative ordfører taler meget bekymret om butiksdød. Så vil jeg bare gøre opmærksom på, at den største årsag til butiksdød uden sammenligning er etableringen af de kæmpemæssige, store indkøbscentre, hvor folk skal køre langt i bil for at få købt deres varer. Det har kostet butiksdød i landsbyer og i de indre dele af de store byer. Skal jeg forstå den bekymring for butiksdød, jeg hører her, sådan, at De Konservative fremover er imod etablering af flere store indkøbscentre?

Kl. 16:43

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:43

Mike Legarth (KF):

Nu forsøger hr. Frank Aaen jo sådan på en eller anden halvsnedig måde at flytte debatten til noget helt andet, men det falder fuldstændig til jorden, for det, vi drøfter her, er isoleret set forholdene i Sønderjylland: de butikker, de handlende, der ligger tæt på den tyske grænse. Her er der butiksdød.

Vi taler jo ikke om butiksdød generelt – om, at der er en eller anden urbanisering, som vi kalder det, når personer flytter fra udkantsområder til hovedbyerne, og den udvikling ser vi jo også med butikkerne. Men det har intet med hinanden at gøre, vil jeg sige til hr. Frank Aaen, og det ved hr. Frank Aaen godt. Så jeg vil appellere til, at vi får en saglig debat, og det ved jeg at hr. Frank Aaen er mand for.

Formanden:

Hr. Frank Aaen.

Kl. 16:43

Frank Aaen (EL):

Jamen når nu hovedindgangsvinklen til debatten er butiksdød, gør jeg bare opmærksom på, hvad der er den største årsag til butiksdød også i Sønderjylland – også i Sønderjylland, hvor der også er blevet bygget en masse store indkøbscentre. Der synes jeg da bare at man er nødt til at se på helheden og ikke bare på en enkelt ting.

Jeg er helt med på, hvad vi debatterer i dag, men det kan da måske være godt lige at få det sat i proportion med, hvad der virkelig har kostet masser af butiksansatte og masser af ejere af små butikker deres arbejde. Det synes jeg godt man kan tage med.

Kl. 16:44

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:44

Mike Legarth (KF):

Hvis vi så skal gå ind i den debat, synes jeg jo ikke, det er et problem, hvis man har fem mindre butikker, der går sammen i en større butik. Det betyder måske nok, at de små butikker falder væk, men hvis de så erstattes af noget større og noget bedre og der måske oven i købet er endnu mere beskæftigelse i den store butik, man så har valgt at gå ind i sammen, er det jo ikke et problem, vil jeg sige til hr. Frank Aaen. Derfor synes jeg ikke, den problemstilling er så relevant i den her sammenhæng.

Men jeg håber da, at jeg mellem de linjer kan læse, at hr. Frank Aaen tager den her problemstilling alvorligt, og at også Enhedslisten vil medvirke til, at konkurrencevilkårene på alle måder forbedres, at vi kan få minimeret både omkostningerne for butikkerne, de bureaukratiske regler og det bøv, der ellers er, altså at vi kan få sænket de omkostninger og givet bedre rammevilkår. Det gælder afgifter, punktafgifter, skatter og andet bøv; det skal vi have minimeret. Og så skal vi i det hele taget have sænket skatteniveauet og gjort det nemmere og billigere at producere en arbejdsplads i Danmark. Det håber jeg at hr. Frank Aaen vil bakke op om, sådan at vi kan sikre beskæftigelse i Danmark i stedet for at eksportere den til Tyskland, for det er da hul i hovedet.

Kl. 16:45

Formanden:

Tak til ordføreren. Skatteministeren.

Kl. 16:45

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Hr. Mike Legarth tilbyder, at jeg kunne komme ned og se grænsen sammen med ham, og spørger, om jeg overhovedet kender noget til det. Til det vil jeg sige, at det gør jeg faktisk. Jeg kender faktisk ganske, ganske meget til det. I de sidste 30 år har jeg adskillige gange bevæget mig rundt nede ved grænsen, bl.a. fordi jeg har haft familie meget tæt på grænsen. Og i alle de godt og vel 30 år har der været den trafik, som hr. Mike Legarth taler om. Det er altså et meget, meget gammelt fænomen, vi diskuterer her i dag. Trafikken med, at man kører syd for grænsen for at handle ind, at man i det sydlige Jylland kører syd for grænsen for at handle ind, også almindelige dagligvarer, er et fænomen, der ikke er kommet i forgårs.

Det er jo derfor, at jeg synes, at meget af den her debat er lidt underlig, altså at man ligesom spørger, hvad regeringen vil gøre ved den dramatisk stigende grænsehandel, når vi kan påvise i den rapport, som Skatteministeriet har lavet, at tallene for grænsehandelen i

2005 var 5 mia. kr. højere, end de er i dag. Vi har hørt ordførere tale om de enorme, negative konsekvenser med arbejdspladser, der flygter ud af landet, der forsvinder fra Danmark. Men så var det da meget værre i 2005. Det må da have været meget værre på det tidspunkt, for da havde man en langt, langt mere omfattende grænsehandel.

Derfor må jeg sige, at når man vil forsøge at gøre det her til regeringens problem, bør man nok lige se lidt på sig selv og se på, hvad det var for en politik, den daværende regering førte. Jeg siger ikke, at det bare var den daværende regerings skyld; jeg siger bare, at grænsehandelen var betydelig mere omfattende i 00'erne. Det kan man da godt grine af, men det kan vi jo påvise i rapporten her, vil jeg sige til hr. Mike Legarth. Så tror hr. Mike Legarth ikke på tallene. Salig gamle Knud Kristensen sagde: Hvis dette er fakta, så benægter jeg fakta, og det kan man da godt sige. Det kan da blive lidt af et slagord hos Det Konservative Folkeparti, at man ligesom vil benægte fakta. Men ærlig talt, jeg synes, det er rimeligt, at vi diskuterer det her på et rimeligt sagligt grundlag, og den måde, som man fører sig frem på fra borgerlig side i den her sag, er fuldstændig usaglig.

Jeg synes, at hr. Nadeem Farooq sagde det meget rigtigt, nemlig at regeringen har et snusfornuftigt og fremadrettet forhold til det her. Vi er snusfornuftige, ja, vi siger, at det da ikke er ligegyldigt. Selvfølgelig er det ikke ligegyldigt, at der er en grænsehandel, heller ikke, at der har været en lille stigning i 2012, selv om det ligger ganske, ganske meget under niveauet for 2005. Men det er da ikke ligegyldigt. Vi tager det alvorligt. Vi følger det tæt. Men vi vil bare ikke være med til på det grundlag at sænke afgifterne på cigaretter, øl og spiritus.

Det vil vi ikke af forskellige grunde. For det første tvivler vi på, at det vil løse det her problem. Som også andre har sagt – jeg tror, det var hr. Thomas Jensen, der sagde det i sit udmærkede indlæg – så ville der stadig væk være en stor prisforskel i tysk favør, selv om man harmoniserede afgifterne til tysk niveau. Vi ved også, at butikkerne dernede jo er afhængige af, at danskerne kommer. De vil stadig væk have øl som slagvare, selv om man sænker afgifterne. Så der vil være en tilskyndelse til, at de får danskere ned at købe. Det vil danskerne gøre, og det ville ikke løse det her problem.

For det andet er vi også optaget af sundheden i det her land. Som jeg sagde tidligere: Jeg synes faktisk også, at Det Konservative Folkeparti skulle overveje lidt, om der kunne være en sammenhæng mellem, at de unge mennesker på en 16, 17, 18 år vælter sig i spiritus i weekendene, og så at priserne på spiritus faktisk er ganske lave i Danmark. De priser vil Det Konservative Folkeparti tilsyneladende have gjort endnu lavere. Jeg synes, det er helt uansvarligt, helt uansvarligt i forhold til de mange unge mennesker, som i øjeblikket drikker alt, alt for meget.

Derfor har vi et snusfornuftigt forhold til det her. Vi siger, at vi følger det tæt. Javist, det gør vi, men vi synes ikke, at det her er det altoverskyggende problem i dansk økonomi, og derfor siger vi til oppositionen: Tag nu lige og slap lidt af, og lad os få en ordentlig diskussion af det her problem på et ordentligt grundlag.

Kl. 16:50

Formanden:

Der er fire medlemmer, der foreløbig har bedt om korte bemærkninger. Først er det hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 16:50

Ole Birk Olesen (LA):

Nu blev jeg lige lidt nysgerrig. Når skatteministeren kører rundt dernede ved grænsen, hvor han ofte kører rundt, benytter skatteministeren så lejligheden til selv at handle ind på den anden side af grænsen, og hvis ja, er skatteministerens indkøb på den anden side af grænsen så blevet påvirket af de senere afgiftsstigninger? Handler skatteministeren mere eller mindre i år og nu om stunder, end skatteministeren gjorde for 5 år siden?

Kl. 16:51

Formanden:

Ministeren.

Kl. 16:51

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Jeg kan da godt forklare hr. Ole Birk Olesen om mine private relationer til den tyske grænse. Min tidligere svigerfamilie boede meget tæt på. Men det er mange år siden, og da var det da meget ofte, at vi var ovre på den anden side af grænsen. Sidst jeg var der, var under de danske årsmøder i Sydslesvig. Der kørte jeg op derfra, og der kunne jeg da ganske rigtig se, at der var en stor mængde biler, men det var da ikke mere, end det var for en 25-30 år siden, så vidt jeg kunne se. Måske var det, det ved jeg ikke. Det er så en 4-5 år siden.

Pointen er bare, at det her er et gammelt problem. Det er et gammelt problem, at man har den her grænsehandel, og den har været der i mange år. Hvis man kommer i det syd- og sønderjyske område, hvor jeg selv er vokset op, så ved man da, at der har det været almindeligt, at man kørte sydpå. O.k., det giver da en vanskelighed for butikkerne dernede, men det er bare ikke et nyt problem. Det er det, der er min pointe.

Kl. 16:52

Formanden:

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 16:52

Ole Birk Olesen (LA):

Ja, men man bliver da sådan lidt mistænksom, når nu skatteministeren ikke vil svare på, om han selv handler ind syd for grænsen. Men hver mand sine hemmeligheder og respekt for det.

Et andet spørgsmål: Hvordan kan det være, at Skatteministeriet, da man fremlagde finanslovforslaget for 2012, ikke kunne vurdere, om de øgede afgifter på cigaretter ville føre til flere eller færre penge i statskassen, men blot i lovmaterialiet skrev, at det var usikkert, hvad der ville ske, når Skatteministeriet i dag kan sige, at vi er kommet op på et afgiftsniveau på cigaretter, som gør, at hvis man sænkede afgifterne, så ville man få ikke færre penge i statskassen, men flere penge i statskassen. Det virker, som om man i dag har en viden om indkøbsvaner og deres afhængighed af afgiftsniveauer, som man ikke havde før. Hvad er der sket?

Kl. 16:53

Formanden:

Ministeren.

Kl. 16:53

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Det skal jeg ikke kunne sige noget om. Jeg synes, at hr. Ole Birk Olesen skulle stille det som et § 20-spørgsmål eller som et spørgsmål gennem Skatteudvalget. Jeg tror, det er den mest hensigtsmæssige måde at besvare det spørgsmål på. Jeg kan ikke svare på det her i hvert fald.

Kl. 16:53

Formanden:

Hr. Torsten Schack Pedersen for en kort bemærkning.

Kl. 16:53

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg synes, det ville være helt rimeligt, hvis skatteministeren forholdt sig til, hvad der skete under VK-regeringen, da omfanget af grænsehandelen faldt. Den toppede i 2005, det er rigtigt. Forud for det var der sket en ophævelse af 24-timers-reglen, hvilket jo betød, at de begrænsninger, der havde været på, hvor meget man måtte indføre,

faldt bort. Svaret fra VK-regeringen var, at så sænkede man afgifterne på en række af de mest grænsehandelsfølsomme varer med det resultat, at omfanget af grænsehandelen har været faldende hvert år siden 2005.

Det er jo sådan set det, der er det afgørende, nemlig at det fald nu er afløst af en stigning. Fra at have en regering, der gjorde noget ved grænsehandelen, sørgede for, at omfanget af den var faldende, har vi nu fået en stigning for første gang. Det synes jeg er væsentligt at slå fast.

Jeg kunne egentlig godt tænke mig, om ministeren ville komme med en vurdering af, hvad det betyder for folkesundheden, at man nu alligevel ikke indfører sukkerafgiften. Da man indførte sukkerafgiften, var det af hensyn til folkesundheden, men nu afskaffer man den så på grund af grænsehandelen.

Kl. 16:54

Formanden:
Ministeren.

Kl. 16:54

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Det er ikke rigtigt, at det bare faldt og faldt. Hr. Torsten Schack Pedersen kan se på side 23 i rapporten, at der faktisk sker en stigning fra 2007 til 2009, så det er ikke rigtigt. Det er besluttet ikke rigtigt, hvad der bliver sagt der. Under alle omstændigheder skete der en kraftig stigning op til 2005, så det er besluttet ikke rigtigt. Der er en graf på side 23, vil jeg sige til hr. Torsten Schack Pedersen.

Med hensyn til sukkerafgiften er det jo altid en overvejelse, man må gøre sig. Det er jeg fuldstændig med på. Det gør vi også i regeringen, hvor vi må se på de administrative konsekvenser i forhold til den sundhedsmæssige effekt, der måtte være tale om.

Kl. 16:55

Formanden:
Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 16:55

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg vil bare sige, at niveauet fra 2005 var toppen, og så har det været faldende siden. Det synes jeg bare er væsentligt at slå fast.

Jeg kunne godt tænke mig at få at vide, hvordan det sundhedsmæssige argument har udviklet sig fra regeringens side. Det var sådan, at da regeringen aftalte en sukkerafgift, var det sundhedsfremmende. Det var det bærende. Vi forsøgte vedholdende at finde ud af, hvilken effekt det havde. Det kunne vi ikke rigtig få noget svar på. Nu har regeringen så set det fornuftige i alligevel ikke at indføre en sukkerafgift. Det hilser vi naturligvis velkommen. Men nu er argumentationen, at den ville være bøvlet, og at det ville give grænsehandel. Så må regeringen vel også indrømme, at enten var brugen af sundhedsargumentet, da man foreslog sukkerafgiften, lidt tyndbenet, eller også lader man være med at indføre en sukkerafgift, som så vil skade folkesundheden. Der må ligesom være lidt konsistens, og regeringen må jo træffe et valg. Hvad er argumentationen?

Kl. 16:56

Formanden:
Skatteministeren.

Kl. 16:56

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Jamen som jeg siger, er det sådan, at man på den ene side har en afgift, som man forestiller sig vil forbedre folkesundheden, og på den anden side har man så nogle konsekvenser af den – det kan handle om job og administrativt besvær – og de to hensyn skal man veje op i forhold til hinanden. Det er så det, vi har gjort i forhold til sukke-

rafgiften, som der sådan set isoleret set er fornuft i, men hvor de negative konsekvenser har vist sig at være for store til, at vi ville opretholde den.

Kl. 16:57

Formanden:

Hr. Mike Legarth for en kort bemærkning.

Kl. 16:57

Mike Legarth (KF):

Nu kan jeg forstå, at ministeren ikke hørte, at jeg jo sådan set i mit indlæg og også i mine spørgsmål startede med at tage ansvar for, at der var nogle afgifter og nogle skatter i vores tid, der blev sat for højt – det tager jeg det fulde ansvar for. Og jeg siger, at jeg gerne på vegne af Det Konservative Folkeparti vil medvirke til at lave det om. Godt.

Når vi så drøfter det specifikke, var det jo sådan, at skatteministeren var helt oppe i det høje gear, da han argumenterede for, hvordan forholdene rettelig var set fra hans side, for skatteministeren havde nemlig i årevis valfartet til grænsen i forskellige sammenhænge og kunne konstatere, at der ikke var noget nyt i det, og at det her var et gammelt fænomen. Men så vil jeg spørge skatteministeren: Og hvad så, hvis det var det? Hvis det viser sig, at det rent faktisk er et problem, skal vi så bare lade stå til, eller skal vi gøre noget ved det?

Det andet standpunkt, der kom fra skatteministeren, var, at han sagde, at hr. Thomas Jensen jo havde redegjort for, at selv om man så harmoniserede, ville det ikke gøre nogen forskel. Vil det så sige, at hvis det ikke redder verden, skal vi bare lade stå til, og så kan vi bare hæve priserne og afgifterne og bare gøre det endnu værre?

Kl. 16:58

Formanden:
Ministeren.

Kl. 16:58

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Nej, nej – altså, vi kan da godt erkende, at det her er et meget stort problem, men stadig væk er grænsehandelen jo en meget, meget begrænset del af den samlede danske økonomi. Det er jo trods alt en meget begrænset del – det er begrænset, hvor meget danskerne køber syd for grænsen. De køber trods alt stadig væk mest nord for grænsen.

Så spørger man: Selv om prisforskellene vil være i tysk favør, hvis vi harmoniserer afgifterne, hvorfor skal det så være et argument for ikke at gøre noget? Jamen argumentet er jo, at hvis vi sænker afgifterne på øl og spiritus, får man et problem med de unge mennesker, som vælter sig i spiritus i weekenderne i øjeblikket. Det vil de så gøre i endnu højere grad. Jeg kan da se i min lokale Kvickly, hvordan der går helt unge mennesker rundt og køber vodka og whiskey osv., for det har de jo råd til at gøre. Og jeg synes, det er et problem – det er et problem, at de unge drikker så meget spiritus, som de gør.

Kl. 16:59

Formanden:
Hr. Mike Legarth.

Kl. 16:59

Mike Legarth (KF):

Jeg synes, det er godt, at skatteministeren har konstateret, at der alligevel handles mere nord for grænsen end syd for grænsen. Ellers ville det også stå rigtig ilde til ovre i ministeriet, skal jeg hilse og sige.

Med hensyn til henvisningen til de unge mennesker, der efter skatteministerens opfattelse raver rundt i gaderne bedøvede af spiritus – må jeg forstå – vil jeg sige, at det godt kan være, det er rigtigt,

men er påstanden så fra skatteministeren, som er repræsentant for regeringen, at så skal man bare hæve priserne på de her varer til et skyhøjt niveau, og så har vi løst alle problemerne? Tror skatteministeren virkelig på det? For så må jeg bare sige, at så er vi nødt til at tage en ny debat. Det vil der ikke komme ret meget ud af. Og så burde skatteministeren også vide, at så appellerer vi jo bare til kriminalitet – til smugling og alle mulige andre grimme sideeffekter.

Så lad os nu være enige om det, skatteministeren sagde, altså at det her er et alvorligt problem. I Sønderjylland er der butiksdød, man kan ikke konkurrere, og det bliver vi nødt til at gøre noget ved, og det håber jeg at skatteministeren vil tage på sig.

Kl. 17:00

Formanden:
Ministeren.

Kl. 17:01

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Den diskussion kan vi jo godt tage. Det, som er pointen i det her, er, at man formentlig ikke vil løse problemet med butiksdøden ved at sænke afgifterne på øl og spiritus til tysk niveau. Det problem vil man ikke løse, fordi prisforskellen stadig væk vil være der, samtidig med at man vil give yderligere tilskyndelse til, at der bliver købt spiritus, øl og cigaretter i resten af Danmark. Det er jo det, der er problemet. Og det er jo derfor, jeg også synes, at hr. Mike Legarth ligesom skulle have i baghovedet, at hvis man fokuserer fuldstændig snævert på grænsehandelsproblematikken, har det nogle konsekvenser for resten af landet. Og det er det, vi ikke vil være med til.

Kl. 17:01

Formanden:

Hr. Dennis Flydtkjær for en kort bemærkning.

Kl. 17:01

Dennis Flydtkjær (DF):

Skatteministeren nævnte nogle tal. Var det noget med, at det var 1 pct. af detailomsætningen, der udgøres af den tyske grænsehandel? Men det er jo af alle varer, altså, det er jo lige fra børnefamiliernes havregryn og mælk. Kan skatteministeren ikke oplyse, hvor stor en procentdel af omsætningen af de der nydelsesmidler, som er afgiftsbelagte – slik, sodavand, vin osv. – der stammer fra grænsehandelen? For det er jo det interessante. Alle vores dagligvarer – ting som mælk osv. – er det jo klart, at vi køber tæt på, for der er jo en holdbarhedsdato på, hvilket gør, at man ikke tager ned og køber store mængder. Men sodavand og øl kan jo holde sig i utrolig lang tid, og derfor kører vi ned og køber store mængder.

Kan ministeren ikke fortælle, hvor stor en andel det udgør? Altså, jeg kan nævne nogle tal, jeg har set i avisen, som siger, at vi er oppe på, at hver fjerde øl, der bliver drukket i Danmark, bliver købt i tyske butikker, og at hver tredje sodavand bliver købt i tyske butikker. Inden for det seneste år har 60 pct. af danskerne været nede at handle i de tyske grænse butikker. Jeg kan forstå, at skatteministeren selv er dernede jævnligt, fordi han hele tiden er i Sønderjylland. Så kan skatteministeren ikke løfte sløret lidt for, hvor stor en andel af omsætningen fra øl og sodavand osv. der bliver hentet i Tyskland?

Kl. 17:02

Formanden:

Skatteministeren.

Kl. 17:03

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Det afgørende er jo, hvor meget man totalt set køber. Det er det, der er det afgørende. Og der er det, at niveauet jo ikke er højere, end det var tidligere. Det er derfor, at jeg ikke helt forstår den diskussion,

som kommer op her. Det afgørende er, hvor meget man totalt set køber.

Så skal vi også have med – det er også i forhold til, at man ligesom nærmest vil lukke grænsen – at der alt i alt faktisk er et positivt bytteforhold. Der bliver købt mere af udlændinge i Danmark, end danskere køber i udlandet. Det skal vi også have med i den her diskussion.

Kl. 17:03

Formanden:

Hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 17:03

Dennis Flydtkjær (DF):

Ministeren svarede ikke rigtig på mit spørgsmål, så jeg kan godt gentage en del af det. Kan ministeren ikke oplyse, hvor stor en del af omsætningen i forbindelse med handel med øl, sodavand, slik osv. – det, der i grænsehandelsrapporten hedder nydelsesmidler – der ligger i grænsehandelen? Ministeren nævner den samlede detailomsætning, men det giver jo ikke mening. Danskerne kører jo ikke til grænsen og køber 100 l mælk. De kører vel gerne til grænsen og køber 100 l sodavand, fordi der er en lang holdbarhedsdato på. Så man kan jo ikke blande det sammen. Og når man samtidig siger, at i forhold til den samlede handel er tallet for det, udlændinge handler i Danmark, større end det, danskerne handler i udlandet, vil jeg sige: Jo tak, men det er jo, fordi man blander japanernes køb af ure hernede på Strøget sammen med det, at danskerne kører til Tyskland og køber øl. Det er jo ikke det, der er forskellen her. Forskellen er jo der, hvor det er afgifterne alene, der laver den konkurrencemæssige forskel, som gør, at det ikke kan betale sig at købe varerne i de danske butikker. Det er jo det, hele den her debat går ud på, men det har man åbenbart misforstået.

Når det alene er afgiftsforskellen, der gør, at danskerne synes, det er interessant at køre ned og købe alt fra øl, sodavand, slik, cigaretter osv., er det da oplagt at få de afgifter sat ned. Det burde ministeren være enig i, men det kan jeg forstå at han har misforstået.

Kl. 17:05

Formanden:

Ministeren.

Kl. 17:05

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Det er prisforskellene, ikke afgiftsforskellene, der bestemmer noget her. Og det, der også har været en pointe i debatten her, er jo, at selv om man harmoniserede afgifterne, ville der stadig væk være prisforskelle mellem Danmark og Tyskland, fordi nogle af de prisforskelle også afhænger af andre ting.

Kl. 17:05

Formanden:

Hr. Hans Kristian Skibby for en kort bemærkning.

Kl. 17:05

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, hr. formand. Allerførst synes jeg, det er godt, at vi endelig har kunnet få lejlighed til at få en debat om grænsehandelsproblematikken her i Folketinget. Jeg vil gerne spørge skatteministeren om noget af det, vi tidligere har haft en debat om her i Folketinget. Det er, at den skatteaftale, som skatteministeren står til ansvar for nu i sin nye stilling, og som jo er blevet indgået sammen med bl.a. De Konservative og Venstre, lægger op til, at de her punktafgifter sådan set skal stige, også her fra 1. januar 2013. Vi kan jo se, at punktafgifterne ser ud til at give en ekstraudgift for forbrugerne på omkring 600 mio. kr. om året, når de er fuldt indfasat.

Jeg vil gerne spørge skatteministeren: Hvilken indflydelse tror skatteministeren det vil have på grænsehandelsproblematikken, som jo er velkendt for os alle.

Kl. 17:06

Formanden:

Skatteministeren.

Kl. 17:06

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Det er klart, at vi må følge det nøje. Men jeg er helt overbevist om, at niveauet i 2013 stadig væk vil ligge under niveauet i 2005.

Kl. 17:06

Formanden:

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 17:06

Hans Kristian Skibby (DF):

Man kan jo altid glæde sig over, at en minister vil følge en sag nøje.

Nu er det jo meget normalt, at ministrene tager ud og besøger virksomheder og organisationer, og der er også en stor rejseaktivitet uden for landets grænser. Det er så måske mere de længerevarende rejser, der er interessante for ministrene og folketingsmedlemmerne. Men måske kunne det også være en øjenåbner, hvis man begyndte at tage på de lidt mindre rejser, eksempelvis bare en tur over grænsen. Jeg vil ikke afkræve ministeren svar på, hvor mange dåser sodavand ministeren køber syd for grænsen. Det kommer ikke mig ved. Men jeg vil gerne spørge ministeren, om ikke ministeren kunne have en interesse i at tage ned og opleve det ved selvsyn. For jeg ved, at en af de andre ministre i Folketinget, hr. Manu Sareen, var med i en tv-udsendelse, hvor han var en tur over grænsen og fulgte en dagligdag hos en grænsehandelskøbmand og en dagligdag hos en dansk købmand på den danske side af grænsen. Det kan man faktisk godt lære noget af.

Kl. 17:07

Formanden:

Ministeren.

Kl. 17:07

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Jeg har overhovedet ikke noget at skjule. Jeg har mange ting at tage mig til som skatteminister. Det er et ganske hårdt job, skulle jeg hilse at sige. Hvis der bliver mulighed for at komme derved på et tidspunkt, gør jeg gerne det, vil jeg sige til hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 17:07

Formanden:

Så har hr. Dennis Flydtkjær bedt om ordet til anden omgang.

Kl. 17:08

(Ordfører for forespørgerne)

Dennis Flydtkjær (DF):

Jeg skal gøre det kort. Det er lige så meget for at holde en god stil, at jeg vil sige tak for en god debat. Jeg kan ikke sige tak for, at der kommer så meget ud af det, for det ser ikke ud til, at der fra regeringspartiernes side er den store forståelse for problemet. Man prøver på at sige, at der ikke er en dramatisk stigning i grænsehandelen, selv om det kan ses, at der er en stigning på 25 pct. alene på nydelsesmidler i år; det er, som om man lukker øjnene for det, som jeg spurgte skatteministeren om til sidst.

Så at sige, at procentdelen ud af den samlede handel jo ikke er ret stor, og at det derfor ikke er noget større problem, synes jeg bare er en mærkelig konklusion at drage for en minister. Det, der får folk til at køre til grænsen, er jo magnetvarer som øl og sodavand, som har

lang holdbarhed, som gør, at man kan have dem til at ligge hjemme i garagen, eller hvor det nu er. Man tager jo ikke ned og køber 10 kg hamburgerryg, heller ikke 40 l mælk, for det kan man ikke nå at drikke på en uge, naturligt nok, og derfor kan det selvfølgelig ikke sammenlignes med resten af den mængde fødevarer, man køber i løbet af et år.

Jeg synes også, det er ærgerligt, at debatten til sidst blev sporet ind på, at det kun er et problem for Sønderjylland. Det er faktisk i hele Danmark, man oplever at blive udsat for problemerne med grænsehandelen, for det er alle butikker, der mister omsætning. Der er jo en grund til, at butikker som Fleggaard sender reklameaviser ud i hele Danmark, ikke bare i Sønderjylland, og bare i forhold til miljøproblematikken kan jeg sige, at der hver eneste nat kører 30 lastbiler fra Fredericia til Tyskland med øl. Det er der ikke den store miljøgevinst i, det er åbenbart et meget større problem for regeringen, at man har en reklameafgift, som mindske det samlede CO₂-udslip for en husstand med 9 kg på 1 år. Det er et kæmpe problem, vi skal have taget fat på.

Men når det handler om grænsehandel, som skaber en masse trafik med lastbiler, der kører over grænsen, og danskerne sætter traileren bag på bilen og kører den modsatte vej, betyder det åbenbart ikke noget. Og hvis vi kunne nedbringe grænsehandelen til nul, hvilket jeg godt ved ville være urealistisk, ville det så give 3.000 arbejdspladser. Det burde være realistisk bare at få grænsehandelen ned på det halve, og så ville det altså være 1.500 varige arbejdspladser, vi kunne få i Danmark.

Der var desværre ikke opbakning til det under debatten, men jeg vil i hvert fald benytte lejligheden til alligevel at sige tak til Folketingets øvrige partier og skatteministeren for, at vi trods alt har taget debatten. Det er altid væsentligt, at vi får nogle gode diskussioner om problemstillingerne.

Kl. 17:10

Formanden:

Tak til ordføreren for forespørgerne.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så forhandlingen er slut.

Afstemning om de fremsatte forslag til vedtagelse vil som nævnt først finde sted på tirsdag, den 27. november 2012.

Det næste punkt på dagsordenen er:

13) 1. behandling af lovforslag nr. L 62:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Sikkerhed ved reparation af havarerede køretøjer på motorvej m.v.).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 14.11.2012).

Kl. 17:10

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Hr. Karsten Nonbo som ordfører for Venstre.

Kl. 17:10

(Ordfører)

Karsten Nonbo (V):

Nu har man i de sidste par timer diskuteret grænsehandelen. Nu kan vi så lige berøre lidt af effekten af grænsehandelen, nemlig det til-

fælde, hvor den lille trailer bryder sammen, akslen knækker, og hvor den holder ude i siden af vejen, eller det tilfælde, hvor en lukket varebil på 1½ t bryder sammen og holder ude i siden på motorvejen og den skal borttransporteres, for det er det, det her lovforslag handler om.

Det her er et lovforslag, hvormed man tilpasser loven til virkeligheden, synes jeg, og dermed har jeg også sagt, at det er et yderst fornuftigt forslag, som vi i Venstre helt tilslutter os. Det går nemlig ud på, at man i fremtiden kun må nødrepere en bil, der holder i nødsporet eller i rabatten, hvis der ikke er nødspor, i forbindelse med at den skal borttransporteres. Bilen kan altså lige få skiftet et dæk, hvis det kan gøres meget, meget hurtigt. Det er ikke mere sådan, at man som en anden gamle mekanikersvend med twist i baglommen kan stå der i 3-4 timer, fordi man vil spare Falck eller andre, fordi man ikke har et abonnement. Nu skal bilen hurtigst muligt væk, og derfor må man kun foretage en nødreparation i nødsporet og så se at få bilen væk.

Holder bilen i den første vognbane, eller hvis man i forbindelse med borttransporten lige får brug for den første vognbane, er det sådan, at man nu fremover skal underrette politiet om, at man arbejder i kanten af motorvejen og i nødsporet, således at politiet har mulighed for at træffe foranstaltninger enten ved at komme ud og hjælpe eller ved at lukke af for borttransporten og den her nødreparation. Det er også meget fair og fornuftigt.

Endelig giver man justitsministeren eller transportministeren – hvordan de nu bliver enige om det – bemyndigelse til at lave regler om de her tavlevogne, som jo heldigvis bliver brugt mere og mere.

Men det her er et lovforslag og en lovændring, som absolut er relevant. Og jeg var lige ved at sige, at den heldigvis ikke er nødvendig i forhold til de professionelle mekanikere, Falck osv., for de ved godt, hvad faren er på en motorvej, og derfor skal de nok se at få bagdelen væk fra motorvejen og også få bilen hurtigst muligt væk. Så de skal nok opføre sig ordentligt. Men vi skal have budskabet ud til dem, der fylder traileren op nede ved grænsen med et halvt tons bajerflasker, for det er også gerne dem, der står og nødreparerer, for de tør jo ikke lade hele deres samlede formue blive stående på motorvejen ret længe. Det går ikke, synes de. Men her er det bare om at komme væk fra motorvejen.

Jeg vil sige til justitsministeren, at vi helt og aldeles tilslutter os dette fremragende lovforslag.

Kl. 17:13

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Jan Johansen som socialdemokratisk ordfører.
Kl. 17:14

(Ordfører)

Jan Johansen (S):

For Socialdemokraterne er det selvfølgelig vigtigt med sikkerheden omkring mekanikerne og servicemedarbejderne, når de arbejder på de danske motorveje. Når vi sender folk ud for at fjerne eller reparere køretøjer, skal de vide, at de nødvendige skridt er taget for at gøre arbejdet så sikkert som muligt.

Med forslaget her øger vi den sikkerhed. Det er farligt arbejde, de udfører, når de står med en lastbil på en regnvåd novemberdag med bilerne susende forbi med 100 km/t. Når en personbil brænder sammen klokken kvart i fire på en motorvej mellem Aabenraa og Sønderborg midt i de travleste timer, skal sikkerheden være i orden for de servicemedarbejdere, der bugserer den væk. Eller det kan være en motorvejsbus på en indfaldsvej til København, der får motorstop og holder stille i morgentrafikken, og så skal sikkerheden være i orden for den mekaniker, der tager ud og sætter gang i motoren igen. De biler, der kører forbi, skal også kunne komme sikkert udenom.

Med forslaget i dag får vi bedre retningslinjer for sikkerheden for mekanikerne og servicemedarbejderne på vejene. Vi får præciseret,

hvornår det er sikkert for mekanikeren at reparere et havareret køretøj ude på vejen. Vi får regler for, hvornår politiet kan inddrages til at hjælpe med sikkerheden omkring et havareret køretøj, samtidig med at der af ministeren kan fastsættes regler om brug af tavlevogn og lignende afmærkninger. Kort og godt giver forslaget altså mere sikkerhed på de danske veje, særlig for de mekanikere og servicemedarbejdere, som dagligt befinder sig midt i den hektiske trafik.

Socialdemokraterne støtter forslaget, og jeg skal sige, at der også er tilslutning fra Enhedslisten.

Kl. 17:16

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Pia Adelsteen som Dansk Folkepartis ordfører.

Kl. 17:16

(Ordfører)

Pia Adelsteen (DF):

Tak for det. Jeg skal beklage, at vores ordfører, hr. Kim Christiansen, desværre ikke kunne være til stede, og derfor har jeg lovet at tage mig lidt at den her vejsag – kan vi vel kalde den.

Formålet med forslaget, som det jo ganske rigtigt tidligere blev nævnt, er at øge sikkerheden for mekanikere og andre, der udfører arbejde med motorvejssiden, ved nødsporet osv. Det er jo rigtig, rigtig godt. Selvfølgelig skal vi øge sikkerheden for de mennesker, der arbejder ved den tætte trafik og ofte hurtige trafik, når det er ved motorvejen.

Det, der foreslås, er, at det præciseres, hvornår der må ske reparation på stedet, og at der indføres regler for, hvornår politiet skal være til stede ved reparation eller bortbugsering. I forhold til præcisering af hvornår reparationen må ske på stedet, kan jeg ikke sådan umiddelbart, da jeg læste forslaget, se andet, end at det sker ved en konkret vurdering. Jeg kan ikke se, hvor præciseringen sker, ud over at der står, at det skal ske ved en konkret vurdering, men det kan være, justitsministeren kan oplyse det for undertegnede. Så vidt jeg kan se, er det også en konkret vurdering, ud fra om en del af vejbanen bliver brugt, altså, det kunne jo også være et sted, hvor der ikke lige nødvendigvis var nødspor. Men det må være den præcisering, der er.

Så kan jeg heller ikke sådan helt i lovforslaget se, præcis hvornår politiet skal være til stede, og om det også er ud fra en konkret vurdering. Det håber vi også at vi kan få opklaret.

Jeg har i hvert fald et par spørgsmål, fordi jeg godt kunne tænke mig at vide, hvor mange ulykkestilfælde der egentlig er i forbindelse med det her. Er der en dræbt, er det en for meget, det er jeg slet ikke i tvivl om, vil jeg godt sige, men er der store problemer ved det? Når jeg spørger, er det, fordi jeg ofte selv kører på motorvej, og man kan jo punktere på en motorvej, og så drøner man ind i nødsporet, og så får man hurtig ordnet det og kommer videre. Men jeg skal da bare høre, for det har jo også været en del af den debat, der foregår i aviserne, om det er sådan, at jeg, hvis jeg punkterer på en motorvej, så skal ringe til politiet og oplyse det eller bare skynde mig at få det overstået og komme væk i en fart.

Det sidste, jeg godt vil spørge om, er, hvor mange ressourcer man egentlig forventer at politiet skal bruge på det her, for det står der egentlig heller ikke ret meget om. Der står, at det ikke er så stor en udgift for staten osv., og der går jeg ud fra at politiet hører ind under, men hvor mange ressourcer skal politiet egentlig bruge på sagen? Der sker da trods alt en del langs motorvejen, og det må da om ikke andet koste noget tid for politiet. Der kunne man jo alternativt, og det kan justitsministeren så sige om han synes er værd at tænke over, sige, at de mekanikere og bugseringsfolk, der typisk kommer ud på motorvejene og skal hjælpe, eventuelt kunne blive bemyndiget til at sige, at her er det for farligt at stå, og vi bliver nødt til at have noget afspærring, eller at de kan lave en konkret vurdering af situationen, så man måske forstyrrede politiet knap så meget.

Men jeg vil sige, at i Dansk Folkeparti er vi overvejende positive over for forslaget. Vi har dog lidt spørgsmål.

Kl. 17:22

Kl. 17:19

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Jeppe Mikkelsen som radikal ordfører.

Kl. 17:19

(Ordfører)

Jeppe Mikkelsen (RV):

Tak for det, formand. Vi kan fra radikal side støtte dette forslag. Det forbedrer som nævnt trafikikkerheden ved havarede køretøjer på en række punkter, bl.a. får private aktører nu mulighed for at bruge tavlevogne, som kan højne sikkerheden. Det bliver præciseret, at reparation på stedet kun må ske, når det er det hurtigste for at få det havarede køretøj bort, og så inddrager vi politiet mere for at højne sikkerheden. Det er ikke et forslag, som får nævneværdige økonomiske konsekvenser, hverken for erhvervslivet eller det offentlige, men det kan derimod gavne de danske bilister – alt sammen gode tiltag, som vi fra radikal side kan støtte op om.

Kl. 17:20

Formanden:

Tak til den radikale ordfører. Fru Karina Lorentzen Dehnhardt som SF's ordfører.

Kl. 17:20

(Ordfører)

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg skal gøre opmærksom på, at jeg fremfører denne tale for vores trafikordfører, hr. Jonas Dahl, som desværre ikke kan være her.

Der står i færdselsloven, at hvis et køretøj er nødt til at standse på en motorvej på grund af et uheld eller andet, skal det hurtigst muligt flyttes væk fra kørebanen og fjernes fra motorvejen. For at køretøjer kan fjernes, skal de nogle gange repareres. Det her lovforslag sigter mod at skabe mere sikkerhed for de mekanikere og ansatte i autohjælpfirmaer, som udfører opgaverne med at flytte og reparere køretøjer på motorvejen.

Det kan faktisk være rigtig farligt at være den mekaniker eller servicearbejder, som skal ud at reparere eller fjerne et køretøj på en motorvej, hvor folk kører rigtig stærkt. Der er før sket ulykker i de her situationer, hvor mennesker er kommet til skade, mens de udførte deres arbejde ved motorvejen. Sådan nogle ulykker synes vi at man skal gøre alt, hvad man kan, for at undgå. Derfor er jeg også positiv over for lovforslaget, for det øger sikkerheden for netop de her mennesker, der nogle gange skal udføre deres arbejde på et meget udsat sted.

Lovforslaget vil præcisere reglerne for, hvornår der må sættes gang i en reparation på motorvejen, og det vil sikre, at politiet oftere bliver inddraget, så de kan sørge for de sikkerhedsmæssige foranstaltninger. Lovforslaget lægger også op til, at det af transportministeren og justitsministeren skal fastsættes, at man i de her tilfælde skal bruge de såkaldte tavlevogne, fordi det også kan skabe mere sikkerhed.

Alle tre dele i lovforslaget er med til at skabe mere sikkerhed for de mennesker, som skal udføre deres arbejde. Og det kan jeg jo kun hilse velkommen. Jeg har i øvrigt noteret mig, at Dansk Metal, som organiserer de her mennesker, også er glade for forslaget. Det er positivt, og vi kan bestemt stemme for.

Kl. 17:22

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Leif Mikkelsen som ordfører for Liberal Alliance.

(Ordfører)

Leif Mikkelsen (LA):

Da det er justitsministerens forslag, var det jo egentlig retsordføreren, der skulle stå her, men han er forhindret, så jeg står her i stedet for. Men det har måske også en anelse med trafik at gøre, så det går måske endda.

Jeg skal ikke stå og forstyrre idyllen om det her lovforslag, som alle tilsyneladende kan bakke op om. Vi er enige i, at det er vigtigt, at havarede køretøjer kommer væk hurtigst muligt, og at det sker på en forsvarlig måde, hvis der skal arbejdes på dem, og det er sådan set kun politiet, der kan vurdere det. Så jeg kan indskrænke mig til at sige, at vi støtter grundlaget for og initiativet til det her lovforslag.

Kl. 17:23

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Tom Behnke som konservativ ordfører.

Kl. 17:23

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

At holde på motorvejen eller bare at holde i nødsporet på motorvejen kan jo være ganske farligt. Det er jo betragtelige hastigheder, der bliver kørt med. Selv om motorvejen er det mest sikre sted at køre – det har vi jo set på antallet af uheld, der sker – er der alligevel behov for, at vi ser på det her problem med de køretøjer, der holder der, og som er havareret på den ene eller den anden måde. Hvordan kan vi øge sikkerheden?

Vi har længe diskuteret, hvordan vi kunne finde en løsning, og jeg synes, Justitsministeriet har fundet den helt rigtige løsning på, hvordan man gør det her. Selvfølgelig kan man lave småreparationer med henblik på at komme videre eller få bugseret køretøjet videre. Men skal der ske noget yderligere eller noget mere omfattende, bliver man nødt til at sørge for, at der bliver skiltet, spærret af osv. Det er faktisk et rigtig godt lovforslag.

Men der er en enkelt ting, som jeg mangler i det her lovforslag. Det er noget, som jeg faldt over for et par år siden, og jeg har prøvet på at jage lidt, hvordan vi kunne løse det problem. Færdselsloven er i dag skruet sådan sammen, at hvis man holder ude i nødsporet og er havareret, er det ulovligt at tænde sit havariblink. Det er også ulovligt at sætte en advarselstrekan op, for den må kun benyttes, hvis man holder på kørebanen, og det gør man jo ikke, når man holder i nødsporet. Men det er jo i sig selv også farligt at holde ude i nødsporet, når der kommer nogen susende forbi med 110 km/t. eller 130 km/t.

Derfor kunne jeg godt tænke mig, vil jeg sige til justitsministeren, at vi i forbindelse med det lovforslag, vi behandler her, også inddrog det emne og så, om ikke vi kunne prøve at lave en ændring der. Jeg har tidligere spurgt til det og fået at vide af Transportministeriet, at der ikke var noget til hinder for den regel i Danmark om, at det er ulovligt, for det er ikke i strid med EU's lovgivning. Jeg må nok sige, at det behøver det heller ikke at være, for at vi ændrer reglerne i Danmark. Vi kan også ændre reglerne, hvis det er hensigtsmæssigt at ændre reglerne, og jeg synes faktisk, det er hensigtsmæssigt, at det i hvert fald er lovligt at benytte sit havariblink, når man holder i nødsporet en mørk nat. Så er det rart for andre trafikanter, at de i god tid kan se, at der altså er en forhindring i nødsporet, så de måske kan sætte farten lidt ned eller trække lidt ud eller skifte vognbane for at give god plads til det køretøj, der holder inde i nødsporet.

Så min opfordring til justitsministeren skal være, at vi i forbindelse med udvalgsbehandlingen får fundet ud af, om ikke vi kunne lave et ændringsforslag til lovforslag nr. L 62, så det fremover i hvert fald bliver lovligt at benytte havariblink og advarselstrekan, også selv om man holder ude i nødsporet. Jeg tror, de fleste menne-

sker betragter nødsporet som en del af motorvejen, og jeg har også bemærket, at stort set alle, som holder i nødsporet, har sat advarsels-trekanten ud og bruger havariblinket, men skulle man være en rigtig nidkær betjent, der kom forbi der, ville man måske bruge sin ret til at udstede bøder til føreren af køretøjet. Det synes jeg ikke er særlig hensigtsmæssigt.

Men ellers vil jeg sige, at vi støtter lovforslaget.

Kl. 17:25

Formanden:

Tak til ordføreren. Justitsministeren.

Kl. 17:25

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Og tak til alle ordførerne for den meget positive modtagelse af lovforslaget her. Virkeligheden er jo den, at når køretøjer havarerer på vores motorveje eller motortrafikveje, og, som det jo har været fremme, derfor er nødt til at standse i nødsporet eller rabatten, er udgangspunktet, at efter færdselsloven skal køretøjet fjernes snarest muligt. Sådan skal det selvfølgelig også fortsat være.

Den hurtigste måde at få et køretøj fjernet på vil selvfølgelig afhænge af situationen. Det kan i nogle tilfælde vise sig at være hurtigst at foretage en mindre reparation af det havarede køretøj på stedet. I andre tilfælde vil det være hurtigst at tilkalde en vogn, der kan bugsere køretøjet væk.

Arbejdet – og det er det centrale i forslaget – med enten at foretage reparation på stedet eller at bugsere havarede køretøjer væk udføres jo som udgangspunkt, som vi ved, af professionelle autohjælpsvirksomheder. Det er forbundet – det er jeg glad for at alle erkender – med en ikke ubetydelig fare. Det er det, der er årsagen til lovforslaget. Jeg er helt sikker på, at de fleste sagtens kan forestille sig, at det også kan være ganske ubehageligt at stå og udføre den slags arbejde i nødsporet på f.eks. en motorvej. Derfor er jeg glad for, at alle ordførerne anerkender, at med lovforslaget kan vi øge sikkerheden for mekanikere og andre servicemedarbejdere i de her situationer.

Jeg takker for bemærkningerne. Lovforslaget er refereret af samtlige ordførere, så det føler jeg ikke nogen grund til at gentage, men jeg vil selvfølgelig sige, at vi stiller os til rådighed i Retsudvalget i den videre behandling med besvarelse af spørgsmål.

Kl. 17:27

Formanden:

Tak til justitsministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

14) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 8:

Forslag til folketingsbeslutning om forbedring af retsstillingen for ofre for grovere volds- og sædelighedsforbrydelser begået i udlandet.

Af Peter Skaarup (DF) m.fl.

(Fremstilling 04.10.2012).

Kl. 17:27

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Justitsministeren.

Kl. 17:28

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak, formand. Med beslutningsforslaget pålægges regeringen i indværende folketingsår at gennemføre de fornødne ændringer af lovgivningen, der forbedrer retsstillingen for ofre for grovere volds- og sædelighedsforbrydelser, der er begået i udlandet mod danske statsborgere med bopæl i Danmark. Regeringen pålægges endvidere at gennemføre ændringer af lovgivningen, der medfører, at disse ofre sikres erstatning på lige fod med ofre for grovere volds- og sædelighedsforbrydelser begået i Danmark.

Det er et vigtigt emne, som forslagsstillerne med beslutningsforslaget sætter på Folketingets dagsorden i dag. I den nuværende regering er vi meget optaget af at hjælpe ofre for kriminalitet gennem konkrete initiativer.

Inden jeg redegør for regeringens nærmere holdning til beslutningsforslaget, vil jeg gerne understrege, at regeringen – som det også fremgår af regeringsgrundlaget fra oktober 2011 – har sat sig som mål, at ofre for kriminalitet skal hjælpes bedre. Regeringen offentliggjorde derfor i juni måned i år sin offerpakke, som er blevet til i et tæt samarbejde med Enhedslisten. Offerpakken skal sikre, at ofre for kriminalitet får mere hjælp og får en bedre behandling i retssystemet.

Offerpakken består af tre tiltag. For det første vil vi etablere en offerfond. Fonden skal opkræve penge fra gerningsmænd, og de penge skal anvendes på initiativer, der hjælper ofre for kriminalitet videre i tilværelsen. Det gælder ikke mindst ofre for volds- og sædelighedsforbrydelser. For det andet vil regeringen som en del af offerpakken udvide informationspligten i forhold til ofre. Ofre, der ønsker det, skal fremover modtage en underretning, hvis deres gerningsmand under afsoning optræder som central person i et tv-program. For det tredje er det vores ønske, at offerets version af sagen kommer mere i centrum i retssager. Derfor vil jeg bede Strafferetsplejeudvalget udarbejde forslag til en sådan ny model for afvikling af straffesager, hvor altså hensynet til ofrene i højere grad kommer i centrum i retssalene, og redegøre for konsekvenserne heraf.

Jeg mener, at vi med disse initiativer tager et stort skridt for at styrke indsatsen over for ofre for forbrydelser. Det lovforslag, som skal til for at etablere offerfonden og udvide informationspligten, vil jeg fremsætte i den samling, vi er i gang med nu, og jeg håber, at der vil være bred politisk opbakning til forslaget.

Ud over de konkrete tiltag, som regeringen i samarbejde med Enhedslisten allerede har spillet ud med, er vi selvfølgelig altid åbne over for at diskutere yderligere initiativer, som kan gavne ofre for forbrydelser.

Hvis jeg skal knytte et par kommentarer til de tiltag, som forslagsstillerne efterspørger, kan jeg begynde med den første del af forslaget, der handler om initiativer, der skal forbedre retsstillingen for ofre for grovere volds- og sædelighedsforbrydelser, der er begået i udlandet. Jeg har ligesom forslagsstillerne – og det er der ingen grund til at skjule for nogen af os overhovedet – stor forståelse for,

at man som offer kan føle sig ekstra udsat og utryg, når man er blevet udsat for en lovovertrædelse i udlandet og skal henvende sig til udenlandske myndigheder. Heldigvis er det da også allerede sådan, at de danske myndigheder hjælper den slags ofre. Hvis dansk politi modtager en anmeldelse om et groft strafbart forhold, der er begået i udlandet, hjælper politiet med at videregive anmeldelse til de rette udenlandske myndigheder. Tilsvarende hjælper det danske Erstatningsnævn med at indsende en ansøgning til de rette udenlandske myndigheder om offererstatning. Landets politi vejleder i øvrigt offeret om mulighederne for at få beskikket en dansk bistandsadvokat.

Det er dog vigtigt for mig at understrege, at eftersom gerningsmand, vidner og bevismateriale jo typisk befinder sig i det land, hvor lovovertrædelsen er begået, vil efterforskningen og strafforfølgelsen naturligvis som alt overvejende hovedregel skulle gennemføres i netop dette land. Dansk politi hverken kan eller skal stå for efterforskningen af udenlandske sager i andre lande. Det er endvidere reglerne i gerningslandet, der gælder ved behandlingen af den udenlandske sag. De danske myndigheder har derfor ikke indflydelse på, hvordan de udenlandske myndigheder vælger at tilrettelægge deres efterforskning og den eventuelle straffesag, ligesom de udenlandske myndigheder jo heller ikke bestemmer, hvordan vi her i landet behandler sådanne sager. Jeg tror, at forslagsstillerne vil være enige med mig i, at vi også her i landet nødig vil have andre landes myndigheder til at blande sig i, hvordan politiet, anklagemyndigheden og domstolene tilrettelægger og afgør straffesager i Danmark.

Men når det er sagt, vil jeg sige, at både politiet og anklagemyndigheden rent faktisk yder en stor indsats, der rækker ud over den hjælp, jeg allerede har været inde på, for at hjælpe ofre for forbrydelser i udlandet inden for de rammer, der er til stede. Det tror jeg også at forslagsstillerne vil være enige med mig i, hvis de har læst den udtalelse, som Rigsadvokaten har afgivet til brug for min besvarelse af 12. november i år af spørgsmål nr. 210 fra Folketingets Retsudvalg.

Kl. 17:33

Som det bl.a. fremgår af udtalelsen, har dansk politi og anklagemyndighed i flere tilfælde bistået danske ofre og deres bistandsadvokater med at etablere kontakt til myndighederne i det land, hvor lovovertrædelsen er begået, og med at tilvejebringe oplysninger om sagens status m.v. Det illustreres f.eks. af den konkrete sag, som jeg gætter på har givet anledning til beslutningsforslaget, og hvor det fremgår af udtalelsen, at Nordsjællands Politi har ydet betydelig bistand til forurettede og dennes bistandsadvokat.

Når jeg ikke desto mindre nævner de rammer, der er til stede, handler det naturligvis om, at vi her har at gøre med grænseoverskridende kriminalitet. I sådanne sager siger det sig selv at vi ikke fra dansk side kan agere på egen hånd og diktere, hvordan myndighederne i andre lande skal behandle en sag. Jeg er i forlængelse heraf nødt til at sige, at det ikke står mig helt klart, hvad det er for nogle initiativer, som forslagsstillerne mere konkret tænker på at der skal gennemføres i dansk lovgivning, for det fremgår jo faktisk ikke af beslutningsforslaget eller dets begrundelse. Måske skyldes det, at forslagsstillerne ikke har gjort sig helt klart, hvad det er, man efterspørger. I alle tilfælde er det efter min mening fornuftigt at få et overblik over, hvad det konkret er, ofrene og deres bistandsadvokater efterspørger i denne type af sager, før man slår ud med armene og konkluderer, at lovgivningen skal ændres.

Derfor har jeg bedt Rigsadvokaten om sammen med Rigspolitiet at tage initiativ til et møde med bl.a. repræsentanter for bistandsadvokaterne og Udenrigsministeriet. Jeg håber bl.a., at et sådant møde vil kunne være med til at få ryddet nogle af de misforståelser af vejen, som jeg tror der hersker på dette område.

Med den anden del af beslutningsforslaget ønsker forslagsstillerne, at ofre for grovere volds- og sædelighedsforbrydelser begået i udlandet skal tildeles erstatning på lige fod med ofre for lignende forbrydelser begået i Danmark. Det kan umiddelbart lyde som en be-

snærende tanke, men er altså ikke en, regeringen kan støtte. Jeg vil i den forbindelse godt minde om, hvad den danske ordning rent faktisk bygger på.

For det første skal der være et erstatningsgrundlag. Afgørelse efter offererstatningsloven træffes af Erstatningsnævnet, som foretager en vurdering af den enkelte ansøgning med henblik på at fastslå, om der i den konkrete sag er et sådant grundlag. Nævnets vurdering er grundlaget for erstatning og beror hovedsagelig på de oplysninger, som politiet tilvejebringer under den indledende efterforskning. Eftersom efterforskningen og senere strafforfølgningen i udenlandske sager gennemføres i det pågældende gerningsland, vil det i mange tilfælde formentlig være umuligt at få afklaret, om der i den konkrete sag er et erstatningsgrundlag efter de danske regler om offererstatning.

For det andet bygger ordningen på, at offerets krav på erstatning retter sig mod gerningsmanden. Staten yder som bekendt erstatning og godtgørelse efter reglerne i offererstatningsloven til personer, der har været udsat for en overtrædelse af bl.a. straffeloven, i det omfang skaden ikke godtgøres af gerningsmanden eller en forsikring eller lignende.

Den danske ordning er således baseret på, at staten så vidt muligt gør krav gældende over for gerningsmanden. I sager begået i udlandet vil det ofte være yderst vanskeligt, hvis ikke umuligt, for den danske stat efterfølgende at inddrive kravet hos den pågældende gerningsmand. Sagen er altså, at det i udenlandske sager for det første vil være meget vanskeligt at afgøre, om offeret har krav på erstatning, og for det andet også meget usikkert, om den danske stat vil kunne få beløbet tilbage fra gerningsmanden. Det er for mig at se væsentlige indvendinger imod forslagsstillernes tanker på dette punkt.

Jeg vil i øvrigt tilføje, at der efter den nugældende ordning er mulighed for, at der i helt særlige tilfælde kan ydes erstatning til et offer, som har været udsat for en forbrydelse i udlandet, når offeret har bopæl i Danmark, dansk indfødsret eller gør tjeneste for den danske udenrigsrepræsentation. Efter praksis ydes der som udgangspunkt kun erstatning, hvis skaden er opstået i et såkaldt lukket dansk miljø, f.eks. hvis en dansk skoleelev under en studietur overfaldes af en klassekammerat. Baggrunden for, at der er tale om en snæver undtagelse, er, at det i andre sager, som ikke har fundet sted i et sådant lukket miljø – som jeg tidligere har været inde på – vil være meget vanskeligt at afgøre, om der er et erstatningsgrundlag. Og det vil også være meget vanskeligt at inddrive kravet om erstatning hos gerningsmanden, som jeg sagde tidligere.

Jeg mener derfor, at det giver god mening at stille krav om, at ydelse af erstatning for skader forvoldt i udlandet forudsætter, at forbrydelsen har en vis nærmere tilknytning til Danmark, og jeg mener derfor ikke, at der bør foretages ændringer af reglerne på dette område.

Jeg kan i øvrigt tilføje, at hvis lovovertrædelsen er begået i et andet EU-land, er der mulighed for at søge erstatning hos den relevante myndighed efter erstatningsreglerne i det pågældende land. Som jeg allerede har været inde på, hjælper Erstatningsnævnet med at videreende erstatningsansøgninger til de rette myndigheder i EU.

Afslutningsvis vil jeg sige, at jeg ser frem til behandlingen af initiativerne i regeringens offerpakke, som jeg tror på vil gøre mere for ofrene. Som jeg sagde indledningsvis, håber jeg for mit vedkommende, at det lovforslag, som vi fremsætter, vil nyde bred opbakning i Folketinget. Jeg kan i hvert fald sige med hensyn til dette beslutningsforslag, at der knytter sig en hel række vanskeligheder til det, og regeringen kan på den baggrund ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 17:40

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til justitsministeren. Der er ikke nogen spørgsmål. Den første i ordførerrækken, som vi begynder på nu, er hr. Karsten Lauritzen, og han er ordfører for Venstre.

Kl. 17:40

(Ordfører)

Karsten Lauritzen (V):

Tak. Med dette beslutningsforslag vil Dansk Folkeparti, som justitsministeren også har redegjort for, forbedre retsstillingen for danske statsborgere, der er udsat for f.eks. en voldtægt i udlandet. Derudover vil partiet sikre, at ofre for disse forbrydelser får samme erstatning, som hvis forbrydelsen var sket i Danmark.

Det er jo umiddelbart svært at være uenig med Dansk Folkeparti i den her forbindelse. Særlig når man tænker på nogle af de skrækhistorier, som har været fremme, bl.a. i medierne, står det klart, at der er nogle alvorlige problemer. Det er ikke acceptabelt, at danske statsborgere ikke kan få klar besked om, hvordan deres sag i udlandet skrider frem, og i en situation, hvor man kunne have fået en forbryder dømt for en alvorlig forbrydelse, f.eks. voldtægt, er det ikke acceptabelt, at dialogen mellem offeret i Danmark og anklagemyndigheden i et andet EU-land går så langsomt, at der ikke nødvendigvis sker den domfældelse, som man kunne forestille sig.

I september stod et af ofre i sådan en sag frem i TV-avisen på Danmarks Radio, og hun – hun hed Mie – fortalte sin skrækkelige historie. Under en studietur i Spanien blev hun overfaldet og voldtaget. Hun anmeldte det til det spanske politi, som ganske hurtigt anholdt gerningsmanden, og da hun kom hjem til Danmark, kontaktede hun sin advokat og de danske myndigheder med henblik på at få sagen oplyst via de europæiske samarbejdspartnere, f.eks. Eurojust. Siden er sagen så strandet, bl.a. fordi det har taget meget lang tid at få de nødvendige oplysninger om ankefrister og andet. Det er selvfølgelig ikke godt nok.

Spørgsmålet er, om det at lovgive, som Dansk Folkeparti foreslår, løser det problem, som den her sag illustrerer. Jeg tror, der er oplysninger om, at der sidste år var over 50 lignende sager i andre EU-lande. Spørgsmålet er, om mere lovgivning så løser de problemer, man løber ind i, og det mener vi i Venstre ikke. Der er, som justitsministeren allerede har redegjort for, regler, der betyder, at man får beskikket en advokat. Det er noget, der er gennemført i VK-regeringens levetid.

Vi må dog anerkende, at der er en stor forskel i den praksis, som de forskellige politikredse har, og derfor har vi også noteret os med glæde, at man i Justitsministeriet arbejder på at få sikret en ensartet praksis. Man må nogle gange undre sig lidt over, at det kan tage så lang tid at få en ensartet praksis, når der er tale om meget alvorlige sager som f.eks. en voldtægt begået i et andet EU-land. Der bliver man nødt til at tage hensyn til offeret og ikke nogen bureaukratiske systemer.

I Venstre er vi af den opfattelse, at der er behov for, at justitsministeren ikke blot, som ministeren har redegjort for, kigger på reglerne, men også giver en klar garanti til Folketinget om, at det samarbejde, der skal være mellem dansk politi, vores samarbejdspartnere i Europa, de danske repræsentationer og Udenrigsministeriet, forbedres. Der er jo klare regler, hvis en dansk statsborger sidder indespærret i et land uden for Danmarks grænser, der er rettigheder om besøg fra ambassaden hvert halve år osv., og så kan det ikke passe, at der ikke kan laves nogle klare, enkle retningslinjer for, hvis man er udsat for en alvorlig forbrydelse i et andet EU-land.

De EU-lande, som sløser med den EU-lovgivning, som er på området, må man rejse en politisk debat på europæisk plan med, og der må justitsministeren banke i bordet i Bruxelles og pege på Spanien og nogle af de andre lande – det er desværre særlig i de sydeuropæi-

ske lande, der er problemer – og gøre opmærksom på, at det selvfølgelig ikke er acceptabelt, at der ikke foregår et ordentligt samarbejde mellem advokaten for et offer i Danmark for en meget alvorlig forbrydelse og så de pågældende landes anklagemyndigheder.

Men vi tror ikke på, at lovgivning er vejen frem. Det må være muligt at sikre det ved at lave nogle retningslinjer, der gør, at de offentlige myndigheder i Danmark samarbejder bedre, og at ambassaderne rundt om i verden bliver bedre til at hjælpe de ofre, der er, for alvorlige forbrydelser, og sikrer, at der er en ordentlig kontakt mellem anklagemyndigheden i det pågældende land og offeret og offerets beskikkede bistandsadvokat i Danmark. Det kunne vi godt tænke os at justitsministeren giver et lidt mere klart svar på eller en lidt mere klar garanti for end den, ministeren har redegjort for her i dag, men det er jo noget, vi kan se på i den kommende udvalgsbehandling. Jeg vil ikke på Venstres vegne afvise, at vi kan komme i en situation, hvor vi synes, man skal skrive en beretning i Folketingets Retsudvalg om den her sag. Tak for ordet.

Kl. 17:45

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Ole Hækkerup, ordfører for Socialdemokratiet.

Kl. 17:45

(Ordfører)

Ole Hækkerup (S):

Som det allerede er fremgået, handler det her beslutningsforslag om, at ofre for forbrydelser i udlandet skal stilles bedre. Som det allerede er blevet nævnt, også af ministeren, mener vi jo som Socialdemokrater, at ofre for forbrydelser skal have den støtte og den hjælp, som de har brug for. Det betyder så også, at ofre for kriminalitet skal hjælpes bedre, end de bliver det i dag. Det er derfor, vi har lavet en aftale om en offerpakke. For mig at se er det en af de måder, hvorpå man kan se, at der er sket et regeringsskifte.

Når det så gælder spørgsmålet om ofre for kriminalitet, der er begået i udlandet, vil jeg sige, at så vil vi også gerne kigge på, om der er noget, vi kan gøre bedre end i dag. Det har allerede været nævnt, at politiet skal hjælpe i forhold til udenlandsk politi, og at Erstatningsnavnet skal hjælpe med at søge erstatning. Og så har justitsministeren jo redegjort for nogle af de forskellige juridiske aspekter i det her, eksempelvis det helt selvindlysende, logiske med, at vi ikke kan bestemme over lovgivningen i andre lande.

Men det, jeg synes er vigtigt, og det, som jeg noterede mig, er i virkeligheden det initiativ, justitsministeren nævnte i sin tale, nemlig at sørge for, at bistandsadvokaterne, rigspolitiet og Rigsadvokaten sætter sig ned sammen med Udenrigsministeriet og ser på, hvad de kan gøre bedre end i dag.

Er reglerne gode nok? Det er de måske, det er de måske ikke.

Hvad med den måde, reglerne bruges på? Måske kan myndigheder og advokater arbejde bedre sammen, end man gør i dag. Det har vi brug for at få afklaret, og det bliver det nu med det initiativ, justitsministeren har taget. Og det tror jeg i virkeligheden er den bedste måde at komme videre på. For så tager vi dem, der har det her mest inde på livet, og får dem til at komme med deres erfaringer og deres ideer til, hvad der kan gøres bedre.

Det står i bemærkningerne til forslaget, at der er et tomrum i forbindelse med reglerne på området. Jeg ved ikke, om der er et tomrum i forbindelse med reglerne på området, men uanset hvad, får vi det kortlagt nu, når Rigsadvokaten, rigspolitiet og repræsentanter for bistandsadvokaterne og Udenrigsministeriet sætter sig ned og kigger på det sammen. Det skal ikke skorte på velvilje fra Socialdemokraternes side til at sige: Lad os kigge på de regler, der er; lad os kigge på, om der er mangel på regler, for at se på, om det her kan gøres bedre.

Man kan jo sige, at det måske i virkeligheden drejer sig om at få sat sig ned og kigget på, hvordan det her fungerer i praksis. Hvordan fungerer det her i praksis? Er det reglerne, det er galt med? Er der mangel på regler? Og man kan sige, at det vil stille Folketinget bedre, men jeg synes i virkeligheden, at pointen her er: Ja, ja, det kan da godt være, at det her vil stille Folketinget bedre, men først og fremmest vil det her arbejde med dem, der faktisk har fingrene nede i det, kunne stille nogle af ofrene bedre. Og det synes jeg i virkeligheden er pointen i den her forbindelse.

På den baggrund tror jeg at vi får det bedste resultat. Og jeg tror, at vi får det bedste grundlag for vores arbejde for at stille ofrene bedre med det initiativ, justitsministeren her har taget. På den baggrund skal jeg selvfølgelig meddele, at vi så ikke kan støtte det her forslag.

Kl. 17:48

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Der er ingen spørgsmål. Så er det hr. Jeppe Mikkelsen, ordfører for Radikale Venstre.

Kl. 17:48

(Ordfører)

Jeppe Mikkelsen (RV):

Tak for ordet, og tak til forslagsstillerne for forslaget.

Det er absolut et vigtigt emne at tage op, og vi er i Radikale Venstre meget åbne over for at se på, hvordan man kan hjælpe ofre for kriminalitet bedre generelt set, end vi gør i dag. Og vi har som bekendt i regeringen allerede lavet en aftale med Enhedslisten, som på forskellige punkter skal hjælpe ofre for kriminalitet.

Så må man sige, at danske ofre i dag heldigvis ikke er fuldstændig på egen hånd, når de bliver udsat for forbrydelser i udlandet. Der er allerede en række muligheder for hjælp. Det synes jeg man skal starte med at sige, når man nu står og snakker om et forslag af den her kaliber. Men jeg er da åben over for at se på, om vi kan gøre det endnu bedre. Jeg er meget glad for det initiativ, som justitsministeren har sat i gang, og derfor er nye ideer naturligvis også velkomne. Vi er åbne over for at lytte.

Derfor har jeg også læst beslutningsforslaget med interesse. Men jeg må være helt ærlig og sige, at jeg har lidt svært ved at forstå det. Jeg tror, at alle partier har et ønske om, at danske statsborgere får den bedst mulige og den samme behandling, uanset om de så bliver udsat for en forbrydelse her i landet eller uden for vores grænser. Det er vi sådan set enige om, tror jeg. Men det ville jo også medføre, at vi skulle gå ind og ændre lovgivningen i andre lande. Jeg ved ikke, om forslagsstillerne tænker, at vi skal overtage kontrollen i f.eks. Spanien eller lignende. Hvis det er det, man ønsker, vil jeg i hvert fald sige, at den tanke støtter vi ikke.

Men hvad forslagsstillerne ønsker at ændre i dansk ret, står heller ikke så klart. Man nævner selvfølgelig bestemmelserne om erstatning, og at de står i offererstatningsloven, og man citerer lidt derfra. Men man skal jo forstå, at her spiller efterforskningen også en kæmpe rolle, og den bliver jo altså også udført i det land, hvor forbrydelsen nu engang måtte være foregået.

Så har vi heller ikke nogen myndighed, som justitsministeren også var inde på, til at inddrive gælden i f.eks. Polen eller Belgien, eller hvor en forbrydelse nu kunne være foregået. Så chancen for overhovedet at inddrive en erstatning fra gerningsmanden er meget lille.

Men jeg synes, at problematikken om borgere, der bliver udsat for kriminalitet, er rigtig, rigtig god, og den viser meget godt, hvorfor vi bør samarbejde tættere på retsområdet, også på tværs af grænserne, især selvfølgelig med EU-landene. Og EU er faktisk i gang med at implementere et nyt offerdirektiv. Jeg ved ikke helt, hvor langt man er i processen, det må jeg være ærlig at indrømme at jeg ikke har haft tid nok til at gå i dybden med. Men direktivet sikrer altså EU-borgerne en masse minimumsrettigheder på en række områder.

Bl.a. sikres det, at ofrene behandles med respekt, og at politi, anklager og dommer er uddannet i, hvordan de skal behandle ofrene, som det sig bør; man sikrer, at ofrene informeres om deres rettigheder og deres sag på en måde, de forstår – det kan man sige også er en vigtig ting, når det foregår i udlandet – at der findes tjenester, der yder støtte til ofre i alle medlemsstater, er også noget, der sikres; og at ofrene kan deltage i retsproceduren, hvis de ønsker det, og få hjælp til at overvære retssagen, er også en ting, der sikres; at udsatte ofre indkredses, f.eks. børn, voldtægts ofre og handicappede mennesker, og at de beskyttes ordentligt, er også en ting, der sikres; og det sikres, at ofrene beskyttes, både mens politiet efterforsker forbrydelsen og under retssagen.

Jeg tror og mener, at vi heldigvis kan snige os uden om retsforbeholdet. Det håber jeg, og det tror jeg sådan set alle partier er enig med mig i. For det vil være noget, der kan være med til at sikre, at danske statsborgere også har en række minimumsrettigheder, når de rejser rundt i EU.

Så for at opsummere vil jeg sige, at det er et beslutningsforslag med gode intentioner, men et uklart indhold. Det kan vi ikke stemme for i Radikale Venstre, men jeg kan derimod love forslagsstillerne, at vi i regeringen fortsat vil arbejde for at forbedre rettighederne for danske borgere, som bliver udsat for en forbrydelse i udlandet.

Så synes jeg heller ikke, at vi skal glemme, at EU også arbejder aktivt i denne sag. Det er altså et nej fra radikal side til dette forslag.

Kl. 17:52

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det fru Karina Lorentzen Dehnhardt, Socialistisk Folkeparti, som ordfører.

Kl. 17:52

(Ordfører)

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Tak for ordet. Først vil jeg gerne sige tak til Dansk Folkeparti, fordi de bringer det her emne på banen. Jeg synes, at det er et rigtig vigtigt emne. Desværre er det ikke første gang, vi diskuterer det her i Folketinget. Også under den borgerlige regering har vi haft fat i det her. Derfor synes jeg også, at det er godt, at ministeren nu endelig har taget et initiativ, hvor vi får sat de personer sammen, som rent faktisk også kan skabe nogle løsninger på det område.

Det giver sig selv, at det er rigtig svært at blive udsat for kriminalitet, at blive udsat for vold eller voldtægt og være i udlandet og føle sig helt alene og at skulle forsøge at rejse en sag, måske om erstatning eller med retsforfølgelse, når man kommer hjem til Danmark – og i øvrigt skulle holde sig orienteret om de frister, der kan være i andre landes retssystemer. Det giver sig selv, at det er rigtig svært. Og bistandsadvokaterne har haft store problemer med at løse lige præcis den del af opgaven.

Der er jo i dag EU-regler, som betyder, at man rent faktisk kan få erstatning, når man bliver udsat for et overgreb i et andet EU-land. F.eks. finder hovedparten af de 50 voldtægter, der foregår i udlandet hvert eneste år, sted i EU. Og det vil sige, at der vil man have adgang til erstatning. Men det nytter jo ikke ret meget, hvis man ikke også kan udnytte mulighederne i retssystemet for at gøre krav på de her rettigheder.

Jeg ved, at der er et nyt offerdirektiv på vej fra EU, som skal udpinde det minimum af hjælp, man kan blive garanteret i et andet land, hvis man er udsat for en forbrydelse. Og jeg håber meget, at det kommer til at medføre nogle initiativer, som kan hjælpe folk med bl.a. at få en advokat i et andet EU-land. For det giver sig selv, at det kan være meget svært at løfte sådan en sag fra Danmark. Der er meget store forskelle på de forskellige EU-landes retssystemer og den måde, som de kører på. Så det vil i de fleste tilfælde i hvert fald være det bedste, hvis man har en advokat i selve landet, som på en eller anden måde kan konferere med den danske bistandsadvokat.

Jeg er glad for, at der bliver set på det her. Jeg tror, at vi kan komme et skridt videre. Og jeg glæder mig til at se, hvad der bliver resultatet af det samarbejde, som der nu kommer mellem Rigsadvokaten, rigspolitiet, bistandsadvokaterne og Udenrigsministeriet.

Kl. 17:55

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Leif Mikkelsen, Liberal Alliance.

Kl. 17:55

(Ordfører)

Leif Mikkelsen (LA):

Jeg står her stadig væk på vegne af vores retsordfører, hr. Simon Emil Ammitzbøll, og kan sige, at Liberal Alliance støtter hensigten med det her beslutningsforslag. Vi tror nemlig, at det er svært for ethvert menneske, der bliver udsat for vold; det er svært at håndtere, og det er særlig svært at håndtere, hvis man så også er i udlandet, når det sker. Det forstærker i hvert fald vanskelighederne, både med at klare sig og få den fornødne hjælp osv. Så det er et vigtigt emne, der er rejst her.

Vi støtter som sagt hensigten i forslaget. Inden vi tager endelig stilling, synes vi bare, at det er vigtigt at få afklaret, hvordan reglerne egentlig er, og hvor meget hjælp der egentlig er at få i de lande, vi nu taler om her.

Er der behov for nogle justeringer og ændringer, eller er der det regelsæt, vi kunne forvente? Så vi er lidt spørgende på det her område et stykke vej frem og ser frem til at få de her ting afklaret i udvalgsarbejdet.

Men jeg vil gerne takke forslagsstillerne for at kaste lys på det her vigtige menneskelige emne. Så indtil videre er vi positivt spørgende.

Kl. 17:57

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Tom Behnke, ordfører for Konservativt.

Kl. 17:57

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Fra konservativ side er vi også meget optaget af de problemer, der opstår, når man bliver udsat for en forbrydelse i udlandet, især når der er tale om de grove volds- og sædelighedsforbrydelser. Der er jo nogle ofre, som, uanset hvor det er foregået i verden, er ofre. Derfor har vi også en pligt til at prøve at tage hånd om de her mennesker og sørge for, at de kan komme videre med deres liv.

Derfor er vi også tilfredse med de regler, som vi har fået gennemført under den tidligere regering, og som heldigvis stadig væk er i kraft, nemlig at man går ind og støtter ofrene alt det, man kan, i forhold til at beskikke en bistandsadvokat, der kan hjælpe med sagen, at myndighederne hjælper med at få sagerne oplyst i de pågældende lande og i det hele taget bistår med sagsbehandlingen, så ofrene kan se, at der sker noget, at det ikke bare var ligegyldigt, og at det ikke er sådan, at det pågældende land bare kan lægge sagen til side. For så kommer de danske myndigheder og spørger: Var det nu ikke en god idé, om vi fik kigget på sagen? Så langt så godt.

Men beslutningsforslaget her går jo videre, for i forslaget ønsker man at forbedre retsstillingen for ofrene. Og det må nødvendigvis læses på den måde, at man ønsker, at vi med lov skal vedtage, at danske myndigheder skal kunne intervenere i et andet lands lovgivning og måden, de behandler sagerne på, og det kan vi jo ikke. Vi kan jo ikke ringe til et eller andet land og pålægge de pågældende myndigheder der, at de skal foretage det ene eller det andet efterforskningsskridt, og pålægge dem, hvordan de skal opklare sagen og sådan noget. Det kan vi ikke gøre. Så den del af forslaget kan sim-

pelt hen ikke lade sig gøre. Jo, vi kan da godt vedtage sådan en lov, men den vil aldrig nogen sinde komme til at virke i praksis.

Lad os forestille os, at der ringede en betjent fra Spanien hertil og sagde til de danske politimyndigheder: Nu skal I bare høre, hvad jeg synes I skal gøre, nu skal I gøre sådan og sådan. Så ville vi nok sige: Vi tror nok, at vi har styr på det her i Danmark; rolig nu, vi skal nok tage os af den her sag. Selvfølgelig ville man gøre det, og det gør man også den anden vej rundt. Så den del af forslaget kan jeg ikke se skulle kunne lade sig gøre.

Den anden del af forslaget handler om erstatning til ofrene. Og det synes jeg så til gengæld vi langt bedre kunne komme af sted med, for som ministeren siger, er det rigtigt, at det i dag er muligt i helt særlige tilfælde. Men lige præcis den formulering ved vi jo godt betyder, at det er en ud af 1.000, der kan komme igennem nåleøjet – altså, det er virkelig svært at komme igennem nåleøjet der. Det kunne vi godt gøre lidt bedre.

Jeg ved godt, at ministeren har svaret, at det rent faktisk er muligt at søge erstatning i det pågældende land, og at danske myndigheder også gerne vil bistå og hjælpe med, at det kan lade sig gøre at søge den erstatning. Men hvis nu man ikke får den, hvis det pågældende land ikke har en offererstatningslov, hvis ikke den mulighed findes i det pågældende land, står offeret stadig væk og er offer.

Det kommer vi ikke uden om. Altså, ofre bliver jo ikke mindre ofre af den grund. Og jeg synes godt, vi kunne være lidt large her og sige, at så gælder de danske regler. Hvis ikke der er mulighed for at hente erstatningen andre steder, er man inde under de danske regler for erstatning fra staten til ofre for forbrydelser. Det synes jeg godt man kunne gøre. Det ville ikke betyde noget, at man gjorde det her. Tværtimod ville det i hvert fald hjælpe ofrene til at have den tryghed, at har man prøvet alle muligheder, er der til sidst også den mulighed, at man kan få erstatning fra den danske stat.

Vi skal huske på, at det pågældende offer jo ikke bare søger erstatning for sjov. Det er en erstatning, som bliver brugt til at prøve at genoprette det liv, som man havde tidligere. Så den del af forslaget vil vi gerne være meget positive over for, og den del af forslaget kunne vi godt finde på at jagte noget mere.

Nu har der været forskellige tilkendegivelser i løbet af debatten, så det kunne være, at det – og det skal så være min opfordring til forslagsstillerne – i stedet for at skrive betænkning, og at vi skal ud i at stemme om det her forslag, er hensigtsmæssigt, at vi skrev en beretning om, hvad det er, vi godt kunne tænke os, altså hvor vi kunne se nogle muligheder for at forbedre ofrenes retsstilling. Og det vil vi gerne være med til fra konservativ side.

Kl. 18:01

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Pia Adelsteen, Dansk Folkeparti.

Kl. 18:01

(Ordfører for forslagsstillerne)

Pia Adelsteen (DF):

Tak for det. Tak for den forholdsvis positive modtagelse af forslaget. Når jeg siger forholdsvis, er det, fordi det jo altid er så sjovt, når man har fremsat et beslutningsforslag, som alle egentlig synes er godt, men som alle så siger nej til. Det kan man jo altid tage sådan lidt ...

Men det, jeg synes er godt, er, at om ikke andet har vi fået rejst debatten. Det har været vigtigt for Dansk Folkeparti i hvert fald at sige: Det her bør vi se på.

Jeg synes, det er positivt, at justitsministeren siger, at alt andet lige holder vi nu et møde mellem Rigsadvokaten, bistandsadvokaterne, Udenrigsministeriet og Justitsministeriet og forsøger at få afdækket, hvad det er, der i det praktiske, kan man sige, er et problem. For det er jo lige præcis der, man støder på problemerne, og så kan det

godt være, at det ikke er en lov, men nogle retningslinjer, og hvad ved jeg, der skal til. Det er jo også ligesom det, vi lægger op til i beslutningsforslaget.

Jeg vil godt sige til de kommentarer, der er kommet om, om vi skal ændre andre landes myndigheders arbejde, at jeg tror, at de fleste af dem, der har hørt mig i Europaudvalget ved, at det mener jeg ikke. Det gør vi ikke i Dansk Folkeparti, det har intet med det at gøre. Det, der er meget vigtigt, er selvfølgelig, at man har respekt for andre landes måde at håndtere sagerne på, men at man samtidig sikrer, at de danskere, der er udsat for vold eller voldtægt, altså grove forbrydelser, i udlandet, simpelt hen også får en ordentlig behandling og får den bedst mulige hjælp.

Det er også derfor, at jeg er meget, meget glad for hr. Tom Behnkes udtalelse om erstatning. For det var et af de punkter, hvor jeg tænkte: Arh, der slipper man altså lidt billigt, når man siger, at det er svært at få erstatning, at gerningsmanden gerne skulle være med til at betale, og at den kan man jo ikke opkræve, hvis det er en gerningsmand i udlandet – og at der sikkert er mange gerningsmænd i Danmark, som man heller ikke kan få penge fra.

Jeg synes bare, at det var lidt nemt, for her tænker vi jo på offeret. Det er vigtigt at hjælpe offeret i forbindelse med erstatning, og der må man jo altså som myndighed alt andet lige sige: Jamen så prøver vi på at kræve pengene ind. Det er ikke altid, det lykkes, det ved vi godt, men om ikke andet har vi da i et samfund som Danmark hjulpet offeret, og det synes jeg er væsentligt. Så jeg er meget glad for, at hr. Tom Behnke er meget positiv over for den del af det. Og det håber jeg et eller andet sted også at justitsministeren vil være.

Nu fik han jo gjort god reklame for offerpakken, men jeg opfatter ikke, at den offerfond, man opretter, vil give penge til ofre for forbrydelser i udlandet. Men det kan man jo eventuelt spørge ind til om kunne blive en del af det. For så sikrer man da de ofre, som ikke kan få penge andre steder fra.

Umiddelbart vil jeg sige tak for den positive behandling. Og så håber jeg, at vi i udvalgsarbejdet kan se på, hvordan vi kan komme videre med det. For det, der er vigtigst for Dansk Folkeparti i den her sag, er sådan set at hjælpe ofrene. Om det så er lovgivning eller møder, eller hvad det er, der skal til, finder vi ud af – det må være det, der er det vigtigste.

Kl. 18:04

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen slut.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

15) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 9:

Forslag til folketingsbeslutning om indgåelse af aftaler om foranstaltninger til sikring af effektiv udmøntning af afsoning i hjemlandet, efterforskning og kriminalitetsforebyggelse.

Af Karsten Lauritzen (V), Peter Skaarup (DF), Simon Emil Ammitzbøll (LA) og Tom Behnke (KF).

(Fremsættelse 09.10.2012).

Kl. 18:04

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Forhandlingen er åbnet. Justitsministeren.

Forhandling

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Det beslutningsforslag, vi nu skal behandle, minder jo meget om det forslag, der blev fremsat i foråret og nedstemt. Jeg skal da også allerede nu tilkendegive, at regeringen heller ikke denne gang kan støtte det nu foreliggende forslag.

Forslagsstillerne lægger med forslaget op til, at regeringen pålægges at optage forhandlinger med relevante lande om foranstaltninger, der effektivt vil kunne understøtte samarbejdet om strafafsoning i hjemlandet. Samtidig anfører de, at der i forhold til visse lande også bør tages initiativ til at styrke samarbejdet om efterforskning og forebyggelse af grænseoverskridende kriminalitet. Som begrundelse for de tiltag har forslagsstillerne navnlig henvist til Kriminalforsorgens kapacitetsproblemer, som de anfører bl.a. vil kunne afhjælpes ved at sende flere domfældte udlændinge til strafafsoning i deres hjemland.

Lad mig starte med at slå fast, at regeringen er enig med forslagsstillerne i, at vi skal se på problemer, der under den tidligere regering har ophobet sig i Kriminalforsorgen, til livs. Regeringen er også enig i, at det i mange tilfælde kunne være ønskeligt, hvis domfældte udlændinge kunne afsone i deres hjemlande. Men når det er sagt, ved medforslagsstillerne udmærket godt, at der er gode grunde til, at regeringen ikke kan støtte beslutningsforslaget.

Den første og nok så væsentlige grund er jo, at der for ganske nylig blev indgået en bred politisk aftale af regeringen sammen med Enhedslisten, Liberal Alliance og De Konservative, som vedrører lige nøjagtig det, det her forslag også handler om, altså håndteringen af Kriminalforsorgens kapacitetsproblemer. Det vil jeg gerne takke aftalepartierne for, og jeg tænker selvfølgelig på, at det som sagt var en ny bred flerårsaftale om Kriminalforsorgen, som efter min opfattelse pænt sagt rent faktisk har overhalet beslutningsforslaget inden om på væsentlige punkter. Det vender jeg tilbage med mere om lige om lidt.

Lad mig først understrege, at det internationale samarbejde allerede i dag prioriteres endog meget højt, og at regeringen hverken ser et behov for eller nogen særlig værdi i de øvrige tiltag, der lægges op til med beslutningsforslaget. Regeringen er derfor imod beslutningsforslaget i sin helhed.

I forhold til Kriminalforsorgens udfordringer kan jeg mere specifikt sige, at den nye flerårsaftale, som jo bl.a. indeholder flere gode tiltag, bl.a. har en mere effektiv og målrettet indsats for hjemsendelse af de senere års stigende antal udlændinge i fængslerne. Forslagsstillerne har i bemærkningerne til beslutningsforslaget fremhævet tallet to, nemlig det antal domfældte udlændinge, som i 2011 – altså det sidste år med den tidligere regering – blev sendt til strafafsoning i hjemlandet. Det tal er naturligvis ikke højt nok, ligesom tallene for de foregående år med den tidligere regering heller ikke er specielt opmuntrende.

Bl.a. derfor ville det da også have klædt Venstre og for den sags skyld også Dansk Folkeparti, hvis de havde taget et ansvar for at være en del af det brede politiske flertal, som nu ønsker at være med til at løse de problemer, der har ophobet sig i Kriminalforsorgen de sidste mange år. Desværre – og det mener jeg faktisk – må jeg konstatere, at det ikke er tilfældet. Jeg vil dog ikke desto mindre tillade mig at håbe, at også Venstre og Dansk Folkeparti kan glæde sig over, at der i den nye flerårsaftale nu er et særligt fokus på området og iværksat konkrete initiativer, der skal medvirke til at løse Kriminalforsorgens kapacitetsproblemer.

Lad mig fremhæve to af initiativerne i aftalen: Det ene er, at aftalen indeholder klare mål for, hvordan vi hurtigt og målrettet skal behandle sager om overførsler. F.eks. indeholder aftalen helt klare og

konkrete målsætninger for, hvor lang tid der må gå i sager om udvisningsdømte udlændinge, før en anmodning om overførsel fremsendes til myndighederne i den pågældendes hjemland. Aftalen indeholder også klare tilkendegivelser af, hvor mange overførselssager vedrørende udvisningsdømte der skal rejses. Ambitionen er som bekendt at nå et hjemsendelsesniveau, der svarer til niveauet i de andre nordiske lande. Det er det ene initiativ, jeg vil fremhæve.

Det andet initiativ er, at der som led i aftalen etableres en taskforce – den hedder Task Force Hjemsendelse – i Justitsministeriet. Task Force Hjemsendelse vil særlig fokusere på at sikre, at indsatsen vedrørende overførte udenlandske indsatte til afsoning i deres hjemland er både hurtig og effektiv.

Kl. 18:10

Taskforcen vil bl.a. have fokus på at understøtte og smidiggøre overførselsindsatsen i forhold til udvalgte lande som f.eks. Polen, Rumænien og Litauen. Men den vil herudover også iværksætte systematisk erfaringsindsamling fra udvalgte lande, som har gode erfaringer med hjemsendelse af udlændinge til strafafsoning i hjemlandet; det vil først og fremmest sige Norge og Sverige. Den erfaringsindsamling fra Norge, som forslagsstilleren altså lægger op til, er altså allerede i gang med at blive realiseret, ligesom der også vil blive arbejdet for at smidiggøre behandlingen af overførselssager i forhold til udvalgte lande.

Sammenfattende om flerårsaftalen for Kriminalforsorgen kan jeg derfor sige, at aftalen indebærer en væsentlig opgradering af hjemsendelsesindsatsen, og det er min klare forventning, at de tiltag, der med aftalen iværksættes på området, vil medvirke til, at langt flere vil blive overført. På den baggrund kan regeringen altså ikke støtte den del af beslutningsforslaget, som vi jo altså allerede har taget hånd om med den nye aftale. Jeg kan bare endnu en gang ærgre mig over, at det ikke blev til, at Venstre og Dansk Folkeparti var klar til at stille sig bag den brede politiske aftale og også tage et ansvar for de udfordringer og problemer, som har hobet sig op i Kriminalforsorgen de senere år.

Så er der den del af beslutningsforslaget, som ikke umiddelbart overlapper flerårsaftalen for Kriminalforsorgen. Til den del vil jeg kun knytte nogle ganske korte bemærkninger, for vi har jo stort set været det hele igennem i foråret. I forhold til den nye EU-rammeafgørelse om overførsel af domfældte er der det at sige, at jeg naturligvis også gerne så, at rammeafgørelsen på nuværende tidspunkt var fuldt implementeret i alle EU's medlemsstater. Men derfra og så til at Danmark efter norsk forbillede skulle begynde at finansiere fængsler i udvalgte lande og derved indirekte belønne dem for ikke at leve op til deres EU-forpligtelser, synes jeg altså der er langt. Det er da et flot synspunkt at have, når vi samtidig mangler fængselspladser herhjemme i Danmark. Som jeg også tidligere har redegjort for over for Retsudvalget, er langt de fleste EU-lande på nuværende tidspunkt enten i gang med at implementere rammeafgørelsen eller har allerede gjort det. Og hvis jeg skal være ærlig, har jeg svært ved at forestille mig, at lande med et større antal indsatte i danske fængsler skulle være interesseret i at påtage sig mere vidtgående forpligtelser end dem, der allerede følger af rammeafgørelsen. Rammeafgørelsen repræsenterer i forvejen en væsentlig udvidelse af mulighederne for at overføre kriminelle EU-borgere til afsoning i hjemlandet. Det er derfor regeringens opfattelse, at der ikke vil være nogen merværdi at hente ved at forsøge at supplere rammeafgørelsen med bilaterale aftaler eller tiltag i øvrigt.

Det samme gælder i øvrigt for den del af forslaget, der vedrører det internationale politisamarbejde. Forslagsstillerne anfører bl.a., at der er behov for at styrke samarbejdet om efterforskning og forebyggelse af grænseoverskridende kriminalitet. Til det kan jeg blot gentage, at dansk politi allerede i dag i meget vidt omfang har mulighed for at samarbejde internationalt om bekæmpelse af lige nøjagtig grænseoverskridende kriminalitet. Herudover har politiet også styr-

ket sin internationale indsats i forhold til kriminalitet begået i Danmark med relationer til udlandet. Det er bl.a. sket ved oprettelsen af en række taskforces, som de hedder, som bl.a. skal sættes ind over for bandekriminalitet og indbrudskriminalitet. Politiet gør altså allerede god brug af de muligheder, der er på området, og som efter regeringens opfattelse er fuldt tilstrækkelige. Derfor er der efter regeringens opfattelse heller ikke behov for yderligere tiltag på området for efterforskning og forebyggelse af grænseoverskridende kriminalitet.

Endelig vil jeg til slut knytte en kort bemærkning til forslagsstillerens vision om at hastebehandle udenlandske kriminelles straffesager i domstolssystemet. Domstolene har allerede i dag en stærk ambition om generelt at afkorte sagsbehandlingstiderne, men det siger sig selv, at en opprioritering af visse sagstyper også betyder en nedprioritering af andre sagstyper, hvis der ikke bliver tilført de fornødne ekstra ressourcer. Så kan man jo passende spørge, hvor forslagsstillerens finansiering til den del af beslutningsforslaget i givet fald skulle komme fra, eller hvordan forslagsstillerne havde forestillet sig, at vigtigheden af denne sagstype skulle afvejes over for f.eks. en sag om voldtægt eller en anden sag om en grov personfarlig forbrydelse begået af en dansker.

Sammenfattende finder regeringen, at de nødvendige initiativer på området allerede er iværksat med den nye flerårsaftale for Kriminalforsorgen, og at der ikke aktuelt er behov for yderligere tiltag på området. Så jeg håber ikke, det kommer som nogen overraskelse, at regeringen på den baggrund ikke kan støtte beslutningsforslaget.

Kl. 18:15

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Der er en kort bemærkning. Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 18:15

Karsten Lauritzen (V):

Det overrasker ikke, at regeringen ikke kan støtte beslutningsforslaget, for regeringen ønsker ikke reelt at løse det her problem. Hvis man reelt ønskede at løse det, havde man jo støttet det beslutningsforslag, som ligger, og som er ganske udmærket.

Jeg noterer mig, at justitsministeren siger, at den aftale, som justitsministeren er stolt af – og som indfører en betydelig grad af brugerbetaling hos folk, der skal til tandlæge, i højere grad end i dag, og måske også gør det dyrere at have bil, det er jo finansieringen af aftalen – overhaler beslutningsforslaget indenom. Det skal man forstå. Derfor bliver jeg nødt til at spørge justitsministeren – for sådan opfatter jeg også justitsministeren svar med at afvise bilaterale aftaler: Skal man forstå ministeren sådan, at ministeren ikke mener, der er behov for at indgå en bilateral aftale med f.eks. Polen om afsoning i Polen for polske kriminelle, der i øjeblikket sidder i danske fængsler? Og dem er der mange af, skulle jeg hilse og sige.

Kl. 18:16

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Justitsministeren.

Kl. 18:16

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Som jeg sagde, fremgår det tydeligt af aftalen, og det kan hr. Karsten Lauritzen jo selv se, at den store satsning, vi laver på det her område, bl.a. indeholder en ny Task Force Hjemsendelse, og den vil have et særligt fokus på at understøtte og smidiggøre overførsel til udvalgte lande. Og det er jo f.eks. Polen, Rumænien og Litauen. Så det fokus, man ønsker fra Venstres side, er allerede til stede i den aftale, vi har lavet her.

Så kan vi sagtens have en lang diskussion om holdbarheden i Venstres økonomiske politik. Jeg ved ikke, om det er mit gebet, men fair nok. Jeg ser frem til, at Venstre kommer med konkrete forslag

til, hvordan man har tænkt sig at sikre, at der kommer en nulvækst, som jeg forstår man vil have i udviklingen i de offentlige udgifter nærmest i al evighed. Det glæder jeg mig til at se hvordan man har tænkt sig at implementere, når man har så vanskeligt ved at tage stilling til så målrettet og konkret en finansiering, som skulle til for at redde kriminalforsorgen, som det her var tilfældet.

Kl. 18:17

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 18:17

Karsten Lauritzen (V):

Ministeren gør jo det, som man gør, når man har en dårlig sag. Så stiller man flere spørgsmål og angriber sin modpart i stedet for at svare på det, der bliver spurgt om.

Ministeren sagde i sin ordførertale – og det kan vi jo kigge på efterfølgende – at ministeren var modstander af at indgå de her bilaterale aftaler, som ligger i beslutningsforslaget. Og hvis ministeren reelt ønsker, at Polen skal tage imod afsonere, bliver man nødt til at lave en bilateral aftale, for den EU-lovgivning, som ministeren synes er fantastisk og vi andre er skeptiske over for – vil jeg sige til ministeren – har Polen fået en 5-årig udsættelse med. Det vil sige, at Polen ikke er forpligtet af de EU-regler, der ligger, som ministeren synes er fantastiske, og som vi andre er skeptiske over for. Og det vil sige, at den eneste vej til at sikre, at polske kriminelle, der sidder i danske fængsler, afsoner i Polen i stedet for i Danmark på de danske skatteyderes regning, er ved at lave en bilateral aftale. Men det skal man så forstå at ministeren er imod.

Kl. 18:18

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Justitsministeren.

Kl. 18:18

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Ministeren er for, hvis jeg må bruge det udtryk om mig selv, enhver god aftale, som kan betyde, at vi kan få flere hjem til afsoning i deres eget hjemland. Altså, det, der er virkeligheden, er, at den her regering har overtaget et kæmpe problem fra den tidligere regering, hvor man som sagt i de sidste regeringsår fik to personer – to personer – sendt hjem. To personer har man fået sendt hjem, og nu er der altså lavet en aftale her, som betyder, at ambitionen er, at vi skal på niveau med de andre nordiske lande. Det synes jeg er fremragende, hvis jeg skal være helt ærlig. Jeg synes, det er fremragende! Og det er jo så muligt for partierne i forligskredsen, der står bag aftalen – og igen vil jeg gerne takke både Konservative, Liberal Alliance og Enhedslisten for, at de er klar til at tage et medansvar for det – at følge indsatsen. Det har vi skrevet ind i aftalen. Vi mener det, der står, og det har vi selvfølgelig tænkt os at arbejde efter.

Der er et problem. Vi konstaterer, at et af de partier, som havde hovedansvaret under den tidligere regering, ikke vil være med til at tage et medansvar for at løse de problemer, som man selv har været med til at skabe og i hvert fald ikke gjort nok for at løse. Det må jeg bare konstatere. Men stor ros til de andre borgerlige partier, som gerne vil være med til at tage det medansvar.

Kl. 18:20

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det fru Pia Adelsteen.

Kl. 18:20

Pia Adelsteen (DF):

Det harmer mig lidt, når man nu siger, at man tager et medansvar, og så følger man indsatsen. Og så kommer man i øvrigt med en masse

skyderier – jeg ved næsten ikke, hvad for et ord jeg skal bruge, men i hvert fald angriber man den tidligere regering. Det kan jeg jo sådan set være ligeglad med, var jeg ved at sige, men man kommer i hvert fald med nogle angreb, hvor man siger, at den tidligere regering kun fik sendt to hjem. Men hvor mange har ministeren fået sendt hjem? Det kunne man jo også spørge om. Der er da gået et år i hvert fald, så hvor mange har ministeren fået sendt hjem? Det er den ene ting.

Den anden ting er, at jeg godt vil børe lidt mere i det med de bilaterale aftaler. For én ting er, at EU har lavet den her rammeafgørelse om, at man skal kunne sende domfældte hjem. Men noget andet er, at der, som jeg husker det, er 11 lande, der har implementeret det, der er et enkelt land, der kommer til at implementere det til næste år, og så har Polen fået 5 års udsættelse. Det vil sige, at det ud af de 27 EU-medlemslande jo er under halvdelen, som overhovedet har implementeret det her. Det er da et problem, og så bliver man da nødt til at gøre noget ved det. Jeg vil da også godt klandre den tidligere regering for, at det ikke blev gjort tidligere, men hvad vil ministeren gøre? Vil ministeren ikke gå i gang?

Kl. 18:21

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Justitsministeren.

Kl. 18:21

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Hvor mange har vi fået sendt hjem? spørger fru Pia Adelsteen. Aftalen er lige lavet; det var også den første mulighed for Dansk Folkeparti for rent faktisk at tilslutte sig en betydelig mere ambitiøs indsats, end man har været i stand til at understøtte under den tidligere regering. Derfor er det her bestemt en ambitiøs indsats. Og jeg må altså ærligt indrømme, at jeg stadig ikke forstår, hvorfor måske i særlig grad Dansk Folkeparti ikke kan være i stand til at støtte den aftale, der her er om kriminalforsorgen. Den er på alle ledder og kanter fremragende, og jeg er som sagt glad for, at et bredt flertal i Folketinget står bag.

Dansk Folkeparti må jo så selv forklare over for de ansatte i fængslerne, hvorfor man ikke vil være med til at give dem et bedre arbejdsmiljø, hvorfor man ikke vil være med til at løse de problemer, rockere og bandemedlemmer skaber i fængslerne, og hvorfor man ikke vil være med til at sikre, at der bygges 200 ekstra fængselspladser, når man kan konstatere, at det, man har efterladt til den nuværende regering, er en mangel på over 400 pladser inden for de næste 4 år, hvis man ikke havde gjort noget. Det må man jo selv forklare.

Men jeg har det bare sådan, at jeg må sige: Her gøres der noget; i de sidste år under den tidligere regering, hvor Dansk Folkeparti var parlamentarisk grundlag, blev der sendt to – to – personer ud af landet. Nu er ambitionen, at vi skal nå det, der er niveauet i de andre nordiske lande. Det forstår jeg simpelt hen ikke man kan være utilfreds med. Men man må jo have sine grunde til, at man ikke vil være med til at hjælpe kriminalforsorgen med de problemer, som kriminalforsorgen står med.

Kl. 18:22

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Pia Adelsteen.

Kl. 18:22

Pia Adelsteen (DF):

Det bliver jo nok en lidt længere forklaring, men jeg skal såmænd nok komme med den, når jeg kommer op på talerstolen. Jeg vil så godt bare spørge igen, for jeg kan åbenbart ikke få svar på mit spørgsmål. Det sidste år, hvor Dansk Folkeparti var støtteparti for VK-regeringen, fik vi sendt to ud. Så spørger jeg bare: Hvad er der så sket i den periode, hvor regeringen har siddet? Og det er jo meget godt, at man så siger, at aftalen lige er trådt i kraft. Ja, men har der

været mere end to i det år, der er gået, eller hvad? Altså, har man det tal, eller har man dem ikke? Det er den ene ting.

Den anden er, at jeg måske godt lige kan undre mig over, at ministeren brugte ordet *målrettet* om finansieringen i forhold til kriminalforsorgen. Ja, det var at tage penge fra dem, der ikke har råd til at gå til tandlægen og bruge dem. Og det er jo ikke et spørgsmål om, at vi ikke ønsker at hjælpe ude i kriminalforsorgen, men det er et spørgsmål om finansieringen, altså hvor pengene kommer fra. Der er ikke så meget at sige til det.

Kl. 18:23

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Justitsministeren.

Kl. 18:23

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Dansk Folkeparti må selv redegøre for det optrin, vi alle sammen var vidne til i forbindelse med den endelige afslutning af forhandlingerne om Kriminalforsorgen; det skal jeg ikke blande mig i. Der skal bare ikke efterlades et indtryk af, at regeringen er med til at sikre, at dem, der ikke har råd til tandlægebehandling, får ringere muligheder for det i fremtiden. Det ved man ikke passer, hvis man læser finansloven. Tværtimod er der blevet sat penge af til særligt udsatte gruppers tandbehandlinger i den finanslov, som vi har lavet. Det kunne jo være et element, som Dansk Folkeparti kunne fristes til at støtte, når finansloven kommer til afstemning inden længe.

Det spørgsmål har været diskuteret, om man skulle lave bilateralt samarbejde med de her lande, som regeringen, altså ud over det generelle skærpede fokus, har valgt at sætte fokus på. Det gælder Polen, Rumænien og Litauen. Det står direkte i aftalen – det kan man se på side 6 i aftaleteksten – at det bl.a. skal ske gennem et bilateralt samarbejde for netop at understøtte og smidiggøre overførslerne af sagerne i forhold til de her lande. Så det, der efterspørges fra Venstre og Dansk Folkeparti, fremgår altså af aftalen, og det synes jeg at man jo blot kunne honorere.

Men altså, jeg må sige, at jeg stadig har svært ved at forstå, hvorfor Venstre og Dansk Folkeparti valgte at stå uden for den her aftale. Der gik taktik og andet i det. Jeg er ikke helt sikker på, at de taktiske greb, man valgte at lægge ind i de afsluttende forfatninger, offentligt er helt så succesfulde, som man håbede de ville være. I hvert fald synes jeg, det efterlader et meget skidt signal, ikke mindst til de ansatte i kriminalforsorgen, som hver eneste dag gør en fremragende indsats for at få vores fængsler til at hænge lidt bedre sammen. Det får de med den her aftale bedre muligheder for, og som sagt er jeg glad for, at De Konservative, Liberal Alliance og også Enhedslisten valgte at støtte den her brede aftale.

Kl. 18:25

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til justitsministeren. Så går vi over i ordførerrækken, og den første ordfører er hr. Ole Hækkerup, Socialdemokratiet.

Kl. 18:26

(Ordfører)

Ole Hækkerup (S):

Tak, formand. Det her forslag handler om, at der bliver nogle bedre muligheder for hjemsendelse af de udenlandske statsborgere, der sidder i de danske fængsler, til afsoning i eget land. Der er det politiske spørgsmål jo i virkeligheden: Skal udenlandske statsborgere hjem for at afsone i deres eget land? Der er svaret enkelt: Ja, det skal de. Det er så mange som muligt, der skal hjem til deres eget land for at sidde i fængsel. Heldigvis er der i EU blevet indgået en aftale om, at man skal kunne tage sine egne borgere hjem, så de kan afsone i deres eget land. Det er en glimrende aftale, som vi allerede har gennemført i Danmark, og som resten af EU-landene er ved at gennem-

føre. Der er, så vidt jeg er orienteret, allerede ti andre EU-lande, der har gennemført den i deres lovgivning, og flere lande er på vej, simpelt hen fordi de skal det.

Vi har så af præcis den samme grund, som justitsministeren også allerede har nævnt, netop lavet en aftale for de næste 4 år om fængslerne i Danmark. Den aftale har vi lavet sammen med Enhedslisten, med De Konservative og med Liberal Alliance, og det er en aftale, som vil komme til at rykke noget ved det her. For et er, at man i EU laver en politisk aftale, der siger, at vi danskere skal tage vores egne statsborgere hjem, så de kan afsone i vores egne fængsler, mens vi til gengæld kan sige, at de i Rumænien eller Litauen skal tage deres statsborgere hjem, så de kan afsone i deres egne fængsler, noget andet er jo, at vi selvfølgelig også skal have det på plads, der vedrører det administrative apparat. Og derfor laver vi med den aftale, vi har indgået, nemlig 4-årstalen om fængslerne, et hjemsendelseshold i kriminalforsorgen, altså det, vi kalder Task Force Hjemsendelse.

Her kunne man jo så tænke: Hvordan kan det være, at Venstre og Dansk Folkeparti ikke kan være med i denne del af aftalen, altså at de ikke kan være med til det, der er i forhold til de initiativer, vi her lægger op til? Der må jeg sige at jeg har det fuldstændig ligesom justitsministeren – det er selvfølgelig ikke overraskende – altså at jeg også undrer mig over det, særlig når det var sådan, at man fra Dansk Folkepartis side, i forhold til den aftale, der nu ligger, ellers havde været med, helt fremme ved målstregen. Man spørger jo sig selv, om det virkelig var sådan, at de ikke kunne anbefale det til deres folketingsgruppe.

Så ligger der i det her forslag også det, at der efter en norsk model skal laves nogle aftaler med nogle andre lande, lad os sige med Litauen eller andre lande, hvor man går ind og siger: Hvis vi betaler jer nogle penge, kan I så til gengæld tage nogle af jeres egne statsborgere retur? Pengene skal så komme, ved at man betaler for nogle af tingene i de lande.

Der må jeg sige, når det nu er sådan, at der i EU er blevet lavet en aftale om, at man i et land skal tage sine egne statsborgere retur, men vi kommer og siger, at vi gerne vil investere nogle penge hos dem, hvis de tager deres egne borgere retur, så tror jeg vi meget let vil kunne komme i den situation, at så vi ligesom siger: I skal godt nok gøre det her gratis, men vi vil faktisk gerne give jer nogle penge for det. Og det synes jeg er forkert.

Jeg synes bl.a., det er forkert af den grund, at man, hvis vi gør det, jo godt kunne frygte, at der ville være nogle lande, som, når det gælder om at indføre det i deres egen lovgivning, så ville gøre det mere langsomt. Derfor er jeg, også hvad angår den del af det, stærkt kritisk over for det.

Jeg kan på den baggrund sige, at Socialdemokraterne selvfølgelig ikke kan anbefale det her.

Kl. 18:29

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Der er en kort bemærkning fra hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 18:29

Karsten Lauritzen (V):

Det, som den socialdemokratiske ordfører her siger, er jo ikke overraskende. Socialdemokratiet ønsker – det er måske ikke så overraskende – ligesom regeringen ikke reelt at løse det her problem. Hvis det var, at man reelt havde ønsket at løse det, havde man selvfølgelig også taget positivt imod det beslutningsforslag, der ligger; det siger sig selv. Hr. Ole Hækkerup er jo utrolig tilfreds med den aftale om afsoning i hjemlandet, der er blevet indgået som en del af kriminalforsorgens økonomi.

Men jeg skal spørge hr. Ole Hækkerup: Hvorfor er der ikke skrevet et måltal ind i den aftale? Hvis hr. Ole Hækkerup synes, aftalen er så fantastisk, hvorfor har man så kun sat et måltal op i forbindelse

med sagsbehandlingstid, altså hvorfor er der kun et mål for processen? Der er ikke noget outputmål, der er ikke noget resultatmål. Hvorfor er det, at Socialdemokratiet, hvis man synes, at det, der er blevet aftalt, er fantastisk, så ikke har sat en målsætning ind og har sagt: Vi skal have x antal hjemsendt? Men det eneste, man vil sige, er, at vi skal have nogle flere hjemsendt, end vi har i dag. Og det er ret let, for der er nærmest ingen, der bliver hjemsendt. Hvorfor ønsker man ikke at sætte et konkret mål op for resultatet? Hvorfor snakker man i Socialdemokratiet kun om proces?

Kl. 18:30

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 18:30

Ole Hækkerup (S):

Der er flere ting her. Jeg kan klart afvise det der med, at vi ikke reelt ønsker det. Tværtimod tror jeg, vi alle er enige om, at det, som vi her har aftalt, med 4-årsaftalen for fængslerne, da vil være et fremskridt. Jeg tror endda sådan set, at selv Dansk Folkeparti og Venstre vil sige, at der med det, man har aftalt, er tale om et fremskridt. Når man laver nogle klare måltal for administrationen, altså for, hvor hurtigt sagsbehandlingen skal foregå osv., så vil det da alt andet lige betyde, at det bliver mere effektivt, at man får folk hjem at afsone i deres eget land. Uanset hvordan man vender og drejer det her, ønsker vi jo alle sammen, at folk skal hjem at afsone i deres eget land. Og der må man da sige, at det, der ligger i den her aftale, er noget, der gør det mere effektivt og mere målrettet. Det er det ene.

Det er andet er så spørgsmålet: Hvor mange skal sendes hjem? Jeg synes sådan set, at alle dem, som vi efter reglerne kan få sendt hjem, for at de kan afsone i deres eget land, skal vi da også prøve, om vi kan få sendt hjem, for at de kan afsone i deres eget land. Justitsministeren har så sagt, at man rigtig gerne vil komme op på det niveau, som vi kender fra de andre nordiske lande. Og der står eksplicit i den aftale, vi har indgået, at der er nogle udvalgte lande, man skal have særlig fokus på. Det er jo ikke så overraskende, hvad det er for nogle lande; det er eksempelvis Rumænien, det er eksempelvis Litauen, altså nogle af de lande, som mange af de indsatte, vi har i de danske fængsler, kommer fra.

Men at der med den her aftale er tale om et fremskridt i forhold til ønsket om at sørge for, at de udenlandske kriminelle kan komme hjem, så de kan afsone i deres egne lande, tror jeg da er noget, der er helt ubestrideligt. Det er da bedre end det, der er tilstanden i dag.

Kl. 18:31

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Inden vi går videre, skal jeg lige bede hr. Christian Juhl om at forlade tilhørerpladserne deroppe. Hvis der er nogen, der skal ind, og som gerne vil sidde på tilhørerpladserne, så er det ovre på de andre tilhørerpladser, så længe behandlingen i Folketingssalen er i gang.

Så er det hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 18:32

Karsten Lauritzen (V):

Tak. Jeg synes umiddelbart ikke, det giver ret meget mening, når ordføreren siger, at det, der er blevet aftalt, er fantastisk, og at det er et kæmpe skridt fremad. Ja, o.k., det er da bedre end det, der var før, det kan vi godt sige. Og det er jo noget, som man tydeligvis har fundet inspiration til i den dagsorden, som de borgerlige partier rejste allerede sidste år, hvor vi behandlede et beslutningsforslag, der lignede det her, et beslutningsforslag, som hr. Ole Hækkerup dengang i øvrigt med henvisning til, at de regler, der var, allerede var tilfredsstillende nok, stemte ned. Så det er da altid noget, at vi kan se, at man altså her har taget noget af det, som vi lagde vægt på, med i det; det vil jeg da godt kvittere for. Men jeg forstår bare ikke, at man,

hvis man synes, at det, der er blevet aftalt, er fantastisk, så ikke vil være med til at sætte et måltal op i forhold til resultatet, i forhold til, hvor mange der skal sendes hjem.

Hr. Ole Hækkerup vil gerne sætte nogle måltal op i forhold til bureaukratiet. Jo, jo, og det kan der også være behov for at gøre. Men jeg tror, at borgeren vil være interesseret i at få at vide: Vil det f.eks. være halvdelen af dem, vi kan hjemsende, der vil blive hjemsendt? Vil det være en fjerdedel af dem? Vil det være 90 pct.? Der er jo potentielt tale om små 500 personer. Og der er selv en målsætning om, at man, hvad angår disse hjemsendelser, gerne vil ligne de andre nordiske lande, hvor de f.eks. sidste år i Norge hjemsendte 50, lidt uambitiøs.

Kl. 18:33

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 18:33

Ole Hækkerup (S):

Jeg har virkelig svært ved at forstå det, hvis det, der skal skille os i den her debat, er, om det er tilstrækkelig høje måltal, man har sat op for administrationen, for embedsmændene. Alle må da ubetinget kunne sige, at det er fremragende, at man har tidsfrister på 30 dage, på 60 dage, i forhold til hvor hurtigt sagsbehandlingen skal gå. Det synes jeg da er glimrende. Det kan da umuligt være det punkt, der skiller partierne. Så er jeg glad for, at hr. Karsten Lauritzen siger, at det jo er bedre end det, der var før.

Så er det rigtigt, at man kan spørge: Hvor mange flere skal vi nå op på ud over de to, der er blevet hjemsendt, hvilket allerede har været oppe i debatten? Ja, jeg håber da meget, at vi hurtigt kan nå op på et niveau, som de har i de andre nordiske lande. Viser det sig så, at vi kan nå endnu længere op, for det er mulighed der for, fordi vi er gode til at få administrationen til at virke, så er det da fremragende. Det skal jo ikke være sådan, at vi siger: Nu var måltallet at få sendt 60 hjem, hurra, nu har vi nået måltallet.

Næh, succeskriteriet er da noget andet, nemlig: Hvor mange er det realistisk set muligt at få sendt hjem i forhold til de aftaler, vi har indgået? Og så skal vi forfølge det så meget, som vi overhovedet kan. Det er sådan set det, jeg er glad for i forbindelse med den her aftale.

Så må jeg bare igen spørge i forhold til den diskussion, der har været, om ikke det ville være smart at lave en aftale om hjemsendelse med nogle lande, bilateralt, ligesom de har gjort i Norge, hvor man så til gengæld siger, at man støtter landet med nogle penge til deres fængsler og sådan noget? Hvis vi går ind og laver det nu, tror jeg altså, der vil være nogle lande, der har en betydelig dårligere økonomi end Danmark, som vil sætte sig ned og sige: Hov, måske skulle vi lige vente et år eller to år med at omsætte EU-aftalen i vores eget lands lovgivning, for måske kunne man nå at få nogle penge ud af det. Det tror jeg altså også lige man skal tænke over.

Kl. 18:34

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører i rækken er fru Pia Adelsteen, Dansk Folkeparti.

Kl. 18:34

(Ordfører)

Pia Adelsteen (DF):

Det er jo sjovt, når vi har de her diskussioner, at så bliver det vendt. Når der kommer sådan et beslutningsforslag, starter man med en minister, der fortæller om alt det, regeringen har gjort, altså, der er jo ikke noget nyt i det, sådan er det jo altid. Men det er alligevel lidt underligt, at i stedet for at diskutere, hvad forslaget går ud på, og om der er noget, man kan bruge, eller noget, man ikke kan bruge, så er

det sådan ja/nej, og så vender man diskussionen og fortæller om alt det gode, man selv har gjort.

Kl. 18:39

Der er for Dansk Folkeparti ikke nogen tvivl om, at vi altså ønsker, at når der er udlændinge, der er kommet til Danmark, der begår noget strafbart, og når det er muligt, at de skal hjem at afsone. Der er heller ikke nogen tvivl om, at vi faktisk tror på, at det vil gavne. Hvis de ved, at de kommer hjem, så vil det også gavne ved at være forebyggende. Det er jeg ikke i tvivl om.

Der er heller ikke nogen tvivl om, at hvis man, som hr. Ole Hækkerup sagde, hjælper til med at bygge fængsler i hjemlandet, sådan så der også er plads dernede, at det vil være effektivt. Det kan man jo så være uenige om, altså, om det er effektivt eller ej, men jeg kan godt undre mig over, at vi fremsætter et forslag om, at vi ønsker, at der er flere udlændinge, der skal komme hjem at afsone. Vi fremsætter et beslutningsforslag med nogle forslag til løsninger på at få flere udlændinge til at komme hjem at afsone i hjemlandet. Så er ministerens ord: Man er decideret imod forslaget.

Det kan godt undre mig, for så er det jo ikke indhold, vi diskuterer, så er det, fordi forslaget kommer fra et sted, hvor i hvert fald to af partierne ikke er med i den aftale om kriminalforsorgen, og det er åbenbart et meget, meget stort problem. Jeg vil godt sige én ting. Årsagen til, at Dansk Folkeparti ikke var med i den aftale om kriminalforsorgen, har ikke noget at gøre med, at vi ikke vil forbedre forholdene for de ansatte, men det har noget at gøre med finansieringen. Det ved ministeren. Så kan man synes, at det er forkert eller rigtigt, men vi ønskede altså ikke at tage penge fra dem, der skulle til tandlægen, og bruge i kriminalforsorgen. Vi kunne til gengæld sætte ulandsbistanden ned, den har regeringen jo sat op. Det ville vi ikke have noget imod, men det vil regeringen ikke. Det er jo igen finansieringen, vi diskuterer. Jeg synes bare, at det er mærkeligt at komme ind på det, når vi sidder og diskuterer et beslutningsforslag, og så sige: Men I ville jo heller ikke. Og så vil vi jo selvfølgelig ingenting.

Jeg skal ærligt indrømme, at når man så sidder og kigger på det her rammeforslag fra EU – jeg kludrer rundt i ordene, men klokken er også mange, så det skal I ikke være kede af, og det skal jeg nok heller – og taler om de her ting, der skal vedtages i samtlige EU-lande, og som kommer fra EU, ved jeg ikke rigtig, hvordan jeg skal forholde mig til det. Jeg synes simpelt hen, at det er under al kritik, at det ikke er sket hurtigere.

Det er tilbage fra 2008, og vi skriver 2012 nu. Polen har fået en udsættelse på 5 år, og det er halvdelen eller omkring 10-11 lande, der har implementeret det. Hvad med resten? Hvornår forventer man at det sker? Jeg synes, det er godt, at man kan sige: hjem for at afsone, uanset hvilket EU-land. Det må da være dejligt. Så får vi også danskerne hjem. Jeg er ikke i tvivl om, at vi tager imod danskerne, men det ville da være rart at kunne sende rumænere og polakker hjem også. Men hvad gør man der? Er justitsministeren inde at presse på, når han nu sidder med ved bordet, hvilket man jo elsker at gøre i EU?

Der var i hvert fald én ting, der undrede mig, kære minister – må jeg sige sådan, formand? (*Den fg. formand* (Bent Bøgsted): Nej). Det tænkte jeg nok, så må jeg hellere lade være; jeg er tilgivet, håber jeg. Justitsministeren sagde: Politiet gør god brug af de muligheder, de har, og de er tilstrækkelige inden for det her område. Så sad jeg og tænkte, at o.k., nu ved jeg ikke, hvor mange gange jeg har siddet til europaudvalgsmøder, hvor man har talt om retsforbehold, og der vil jeg bare sige, at jeg er rigtig glad for at vide, at de muligheder, politiet har i forhold til at bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet, er tilstrækkelige, så vi ikke længere behøver at spekulere i retsforbeholdet. Det må man jo bare sige.

Jeg havde håbet på en lidt mere positiv tilgang til det her, og jeg håber så sandelig, at regeringen vil tage det alvorligt og sørge for, at der bliver flere hjemsendelser af udenlandske kriminelle, og at det sker i en fart. Tak.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er en kort bemærkning. Hr. Ole Hækkerup.

Kl. 18:39

Ole Hækkerup (S):

Tak, formand. Jeg skal nok sørge for at tiltale efter forretningsordenen. Jeg skal spørge Dansk Folkeparti: Hvorfor vil Dansk Folkeparti med det her forslag gerne være med til at betale for fængsler i andre lande, men ikke være med til at betale for fængslerne i Danmark?

Kl. 18:40

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 18:40

Pia Adelsteen (DF):

Det har jeg sådan set svaret på i min ordførertale. Vi ønskede ikke at tage penge fra tandplejen. Det er såre simpelt, nemlig et spørgsmål om finansiering. Vi har såmænd ikke noget imod at forbedre vilkårene for de ansatte i fængslerne, vi har ikke noget mod at få flere fængsler, men det er et spørgsmål om finansiering. Vi kan tage pengene fra ulandsbistanden, og så kan ordføreren jo forklare, hvorfor man ikke vil være med til det.

Kl. 18:40

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Ole Hækkerup.

Kl. 18:40

Ole Hækkerup (S):

Tak. Det vil sige, at Dansk Folkeparti siger sådan her: Her har vi nogle andre lande, de skal sådan set tage deres egne statsborgere hjem. Det er lige meget med en EU-afgørelse, det skal de bare gøre. Det er ikke noget, man kan diskutere, det skal de bare. Så siger Dansk Folkeparti: Skulle vi ikke tage også at betale dem nogle penge oveni for det, for det fremgår af forslaget, at vi skal lave aftaler med dem? Så er det bare, at jeg spørger: Hvorfor skal vi betale andre lande for at gøre noget, de alligevel skal gøre gratis?

Kl. 18:41

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 18:41

Pia Adelsteen (DF):

Fordi de ikke gør det. Det er jo meget simpelt. De gør det jo ikke. Og så kan det være fint nok, at vi sidder og har et EU-system, som skulle sørge for, at de gør det, men de gør det jo ikke. Det er jo det, der er hele problemet, og så må vi altså løse problemet selv. Det bliver vi nødt til. Der er ikke andre muligheder.

Kl. 18:41

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Tom Behnke.

Kl. 18:41

Tom Behnke (KF):

Jeg skal høre i forbindelse med det her om tilskud til tandrensning, for det har jo spøgt i medierne, og det har skabt en enorm misforståelse ude i befolkningen med hensyn til, hvad det er for et tilskud, der forsvinder: Er det ikke korrekt, at det tilskud, der forsvinder, er et overflødigt tilskud til overflødig tandrensning, at det i fremtiden stadig vil være sådan, at enhver, der har behov for en tandrensning, får et tilskud, og at det vil sige, at det er overflødige udgifter, at

det er misbrug af penge på et område, hvor der ikke er behov for, at man bruger pengene? Er det ikke korrekt?

Kl. 18:44

Kl. 18:42

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 18:42

Pia Adelsteen (DF):

Nej, det mener jeg faktisk ikke. Jeg er godt klar over, at man kan få tilskud til nødvendig tandrensning. Jeg går selv personligt til tandlæge to gange om året. Jeg er helt sikker på, at min tandlæge vil mene, at den ene gang er overflødig. Det mener jeg ikke.

Så kan man jo spørge: Jamen skal det offentlige så betale for, at jeg synes, at jeg skal gå til tandlæge to gange om året? Det kan man jo være for eller imod, men når det offentlige er med til f.eks. at betale for, at nogle går til lægen ti gange om året, så sker det jo også.

Det tilskud, der er til den offentlige tandpleje, er så lille, og det har historiske årsager. Der er ikke nogen logisk grund til det, det har historiske årsager. Og så kan man jo synes, at det er helt o.k. at tage fra dem, men det synes vi altså ikke i Dansk Folkeparti.

Kl. 18:42

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Tom Behnke.

Kl. 18:42

Tom Behnke (KF):

Det har jeg forstået, men det, der undrer mig, er, at man vil fastholde, at der skal være et offentligt tilskud til noget, som er unødvendigt. Vi havde også gerne set fra konservativ side, at de penge, man sparede der, var blevet i tandsektoren, så vi kunne gøre endnu mere for dem, der har paradentose osv., give noget mere i tilskud der. Det vil vi også gerne fra konservativ side, men det kan vi jo stadig væk gøre; så skal vi bare finde pengene et andet sted. Men når man nu – også som jeg – to gange om året får lavet en tandrensning, hvor det den ene gang sundhedsfagligt er fuldstændig overflødig, skal vi så beholde det? Kunne man forestille sig, at jeg gik ind til min nabo og ringede på og sagde: Goddag, kære nabo, jeg skal ned og have foretaget en tandrensning, den er fuldstændig overflødig og unødvendig. Giv mig lige et tilskud. For det er jo naboen, der betaler. Det ville man da aldrig nogen sinde være bekendt at gøre.

Endnu en gang må jeg understrege, at alle, der har behov for en tandrensning, får det og får tilskud til det. Er det ikke det, der står på bundlinjen?

Kl. 18:43

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 18:43

Pia Adelsteen (DF):

Endnu en gang må jeg bare understrege, at jeg er uenig. Det er vi i Dansk Folkeparti. Og det er lige præcis finansieringen, der har været problemet. Det er fint, at De Konservative synes, at det er nok med en tandrensning om året. Det er fint. Det synes vi så altså bare ikke i Dansk Folkeparti. Og ja, der er andre problemer, men jeg er også helt sikker på, at offentlige nødvendige udgifter findes rigtig mange steder, og der er nok også nogle, som vi alle sammen er gået med til.

Kl. 18:44

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Det var lige i sidste øjeblik, fru Karina Lorentzen Dehnhardt også fik ordet. Værsgo.

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg har så forstået, at der er et problem med finansieringen. Jeg kan nu ikke forstå, hvorfor det skulle være nødvendigt at fylde tilskudskroner ned i private tandlægers lommer, uden at det er nødvendigt. Men der kan jeg så forstå at der er uenigheder.

Jeg kunne bare godt tænke mig at høre, om Dansk Folkeparti ellers er enige i alt indholdet i kriminalforsorgsaftalen. Kunne man have støttet den?

Kl. 18:44

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 18:44

Pia Adelsteen (DF):

Jeg tror, at vi langt hen ad vejen kunne have støttet en stor part af den.

Må jeg så ikke godt opponere imod udtrykket private tandlægers lommer. Hvis fru Karina Lorentzen Dehnhardt kan finde en offentlig tandlæge, som man kan fylde pengene i, hvis det er bedre, så ser jeg gerne sådan en.

Kl. 18:45

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 18:45

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Nej, men jeg må bare sige, at det her er et fuldstændig unødigt tilskud, som – det kan vi så være uenige om – i hvert fald i min optik er et spild af offentlige kroner. Og jeg er også glad for, at vi så med finansloven faktisk får gjort noget for udsatte. Det synes jeg er mere relevant.

Men det er meget godt at få pindet ud, at man i Dansk Folkeparti faktisk er glade for den aftale, der ligger for kriminalforsorgen. Jeg må jo konstatere, at man i en eller anden udstrækning er glade for de initiativer, som regeringen har taget på det her område. Man har været med hele vejen, man har haft mulighed for at have indflydelse, men så, fair nok, sprang man fra, da man ikke kunne få nogen finansiering på det her område.

Men tak for tilslutningen til de initiativer, som vi egentlig også selv synes er gode, i forhold til at kunne sende udenlandske kriminelle hjem.

Kl. 18:46

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 18:46

Pia Adelsteen (DF):

Jeg tror nok, jeg sagde, at vi en stor del af vejen kunne være enige. Jeg er slet ikke i tvivl om, at noget af det, der sker, er godt. Jeg er heller ikke i tvivl om, at vi gerne havde set, at man havde været noget hårdere med hensyn til at sende udenlandske afsonere hjem. Det ser vi gerne går meget hurtigere, og at det sker meget mere. Det er den ene ting.

Må jeg så godt sige i forhold til det her med finansieringen: Det er fint, at man sidder herinde og synes, at der er en offentlig unødvendig udgift, men jeg kan finde de første ti punkter inden for EU, hvor man bruger langt flere af skatteborgernes penge – og det er bare den danske andel – til noget, som i hvert fald er unødvendigt. Vi kan tale om 736 postkort til 1,3 mio. kr.; det er 1.800 kr. stykket, som man har brugt via EU. En del af de penge kunne vi måske have brugt på tandbehandling herhjemme.

Så hvis det drejer sig om unødvendige offentlige udgifter, så kom til mig, for så skal jeg finde nogle, og så kan vi jo i øvrigt også få sat budgettet i EU ned.

Kl. 18:50

Kl. 18:47

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Jeppe Mikkelsen, Radikale Venstre, som ordfører.

Kl. 18:47

(Ordfører)

Jeppe Mikkelsen (RV):

Tak for ordet. Man får jo lidt en deja-vu-oplevelse. Vi har jo allerede diskuteret det her flere steder, både her i salen med et lignende beslutningsforslag, i medierne og selvfølgelig også i forbindelse med forhandlingerne om kriminalforsorgens fremtid. Derfor vil jeg ikke bruge al for lang tid på forslaget, eftersom vi måske har hørt nok på hinanden.

Jeg vil dog kort sige, at uenigheden jo ikke er så stor. Vi er jo enige i, at der kan være mange fordele ved, at udlændinge afsoner i deres hjemland. Her i landet får vi færre udgifter til fængselsvæsenet, og vi får bedre plads, og den udenlandske indsatte har ofte bedre muligheder for at få resocialisering på et sprog, som vedkommende forstår, og vedkommende kan også i højere grad få besøg af sin familie osv.

Derfor vil vi som regering arbejde for, at flere kommer til at afsoner i hjemlandet. Vi har beskrevet det meget nøje i aftalen om kriminalforsorgens økonomi, der jo som bekendt faldt på plads for nylig, mellem Konservative, Liberal Alliance, Enhedslisten og regeringen. Vi vil modsat tidligere praksis gerne se på, om vi kan overføre folk hyppigere og hurtigere.

Vi arbejder igennem EU's rammeafgørelse på dette område. Den er i øjeblikket ved at blive implementeret, og vi mener, at EU-systemet er den rigtige vej at gå. Det mente den tidligere regering i øvrigt også. Yderligere tiltag mener vi ikke vil have nogen effekt, hvorfor vi fra radikal side ikke kan støtte forslaget. Lad os i fællesskab håbe, at implementeringen af rammeafgørelsen og aftalen om kriminalforsorgen i fællesskab øger antallet af hjemsendte. Det lyder til, at vi kan finde et fælles fodslag her. Det kan vi dog ikke omkring beslutningsforslaget.

Kl. 18:49

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er en enkel kort bemærkning fra hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 18:49

Karsten Lauritzen (V):

Tak. Jeg vil bare høre De Radikales ordfører, om man er enig i den del af forslaget, der handler om at se på, om vi skal forbedre den EU-lovgivning, der ligger. Den EU-lovgivning, der er i dag, er jo kraftigt begrænset. Der skal være 6 måneder tilbage af reststraffen, for at man kan overføres til afsoning i hjemlandet, og der er jo mange, der bliver dømt for alvorlige forbrydelser, men som får mindre end 6 måneder, fordi vi i forhold til især en række østeuropæiske lande dømmer ret mildt i Danmark. Jeg skal bare høre, om De Radikale vil være med til at presse på, for at EU forbedrer den lovgivning.

Det optimale, hvis man skal tage det, hr. Jeppe Mikkelsen siger for gode varer, må vel være, at så mange som overhovedet muligt kommer hjem at afsoner. Så kan man vel ikke i Det Radikale Venstre være tilfreds med, at EU-lovgivningen kun giver mulighed for, at dem, der er idømt en straf på mere end 6 måneder eller har mere end 6 måneders reststraf tilbage, får lov til at afsoner i deres hjemland.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 18:50

Jeppe Mikkelsen (RV):

Tak. Lad os lade rammeafgørelsen blive implementeret i første omgang. Den er jo først fuldt ud implementeret i hele EU i 2016. Så lad os se, hvad erfaringerne er, og hvis vi på nogen mulig måde kan optimere det, vil vi gerne være med til at kigge på det.

Kl. 18:50

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 18:50

Karsten Lauritzen (V):

Det der svar illustrerer jo, hvor Det Radikale Venstre i virkeligheden er i den her sag. Man siger, at man gerne vil, men man er ikke villig til at drage konsekvensen og sætte handling bag den politiske vilje. Det er det samme problem, regeringen og justitsministeren har i den her sag. For hvis man ville det, ville man jo straks gå i gang med at lægge pres på de andre EU-lande og spørge: Skal vi ikke forbedre den EU-lovgivning, der ligger?

Hr. Jeppe Mikkelsen siger jo, at i 2016 vil man godt være med til at ændre den. Men vi ved allerede nu, at selv når rammelovgivningen er fuldt implementeret, kan de, der afsoner i Danmark for ganske alvorlige forbrydelser, vold, grov vold osv., og som har en reststraf, der er mindre end 6 måneder, ikke sendes hjem til afsoning. Hvorfor vil Det Radikale Venstre ikke være med til at forbedre EU-lovgivningen allerede på nuværende tidspunkt, når man indrømmer, at den har nogle mangler?

Kl. 18:51

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 18:51

Jeppe Mikkelsen (RV):

Jeg skal være helt ærlig og sige, at vi ikke har drøftet det. Jeg er jo heller ikke EU-ordfører for Radikale Venstre. Men jeg vil gerne være med til at kigge på det. Og det kan også godt være, at vi skal kigge på det før 2016. Det skal jeg ikke være afvisende over for. Men jeg må sige, at vi langt hen ad vejen følger den vej, som den tidligere regering gjorde. Så hvis vi ikke vil sætte handling bag ordene, må jeg konkludere, at det ville den tidligere regering åbenbart heller ikke.

Kl. 18:51

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det fru Karina Lorentzen Dehnhardt som ordfører for Socialistisk Folkeparti.

Kl. 18:52

(Ordfører)

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Klokken er ved at være mange, og jeg føler lidt, at vi står og diskuterer noget, som vi har diskuteret hundrede sytten gange før.

Jeg synes, det er sådan lidt mærkeligt, at man prøver at puste det her op til en debat om, at regeringen ikke vil gøre noget. Hør nu her: Der er ingen i regeringen, der synes, at det er specielt smart, at vi har en masse udenlandske afsonere i vores fængsler. Vi vil hellere end gerne kunne sende dem hjem til de lande, de kommer fra. Det er bare et spørgsmål om det muligvis kunst, og det er derfor, at vi har taget

nogle, synes jeg, udmærkede initiativer i forbindelse med den nye kriminalforsorgsaftale. Det er det, der er muligt.

Kl. 18:55

Snart er der flere EU-lande, der kommer med på vognen, og så bliver det faktisk muligt at sende de her mennesker hjem. Når Polen har fået udsættelse til 2016, handler det jo om, at man i Polen også har overfyldte fængsler. Hvad vil der ske, hvis vi sender penge med dem hjem? Jo, så bliver det måske meget interessant for Polen at modtage penge for deres afsonere; så løslader de dem eller sætter dem i en ventekø, og vupti, så har vi dem her i Danmark igen til at begå ny kriminalitet. Det kan da helt ærligt ikke være meningen.

Så lad os nu få det her på plads. Meget snart bliver det faktisk muligt at få sendt nogle af de her afsonere hjem til deres egne lande. Det er den allerbedste løsning. Vi har ikke nogen tilbud til dem i Danmark, og jeg synes faktisk også, det er bedst, at de er tæt på det sted, hvor de skal udluses. Så der er ikke nogen stor ideologisk uenighed om det her.

Hvis det her var så nemt, er jeg sikker på, at man selv havde gjort noget, da man havde regeringsmagten. Det er i hvert fald ikke første gang, vi har diskuteret det her forslag.

Kl. 18:54

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er en kort bemærkning. Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 18:54

Karsten Lauritzen (V):

SF's ordfører siger, at klokken er mange, og det er jo sådan set rigtig nok, men det siger også lidt om, hvilken prioritet SF giver den her opgave. Ja, det er rigtigt, at klokken er mange, men det er faktisk en ret alvorlig sag. Der sidder næsten 500 i de danske fængsler, som kunne afsone i deres hjemlande, hvis man ønskede at sætte politisk ind over for det.

Det, som SF's ordfører trækker frem som det store resultat i aftalen om kriminalforsorgen, er nogle måltal for bureaukratiet. Der er ikke nogen måltal for, hvad der skal komme ud af det, udover et politisk ønske. Derfor bliver jeg nødt til at spørge SF: Hvorfor er SF modstander af, at man sætter en målsætning for, hvor mange der så bliver overført til afsoning i hjemlandet? Hvorfor skal vi kun sætte måltal op for bureaukratiet og processen? Hvad med at få nogle måltal for resultater? Hvorfor er det, at SF har så stort et problem med det?

Kl. 18:55

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 18:55

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Når jeg sukker lidt over det her, tror jeg, er det, fordi vi har været igennem det her mange gange, og vi har faktisk været igennem det for nylig. Jeg synes bare, det er utroligt, at vi skal blive ved med at diskutere det.

Det er jo ikke, fordi vi ikke vil gøre noget på det her område. Og vi gør sådan set også noget; vi gør noget med kriminalforsorgsaftalen, og jeg tror faktisk, at man i Venstre måske er en smule pigesur over, at man ikke kom med i den her aftale om kriminalforsorgen. Det kan jeg kun beklage. Det er en vigtig aftale for vores fængsler; det er en aftale, hvor vi samler regningen op bl.a. for Venstres uansvarlige retspolitik igennem et årti. Nu kommer der styr på den del, og jeg kan konstatere, at det vil man ikke være med til. Vi har taget nogle initiativer, og det er jeg sådan set glad for.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. (*Karsten Lauritzen* (V): Jamen jeg har markeret). Der har været to, og man har kun to spørgsmål. Har han kun fået et? Vi giver hr. Karsten Lauritzen et spørgsmål mere.

Kl. 18:56

Karsten Lauritzen (V):

Jeg er ret overbevist om, at SF's ordfører i sin ordførertale sagde, at klokken er mange, og det var også min indledende replik i det første spørgsmål. Men det skal da ikke skille os ad. Der kommer jo andre lejligheder til at diskutere den her sag.

Jeg kan bare sige, at i Venstre er vi ikke pigesure – på ingen måde. Men vi synes i al sin enkelhed, at det, der ligger i aftalen omkring afsoning i hjemlandet, er for tyndt.

Vi tror ikke, at det vil føre til, at de 500 personer, der i øjeblikket sidder og afsoner, om et år er sendt til afsoning i deres pågældende hjemlande. Hvis det skulle være tilfældet, skal jeg gerne erkende, at jeg har taget fejl. Men det tror vi bare ikke.

Derfor spurgte jeg, og det var det, SF's ordfører overhovedet ikke svarede på, hvorfor man ikke vil være med til at lave målsætning om, at halvdelen – eller 25 pct. eller 10 pct. – af dem, vi kan hjemsende, skal hjemsendes.

Hvorfor vil SF ikke være med til at sætte et konkret mål for, hvad der skal komme ud af de fine initiativer? Hvorfor vil man kun være med til at lave en målsætning for bureaukratiet og for en proces? Lad os da fokusere på resultaterne.

Kl. 18:57

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 18:57

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Der er jo ikke nogen uenighed på det område, vil jeg bare sige til Venstres ordfører. Vi vil meget gerne være med til at hjemsende dem, der kan hjemsendes. Men vi er stærkt uenige i, at man, som Venstre foreslog, bare skulle spare 50 mio. kr. på det her område på forhånd, uden at det måske overhovedet kunne lade sig gøre.

Derfor vil vi ikke være med til at lave nogle andre målsætninger. Vi risikerer at stå i en situation, hvor det rent faktisk ikke kan lade sig gøre, og hvor Kriminalforsorgen endnu en gang må betale for nogle dårlige prioriteringer. Det synes jeg bare ikke er i orden.

Nu har vi sat nogle mål for sagsbehandlingstiden. Det betyder, at der kommer til at ske noget, og det kommer til at ske inden for nogle bestemte tidsgrænser. Jeg tror på, at det kan hjælpe, og lige om lidt er der hul igennem til en lang række af de andre EU-lande, og så tror jeg bare, at vi vil se, at det her kommer drypvis i gang. Det er en god aftale, og jeg sætter min lid til den.

Kl. 18:58

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Leif Mikkelsen som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 18:58

(Ordfører)

Leif Mikkelsen (LA):

Problemerne med pladmangel i de danske fængsler er vokset så store, at behovet for udvidelse som bekendt sneg sig ind i de netop overståede forhandlinger om finansloven. Liberal Alliance støttede ved den lejlighed etableringen af nye fængselspladser, der er målrettet de hårdeste kriminelle. Det er et helt igennem fornuftigt initiativ, der på kort sigt løser nogle af de udfordringer, vi står over for.

Desværre slutter behovet jo ikke her. De danske fængsler er, som det fremgår, stadig overfyldte, og indsatte med udenlandsk statsborgerskab udgør en uforholdsmæssig stor andel. Dette fordrer, at vi tager andre midler i brug for at komme pladsmangelen i fængslerne til livs. Denne udfordring adresseres i det beslutningsforslag, vi står med her i dag.

Da vi tidligere på året behandlede et lignende beslutningsforslag, var det med støtte fra Liberal Alliance. Ved daværende lejlighed argumenterede vi for, at de bilaterale aftaler, som det anbefales at tage i brug, også burde indgås med lande uden for EU. Dette element er som bekendt en del af beslutningsforslaget, vi behandler her i dag, og det er en af grundene til, at Liberal Alliance nu er medforslagsstiller.

Når vi føler, at der er behov for en genfremsættelse, skyldes det ganske enkelt, at implementeringshastigheden af EU-rammeafgørelsen på området i rigtig mange lande lader meget tilbage at ønske. Derfor mener vi, der bør skeles til de erfaringer, man har gjort i Norge, hvor det med al tydelighed fremgår, at det er nødvendigt, at de internationale aftaler ledsages af netop bilaterale aftaler. Det gælder både, når det drejer sig om at tage imod egne domfældte statsborgere, og når vi taler generel forebyggelse og efterforskning.

Med hensyn til de økonomiske incitamenter, som forslaget lægger op til, er vi af den klare overbevisning, at man kan få langt flere fængselsceller for pengene ved at støtte opførelsen af fængsler i eksempelvis Østeuropa. Udgifterne til både opførelse af nye fængsler og driftspersonel er alt andet lige billigere i Rumænien end i Danmark, og vi finder det derfor formålstjenligt, at en del af de midler, der spares ved at sende de dømte hjem til afsoning, anvendes til det formål. Forslaget her skal så ses som et udtryk, går jeg ud fra, for, hvordan en fremtidig borgerlig regering vil lovgive på området.

Som medforslagsstiller støtter Liberal Alliance naturligvis forslaget.

Kl. 19:01

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Tom Behnke fra Det Konservative Folkeparti.

Kl. 19:01

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Det Konservative Folkeparti er medforslagsstiller på dette beslutningsforslag, og det er vi af den simple årsag, at det her bekymrer os stærkt. Det bekymrer os ikke alene, at vi har rigtig mange udlændinge siddende og fylde op i vores fængsler. Det bekymrer os nemlig også, at vi har kunnet konstatere, at der er udlændinge, der kommer hertil, fordi de sådan set ikke regner det for noget som helst at blive pågrebet af politiet, dømt og smidt i et dansk fængsel. De regner det ikke for noget. Det er som et bedre højskoleophold, i forhold til de vilkår de kommer fra.

Derfor er det helt afgørende vigtigt, at vi får strammet op og markeret, at hvis man som udlænding kommer her til landet og begår kriminalitet, ryger man direkte hjem til afsoning i ens eget hjemlands fængselsvæsen. For det er det eneste, de har respekt for – det eneste.

Dermed vil det have en enorm præventiv effekt. Der er jo noget, der er stærkt bekymrende, nemlig at vi kan se, hvordan de kriminelle fra Østeuropa rejser det meste af Europa igennem og kommer op til Danmark for at lave kriminaliteten her.

Vi kan konstatere, at der i Danmark er seks gange så mange indbrud i private hjem, som der er i Tyskland. Hvorfor er det? Det er der, fordi det ikke har de samme hårde konsekvenser at lave indbrudskriminalitet i Danmark, som det har i Tyskland.

I det hele taget bør der strammes op, for det, der må være målet med den lovgivning, vi laver her i landet, er jo ikke at sørge for, at

flest mulige sidder i fængsel. Det er at sørge for, at færrest mulige laver kriminalitet. Og vi er helt sikre på, at det her vil få en præventiv effekt. De kriminelle vil fravælge Danmark, og dermed er der færre, der bliver ofre for forbrydelser i Danmark. Det må være det, der er målet. Derfor står vi bag beslutningsforslaget her.

Vi står også bag forliget med regeringen om at få strammet op og få øget sikkerhed i kriminalforsorgen, og vi har også lavet nogle måltal, med henblik på at der bliver sørget for, at så mange udenlandske kriminelle som muligt kommer hjem og afsoner i eget hjemland. Den aftale står vi bag. Men vi synes godt, det kunne have været gjort bedre.

Det er der jo ikke noget i forliget der forhindrer. Selvfølgelig kan man arbejde videre i den retning, man har lyst til, og beslutningsforslaget er bl.a. udtryk for Det Konservative Folkepartis politik, nemlig at der skal gøres alt det, der overhovedet kan gøres. Ikke kun for at sikre, at der ikke sidder udenlandske kriminelle i danske fængsler, hvilket er det ene formål, men for at få udenlandske kriminelle til at holde op med at rejse til Danmark og lave kriminalitet, for så får vi færre ofre, og det er det andet formål, som er langt, langt vigtigere.

I Det Konservative Folkeparti er vi på offrenes side, og derfor står vi bag beslutningsforslaget her, som vi støtter.

Kl. 19:04

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Karsten Lauritzen, Venstre.

Kl. 19:04

(Ordfører for forslagsstillerne)

Karsten Lauritzen (V):

Tak. I Venstre er vi meget optaget af at sikre, at folk, der ikke har lovligt ophold i Danmark, bliver hjemsendt til afsoning i deres hjemlande. Jeg kan nævne en lang række sager fra Nordjylland, hvor jeg er valgt og opstillet. Man havde for nylig en sag med to svenskere, der begik væbnet røveri – det var et meget forfærdeligt røveri med store omkostninger for offrene – og blev idømt 2 års fængsel for det. De afsoner så i Danmark, og der må man undre sig over, hvorfor de pågældende ikke straks blev overført til afsoning i Sverige. Der sker det, at de bliver prøveløsladt, og kort tid efter, altså her i 2012, begår de så endnu et røveri mod en bank, tror jeg det var. Det viser med al tydelighed, at vi har nogle problemer i Kriminalforsorgen med afsoning i hjemlandet. I det her tilfælde skulle de have været sendt til afsoning i Sverige, og der skulle have været taget hånd om, at de pågældende ikke vendte tilbage til Danmark.

Et andet eksempel, jeg kan nævne, er i virkeligheden en historie, jeg har hørt fra en politibetjent, og som handler om nogle af de østeuropæiske kriminelle, som tager til Danmark med henblik på at begå indbrud – vi har en kedelig europæisk rekord i indbrud – i almindelige danskeres hjem. Politiet er dygtige nok til at fange dem, de bliver idømt en straf, de udstår straffen i et dansk fængsel og bliver så hjemsendt til deres pågældende land for kort tid efter at vende tilbage og begå flere indbrud. Der tror vi i Venstre på, at det ville have en præventiv effekt, hvis de pågældende afsonede i et østeuropæisk fængsel frem for i et dansk fængsel.

Berlingske Tidende var i forbindelse med en artikel for nogle måneder siden ude at besøge Københavns fængsler, som jo er fyldt med udenlandske kriminelle – mennesker, der ikke har lovligt ophold i Danmark, men som er kommet hertil, har forbrudt sig imod vores samfunds regler, er blevet fanget af politiet, idømt en straf og nu sidder og afsoner eller venter på at få en dom. Berlingske Tidende talte med fængselsinspektøren, der bekræfter, at det er et stigende og voksende problem. Jeg tror, det er næsten halvdelen af dem, der sidder i de københavnske fængsler, som ikke har lovligt ophold i Danmark, og som er udenlandske statsborgere, og det tal er i voldsom vækst. De talte også med en rumæner, som sad i Københavns fængsler, og

han fortalte om, hvor fantastisk det var at være i Danmark. Jeg kan ikke huske citatet præcist, men det lyder noget i retning af, at han havde siddet i fængsler i Holland, i Tyskland, andre steder i Europa, men der var ikke noget, der var så godt som at sidde i et dansk fængsel. Han skulle helt sikkert tilbage til Danmark. Det er altså en person, der sidder inde, fordi vedkommende har begået kriminalitet, men det er det syn, en række udenlandske kriminelle har på det danske samfund, og de betragter det som en badeferie at sidde i et dansk fængsel.

Derfor har vi fremsat det her beslutningsforslag sammen med de øvrige borgerlige partier, altså for at sikre, at man får overført så mange som overhovedet muligt til afsoning i hjemlandet. Og vi er da kede af, at justitsministeren og en række partier – det tyder på, der er et flertal, selv om vi ikke har hørt Enhedslisten – der vil afvise det her beslutningsforslag under henvisning til, at man har lavet en aftale om Kriminalforsorgen, som med justitsministerens ord overhaler det her beslutningsforslag indenom. Det er jo et mærkeligt udsagn at komme med fra justitsministerens side, for det her beslutningsforslag indeholder en lang række redskaber, bilaterale aftaler, en genforhandling af EU-reglerne, en hasteprocedure ved domstolene – ting, som rent faktisk vil føre til, at flere udlændinge blev dømt hurtigere, blev udsendt hurtigere og afsonede i deres hjemlande, i stedet for på danske skatteborgeres regning. Der er ikke nævnt et eneste ord om de her initiativer i den aftale om Kriminalforsorgen. Det er rigtigt nok, at der i aftalen om Kriminalforsorgen er en overskrift, der handler om nye, klare måltal for hjemsendelse, men måltallene er måltal for bureaukratiet og ikke måltal for, hvor mange der skal hjemsendes, og der savner vi en klar politisk ambition fra justitsministerens side.

Kl. 19:09

Så er jeg da glad for aftalen, som jo er et skridt i den rigtige retning. Der er jo en grund til, at både Liberal Alliance og De Konservative vil stemme for beslutningsforslaget – sådan hørte jeg i hvert fald ordførertalerne. De er med i forliget, og det er Venstre ikke. Og grunden til, at de her ting er indført, er, at de borgerlige partier har siddet rundt om forhandlingsbordet. Nogle af os har så forladt forhandlingerne, og andre er blevet, men det her er ikke ting, der er kommet ind i aftalen på justitsministerens initiativ. Det er nogle, der er kommet ind i aftalen på initiativ af de borgerlige partier. Derfor synes jeg, at justitsministeren skulle lade være med at sige, at vi er politisk enige om det her, for det er vi ikke. Det er jo derfor, at regeringen anbefaler at stemme det her beslutningsforslag ned.

Det synes vi i Venstre er ærgerligt, og vi synes, at det siger noget om, hvordan regeringen prioriterer det her område. Hvis man havde et oprigtigt ønske om at sikre, at udlændinge afsoner i deres hjemlande, så kæmpede man da for at forbedre de EU-regler, der ligger, som jo kun giver mulighed for, at de udlændinge, der er idømt mere end 6 måneders fængsel eller har mere end 6 måneder tilbage af deres reststraf, kan afsoner i deres hjemlande. Hvis man reelt ønskede at sørge for, at udlændinge afsoner, ikke på danske skatteborgeres regning, men på deres hjemlands, ville man da forsøge at indføre bilaterale aftaler med en række lande, sådan som vi lægger op til i det her beslutningsforslag.

Derfor forstår jeg ikke, at justitsministeren afviser de bilaterale aftaler, sådan som ministeren gjorde i sin tale. Sådan et land som Polen, der jo har fået en udskydelse af implementeringen af EU-reglerne frem til 2016, har jo ikke noget ønske om at tage imod deres egne statsborgere, hvis man ikke laver en bilateral aftale. Så har vi det Venstre fint med, at vi må binde lidt penge i enden af den aftale, ikke forstået sådan, at der skal sendes en tusindkroneseddel eller 10.000 kr. efter en udenlandsk statsborger, der skal afsoner i Polen, men det kunne være en hjælp til opbygning af det polske fængsels-system. Vi har dygtige fængselsfunktionærer, som kæmper i de danske fængsler med udenlandske indsatte, som ikke er lette at håndtere,

og de sidder måske inde med noget viden, som de kunne bruge Polen. Vi kunne måske hjælpe med at opbygge nogle fængsler i Polen, der gør, at de i større omfang kan tage imod egne statsborgere.

Men i stedet for gå med til de her ting sidder justitsministeren på sine hænder og henviser til en aftale, som der er et meget begrænset indhold i. Jeg kan love justitsministeren, at for Venstres vedkommende vil vi forfølge den her sag, og vi vil forfølge, om de initiativer, der er i aftalen, som Venstre ikke er en del af, rent faktisk fører til, at flere bliver overført til afsoning i hjemlandet. Vi tvivler meget kraftigt på det.

Til sidst bliver jeg bare nødt til at sige, at jeg forstår simpelt hen ikke, hvorfor de partier, der stemmer imod det her beslutningsforslag, ikke i det alternativ, de stiller op, nemlig aftalen om Kriminalforsorgen, har indført et måltal, hvor man har sat et præcist mål for, hvad det her skal føre med sig. Hvad skal resultatet være? Hvad skal der komme ud af det? Man har sat flotte målsætninger op for bureaukratiet, for hvilke regler og retningslinjer der skal overholdes, men man har overhovedet ikke fokuseret på, hvad der kommer ud af det.

Det, der kan overraske endnu mere, er, at der, hvis man læser lidt videre i aftalen, er et andet område, som regeringen prioriterer højere, hvor man netop har lavet en målsætning. Der står på side 11 i aftalen om Kriminalforsorgen, at man i forbindelse med de nye initiativer i forhold til resocialisering har sat det mål op, at de skal føre til et fald i belæg på ca. 50 pladser i 2016 i forhold til det nuværende kriminalitetsbillede.

Så i forhold til resocialisering og de initiativer, der er aftalt der, tør man godt sætte et mål op for, hvad resultatet skal være, men når det handler om afsoning i hjemlandet, kan det ikke lade sig gøre. Det afslører med al tydelighed, at regeringen reelt ikke ønsker at prioritere afsoning i hjemlandet. Man har fokus på resocialisering og på, hvad udenlandske afsonere skal lære i de danske fængsler. Man har ikke fokus på, hvordan man hurtigst muligt får sendt dem hjem. Hvis man havde det, havde man stemt for det her beslutningsforslag. Det må vi erkende tilsyneladende ikke er tilfældet.

Men jeg skal alligevel takke for den behandling, som Tinget har givet beslutningsforslaget, og håber, at vi kan få sat fokus på nogle af tingene heri i den følgende udvalgsbehandling. Og så skal jeg sige, at Venstre selvfølgelig støtter beslutningsforslaget.

Kl. 19:14

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Det ville også være mærkeligt andet, når det er dem selv, der har fremsat det.

Hr. Ole Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 19:14

Ole Hækkerup (S):

Tak. Det, hr. Karsten Lauritzen sagde, er jo sådan set ikke overraskende. Vi har jo også diskuteret det her ad flere omgange, og jeg kan forstå at Venstres logik cirka går på følgende måde: Vi laver nogle aftaler, det koster nogle penge, o.k., fair nok, men til gengæld sparer vi nogle penge i den anden ende. Så er mit spørgsmål til Venstre: Hvor mange budgetterer Venstre med at kunne sende hjem?

Kl. 19:14

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 19:14

Karsten Lauritzen (V):

Vi har jo meldt ud, og det har vi gjort i offentligheden, at vi tror, at man godt kunne finde et besparelspotentiale på, jeg tror, det var 50 mio. kr. næste år stigende til 75 mio. kr. i 2014. Det tror vi er realistisk og muligt, fordi der er rigtig mange penge at spare her. Vi har jo tidligere fået et svar fra Justitsministeriet om, at potentialet i 2011

er på små 230 mio. kr., hvis man tager alle udenlandske afsonere, der sidder i danske fængsler. Vi kan selvfølgelig ikke sende dem alle sammen hjem, men vi tror, at det er muligt at spare en betydelig sum penge, og vi tør godt sætte os et politisk mål om, hvilke fængselspladser der skal frigøres. Hvis vi så ikke når målet, men kun kommer tæt på, må vi snakke om det, men vi synes, at det er kedeligt, at man ikke engang som politiker tør sætte sig et mål for andet end bureaukrati og papirarbejde.

Kl. 19:15

Mødet er hævet. (Kl. 19:17).

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Ole Hækkerup.

Kl. 19:15

Ole Hækkerup (S):

Det er alt sammen meget godt, 50 mio. kr. Hvad er det, Venstre vil gennemføre for at sikre, at man når den besparelse? Hvad er det for nogle initiativer, Venstre vil tage?

Kl. 19:15

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 19:15

Karsten Lauritzen (V):

Hr. Ole Hækkerup kan jo bare læse beslutningsforslaget. Det lyder jo, som om den socialdemokratiske ordfører ikke engang har læst beslutningsforslaget. Der står jo klart i det, at man vil lave bilaterale aftaler, og det vil sige, hvis jeg skal forklare det for hr. Ole Hækkerup, at en bilateral aftale f.eks. kunne gå ud på, at Danmark laver en aftale med Rumænien om, at de ved en hurtig procedure, hurtigere end den, EU-systemet stiller op, skal tage imod folk, der afsoner i Danmark og kunne afsone i Rumænien. Hvis man laver sådan en aftale, kunne man jo sende alle dem hjem, som EU-aftalen forhindrer at vi sender hjem, fordi de har mindre end 6 måneder tilbage af deres reststraf. Så kan det godt være, at vi skal sige, at vi sender nogle fængselsbetjente ned til at undervise nogle rumænske fængselsbetjente, og at det koster lidt penge, men jeg tror, at samlet set vil det være en betydelig besparelse.

Kl. 19:16

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 19:16

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 23. november 2012, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.